

Přerušená Diskuse ostatní.

Probíhala na webu

<http://www.tso.estranky.cz> od 22.11.2013 – do 10.1.2015

Francie

(rebel, 9. 1. 2015 17:32)

A je to tady: články typu - džihádisté chtějí rozkol mezi muslimy a Evropany....s islámem to nemá nic společného....teroristé v Paříži ublížili nejen svým obětem, ale i všem muslimům... Takže podle nadpisů je dosud asi bezproblémové , nádherné soužití mezi muslimy a křesťany, domorodci.

Takže problém nejsou muslimové. Na muslimy musíme být hodní. Oni jsou prý vyděšení jako my, z muslimského násilí...

Desetitisíce vojáků pročesávalo lesy, nasateny jsou obrněné transportéry, vrtulníky, armáda na všech nárožích, u všech budov, škol, nemocnic, kostelů, mešit...náklady jdoucí do milionů a miliard.

Vše pro blaho multikulturní společnosti.

Prý nemáme se čeho bát. Policie a protiterostická opatření budou nadále zesilovat. Budou monitorovat tzv. "rizikové" skupiny obyvatelstva, tedy muslimy, kteří si jeli zastřílet a uřezat pár hlav jinověrců do válečných zon islámského státu. Kolik miliard musí stát to, udržovat v chodu takový policejní a vojenský sledovací aparát, a to jen proto, abychom udržovali při životě multikulturní společnost. Je otázkou, jestli vedle sebe muslimové a ostatní náboženství vůbec mohou žít. Ale asi ano. Dříve přece vedle sebe žili, nebo ne?

Dnes stát má důvod kvůli takovýmto činům zvyšovat počty policie, více sledovat všechny občany, maily, hovory...aby přece náhodou někdo něco nepřipravoval, nějakou příšernost, že ano?

Takže stát má oficiální důvod, proč sledovat své občany.

Díky muslimům.

Nikoho nechci obviňovat, protože to by byl trestný čin.

Jen se ptám: Není toto skutečný smysl takových operací?

Mnoho protimuslimsky naladěných Francouzů očekávalo projev

Marine le Pen. Ta místo očekávaného požadování odsunu muslimů, naopak požadovala tresty smrti = úplně o koze a o voze. Takže ještě zkompromitovala celé své hnutí proti imigraci.

Jakoby to vše byl komplot, aby z toho muslimové vyšli jako morální vítězové, jako součást národa, která je v menšině, jako chudáčci, které je potřeba chránit. Slovy vládců Francie:

Všichni jsme přes Francouzi a musíme být jednotni.

Tedy jak to říká Limonádový Joe: Lump a nebo hrdina, my jsme jedna rodina...

[Odpovědět](#)

nevojenské obsazování křesťanské Evropy

(rebel, 8. 1. 2015 17:45)

Statisíce a miliony muslimských uprchlíků utíká ze svých rozbombardovaných domovů. Utíkají ze svých muslimských zemí, aby si zachránili holé životy.

Utíkají ne do Saudské Arábie, ne do Kataru a dalších muslimských nejbližší a resp. sousedních zemí, které jsou navíc jedny z nejbohatších na světě, ne-li vůbec nejbohatší.

Muslimové utíkají do Evropy potápějící se do dluhů, do problémů vojenských, ekonomických, sociálních. V Evropě je spousta zemí, kde lidé žijí jen ze sociálních dávek na hranici přežívání, v Evropě není práce, nejsou zde sociální jistoty. V Evropě není vysloveně bída, ale v bohatých arabských zemích je určitě lépe.

Přesto, z neznámých důvodů, muslimští běženci utíkají do Evropy. Jako by to někdo organizoval.

Ti muslimové, ačkoli je mezi nimi - běženci - řada nigramotných, přesto vědí, kdo je bombarduje, kdo jim rozbíjí domovy. Je to USA a jeho tzv. spojenci. Tedy NATO.

Přesto, ač by muslimové měli Evropu a evropské NATO státy nenávidět za způsobenou genocidu jejich národů a za rozvrat jejich vlastí, přesto prchají do Evropy.

V jednom dopisu, který nyní obletěl ČR stojí:

USA tam (u muslimů) vedou vyhlazovací války na základě vymyšlených a inscenovaných důvodů, protože jim jde o nerostné suroviny, které se na jejich území nacházejí a my, jako člen NATO je v tom podporujeme a dokonce aktivně pomáháme s odůvodněním, že bojem proti terorismu ochraňujeme naši vlast. Druhým důvodem je emigrace z ekonomických důvodů...

Mám ale dojem, že zájmy nejsou jen surovinové.
A možná nejsou vůbec surovinové.

Nebo surovinové ve skutečnosti až druhotně, jen aby se to tak jevilo.

Myslím si, že skutečný zájem je, aby existovala milionová muslimská imigrace do Evropy.

Důvod?

Rozvrátit existující zbytky křesťanské evropské kultury.

To já osobně považuji za skutečný důvod ničení muslimských zemí.

Vyhnat miliony muslimů do Evropy.

Protože toto řídí velmi mocná skupina, je možné sledovat možné náboženské pohnutky.

Celý tento pohyb milionových vln přistěhovalců, vlastně je to největší stěhování národů v moderních dějinách...je to něco, v pozadí čehož já osobně vnímám náboženský boj.

Nenávist vůči křesťanství musí být obrovská, jestli toto je pravda.

Ale toto je jen tak hozeno, protože jsou jen indicie.

Nejsou žádné hmatatelné důkazy, kromě milionů mrtvých křesťanů v muslimských zemích, a milionové imigrace muslimů do Evropy - tedy nevojenské muslimské dobývání Evropy, muslimské obsazování křesťanského území.

To je skutečnost. To jsou holá fakta!

[Odpověď](#)

Re: nevojenské obsazování křesťanské Evropy

(maruš, 8. 1. 2015 22:55)

Problém není islám. Problém je Evropa(EU) a liberální politici kteří buď mají sebevražedné sklony nebo je tahle politika záměrná? K čemu je multikulti společnost když se ukazuje že přináší mnohem více problémů než klasická společnost. Nemůžete tvrdit že je to kvůli levné pracovní síle. Většina přistěhovalců je bez vzdělání a jsou zde dlouhodobě na sociálních dávkách. jaký smysl má zaplavení Evropy miliony lidí z třetího světa?

[Odpověď](#)

Re: Re: nevojenské obsazování křesťanské Evropy

(zmp, 9. 1. 2015 10:44)

Problém je totalita a její elity (skryté i zjevné). Jejich nástrojem je FED, jenž financuje realizaci jejich záměrů tak, že je (proti sobě) ve skutečnosti financujeme my sami. Multikulturní společnost je tu kvůli problémům, je tu kvůli všeobecnému rozvratu. Je to vnitřní válka, zvaná „infiltrace“ (jak o ní mluvil J. F. Kennedy)...

[Odpověď](#)

Francie

(rebel, 8. 1. 2015 18:02)

Zrovna včera došlo ve Francii k zabití redaktorů časopisu, který si ze všeho dělal legraci a nebo zesměšňoval. Určitě se to mohlo dotknout i víry. Křesťan je už tady v chazarské Evropě zvyklý, že ho kdekdo zesměšňuje. Ale muslim ne. Je otázka, kdo za tím stojí.

Dle msamédií se dá očekávat dvojitý vývoj. 1 - že se lidé začnou mstít muslimům a budou je chtít dostat z Evropy. Ale to hyperkorektní Evropa nedovolí. Tedy její protikřesťanští vůdci ne.

2. Nebo dojde naopak k ochraně tzv. mírumilovných muslimů a ti lidé, co by nadále vytupovali proti muslimské imigraci, jako třeba německé hnutí Pegida, ti budou o to více

postavení mimo zákony, jako tzv. nacionalisté, extrémisté. Už nyní je vidět, jak prý namístež vypálené mešity ve Švédsku nosí lidé květy a obrázky se srdíčky a slovy: we love muslim... Ale je jasné, že to vše může být mediální podvod...nevíme, co je pravda...

Nebo se nestane nic...

Skutečnost je taková, že všude = ve Francii, u nás, Německu aj. naráz všichni imámové a zástupci mešit a muslimských komunit - jsou na prvních stranách, všichni s nimi dělají rozhovory, muslimové se předhánějí v tom, jak prokazují loajálnost Evropě, že oni oni jsi ti mírumilovní, že teroristické útoky jsou v Evropě časté a nejen od muslimů.

Určitě mají pravdu, že tohle normální člověk neudělá. A masmédia vytvářejí děsivý obraz muslimských hrdlořezů a společnost se potom bojí muslimů všech.

[Odpovědět](#)

Pravda III.

(PD, Teplice, 11. 12. 2014 12:18)

Tomu všemu rozumím, ale chytl jsem se Vašich slov, když jste psal, že ‘...Tento stav před počátkem, který můžeme nazvat „pra-stavem“, je archaické NIC, co NENÍ...”

Proto jsem psal: ...pak kde se v archaickém ‘nic’ vzalo to “něco”, co dalo popud k tomu, že se následně diferencovala forma a tvar...??

Nyní jste ale psal, že ‘Absolutno zveme „NIC, co JE“, protože je původním stavem, který JE, vždy byl a bude absolutně všude.”

Tedy nyní nevím, co bylo dříve....zda stav před počátkem (archaické nic co není).....nebo původní stav (absolutní nic co je)....?

Jinak docházím asi k názoru, že k pravdě lze vlastně obecně asi opravdu říci jen že - „Pravdivé je říci o něčem, co je, že to je, a o něčem, co není, že to není.“ Aristotelés

[Odpovědět](#)

Re: Pravda III.

(zmp, 15. 12. 2014 10:35)

Dobře jste udělal, že jste pokračování diskuse přejmenoval na „Pravda III.“ Měl jsem už potíže s hledáním a i tak se mi podařilo tento Váš příspěvek přehlédnout...

V naší diskusi je patrné, jak nesnadná je orientace v relativních pojmech vůbec, zvláště pak, jsou-li nutně použity také na absolutno (NIC, co JE) a na archaickou iluzi (NIC, co NENÍ)... Člověk tu nestačí vždy domýšlet všechny nuance. Například jsem napsal, že archaické NIC, co NENÍ můžeme nazvat „pra-stavem“. Protože se však jedná o iluzi, měl jsem napsat přesněji „iluzorním pra-stavem“.

Protože předpona „pra“ evokuje čas, byl by pojem „pra-stav“ pro absolutno zavádějící ještě víc. Proto se mi tu zdá být vhodnější pojem „absolutně původní stav“, zkráceně „absolutno“.

V takových případech se prostě nelze spokojit s pouhým pojmem, protože v obou uvedených případech nám k němu nutně chybí představa. S pojmem bez představy si stále musíme připomínat o čem to právě mluvíme...

Odmyslete si při pohledu do vzduchu vzduch i vakuum. Kdyby tu absolutně NIC nebylo, bylo by tu absolutno, v němž bychom se jako topící neměli jak orientovat, nikde bychom nenacházeli nijaký konec, neměli se čeho chytit (ani čím).

Nyní si do tohoto absolutna představte obvod kružnice (průřez kulovitým obvodem). Od tohoto okamžiku se Vám původní absolutno začne jevit relativně duálně, jako „něco, co je vně“ a „něco, co je uvnitř“ obvodu. Tato relativně duální iluze projevu „něčeho“ již není absolutnem (NIC, co JE), ale iluzí relativna (archaické NIC, co NENÍ).

Snad Vám tento příklad pomůže rozhodnout, co bylo „dřív“, ač se tu časový pojem „dřív“ pro absolutno vůbec nehodí.

Představíte-li se ještě uvnitř i vně obvodu kružnice (počátku) jeho poloměr, získáte představu relativně duálního času. Vnitřní čas (poloměr) a vnější čas (poloměr). Podle směru, jaký budete na linii obojího času sledovat (z nitra ven, či z venčí do nitra), bude mít pojem času „před počátkem“ (minulost) a času „po počátku“ (budoucnost). Zeptáte-li se nyní, co bylo před počátkem, nutně odpovíte, že před počátkem byl relativní čas (minulost), nikoliv stav archaické iluze (NIC, co NENÍ), ani stav absolutna (NIC, co JE).

Právě z tohoto důvodu tzv. „teoretická věda“ uznává jen relativno, zatímco absolutno, archaično, počátek i konec freneticky odmítá...

Vámi použitý citát Aristotela je výborný, týká se však jen otázky „CO?“ Pravda se však vztahuje také k otázkám „JAK?“, „PROČ?“, „KDE?“, „KDY?“ atp...

[Odpověď](#)

Re: Re: Pravda III.

(PD, Teplice, 7. 1. 2015 11:17)

Co je myšleno tím - poloměr VNĚ kružnice? Díky tomu jsem nepochopil Vaše slova o poloměru a čase, ale napadá mě již i toto:

Asi bych řekl, že otázkou „CO?“ míříme k podstatě (i viz. podstatná jména). Ostatní otázky se k tomu „jen“ následně vztahují (kontrolně), nebo tomu pravda předchází (odhalování toho co JE, bylo, bude).

Přijde mi ale i tedy teď, že onen Aristotelův citát spíše míří do absolutna (okamžik). Jelikož poukazuje na to co JE (NENÍ) a nikoliv i na to co BYLO a BUDE...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Pravda III.

(zmp, 8. 1. 2015 10:52)

Poloměr vně kružnice:

Nakreslete si kružnici a poloměrem obsahu kruhu uvnitř kružnice. Protáhnete-li pak vnitřní poloměr ve stejné míře také vně kružnice, dostanete vně kružnice míru poloměru obsahu mezikruží.

Zdůrazňuji, že poloměr mezikruží ani poloměr kruhu není poloměrem (mírou) kružnice, jak se zběsile učí v akademicky-šolské mate-matice. Obsah kružnice má přece nulovou (0) míru! Mezikruží vně kružnice a kruh uvnitř kružnice představují součásti relativně duálního prostoru (viz planetární soustava). Poloměry (míry) tohoto duálního prostoru představují relativně duální čas (současnost).

Otázka „CO?“ se skutečně týká podstaty věci, týká se prostoru (obsahu) a času (míry), zkrátka prostoročasu či časoprostoru.

Otázka „JAK?“ se týká dynamiky vývoje (změn v prostoru i v čase).

Ostatní otázky upřesňují tyto dvě základní (co? a jak?).

Aristotelův citát: „Pravdivé je říci o něčem, co je, že to je, a o něčem, co není, že to není.“ se vztahuje ke všemu:

Abolutno JE absolutně, NENÍ relativně ani iluzorně.

Archaično JE iluzorně, NENÍ relativně ani absolutně.

Relativno JE relativně, NENÍ absolutně ani iluzorně.

V rámci relativna tedy nejen prostor (vč. těles), ale i čas JE relativně duální (minulý a budoucí, bylo a bude), NENÍ absolutní ani iluzorně (totálně) jediný, jak se zběsile učí v akademicky-školské metafyzice...

[Odpovědět](#)

Moderní okultismus

(Smal, 5. 1. 2015 12:52)

Reakce přenesená sem z diskuse na webu Obnoveného fora:

http://www.obnovene-forum.estranky.cz/clanky/diskuse/teoreticka-veda-iii_.html

Einstein o sobě mnohokrát prohlásil, že jeho silnou stránkou není nadání ani matematické, ani fyzikální, že je to fantazie. Fantazie je fenomén obdivuhodný, a není snadné stanovit hranice, kam až je prospěšný, a kde jde o škodlivé fantasmagorie.

Einsteinovy teorie se opírají o (pro někoho obdivuhodné) fantazie, proto je nejde vyvrátit pouhými argumenty. Bohužel nastavily způsob uvažování, který zamořil i jiné fyzikální obory. Domnívám se, že náprava se můž odehrát jen určitým obchvatem. Je třeba najít nový fyzikální princip, který nebude útočit na relativistické fantazírování, ale bude se týkat něčeho principiálně nového. A bude podepřen experimenty, které může dělat každý.

V r.1911 Einstein ještě spolupracoval s Milevou, v této době vydal stať o vlivu gravitace na šíření světla. Šíření světla je ovlivněno něčím, co je kompatibilní s gravitací. Tato stať proto ještě patří do rozumného světa. Ovlivnění světla gravitací může být buď Einsteinovsky fantaskní, nebo reálné. Vraťme se k realitě, do které patří třerba teorie vlečeného éteru.

[Odpovědět](#)

Re: Moderní okultismus

(zmp, 6. 1. 2015 9:12)

Po pěti letech tu autor příspěvku pokračuje v diskusi na téma prolhané einsteinovy Teorie relativity. Tyto fantazie lze samozřejmě vyvrátit. Nikoli však podvodnými experiementy, ale reálně logicky...

[Odpovědět](#)

Moderní okultismus4

(smal, 5. 1. 2015 12:53)

Reakce přenesená sem z diskuse na webu Obnoveného fora:

http://www.obnovene-forum.estranky.cz/clanky/diskuse/teoreticka-veda-iii_.html

Re: Moderní okultismus4

I když s mnohým souhlasím, pojem éter vidím jinak. Maxwell nám doporučuje jeho teorie rozšířit ve směru interakce elektromagnetického pole s "dielektrikem". Prázdný prostor má vlastnosti dielektrika, má jednotkovou relativní permitivitu ϵ_0 (=dielektrickou konstantu) a jednotkovou relativní permeabilitu μ_0 . Éter Maxwellův tedy není éterem Michelsona-Morleyho. Tato podivná dvojka neřešila éter obecně, ale jen pro případ, že jde o cosi, co dopadá na planetu Zemi rychlostí 30km/s. Rozlišujme éter Maxwellův, jako obecnou kategorii, a pseudo-éter s těmi nesmyslnými parametry. Experimenty dokázaly, že pseudo-éter je nesmyslem, tedy do obecné kategorie vlastně nepatří.

[Odpověď](#)

Re: Moderní okultismus4

(zmp, 6. 1. 2015 9:06)

Po pěti letech tu autor příspěvku pokračuje v diskusi na téma Michelson-Morleyho podvodného experimentu, "dokazujícího" hraniční rychlost světla. Tento experiment prý původně usiloval o důkaz existence éteru. I tato podvodná idea zcela absurdně popřela éter tím, že ho chtěla naměřit fyzikálními přístroji, což je stejně chytré, jako měřit vodoměrem vzduch...

[Odpověď](#)

omezování výstavby rodinných domů

(rebel, 5. 1. 2015 14:00)

Až bude TSO fungovat, lidé budou mít dispoziční právo na pozemek. Budou si moci postavit dům, rodinný dům (tedy suterén, přízemí, první patro, podkroví, max výše cca 15 m, rozloha max 20x20 m) bez nějakého omezování?

V dnešní totalitě vlastníte zahradu, ale na ní si nesmíte postavit dům.

Protože to není stavební parcela.

Lokality, kde se smí a nebo nesmí stavět, to zase musí být schváleno v tzv. územním plánu obce!

Obce mají tzv. klidové a rekreační zony, kde se nesmí stavět nic, aby to nenarušovalo krajinu, přírodu.

To chápu. Ale aby byla blokována výstavba rodinných domů třeba v místě, kde jsou zahrady? Chápu ještě třeba, že úřady v totalitě nedovolí stavět rodinné domy třeba na pozemcích vedených jako pole, orná půda.

Ale i to je sporné. Mně by třeba vůbec nevadilo, že jsou po krajině různě rozesety domy, statky...nemyslím paneláky, věžáky atp.

Dokonce mi připadá taková krajina více živoucí a proniknuta duchem malých, soběstačných a

decentralizovaných sídel.

Nevím.

Jaký názor máte na výstavbu rodinných domů třeba i mimo obce, kde je dnes zakázáno stavět (jako jsou třeba pole)?

Památkářům, byrokratům, karatelům, stavebním úřadům aj., kteří mají živnost z povolování staveb, se asi ježí vlasy, když toto slyší!

Ale já výslovně hovořím jen o rodinných domech, které v krajině, třeba i na orné půdě zase tolik škody nenadělají!

Kolik takových lidí bude chtít stavět svoje statky uprostřed polí, vzdáleni od měst, od obcí, někde na samotě? V celé republice bych odhadl, že sotva stovky, kdyby několik tisíc.

Jen jedna nová dálnice mezi dvěma městy zalije asfaltem tolik orné půdy, jako tisíce případných takových rodinných domů či statků.

Natvrdo bych vyňal všechny rodinné domy z kompetence stavebních úřadů.

Kdo si chce postavit na svém pozemku rodinný dům, může.

Snad opravdu kromě nějaké horské či civilizací nedotčené přírody.

Jenže kde by tam zase sehnal člověk pozemek? Tam mu nikdo půdu, pozemek neprodá. A tím je to ošetřeno!

[Odpověď](#)

Re: omezování výstavby rodinných domů

(zmp, 6. 1. 2015 8:53)

V TSO si sami občané (obce) na místě rozhodnou, kde se bude stavět a kde nikoliv. V totalitě není vždy snadné posoudit kde a kdy jde veřejný zájem či jen sobecký zájem „zástupců lidu“ (otroků nad otroky), neboť se tu nerozhoduje na místě, ale vždy z nějakého centra...

V TSO si také samotní občané rozhodnou o základních výměrách dispozičního práva na stavební či jiný pozemek.

[Odpověď](#)

červi na jídlo

(rebel, 4. 1. 2015 11:28)

Lidé vy svtě hynou hladý. Prý je nedostatek jídla a tak máme prý jíst červi a brouky, chrobáčky, stonošky.

Tot je trend v EU. V supermarketech se mají vytvořit koutky s touto havětí, prý abychom měli bílkoviny. Chov dobytka na masa prý je velmi náročný na obilí, snad polovinu produkce obilí sežerou zvířata. Ve světě je prý málo půdy na obdělávání. Navíc někde chybí voda.

Doporučujete začít chránit naši planetu tím, že také začnete jíst červi?

Pokud ale vím, tak na recepcích a hostinách Chazarů v centru moci v EU nejedí červi, ale kaviár, lanýži, nadívané pávy, srnčí, žraločí pochoutky...

[Odpověď](#)

Re: červi na jídlo

(zmp, 5. 1. 2015 9:59)

Na nedostatek půdy existují dva recepty:

Indiánský a český.

Staří jihoameričtí indiáni dokázali vyrábět půdu v nejvyšší kvalitě a tak mohli osídlivat i polopouště.

Novodobí "vyvolení Češi" řeší problém tím, že ornou půdu masivně zalévají betonem, asfaltem, stvějí na ní gigantické hangáry (sklady), supermarkety atd. Takto se ale ani těch žížal nenažerou...

[Odpovědět](#)

Mohu vědět to, co neznám?

(rebel, 4. 1. 2015 11:38)

Byl jsem u diskuse s jedním světákem...

Byl velmi vzdělaný. Na co se ho člověk zeptal, to znal.

Můj jiný známý se ho bezradně zeptal zeptal: A existuje vůbec něco, co neznáš?

A ten světák řekl: neznám potápění ve skafandru...

Z toho mi vyvstala otázka:

Mohu vědět to, co neznám?

[Odpovědět](#)

Re: Mohu vědět to, co neznám?

(zmp, 5. 1. 2015 9:52)

Sókrates řekl: "Vím, že nic nevím!"

Víme, co nevíme v případě, že máme o předmětu svého nevědění pouze vjem (resp. představu), nebo pouze pojem (ideu).

Víme, co víme, když máme obojí (představu i pojem)...

[Odpovědět](#)

Rusko útočí nebo se brání?

(rebel, 1. 1. 2015 22:57)

R. Steiner řekl prý něco v tom smyslu, že: Válka Amerika x Rusko není nevyhnutelná. Válka Čína x Amerika je nevyhnutelná a stane se.

Někteří politikové hovoří nyní docela jasnou řečí, např.: Bývalý ukrajinský velvyslanec v USA řekl: Každý ví, že ukrajinská válka je předehra ke III. světové válce...

Hrotí se situace? Amerika vydává na zbrojení asi 600 mld dolarů. Rusko 50 mld. Amerika má kolem Ruska asi 180 vojenských základů. Rusko má jen dvě. Válečný rozpočet USA je tak velký, že asi když se sečtou válečné rozpočty asi 5 zemí za USA, tak nebudou dosahovat tak velké jako uSA!

Je jasné, kdo tu asi hrotí situaci. Copak lidé nevidí tyto jednoduché počty? Nechtějí?

[Odpovědět](#)

Re: Rusko útočí nebo se brání?

(zmp, 2. 1. 2015 10:27)

USA nemá nic. Jsou to zbraně FEDu...

[Odpovědět](#)

Silvestr

(rebel, 1. 1. 2015 17:36)

Jak se lidé radují, loučí se se starým rokem a vítají nový.

Všude bouchání petard, okázalé ohňostroje.

Připadá mi to tak ubohé, pokratecké, falešné. Lidé se radují, objímají...a zítra po svátcích se zase začnou udávat a ubližovat si...

Vše je strašně hlučné, barevné, velkolepé, nastrojené...

Mně spíše ty výbuchy připomínali kononádu děl někde na Ukrajině. Co tam asi lidé prožívají?

[Odpovědět](#)

Re: Silvestr

(zmp, 2. 1. 2015 10:24)

Lidé si ubližují i při té kanonádě...

[Odpovědět](#)

ústava

(rebel, 1. 1. 2015 17:30)

Při pohledu na Ústavu ČR je do očí bijící skutečnost, že ze 113 bodů se sotva jeden, a to jen letmo a okrajově, takovou povšechnou formulací, pod kterou se skryje vše - dotýká ochrany svobod člověka!

A to bod 4:

"Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá."

Jinak se vše ostatní týká soudů, vlády, poslanců, sněmoven, senátů, komor, prezidentů, , banky, kontrolního úřadu...

Tady je jasně vidět, jak je dbáno na občana!

Absolutně se jím nikdo nezabývá.

Řešíjou kde co, ale občan nemá v ústavě snad ani zastání.

To už Listina základních práv a svobod, tak to je zase naopak. Tam je 44 článků a tak přes 110 bodů věnovaných jen lidem.

Tak cizácký dokument má pro občana větší ochranu než domácí Ústava.

Vlastně člověk neví po přečtení, co jako. Co s tím? Spousta hezkých řečí např. o kompetenci sněmoven, ale jestli prakticky v životě má člověk nějaké pravomoci, ani slovo!

[Odpověď](#)

Re: ústava

(zmp, 2. 1. 2015 10:20)

Mám za to, že Listina základních práv a svobod je nadřazená naší Ústavě, takže je zbytečné z ní v Ústavě něco opakovat. Bohužel jsou naší Ústavě nadřazené také jiné, mnohem horší listiny (EU)...

[Odpověď](#)

kde je Kristus?

(rebel, 28. 12. 2014 18:09)

Píšete:

Zdánlivě sporný je Kristův výrok: „Sejdou-li se dva nebo tři ve jménu mém, budu já mezi nimi!“

Zdá se však, že Vám je ten výrok jasný. Tedy Vás prosím o odpověď na následující otázky:

1...Jak se dva nebo tři mohou sejít ve jménu Krista, který je mezi nimi?

Je snad Kristovo jméno nějaká bedna, aby se do ní vešli tři lidé se čtvrtým Kristem mezi sebou?

2...Jak je možné, aby byl Kristus mezi námi a současně my v něm (resp. v jeho jménu)?

3...A sejdou-li se jménem Krista tři židé, tři mohamedáni, tři satanisté nebo tři katoličtí preláti (např. pedofilní), také mezi nimi bude Kristus?

Odpovídám:

k 1) nevím, jak se mohou sejít ve jménu Krista. Asi si to řeknou. Ale potom tam nemusí být jen dva či tři, ve jménu Krista se může přece sejít třeba tisíc lidí. Nechápu, proč se mluví jen o dvou či třech....

Jakoby tu ale bylo hovořeno o dvou Kristech.

a) sejdou se v jeho jménu (prvního Krista)

b) on je mezi nimi (druhý)

Nevím, jak může být mezi nimi. Asi nějak neviditelně, tedy hějak tajemně a nepochopitelně duchovně.

k2) bod dva mi připadá jinak formulovaný bod 1.

Kristus je mezi námi a současně my v něm.

Opět mi to napovídá, že asi jsou Kristové dva.

Jeden (druhý) Kristus je mezi námi. Ale před tím se musíme my setkat v něm (v tom Prvním Kristu)!

No myslím, že za toto by mne dali ve středověku upálit.

Tady hraje nějakou roli čas.

Ale stále tu může být i Kristus jen jeden. Jsme nejprve v něm (v jeho jménu), jako ve vzduchu. Jako v duchu. A pak si uvědomíme, že on je mezi námi (jako vzduch, ačkoli ho nevidíme, ale musí tu být!. Jako duch.)

k3) sejdou-li se tři odpůrci Krista, tak netuším, jestli mezi nimi může být Kristus. Ale asi ano.

Protože my si můžeme něco namlouvat, že třeba na nás neplatí fyzikální zákony. Ale ačkoli my si něco nepřipouštíme, realita je jiná.

Tím, že já budu nesouhlasit např. s východem Slunce, tak stejně vyjde, ačkoli se třeba zavřu do sklepa a budu tvrdit, že nevyšlo.

Tak i zde. Mohu si tvrdit, že tři odpůrci Krista nebudou mít mezi sebou Krista. Oni se třeba nesešli v jeho jménu, takže třeba ten jeden vnější Kristus, ten tam nebude.

Ale ten druhý Kristus, ten, který se vykouzlí mezi nimi, ten tam asi bude.

No ale to hádám. To přece nemůže člověk vědět. Na takové otázky se nedá odpovídat. To si člověk vymýšlí, co ho napadne!

Nebo tam nebude mezi nimi? Proč by tam byl, když ho nechtějí?

Ale zase na druhé straně je právě to, že my můžeme něco nechtít, ale vyšší zákony naše přání nebudou respektovat.

Člověk může toužit po nesmrtelnosti, ale to je asi tak vše, co může.

Takže ohledně trojky vůbec nevím, jestli se na to dá vůbec odpovědět.

Odpověď

Re: kde je Kristus?

(zmp, 29. 12. 2014 14:41)

Předmětem vjemu či představy je povrch obsahu věci, takže vjem a představa spočívají na povrchu věci jako její vnímavý obvod.

Jméno je idea či pojem, související s konkrétní věcí, tvorem či osobou.

Předmětem pojmu či ideje je obsah věci, její podstata (skrytá vjemu či představě pod povrchem obsahu věci).

Pojem = pojaté, obsažené = obsah

Sejdou-li se dva nebo tři ve jménu mém tedy znamená, sejdou-li se v obsahu mého nitra, v mé podstatě, v mém pojmu, nikoliv sejdou-li se kolem mě, kolem mého vjemu, kolem mé představy (vně, mimo mne).

3/ Proto se například tři satanisté nescházejí ve jménu Krista, ale ve jménu satana. Proto mezi nimi nebudu já (Kristus), ale on (satan).

Slova Pavla z Tarsu (galatským) „NE já, ale Kristus ve mně“ praví, že lidské já, souvisí s Kristem, nikoliv s Ahrimanem (satanem) či Luciferem (d'áblem), souvisí s první osobou (já), nikoliv s druhou osobou (ty) či s třetí osobou (on). „Já“ je tedy jméno duchovní podstaty Krista! Právěho já si tedy může být vědom jen pravý (vědoucí) křesťan, jenž rozumí, chápe a následuje Krista. Formální křesťan či „nekřesťan“ nepokládá za své já Krista, ale jinou osobu (ty, on).

Praví-li Kristus „...budu já mezi nimi“, pak neříká, že bude mezi vjemy třech osob (já, ty, on).

1/ Praví-li Kristus „sejdou-li se dva nebo tři ve jménu mém“, pak říká „sejdou-li se... v pravém já (v první osobě)“.

2/ Praví-li Kristus „Sejdou-li se dva nebo tři ve jménu mém, budu já mezi nimi“ pak nemluví o spolku různých osob, ale o relativní představě a podstatě (o vjemu a pojmu) jedné osoby

člověka, o individualitě pravého křesťana, o jeho relativní Trichotomii (duch, duše, tělo).

Z uvedeného je zřejmé, že pravé křesťanství není náboženství, založené na pouhé víře, ale věda, založená na pravém vědění (pravdivém poznání pravdy). Odtud tolik nepochopení a nenávisti vůči pravému křesťanství (vůči Kristu), ze strany všech náboženství (vč. ateistického či formálně křesťanského)...

[Odpověď](#)

Re: Re: kde je Kristus?

(rebel, 31. 12. 2014 10:15)

Nějak nenacházím odpověď, v kterém případě je tu kolk Kristů.

Jsem v něm, ale přitom on je mezi námi?

A to stačí, že si řeknu, že zde je a tak tu je?

Co brání satanistům, aby tam byl Kristus? Jen to, že si něco řeknu? Ani nevím co?

Kdo z lidí ví co je, kde je Kristus a nebo Satan?

Tedy duchovní světy poslouchají člověka?

Nechci Krista, tak tu není?

Obdobně na hmotné úrovni to ale neplatí...: Nechci třeba respektovat mráz? To sotva. Člověk si může říkat, že mráz nevádí, ale asi by po delší době v minus 20 umrzl, a může se říkat, co chce...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: kde je Kristus?

(zmp, 31. 12. 2014 12:17)

Kristus nepraví, že se můžete sejít v něm, ale v jeho jménu!

Kristus není lidožrout, jak si představujete.

Kristus je avatar a může se tedy duchovně rozmnožovat. Jeho plody jsou pravá lidská já (kristovská), rodící se v lidském já ve smyslu slov Pavla z Tarsu („Ne já, ale Kristus ve mně!“).

Pravé já může být v každém z nás (a tedy i mezi námi), stačí jen Krista přijmout. Kristus jako duch svobody neznásilňuje. Musí být tedy přijat vědomě dobrovolně, zpočátku v jeho jméně. Pak teprve může být následován („budu já mezi nimi“).

Satanistům nic nebrání, aby mezi nimi byl Kristus. Jen se musejí namísto ve jménu satana scházet ve jménu Krista.

Kdyby lidé nevěděli, co je Kristus a co je satan, neexistovali by žádný křesťané ani satanisté. Zpočátku stačí znát „pouhé“ jméno a co s tím souvisí. Obojí nám sdělují zasvěcenci, kteří tu vždy s námi byli, jako naši učitelé. Jméno nás vede k pojmenovanému. Jen mít uši k slyšení! Nebudete-li se scházet v mrazu, nezmrznete. Stačí se scházet se v teple (např. si zatopit)...

[Odpověď](#)

ultrazvuk a těhotenství

(rebel, 31. 12. 2014 10:22)

Slyšel jsem, že prý vyšetření ultrazvukem ničemu nevadí.

Asi je to lepší než radioaktivní rentgen. Ale i tak jsem zaznamenal informaci, že když se v těhotenství žena rozhodne vyšetřit se ultrazvukem, jestli má dítě zdravé, jakou má polohu atp. , tak prý při fotce toho dítěte toto si dává před sebe ručičky, jkako by se bránilo tomu ultrazvukovému zářiči.

Není to jen tak náhodná fotka? Nebo je takových případů více? Prý dítě začíná kopat atp. Je to možné, že by to dítě vnímalo?

Asi stejně jako já nemáte informace, protože totalitní zdravotnictví a akademičtí věda tají takové informace před lidmi, protože by to narušilo její hegemonii ve společnosti, základy, na kterých stojí, příjmy, které má z oblbování lidí a nakonec i boho rovnost.

Ale jde mi o nějaké duchovní či jiné posouzení takových věcí...

[Odpověďt](#)

Re: ultrazvuk a těhotenství

(zmp, 31. 12. 2014 11:50)

Ultrazvuk je menší zlo než rentgen, kopnout těhotnou ženu do břicha je menší zlo, než ji probodnout.

Že si dítě před ultrazvukem chrání ručkama hlavičku, to mohou vidět rodiče často na vlastní oči, přímo při ultrazvukové projekci. To dítě samozřejmě na dané úrovni svého vývoje vnímá! Ani zdaleka to tedy není výjimečný případ. Tvrzení učeného blbečka, že to dítěti nevadí je očividná lež. Dnešní lidé bohužel nevěří vlastním smyslům a vlastnímu rozumu, ale dávají se oblbovat „vědeckými“ teoriemi...

Proč se vlastně počaté dítě vyvíjí 7 měsíců v matčině těle?

Aby bylo chráněno před vlivy vnějšího fyzického světa, které by je nutně zabily!

Ultrazvukem jako bychom vnějšímu světu sjednali k dítěti přístup. Podobný přístup z venčí sjednáváme otráveným vzduchem, který těhotná žena dýchá, otrávenými potravinami, otrávenou vodou, otravovanou psychikou atd. Tak jako tělo matky vytváří dítěti sterilní prostředí, tak je třeba vytvářet sterilní fyzické i psychické prostředí těhotné ženě.

Zde není co utajovat, neboť vše uvedené je zjevné. Zde je možné jen oblbovat. Mezi taková oblbování patří zejména podněcování zvědavosti rodičů, dozvědět se ještě před narozením, jakého pohlaví dítě je. Navíc se při tom můžeme dozvědět, zda dítě není postižené, abychom ho mohli včas „legálně“ zavraždit (potratem).

Tím se dotýkáme karmy rodičů a jejich učených spolupachatelů, kteří z pouhé zvědavosti poškozují zdraví dítěte, popřípadě ho zabíjejí. Tím se dotýkáme duchovního významu věci.

Poškozené děti přicházejí na svět, aby vyrovnali negativní karmu. Zavraždíme-li takové dítě, co tím způsobíme? Znemožníme mu vyrovnání karmy a sami si tutéž karmu přivodíme!

Totalitní zdravotnictví a akademická věda takové věci před lidmi nejen tají, ale samy je aktivně způsobují. Proto bude na svět přicházet stále více lidí postižených vnější i vnitřní karmou...

[Odpověďt](#)

je cíl cesty (tedy konec cesty) na počátku nebo na konci?

(rebel, 28. 12. 2014 18:20)

Mám problém, mám tu nějaký rozpor:

Krista musíme nejprve najít.

Až ho najdeme, teprve potom ho můžeme následovat.

Jenže jak najít Krista, když o něm ale vůbec nic nevím, nechápu skoro nic?

Jakoby na počátku si vybereme nějaký cíl, nejvyšší hodnotu. Jenže on to přeci nemusí být Kristus, může to být láska, nebo jiná touha.

Takže máme nějaký cíl.

Jenže vůbec nevíme, o co jde. Až následujeme nějaký cíl, pak teprve můžeme cíl najít a víme, co chceme!

Takže my na počátku vůbec o cíli nic nevíme, protože bychom pak nemuseli cíl následovat. Cíl je jen slovo, prázdný pojem.

Následování je něco pochopení nebo napodobování?

Zde se mi vtírá na jazyk slova: účel světí prostředky. Jako by to co je cílem bylo ale už předem. Jdeme k cíli, ale on, jako účel cesty nám světí kroky.

Je tedy cíl na konci nebo na začátku?

Logicky materiálně: cíl musí být na konci cesty!

Závodníci zvítězí, jen když doběhnou do cíle, ne když si stoupnou na start.

[Odpověď](#)

Re: je cíl cesty (tedy konec cesty) na počátku nebo na konci?

(zmp, 29. 12. 2014 11:56)

K tomu, aby jsme mohli zvolit skutečně nejvyšší cíl, musíme tomu cíli nejdříve porozumět (vlastně idejím různých cílů, aby jsme z nich mohli vybírat). Porozumět různým cílům však neznamená všechny pochopit.

Porozumět = pojmut myšlením = najít představu a ideu (pojem) věci

Pochopit = uchopit srdcem = vzít představu a ideu za svou = usilovat o naplnění věci

Příklad:

Porozumíme mechanismu páky tím, že nalezneme představu a ideu páky.

Pochopíme věc tak, že ji chceme plně uskutečnit.

Naplníme představu a ideu páky např. tím, že z nějakého stromu uřízneme rovnou větev a použijeme ji jako páku (popř. si páku ukoveme z nějakého kovu).

Porozumění věci k naplnění její představy a pojmu (k plnému uskutečnění) ještě nevede.

Pochopení věci k naplnění její představy a pojmu vede.

Plné uskutečňování věci probíhá v čase, cestou kauzality příčiny a následku. Na konci cesty dopějeme k plně uskutečněné věci, to je k naplnění cíle cesty, k naplnění vývoje, k naplnění účelu cesty. Na počátku cesty jsme měli jen čistou (nenaplněnou) představu a ideu účelu.

Z uvedeného vyplývá, že se účel projevuje na počátku i na konci cesty. Na počátku jeho projev není ještě plně skutečný, na konci je již plně skutečný.

Na kauzální cestě (vývoji) k naplňování účelu své konání neustále přizpůsobujeme sledovanému účelu, který ještě plně neexistuje. Ač se účel stane plně skutečným až na konci cesty (v budoucnosti), přece řídil naše konání již od počátku cesty (v minulosti), jako nenaplněná představa a idea účelu.

- příčina působí skrze následek kauzálně v čase (z minulosti do budoucnosti),

- účel působí skrze představu a ideu proti času (z budoucnosti do minulosti)...

[Odpověď](#)

kdo je křesťan?

(rebel, 25. 12. 2014 12:58)

Píšete: Současný mravní, morální i hmotný úpadek Evropy je dán tím, že „křesťanský svět“ již není v rukou křesťanů (ani těch formálních)...

Vrtá mi v hlavě: Co je to tedy křesťanský svět v uvozovkách?

Kdo je vůbec křesťan? Je formální křesťan křesťan?

Je křesťan ten, kdo řekne, že je, aniž vůbec něco ví? Je to pro něj jen prázdný pojem. Když malé dítě se naučí modlitbu ono neví co mele...muslim ho naučí muslimskou, křesťan křesťanskou, žid (jako náboženstvím) opět židovskou. Takže dítě přijme to, co m vnutí rodiče. Ale je to náboženství?

Je křesťan ten, kdo chodí do kostela, zpovídá se, leští tam kliky, klečí, a po návratu z kostela, poté co dostal odpuštění nebo rozhřešení, opět začne třeba udávat, nenávidět, závidět atp.

Jestliže někdo se domnívá, že je křesťan, ale ti, co ho vedou mu dávají nauku, která je v rozporu s Kristovou naukou, je to vlastně satanismus, tak co ten člověk je? On se domnívá, že ctí Krista, ale nevšímá si, že kříže jsou naopak, horní strana je dole, mlčí se třeba k vraždění lidí na Ukrajině...je toto ještě křesťanská kultura?

Když se v Evropě vyzývá ke zpívání muslimských písní v kostele jako doklad toho, že nejsme rasisti, že jako křesťané milujeme i jinověrce...

Je to ještě křesťanství, nebo je toto satanismus, blbost?

Co dělá křesťana křesťanem?

[Odpověď](#)

Re: kdo je křesťan?

(zmp, 26. 12. 2014 11:55)

Křesťanství, judaismus, islám, satanismus atp. nejíme, ale učíme se mu. Ten první nástroj, který můžeme při učení využívat je přirozené vnímání. Vnímání je však povrchní. Vnímáme jen povrch věcí, podstatu jejich obsahu pod povrchem (v nitru věcí) nevidíme. Každý pedagog (vč. křesťanského) tedy musí svým žákům (vč. „adeptů křesťanství“) poskytovat z počátku látku pro vnímání v obrazech (vč. křesťanských). Odtud formální křesťané. Kulturní oblast, kde se adeptům předkládají „křesťanské obrazy“, se nazývá „křesťanský svět.

Nástrojem hlubšího pronikání do podstaty obrazů (pod povrch věcí) je lidský rozum, rozumné myšlení o vnímaném. K umění rozumu však dospíváme až v pozdějším věku, takže na něj můžeme apelovat až máme dostatek zkušeností s obrazy. Takto se z formálního křesťana může vyvinout vědoucí křesťan, z náboženství věda...

Nebudeme-li formální křesťany pokládat za křesťany, protože křesťanským obrazům ještě nerozumějí, pak ani formální židy, muslimy, satanisty atp. nemůžeme pokládat za židy, muslimy, satanisty atd. Za, co je pak budeme pokládat?

A jako jsou dobří žáci, tak jsou také špatní žáci, které zmiňujete jako ty, co po rozhřešení opakovaně hřeší.

A jako jsou dobří i špatní žáci, tak jsou dobří i špatní učitelé. Jen špatný pedagog může výuku

euklidovy geometrie bláznivě či zlomyslně míchat s neeuklidovskou geometrií, křesťanské kostelní zpěvy muslimskými atp...

[Odpovědět](#)

Re: Re: kdo je křesťan?

(rebel, 26. 12. 2014 13:36)

Z toho, co říkáte mi vyplývá jedno: Až se náboženství, díky rozumovému poznání hlubin pod povrchem věci stane vědou...

Tedy chcete říci, že křesťanství je věda? To snad ne?

Judaismus, islám, satanismus je také věda?

Divně mi to trhá uši.

A co je to potom věda?

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: kdo je křesťan?

(zmp, 26. 12. 2014 22:53)

Judaismus, islám, satanismus, materialismus, ateismus atp. jsou náboženství.

Pravé křesťanství je pravá věda!

Pravá věda je mechanismus pravdivého poznávání pravdy...

[Odpovědět](#)

Jak můžete např. při rozhovoru o islámu argumentovat křesťanskými hodnotami?

(rebel, 25. 12. 2014 13:19)

Setkal jsem se s názorem, že prý: Jak chcete na přednášce např. o islámu argumentovat křesťanskými hodnotami lidem, studentům - např. na universitní, bezvěrecké, nekřesťanské půdě - když studenti znají z křesťanství tak maximálně kostel, který navštívili někdy se školním výletem? Určitě jako o křesťanském pojmu vědí o Vánocích a Velikonocích. Navíc český národ je vyhlášený jako nejateističtější národ světa...

Prý tedy dovolávat se za takových podmínek křesťanských hodnot je nesmysl....

Co si o tom myslíte?

[Odpovědět](#)

Re: Jak můžete např. při rozhovoru o islámu argumentovat křesťanskými hodnotami?

(zmp, 26. 12. 2014 11:14)

Je-li ten názor pravdivý, pak můžeme zrušit veškeré školství.
Jak chcete při výuce počtů argumentovat prvňáčkům matematickými hodnotami, když z matematiky znají max. říkanku „jedna dvě, Honza de“?
Dovolávat se za takových podmínek matematických hodnot je nesmysl...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Jak můžete např. při rozhovoru o islámu argumentovat křesťanskými hodnotami?

(rebel, 26. 12. 2014 17:34)

Setkal jsem se s názorem, že právě proto, že tu nejsou uši, tak musí pravda zaznít, to, že Evropa má křesťanské tradice (ačkoli to skoro nikdo neslyší).
Největší tma je před kuropěním.
Právě proto, že lidé nechťejí slyšet a nemají uši, tak pravda musí zaznít.
Tak jako mnozí křesťané nerozumí tomu, co je křesťanství, stejně tak jsou na tom muslimové.
Ale my budeme napadat křesťany: Držte huby, protože tomu nerozumíte! Muslimům to však neřekneme, protože tomu nerozumí stejně jako křesťané! Zajímavý přístup!
Křesťan nesmí nic, ale muslim, který ví stejný kulový, ten může a bude nás poučovat.
Slepý poučují slepé.
Je nutno měřit všem stejným metrem.
Ale intelektuál bude zakazovat křesťanům se bránit se slovy, že oni nejsou žádní křesťané, že totiž stejně ani nevědí, co to je. Muslimům však intelektuál neřekne: Nelezte sem, stejně nejste muslimové, nerozumíte tomu...
Proč je tak stranný? Takový intelektuál buď ví, že je darebák a lže, nebo je blbější křesťané, které kritizuje.

Re: Re: Re: Jak můžete např. při rozhovoru o islámu argumentovat křesťanskými hodnotami?

(zmp, 26. 12. 2014 22:46)

A/ Tak jako křesťané nerozumí křesťanství, tak ani muslimové nerozumí křesťanství.
B/ Tak jako křesťané nerozumí křesťanství, tak ani muslimové nerozumí islámu.
Předpokládám, že máte na mysli B...

[Odpovědět](#)

čeká nás hroucení Evropy? Informace o Kristu na úrovni doby jsou jaké?

(rebel, 25. 12. 2014 21:26)

Nezdají se mi nějak vaše závěry, že:
"Cesta ke Kristu a následování Krista je individuální, nikoliv kolektivní. Proto je dnes již všechno kolektivní a oficiální usilování křesťanů marné...."

Netvrdíte snad právě přesný opak toho, co říká Kristus? Neřekl snad Ježíš Kristus: Kde budou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já mezi nimi?

Tedy že právě jen když je více lidí, tak je tam Kristus?

Copak nevnímáte, že když jste v nějakém sehraném týmu, tak tam cítíte něco vyššího, že teprve mezi lidmi se otvírá něco víc, je tam cítit srdce, lásku, takové nějaké vyšší chvění srdce...

Nerozumím moc ani větě: "Veškeré hlásání Krista je marné, nebudou-li mít lidé také sociální možnost svobodného individuálního vývoje, kterou jím může dát pouze a jen TSO..."

Co považujete za podstatu svobodného individuálního vývoje? Nebo co jsou podle vás nejdůležitější, klíčové věci - které přináší svobodný individuální vývoj?

[Odpověďt](#)

Re: čeká nás hroucení Evropy? Informace o Kristu na úrovni doby jsou jaké?

(tso, 26. 12. 2014 11:07)

Vy si z bible jednostranně vybíráte jen to, co se Vám právě hodí!

Nuže, co říká Kristus o následování: „Vezmi kříž svůj a následuj mě!“

Komu to asi říká? Nějakému kolektivu nebo jednotlivci?

Kolektivu říká: „Buďte jednotní, jedné mysli!“ Kde je tu řeč o následování?

Zdánlivě sporný je Kristův výrok: „Sejdou-li se dva nebo tři ve jménu mém, budu já mezi nimi!“

Zdá se však, že Vám je ten výrok jasný. Tedy Vás prosím o odpověď na následující otázky:

Jak se dva nebo tři mohou sejít ve jménu Krista, který je mezi nimi?

Je snad Kristovo jméno nějaká bedna, aby se do ní vešli tři lidé se čtvrtým Kristem mezi sebou?

Jak je možné, aby byl Kristus mezi námi a současně my v něm (resp. v jeho jménu)?

A sejdou-li se jménem Krista tři židé, tři mohamedáni, tři satanisté nebo tři katoličtí preláti (např. pedofilní), také mezi nimi bude Kristus?

Podstata svobody (vnitřní a vnější), jako cíl individuálního vývoje, je vysvětlena v Pilířích TSO (příloha č. 03i).

[Odpověďt](#)

radost a její projev

(rebel, 25. 12. 2014 0:02)

Mám pocit, že dnes lidé umějí projevovat radost jen řvaním a pitím.

Co je radost? Jaké jsou - mohou být její kultivované projevy?

[Odpověďt](#)

Re: radost a její projev

(zmp, 25. 12. 2014 10:16)

Radost je cit, je určitým druhem pocitu duše, která se otevírá světu, pokud je podnícena vnějším světem. Je-li podnícena vnitřním světem, projevuje se hierarchickou škálou vnitřního „jásání“ (já sám!), jež zevně nelze postřehnout jinak než na mimice a gestikulaci, což lidé

zpravidla neumějí číst. Proto se nám zdá, že se moudří lidé neradují, že se neumějí radovat... Z anatomických důvodů nemůže člověk radostí (podnícené z venčí) vrtět ocáskem a musí tedy hledat náhradní vnější projevy radosti.

Nejhrubším projevem této bezradnosti je řvaní či žvanění (klábosení), včetně toho nejsympatičtějšího dětského radování. Tento projev lze postupně natolik kultivovat, že nakonec splyne s projevem vnitřní radosti...

Alkohol, drogami a jinými omamnými prostředky se lidé snaží potlačit „starosti“, aby se nerušeně mohla zevně projevit jinak potlačovaná radost z bezstarostného života, která inspiruje méně nadané umělce, kteří právě kvůli této inspiraci chlastají atd...

Odpověď

čeká nás hroucení Evropy? Informace o Kristu na úrovni doby jsou jaké?

(rebel, 20. 12. 2014 15:39)

Jakým způsobem lze informovat občany o křesťanství, Kristu...a to na úrovni doby...? Nové evropské zákonodárství Evropanům nabízí nové obzory svými vstřícnými přístupy k netradičním „menšinám“, sňatkům osob stejného pohlaví, eutanazii, včetně dětské, muslimskou řízenou imigrací s vizí zničení křesťanství, gender politická korektnost atp..

Není to znamením, že se Evropa duchovně hrouť?

V pravoslavné tradici se nikdy neodsuzují konkrétní lidé, protože jejich soudcem je Bůh. Co se odsuzuje, je hřích a pokušení, které některé skutky přinášejí. Je to principiální postoj, který je nejspíše pro horlivé zastánce nové evropské morálky nepochopitelný. Svoboda volby – hřešit, nebo nehřešit – je dána každému člověku a je mu dána od Boha. Ale pro ty, kteří záměrně šíří hřích a pokušení pro druhé, stojí v Bibli psáno: „Kdo uvede v pokušení jednoho z mých malých, kteří ve mně věří, pro toho by bylo lépe, kdyby mu pověsili mlýnský žernov na krk a utopili ho v mořské hlubině“ (Matouš 18:6).

Putin proti těmto novodobým "evropským hodnotám" nepostavil své vlastní „putinské hodnoty“, protože není Mao - Ce - Tung, přestože tak se ho často snaží novináři vykreslit. Stačilo mu jen připomenout Rusům i všem Evropanům, že se naše civilizace zrodila z kolébky křesťanství. Termín Evropa se ostatně začal používat až v 17. století, do té doby se o tomto kontinentu hovořilo jako o „křesťanském světě“. Z toho vyplývá, že Rusko je dnes paradoxně nejvíce evropskou zemí ve vztahu k duchovnímu dědictví evropské civilizace a kultury. Rusko dbá na tradiční složení rodiny, zákaz GMO, zákaz homosexuální propagace mezi mladými, zákaz zahraničních "neziskovek", které propagují netradiční hodnoty pod rouškou demokracie, feminismu, gender ideologie, multikulturalismu...

Nejpronikavější myslitelé Západu nyní hovoří o boomu „nového pohanství v Evropě a USA“. Ve skutečnosti všechny takzvané normativní akty ve vztahu k sexuálním menšinám opravdu zrcadlí normativní realitu pohanství, přičemž ne nového, ale naopak v jeho nejprimitivnějších rodových formách.

Patriarcha Alexej se vyjádřil na adresu poslanců Evropského parlamentu ve Štrasburku následovně: „Člověk se lehko nechá svést ke špatným činům, což znamená, že pokud bez přestání nepracuje na zdokonalování a kultivaci vlastních myšlenek a citů, lehce odvrhne svou důstojnost a čest. A právě o takové sebezdokonalování člověka pečují mravní normy, které slouží jako orientační body při určování, co je přípustné a nepřípustné v životě člověka. Křesťanské ideje cti a důstojnosti, svobody a mravnosti ve vzájemném prolínání vytvářejí unikátní kód evropského vědomí, který má nevyčerpatelný potenciál pro osobní i společenský život.“

[Odpověď](#)

Re: čeká nás hroucení Evropy? Informace o Kristu na úrovni doby jsou jaké?

(zmp, 21. 12. 2014 10:03)

Cesta ke Kristu a následování Krista je individuální, nikoliv kolektivní. Proto je dnes již všechno kolektivní a oficiální usilování křesťanů marné. Jak praví přísloví „čert má rád spolky!“ Má-li člověk někoho „nad sebou“, už se jedná o spolek. A tak všechny instituce a spolky, počínaje kluby, sektami, církvemi, státy a konče NWO jsou nekřesťanské, ba protikřesťanské. Veškeré hlásání Krista je marné, nebudou-li mít lidé také sociální možnost svobodného individuálního vývoje, kterou jím může dát pouze a jen TSO...

[Odpověď](#)

Re: Re: čeká nás hroucení Evropy? Informace o Kristu na úrovni doby jsou jaké?

(rebel, 22. 12. 2014 7:59)

Nezdají se mi nějak vaše závěry, že:

"Cesta ke Kristu a následování Krista je individuální, nikoliv kolektivní. Proto je dnes již všechno kolektivní a oficiální usilování křesťanů marné...."

Netvrdíte sna právě přesný opak toho, co říká Kristus? Neřekl snad Ježíš Kristus: Kde budou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já mezi nimi?

Tedy že právě jen když je více lidí, tak je tam Kristus?

Copak nevnímáte, že když jste v nějakém sebraném týmu, tak tam cítíte něco vyššího, že teprve mezi lidmi se otvírá něco víc, je tam cítit srdce, lásku, takové nějaké vyšší chvění srdce...

Nerozumím moc ani větě: "Veškeré hlásání Krista je marné, nebudou-li mít lidé také sociální možnost svobodného individuálního vývoje, kterou jím může dát pouze a jen TSO..."

Co považujete za podstatu svobodného individuálního vývoje? Nebo co jsou podle vás nejdůležitější, klíčové věci - které přináší svobodný individuální vývoj?

[Odpověď](#)

Re: čeká nás hroucení Evropy? Informace o Kristu na úrovni doby jsou jaké?

(zmp, 22. 12. 2014 15:44)

Současný mravní, morální i hmotný úpadek Evropy je dán tím, že „křesťanský svět“ již není v rukou křesťanů (ani těch formálních)...

Neověřoval jsem, nakolik je Váš citát patriarchy Alexeje přesný. Proto tu musím některé výroky opravit jako Vaše omyly:

Cituji: „Svoboda volby – hřešit, nebo nehřešit – je dána každému člověku a je mu dána od Boha“

Upřesňuji: Nemáme-li reálné poznání, co hřích skutečně je a co není, pak nemáme svobodu volby „hřešit nebo nehřešit!“

Cituji: „Nejpronikavější myslitelé Západu nyní hovoří o boomu „nového pohanství v Evropě a USA“.

Ti, co takto mluví, nejsou „nejpronikavější myslitelé Západu“. Kdo pouze konstatuje, že je určitý člověk nemocný, není lékař...

[Odpověď](#)

islám

(rebel, 22. 12. 2014 8:19)

Když tak hledám informace k tomu islámu a jak podřezávají své odpůrce jako kuřata, někdo mi říká, že to není pravda, že to jsou jen výmysly, že normální muslimové se nad tím hrozí stejně jako my.

Prý je to jen propaganda, která nás má manipulovat proti islámu, že ten, kdo byl v nějakých islámských zemích nepocítuje tam žádný strach, že to jsou normální lidi, že jsou srdeční, že jsou veselí, naopak tam je mezi lidmi důvěra a otevřenost....

Možná je tam nějaká skupina placená lidmi nenávidícími křesťanství, která podřezává lidi, aby měl celý svět jako nepřítele, proti kterému musí zbrojit a tedy, že to slouží jen těm vojenským průmyslovým koncernům, aby byl nepřítel.

Ale normální islám prý s tím nemá nic společné.

Chápu, že kdyby někdo, kdo chce roztáčet kola stracu a zbrojení ve světě, platil třeba nějaké tzv. "buddhistické nebo křesťanské radikály", kteří by obdobně podřezávali lidi, tak se bude všude psát, jak je buddhismus zlý a jak je křesťanství nebezpečné...

Kde je pravda?

Mně osobně vadí už to, že někdo tady nosí šátky (nemyslím babičky křesťanky na vesnicích chodící do kostela), aby dal na jevo pohrdání Kristem a naší kulturou. Vadí mi zabubanci v šátcích a turbanech, kteří se roztahují v zemích, které se bránily celá staletí právě proti jejich roztahování se zde.

Dnes, pod rouškou multikulturalismu, je však snad až trestné na to jen upozornit, natož jim ty šátky strhat nebo požadovat, aby opustili naši křesťanskou krajinu! Dnes se už pomalu ani nesmí hovořit, že jsme Evropou křesťanskou. Už asi nejsme. A také, kdo ví, co je křesťanství? To mi připadá strašně zlé. Kdo dokáže vůbec obhájit křesťanství na úrovni doby?

Ještě k těm muslimům:

Neřeknu, když je někdo na návštěvě. Prosím. Ale něco jiného je, když ten člověk se zde chce usadit a zřídit si dokonce modlitebny, mešity atp., chce zde prosazovat svoje zákony...

Pak to dopadne třeba jako v Anglii, kde vám neprodají koupené maso, protože paní pokladní je muslimka a je to proti její víře...

[Odpověď](#)

Re: islám

(zmp, 22. 12. 2014 15:17)

Vemte moc FEDu a vezmete ji mj. také islamistům...

[Odpověď](#)

pád ruského rublu

(rebel, 16. 12. 2014 23:58)

V USA je 70 milionů lidí na sociálních dávkách a bere jakési jejich lístky na jídlo.

Přesto prý v Rusku padá rubl, snad na polovinu hodnoty před půl rokem....

Naráz jako zázrakem prý zlevňuje na burzách ropa a Rusko tedy prodává vyváženou ropu za polovinu ceny!

Je snaha utopit Rusko v turbulencích světové Rothschildové burzy?

Všichni politici v ČR a v EU jášají, jak jsou sankce účinné a jak Rusko dostane pokouřit a jak zkolabuje.

Jako se zařikávají, že oni ale nechtějí nestabilitu Ruska!

Jedním dechem popírají to, co řeknou v předchozí větě!

Krátkozraká politika těchto bláznů nepočítá s následky takového kolapsu.

Je to vše šachová tragikomická hra Rothschildů se světem s partií naplánovanou na deset tahů dopředu?

Putin je pouze loutka v jejich rukách?

[Odpověď](#)

Re: pád ruského rublu

(zmp, 17. 12. 2014 11:00)

Skutečně účinnou sankcí je jen na Západě zlevněná ropa, protože Rusko musí zlevnit také, jinak by od něho nikdo ropu nekupoval. Tzv. HDP (hrubý domácí produkt) Ruska jde tedy dolů. To však není důvod k hospodářské krizi a k poklesu rublu. Dolů šel přece také HDP západních vývozců ropy a ti žádný pád své měny nehlásí. Nehlásí ho ani ti vývozci, kteří mimo ropy snad vyváží už jen písek z pouště a velbloudí trus. Naproti tomu Rusko vyváží spoustu dalších surovin a má rozvinutý průmysl, zemědělství a s Čínou údajně založilo nový měnový systém...

Kdyby mělo Rusko tak obrovský státní dluh, jaký mají USA, už dávno by bylo v horší hospodářské krizi, než Německo po První světové válce. Realita se však zdá být proti všemu zdravému rozumu zcela opačná. Astronomicky zadlužené USA prý mají sílu sankcionovat Rusko.

Hitler vyvedl válkou zničené Německo z hospodářské krize za dva roky. Putin, rádoby přirovnávaný k Hitlerovi, prosperující Rusko do krize uvádí.

Události, které tu sledujeme (a také v nich sami žijeme), nemají nic společného se zákonitými příčinami, ale s virtuálními příčinami. Putin prostě jede na FED! A jako přísluhovač FEDu je vydáván za většího darebák než FED sám.

„Všichni politici v ČR a v EU jášají“ nikoliv proto, že nenávidí Putina, ale proto, aby utvrzovali světové veřejné mínění v iluzi, že propad rublu není virtuální realita, ale že je zapříčiněn zákonitě hospodářskými sankcemi USA a EU. Je to stejně chytré, jako kdyby zadlužení žebraři sankcionovali důl na zlato...

Jako obvykle se tedy jedná o frašku a přívrženci té či oné strany jsou jen voděnými loutkami nebo oblbovanými naivkami...

[Odpověď](#)

co je nad bohem?

(rebel, 10. 12. 2014 23:01)

Řešili jsme se známým v diskusi následující spor:

Dospěli jsme k tomu, že hledající člověk se v meditaci nerozplyne v bohu tak, jako se rozplyne panenka ze soli v oceánu, když se do něj ponoří. Smyslem lidského vývoje a reinkarnací je vydobýt si v průběhu zrozování své já, vědomí sebe jako věčné podstaty, ale starého boha stvořitele, ale sebe jako nové individuality.

Člověkově zůstane jeho věčná individualita, nalezne v sobě Krista. Stane se na konci vývoje dalším takovým ale novým bohem, jakým byl stvořen na počátku svého vývoje.

Tak se postupně prostor zaplňuje novými a novými dospívajícími bohy, otci. Každý z nich je nějaká hvězda na nebi.

Tak se na nebesích vytvářejí takové obce, souhvězdí, takové otčiny z otců, kteří našli pravdu. Každý z nich vytváří svůj vesmír, svoji sluneční soustavu chápanou jako "náš" vesmír, tím je pro nás naše sluneční soustava. A ti ostatní realizovaní bohové, to jsou ty hvězdy (tedy absolutní jednotky, vesmíry) jak je vidíme na obloze. Každá hvězda je takový bůh se svojí sluneční soustavou jako absolutní jednotka.

Nevěděl jsem ale jak argumentovat, když mi kamarád řekl:

No dobře, ale kolem těchto bohů, hvězd si představ další nějaký prostor, ve kterém jsou oni uzavřeni. Tento nad-bůh má tedy v sobě myriádu těchto našich nižších bohů otců, hvězd (jako galaxie má spousty hvězd, a existuje nespočet dalších galaxií... a my zatím nevíme, co je na kraji prostoru, někde, za poslední galaxií... A tak stále do nekonečna stále výš. Vždy je nad nějakou množinou jednotek vyšší nějaká množina, jednotka, která spojuje v sobě všechny menší podmnožiny, ty nižší části.

Co s tím?

[Odpověď](#)

Re: co je nad bohem?

(zmp, 11. 12. 2014 9:26)

Jak chcete být mít pravdivé dalekosáhlé vize vývoje člověka, když nemáte pravdivé poznání počátků a podstaty tohoto vývoje?

„Kdo splete první knoflík, ten se už řádně nezapne!“ (J. W. Goethe)

Vaše představy odpovídají aporii Zénóna z Eleje o nemožnosti prostoru, založenou na obvyklé iluzorní představě „prostoru v prostoru“. Na této iluzi vyspekulovala iluzorní „teoretická věda“ matematickou iluzi zvanou „teorie množin“. A právě v rámci této „vědecké“ iluze proběhla Vaše iluzorní diskuse s Vaším známým „odborníkem na teorii množin“.

Aby jste své vize budoucnosti člověka mohl založit na realitě, musíte nejdříve překonat iluzi, dokonale charakterizovanou zmíněnou aporii Zénóna z Eleje. Tuto „aporii proti prostoru“ Vám tu tedy k vyřešení předkládám:

„Je-li prostor, musí být v něčem,
neboť vše je v něčem, tj. v prostoru.
Tzn., že prostor je možný jen v prostoru,
který je možný jen v prostoru,
atd. donekonečna.

A protože to, co předchází,
není současně tím, co následuje,
prostor není možný!“

[Odpověď](#)

Re: Re: co je nad bohem?

(rebel, 11. 12. 2014 23:23)

Tak za aporii děkuji, ale tím jste to dokonale zamotali.
Není-li možný prostor, není možný ani bůh...alespoň v konstrukci, kterou jsme s kamarádem vytvořili. A jak vidím, v tom duchu uvažoval i Zenon.
Tak to mne těší, že jsme zajedno s takovým borcem.
Ale jak vidím, nejsme zajedno s Vámi.
Jsou-li nižší bytosti (byť jsou to třeba bohové) jakoby zahrnuti do vyššího, integrujícího celku, tedy do ještě vyššího boha, tak co je na tom špatně?
Jako když nějaké součástky tvoří auto, to auto je na parkovišti s více auty v nějakém parkovacím domě, a ten dům je vedle dalších domů součástí ulice, ulice jsou součástí nějaké městské čtvrti atd.
Co se Vám tady na tom nezdá?
Má to logiku.
My jsme ale Zenona překonali, protože on zůstává jen u prostoru.
Jenže my jsme postoupili - až přímo k Bohu. To Zenon neudělal.
Tudíž na prostory Zenonova poučka možná platí, ale ne na Boha!
Jeden předcházející prostor nemůže být tím, co následuje.
Ale nižší bůh nebo bohové mohou být paralelně součástí vyššího boha, který stvořil i je....

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: co je nad bohem?

(zmp, 12. 12. 2014 9:07)

Zénónových aporií se dochovalo celkem sedm. Všechny se Vám mohou zdát „přízemní“.
Pokud však nepochopíte to přízemní, s nímž jste každodenně v kontaktu, jak chcete pochopit Boha, s nímž jste se nikdy nesetkali a tedy ani nevíte, zda a jak skutečně existuje.
Jak chcete porozumět tomu, co neznáte, když nerozumíte ani tomu, co znáte?
To, co jste s kamarádem vytvořili, je jen Vaše konstrukce, které se také říká „spekulace“ nebo „představa bezuzdné fantazie“.
Jak například víte, že Bůh a nižší bohové jsou v prostoru? Prostě jste si to vymysleli!
Zahrnutí nižších bohů do vyššího celku se říká „hierarchie“. Jak jste dospěli k tvrzení, že tato hierarchie existuje v prostoru? To, že si vše představujete prostorově (jako součástky auta), to je na tom špatně!
Že to má logiku? Také iluze, omyly i lži mohou být logické. Logika je jedna věc a realita je jiná věc. Že logika sama o sobě (např. matematická) nemusí mít s realitou nic společného, toho dokonalým důkazem je například logická „teorie množin“...
Vy jste Zénóna „překonali“ aniž jste ho vyřešili. To znamená, že jste ho prostě jen ignorovali.
Právě tím jste propadli iluzi, že jste „postoupili přímo k Bohu“. To Zénón skutečně neudělal, protože je realista, nikoliv jen bezuzdný myslitel.
Váš závěr „Tudíž na prostory Zenonova poučka možná platí, ale ne na Boha!“ je určitě domýšlivý, na žádný způsob však není pravdivý...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: co je nad bohem?

(rebel, 14. 12. 2014 14:36)

Uenonovu aporii jsme nevyřešili, ale proč by měla být chyba, chápat Boha prostorově?

Píšete:

Jak například víte, že Bůh a nižší bohové jsou v prostoru? Prostě jste si to vymysleli!

Zahrnutí nižších bohů do vyššího celku se říká „hierarchie“. Jak jste dospěli k tvrzení, že tato hierarchie existuje v prostoru? To, že si vše představujete prostorově (jako součástky auta), to je na tom špatně!

Ptám se: jestli my zde máme prostor, tak snad - je-li to stvoření boží - je tedy i bůh prostorový.

Jaký jiný by bůh mohl být? Je bůh snad čas?

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Re: co je nad bohem?

(zmp, 17. 12. 2014 10:09)

Zénónovu aporii proti prostotu jste nevyřešili, protože nevíte, co je to prostor a co je mimo prostor.

Proto se Vás ptám, jak víte, že je Bůh v prostoru? Já netvrdím, že v prostoru je či není. Já se Vás ptám, jak jste dospěli ke svému tvrzení...

Nyní dokonce tvrdíte: „...je-li to stvoření boží - je tedy i bůh prostorový.“

To znamená, že svá tvrzení nejen ničím nedokládáte, ale dokonce tvrdíte, že „Stvořitel“ a „stvoření“ je totéž (obojí je prý prostorové). To již můžete také tvrdit, že hrnčír je hrnec.

O tom, že Kristus je duch času (nikoliv čas), jsem tady už mluvil...

Omlouvám se, že odpovídám otázkami, ale nevím jak jinak obrátit Vaši pozornost ke skutečnosti, že ke svým závěrům dospíváte na základě nepravdivých východisek. Takto přece nelze poznávat pravdu...

[Odpovědět](#)

dyslexie, dysgrafie, autismy, hyperaktivity atp.

(rebel, 14. 12. 2014 17:37)

V poslední době jako by se pytel roztrhl s dětskými nemocemi, prý polovina dětí ve třídách je tzv. odborně pedagogicky "nefunkční", protože trpí některou, případně všemi možnými poruchami pohybu, soustředění, vnímání, myšlení...

Co se to děje?

Souvisí ten nárůst jen s tím, že se děti nepohybují a lapí jen na zadku u pc, nechodí ven, nemají sociální kontakt, zhusta se neumějí chovat, je to jen následek injekcí a vakcín, otrávených potravin, rozkladu rodin?

Není to jev, symptom nějakého vývoje k něčemu novému?

Jaké je řešení?

Různé agentury a organizace si z léčby těchto nemocí, které určitě mohou velmi ztěžovat učení, dělají kšeft.

[Odpověď](#)

Re: dyslexie, dysgrafie, autismy, hyperaktivity atp.

(zmp, 15. 12. 2014 10:41)

Příčinou je to vše, co uvádíte aj. Nejdůležitějším problémem je tu však propadnutí lidské mysli do propasti materialismu.
Řešením je TSO...

[Odpověď](#)

akademické pravdy a jejich aplikace v praxi

(rebel, 8. 12. 2014 10:41)

Kolikrát nám akademická věda vykládá své akademické teorie, své akademické vědecké pravdy...které podkládá výzkumy za miliardy euro v urychlovačích, různými seriózními akademickými výzkumy..., nesčíslně vzdělávacích pořadů nám vtlučká do hlavy moderní akademické vědecké pravdy...např. Einsteinovu teorii relativity, jak lze natahovat časoprostor, jak se lze pohybovat v čase, třeba pomocí černé díry nebo bílého trpaslíka..., atp. atd. Jakmile byste ale tyto vědecké akademické teorie použili třeba při vysvětlování toho, jak se vám podařilo na svém pozemku třeba postavit tzv. černou stavbu, potom žádné vědecké teorie neplatí.

Argument třeba nějakému úřadu, že se zde asi něco objevilo ze 4 či 5 dimenze, nebo že dle Einsteinovi teorie relativity se zde asi protáhl časoprostor, že zde byl průnik dimenzí...tak ejhle...akademické teorie jsou předmětem úšklebků, posměchů, případně by vás možná odvezli i k Chocholouškovi, případně by to brali přímo jako zesměšňování a pohrdání státním orgánem...

Jak vidíte skutečnost s aplikací těchto teorií na normální život?

Akademické pravdy a jejich aplikace v praxi?

Proč je takový dvojí metr. Jednou, když se to hodí, tak teorie platí. Podruhé, když se to nehodí, tak ještě dovolávání se akademických pravd se může považovat za urážku a totální blbost.

Kdo má moc určuje, co se právě a co ne.

Jak se říká: historii píší vítězové.

[Odpověď](#)

Re: akademické pravdy a jejich aplikace v praxi

(zmp, 9. 12. 2014 9:52)

Akademické teorie slouží zákulisní elitě k oblbování davu. Proto platí.
Pokud by je chtěl někdo z davu využívat proti elitě, tak neplatí.
Je to vlastně všeobecný lidský egoistický pud:
Platí (resp. je pravdivé) jen to, co se mi hodí (resp. co je mi sympatické)!

[Odpověď](#)

tzv. ptačí řeč

(rebel, 7. 12. 2014 10:48)

Doslechl jsem se, že se občas zvláště mezi dvojčaty vyskytne jev, kdy ty dvě děti cca 4-7 let mají společnou jakousi řeč, něco jako žvatlání, nebo drmolění...ale vykládají si tak spolu, rozumí si, je to regulerní paralelní řeč...

prý.

Když se poblíž objeví dospělý, tak ihned spolu takto děti přestanou mluvit...

Co si myslíte o něčem takovém.

Není to výmysl. Je to fakt, který může potvrdit jeden člověk.

[Odpověď](#)

Re: tzv. ptačí řeč

(zmp, 7. 12. 2014 12:06)

Řeč nemluvnat (žvatlání) a řeč dvojčat jsou dvě různé věci, nejsou však drmolěním, tj. neartikulovanou řečí.

Za "ptačí řeč" pokládám "umění ptát se" (parcifalské otázky).

Žvatlání nemluvněte mohou rozumět rodiče, zejména kojící matky (žvatlání malého Ježíše prý rozuměla Marie).

Řeči dvojčat rozumí jen dvojčata (resp. jiní blíženci).

Potvrzení tohoto jevu člověkem, o kterém se zmiňujete, by bylo velmi vhodným příspěvkem do naší diskuse. Málo kdo se s tím totiž setkal. Mluví o tom např. R. Steiner. Oficiální „věda“ o tom samozřejmě také ví, ale zarytě o tom mlčí, neboť to odporuje jejím teoriím o vzniku lidské řeči...

[Odpověď](#)

iluze

(rebel, 7. 12. 2014 10:54)

Je fyzická realita iluze?

Je iluze hmoty fyzická nebo duchovní?

A duchovní, psychické jevy jsou skutečné nebo iluze?

A duchovní skutečnosti jsou duchovní nebo fyzické - když je vnímáme fyzikálně?

[Odpověď](#)

Re: iluze

(zmp, 7. 12. 2014 11:48)

Mimo absolutna a relativna je do relativního stvoření nutně vkomponována také iluze (viz dnešní odpověď v „Pravda II.“). Iluze je tedy součástí fyzické reality, nikoliv fyzickou realitou...

Iluze hmoty je fyzická, neboť fyzická hmota je iluzorním projevem fyzických sil (sil působících ve fyzickém světě), které jsou duchovního původu...

Duchovní a psychické (duševní) jevy jsou relativně skutečnými či iluzorními projevy duchovních sil, projevujících se v duševním a v duchovním světě...

Duchovní síly projevující se fyzicky nevnímáme fyzikálně, ale duševně-duchovně. Fyzikální reakce našich smyslů jsou tzv. „počítky“ (smyslové reakce), nikoliv vjemy...

[Odpovědět](#)

je vše trojné? je vše v trojici?

(rebel, 7. 12. 2014 11:00)

Máme svatou trojici, máme trojčlennost v sociálním organismu, máme tělo dušia ducha....máme tézi, antytézi a syntézu...atp...

Dá se říci, že vše se trojné, trojčlenné?

A jestli ano, tak proč?

Jestli je duševní vlastně duchovní (tedy že duševno = duchovno), potom se ptám:
Existuje něco třetího - ještě něco mimo fyzické a duchovní?

[Odpovědět](#)

Re: je vše trojné? je vše v trojici?

(zmp, 7. 12. 2014 11:28)

Ve světě relativních projevů (vnější/vnitřní) je vše trojné (trojčlenné). Relativní stvoření představuje dualitu (vnějšího a vnitřního) stvořenou z absolutna, jež je dualitě přítomno spárou předělu (/ = //):

- vnější/vnitřní = vnější//vnitřní = tam vně/tady/tam uvnitř.

Relativní stvoření není jinak možné!..

Duševní není duchovní!

- vně forma možnosti/nula ve spáře/uvnitř možný tvar = duše/duch/tělo...

[Odpovědět](#)

Pravda II.

(zmp, 15. 11. 2014 11:05)

Pravda II.

Otázka (PD, Teplice, 14. 11. 2014 12:12):

Nabízí se tedy následující:

Absolutno, popř. vědomí absolutna = duchovní svět?

Duchovní svět (absolutno) je onou kružnicí mezi mikrokosmem (tvar, např. Země) a makrokosmem (forma, např. nebe)?

Zda ano, zdá se také, že duchovní svět (absolutno) není statický, ale dle toho kam a kdy si „posuneme“ hranici toho, co vše zrovna vnímáme jako jeden tvar (mikrokosmos) - člověk, národ, Země...

A zase bych se i vrátil k následujícímu - dvě různá NE.

NE, mikrokosmická - tedy ahrimanská?

NE - makrokosmická - tedy luciferská?

Pokud na tom něco je, lze vůbec tato různá NE počítat? Asi lze počítat jen NE stejného původu...

Kontakt těchto různých NE (pouze pomocí lidského vědomí) = NE x NE = ANO...

Odpověď (zmp):

Duchovní světy nejsou absolutní, jsou právě tak relativní (a tedy stvořené) jako fyzický svět. Fyzický svět je iluzí hmoty naplněný duchovní svět.

To, co vnímáme jsou jednotlivé fragmenty světa, jako střepy rozbitého hrnce.

To, co je v prostoru spárou mezi tvarem a formou, je v čase okamžikem mezi minulostí a budoucností. Okamžik v čase a spára v prostoru jsou uzavřenou vstupní bránou (oponou iluze) do absolutna (věčnosti, nezměna atp.).

Samotná spára je dána hranami (tvarem a formou) relativna, v níž je absolutno relativně absolutně anulované. Relativně nulový obvod kružnice je konkrétním dynamickým tvořením (a udržováním) duálního relativna. Tento obvod je zván také „duch“, „stvořitel“, „rozum“, „vědomí“, „já“, „bod“ atp.

Dvě NE nejsou různá, ale stejná. Rozdíl vykazují jen vzhledem ke svému postavení (vnější/vnitřní, minulost/budoucnost) a tedy k předmětu negace.

Mikrokosmos i makrokosmos je člověk, nacházející se mezi Luciferem a Ahrimanem, jako Ježíš Kristus ukřižovaný mezi dvěma lotry.

V relativně duálním světě lze všechno počítat, odčítat a dělit. Násobit lze jen síly.

Obě relativní NE jsou stejného původu. Obě jsou relativním (tedy NEpravdivým) projevem absolutna.

NE x NE = ANO nepředstavuje „kontakt“ obou NE (NE + NE), ale vzájemnou aktivně činnou interakci, jak ji vyjadřuje reálná matematika tzv. „násobením“. To, co se o násobení učí v našich školách je naprosto falešné. Fakticky (pravdivě) se v našich školách o násobení neučí vůbec nic...

[Odpověď](#)

Re: Pravda II.

(PD, Teplice, 18. 11. 2014 11:58)

Tedy fyzický svět (relativně duální) je iluzí světa duchovního, který je relativní vůči absolutnu?

[Odpověď](#)

Re: Re: Pravda II.

(zmp, 19. 11. 2014 11:50)

Relativně duální svět je iluzorním projevem světa absolutního. Iluzorní je prostě proto, že není pravdivým (není absolutním) projevem absolutna.

Relativně duální je tedy již duchovní svět, který se vývojem postupně zhušťuje až do pevné podoby "země" fyzického světa...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Pravda II.

(PD, Teplice, 19. 11. 2014 17:51)

Jak si tedy představit tvar a formu v duchovním světě? Jen jako ideu tvaru a formy?

Také mi není jasné, jaký tvar je myšlen v případě oné kružnice "bodu - absolutna" mezi tvarem a formou. Tvarem je zde myšleno vše hmotné? Nebo cokoliv hmotného? Nebo asi obojí. Aha, nebo se to týká jen duchovního světa - idea tvaru a formy? Onen "bod" je mezi ideou tvaru a formy? Mně se to totiž "mlátí", nedokážu se přesně zorientovat, kdy v jaké rovině se zrovna kdy v debatě tedy nacházíme, zda na relativně duálně-fyzické úrovni či relativně duálně-duchovní...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Pravda II.

(zmp, 20. 11. 2014 10:21)

Duchovní tvar a formu si můžeme představit jako ideální (jako ideu). Fyzický tvar a forma je jen hmotným obrazem duchovního tvaru a formy.

Představte si duchovní tvar a formu jako plechový kyblíček. Vnitřní forma kyblíčku je „možností“ pískové bábovky, jejíž pískový tvar je obrazem „možného“ tvaru v lůně kyblíčku. Naplněním formy (možnosti) kyblíčku pískem naplníme vlastně možný tvar v lůně kyblíčku. Po vyklopení pískové bábovky z kyblíčku se však na pískovišti (v hmotném světě) objeví jen pískový obraz možného tvaru, který nadále zůstává v lůně formy kyblíčku (v duchovním světě).

Lze tedy říci, že forma a tvar (relativní možnost a možné) existují jen v duchovním světě (ve světě kyblíčků, ve světě idejí). Ve fyzickém světě existují jen jejich „hmotné“ obrazy (pískové bábovky, kovové odlitky, tvary a formy vytesané v kameni atp.), které mají, na rozdíl od duchovního tvaru a formy, tzv. „plnou existenci“. Proto ve fyzickém světě mluvíme o naplňování idejí, o plném uskutečňování nenaplněných idejí.

O duchovní jednotě tvaru a formy, například o synovském tvaru (tvoru) v mateřském lůně (otvoru) mluví bible jako o tzv. „neposkvřněném početí“. Písková bábovka je tedy počata jako „poskvřněné početí“.

Do těchto duchovních principů jsou nevědomky zasvěcovány hrou již předškolní děti, ve škole zvané „pískoviště“...

Absolutnem není obvod kružnice či bodu, ale jejich absolutně nulový obsah.

Naplníte-li obvod kružnice relativním obsahem (např. tzv. „mnohostí bodů“), dostanete mezikruží. Vnější tvar a vnitřní forma mezikruží (tj. obraz tvaru a formy) Vás pak mohou poučit, že tentýž vnější tvar a vnitřní formu (jejich ideu) má i obvod kružnice či bodu...

Bod je vlastně „mikro-obvod“ kružnice, a je tedy samotnou ideou tvaru a formy, nikoliv mezi tvarem a formou.

Duchovní obvod kružnice (bodu) se však současně nachází mezi formou vnějšího okolí obvodu a tvarem vnitřního obsahu kruhu, jak je to patrné při vyříznutí obvodu kružnice do archu papíru...

Učiníte-li představu vyříznutého obvodu kružnice předmětem své meditace (opakovaného představování a promýšlení), časem se ve věci natolik zorientujete, že si už nebudete muset nic pamatovat. Vše kdykoliv bleskově odvodíte z představy vyříznutého obvodu kružnice...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Pravda II.

(PD, Teplice, 20. 11. 2014 11:52)

Tedy ano, pak mě šlo tím spíše o zorientování se v diskusi...k asi správné představivosti ale stále tedy nevím, co je myšleno tím archem papíru, to mě mate - že ta představivost o tom je založena na tom, že to vše si představuji již na samotném tvaru (nebo idea tvaru?) - arch papíru. Že to pak i evokuje to, že i to absolutno je následkem relativna. Není lepší onen arch papíru (už nyní) nahradit (snad?) chaosem? A že právě chaos je jednotou tvaru a formy, nikoliv duchovní svět - tam tvar a forma je v podobě právě těch idejí...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Pravda II.

(zmp, 21. 11. 2014 12:31)

Protože věc zobrazujeme ve hmotném světě, zastupuje v něm arch papíru stav před projevem počátku (obvodu kružnice) v relativním tvaru (archu) a formě (archy), v relativně VŠEM, co JE. Tento stav před počátkem, který můžeme nazvat „pra-stavem“, je archaické NIC, co NENÍ.

Absolutní NIC, co JE v relativním světě anulováno (0) jako obsah počátku relativna je tedy jiným stavem.

Velmi dobře jste vystihl, že archaické NIC, co NENÍ (zobrazené archem papíru) lze zpětně označit za neprojevený stav chaosu tvaru a formy. Tvar a forma v tomto neexistujícím pra-stavu nejsou relativní jednotou, ale zmatením tvaru a formy, lze dokonce říci neexistující „nicotou“.

Absolutno tedy není následkem relativna, ale příčinou projevu relativna, které je dáno ohraničením (obřezáním) chaosu obvodem kružnice (Mojšíšovým duchem nad vodami), ohraničením chaosu na relativní formu okruhu (archu) a relativní tvar kruhu (arch). Dokud se relativní tvar a forma (arch a archa) plně neprojeví ve hmotě, jsou čistými idejemi duchovního světa...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Pravda II.

(PD, Teplice, 30. 11. 2014 20:15)

Mohl by jste, s ohledy na toto vše, do toho nyní zakomponovat následující dva pojmy?

- na počátku bylo slovo
- prvotní hřích

Ty pojmy jsou pro mne moc obecné + neznám jejich původní kontext atd. Např.:

Počátek čeho přesně?

Co autor slovem (jako pojmem) přesně myslel?

Prvotní čeho přesně? Hřích vůči čemu přesně?

Apod...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Pravda II.

(zmp, 2. 12. 2014 10:41)

Mojžíš mluví o tom, co bylo na počátku (0) obřezáno jako kulovitý objem Nebe a Země, jako:

- ne-prostor (Nebe, forma, otvor, možnost atp.) a
- prostor (Země, tvar, tvor, možné atp.).

Jan mluví o tom, co bylo na tomtéž počátku (0) počato jako míra (poloměr) Nebe a Země, jako:

- vnější čas (poloměr formy Nebe) a
- vnitřní čas (poloměr tvaru Země).

Protože na počátku (0) má objem Nebe i Země stejnou míru (vnější = vnitřní) může Platón říci: „Čas vznikl s Nebem!“

Vnější a vnitřní míra se odlišují až následujícím vývojem, který česká mluvnice naznačuje stupňováním:

- stupňování prostorové = největší-větší-velké-0-malé-menší-nejmenší
- stupňování časové = nejstarší-starší-staré-0-mladé-mladší-nejmladší

Všimněte si, že na vnější straně (vlevo od nuly) objem i míra narůstají vně předchozího stupně, zatímco na vnitřní straně (vpravo od nuly) stupňování pokračuje uvnitř prvního stupně (malého i mladého). Tzn., že tu máme v obojím stupňování (v prostoru i v čase) co činit s dvojím zcela odlišným vývojem:

skládání-0-rozkládání (sčítání-0-dělení)

Janovo „Na počátku bylo Slovo“ mluví o početí v čase, ať už jako lidského slova, či Slova Božího zvaného též božský Logos (Kristus je duch času!), či lidská logika (například matematická):

Stupňování lidského slova = souvětí-věta-slovo-0-slovo-slabika-hláška

Tzv. „prvotní hřích“ souvisí s vnitřním vývojem druhého stupně (menší), v němž je (abstraktně řečeno) uvnitř obsahu tvaru (malého) vyřiznut menší otvor a menší tvar (tvor).

Tak z kruhu prvního stupně vznikne mezikružší s malým vnějším tvarem (Adamem), menší vnitřní formou (Evou) a menším synovským tvarem v lůně Evy. Máme tu tedy co činit s hřichem v podobě „poskvrněného početí Evy“.

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Pravda II.

(PD, Teplice, 6. 12. 2014 15:15)

...pak kde se v archaickém "nic" vzalo to "něco", co dalo popud k tomu, že se následně diferencovala forma a tvar...??

Možná člověku ani není umožněno toto vše prohlédnout. Snad i RS (už si to přesně nepamatují) poukazoval na to, že člověk je maximálně schopen dohlédnout 3 (epochy?) vpřed a vzad...

Tedy, zatím zde asi i řešíme PRAVDU o relativnu a absolutnu. I sama pravda je tedy asi relativní a absolutní.

Relativní pravda - dosažitelná, protože omezená (časem, prostorem)

Absolutní pravda - nedosažitelná, protože neomezená + nepostřehnutelná v okamžiku
???

např. v relativnu (fyzickém i duchovním):

$1 + 1 = 2$ (relativně) protože záleží na tom, co předem chceme sčítat (druh, tvar, formu, barvu, jen počet apod...)

v absolutnu:

$1 + 1 = 2$ absolutna??? V absolutnu asi tedy rovnice není možná, ale absolutno samo dává možnost vzniku rovnice. Zde absolutno = Já, které stvoří onu rovnici... aneb ideová rovnice $(1+1)$ snesená z duchovního světa, zde písmem, do světa fyzického...
???

Trochu mi i uniká praktický význam možného absolutna. Možná ale jen na první pohled. Jako když se řekne pojem - na druhý břeh. Absolutnem je zde obrazově např. řeka, která ale v rámci pojmu nikoho nezajímá, ač má zásadní význam pro vznik onoho pojmu...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Pravda II.

(zmp, 7. 12. 2014 11:11)

O pozorování tří manvantar dozadu a tří dopředu mluví RS ve své „Tajné vědě“. Je to podobné, jako pozemský pohled před a za sebe v prostoru a v čase, ohraničený obzorem. Také slovanská mluvnice zná jen tři fáze stupňování, ohraničeného největším a nejmenším v prostoru, v čase nejstarším a nejmladším.

V našich úvahách o absolutnu a archaičnu se však ocitáme mimo relativní prostor a čas, takže tu nijaké omezení (ohraničení) neexistuje. Přesněji řečeno, archaično je omezeno jen jednostranně počátkem stvoření, zatímco absolutno není omezeno vůbec, nemá počátek ani konec.

Absolutno zveme „NIC, co JE“, protože je původním stavem, který JE, vždy byl a bude absolutně všude. Pro absolutno je tedy pojem „JE“ důležitější než pojem „NIC“, neboť se nám jeví jaksi z relativně vnějšího pohledu (z pohledu mimo absolutno) jako „nic, co není relativní“. Název „NIC“ je tu tedy iluzorní, protože nám pro absolutno chybí jakýkoliv reálný relativní pojem. Toto absolutno je Stvořitelem přítomno v jeho relativním stvoření jako absolutní NIC, jako absolutně anulovaná přítomnost (existence) absolutna, jako absolutní nula

(0), jako „obvod kružnice počátku stvoření“. Ač absolutně anulované (0), přece JE absolutno v relativnu přítomno jako jeho počátek a také se v něm relativně projevuje (působí), přičemž je si třeba uvědomit, že projev není tím, co se projevuje...

Archaično zveme „NIC, co NENÍ“, protože není původním stavem, nikdy nebylo a nebude. Pro archaično je tedy pojem „NENÍ“ důležitější než pojem „NIC“, neboť skutečně ničím není. Není ničím absolutním, není ničím relativním (stvořeným). Archaično „je“ tedy ryzí iluzí, kterou Stvořitel (počátek) nutně vkomponoval do svého relativního stvoření, jako „iluzi něčeho“...

Pavel z Tarsu tedy právem praví, že relativní svět byl stvořen z něčeho (z NIC, co JE a z NIC, co NENÍ).

Na Vaši otázku („pak kde se v archaickém „nic“ vzalo to „něco“, co dalo popud k tomu, že se následně diferencovala forma a tvar?“)

tedy odpovídám: V archaickém NIC, co NENÍ se nic nevzalo, protože z toho, co NENÍ nelze „vzít“ ani nijak „vyčarovat“ NĚCO, co JE.

Samotná pravda JE absolutní!

Pravda o stvoření JE relativní!

Pravda o archaicku NENÍ ani absolutní ani relativní, ale iluzorní.

Všechny tři pravdy jsou poznatelné pouze relativně, reálným myšlením (v představách, idejích a pojmech). Proto je matematická rovnice (např. $1 + 1 = 2$) ryze relativním nástrojem poznání, může být však lživě zneužita jako nástroj ryzí iluze ($1c + 1c = 1c$). Absolutno lze v relativní rovnici zachytit jen v absolutně anulované podobě (např. $1 - 1 = 0$).

Pojem „možné absolutno“ není pravdivý. Relativně možné je pouze stvoření relativna z něčeho, takže absolutno není možné!

Absolutno není na druhém břehu, ale jako řeka mezi břehy (mezi formou možnosti a možným tvarem). Tou řekou relativně zobrazující absolutno je Dunaj, pramenící v Černém lese a ústící do Černého moře. Dunaj je relativním obrazem obvodu kružnice (0), rozvinutého ($2\pi R$) mezi nad-dunajskou a pod-dunajskou Velkou Moravou. Vydávání „ $2\pi R$ “ za vzorec uzavřeného obvodu kružnice je tedy ryzí iluze...

[Odpověď](#)

chudí duchem+slepá víra

(rebel, 4. 12. 2014 21:37)

Píšete:Z výše uvedeného vyplývá, že Ježíš Kristus za „blahoslavenou“ nepokládá nepřítomnost „zdravého rozumu“ (vědeckou či nevědeckou), ale naopak „přítomnost zdravého rozumu“. To navíc znamená, že „chudí duchem“ jsou lidé, vyvíjející zdravý rozum, tj. reálné logické myšlení. To znamená, že nedostatek bezprostředního duchovního vnímání reality, nahrazují myšlením o vnímaném...

Nerozumím tomu, jak jste dospěli k tomu, že chudí duchem vyvíjejí zdravý rozum. Tam není logický postup.

Jak Tomáš sahá, nic nenasahá a stejně uvěří...jen vidí..ale nechápe...
také nerozumím tomu, že jste z toho vypotili, že je Tomáš myslitel...

[Odpověď](#)

Re: chudí duchem+slepá víra

(zmp, 5. 12. 2014 12:05)

Kdo bezprostředně vnímá nějaké dění, například uvedení kulečnickové koule do pohybu tágem v ruce hráče kulečnicku, ten nepotřebuje bádát (přemýšlet) o příčině a následku pohybu.

Takové je totiž duchovní vnímání v duchovních světech u lidí „bohatých duchem“.

U lidí „chudých duchem“ je jejich vnímání omezené tak, že vnímají pouze následky, nikoliv příčiny (nikoliv např. hráče kulečnicku). Chtějí-li poznat také příčinu, musejí na to jít oklikou, přes vývoj zdravého rozumu (logického myšlení o vnímaném), jímž na základě vnímaných následků existenci nevnímané příčiny dokazují.

Co se Vám na tom nezdá být logického?

A jak jste dospěl k závěru, že „Jak Tomáš sahá, nic nenasahá“?

Tomáš přece nakonec uvěří tomu, co mohl vnímat (vidět a osahat). Avšak, jak pravíte, „nechápe“ to.

Právě nechápání vnímaného, podněcuje Tomáše „chudého duchem“ k tomu, aby o vnímaném přemýšlel (logicky myslel), aby se stal myslitelem...

[Odpověď](#)

řada příčin a následků

(rebel, 19. 11. 2014 8:54)

Slyšel jsem někde, že tzv. "řada příčin a následků" je nesmysl.

Zdá se mi, že právě toto je nesmysl.

Každá příčina má přeci nějaký následek.

nebo existuje snad příčina nebo něco samo o sobě bez následku?

A tento následek je potom další příčinou dalšího následku.

Jako když vaří voda v hrnci na ohni. Bublající voda má příčinu oheň.

A tato bublající voda jako následek ohně je další příčinou nadskakující pokličky na hrnci.

Nebo máte snad jiný názor?

[Odpověď](#)

Re: řada příčin a následků

(zmp, 19. 11. 2014 11:44)

Protože pojmem „příčina“ označujeme to, co má následek, nemůže existovat příčina bez následku.

Protože pojmem „následek“ označujeme to, co má příčinu, nemůže existovat následek bez příčiny.

Protože pojmem „příčina“ označujeme to, co předchází následku, a pojmem „následek“ to, co následuje po příčině, nemůže být „před“ a „po“ tímtež, nemůže se následek stát příčinou...

Řada příčin a následků samozřejmě existuje, avšak ne tak, že se následek stane příčinou dalšího následku v řadě, ale tak, že každý následek v řadě má svou vlastní příčinu (v řadě).

Kopne-li nás někdo dvakrát do zadku, tu přece nelze tvrdit („vědecky“), že příčinou následujícího kopance byl předchozí kopanec...

Nejčastěji se jako příklad řady „příčin a následků“ uvádí řada kamenů ležících volně na svahu. Uvedeme-li pak do pohybu první kámen v řadě, ten narazí na další kámen atd., takže se všechny kameny dají postupně do pohybu jako sněhová lavina (srovnej proslulou

„řetězovou reakci“).

Nuže, jsou uvedené příklady řady příčin a následků (řetězové reakce) pravdivým výkladem pozorované skutečnosti?

Ač se to tak našemu smyslovému vnímání jeví, zdravý rozum nám do toho důrazně kibicuje:

„Příčina nemůže být následkem, následek nemůže být příčinou!“

A zdravý rozum se však nespokojí s pouhým kibicováním, ale navede nás také k následujícím experimentům:

1/ Zavěsíme dlouhou kládu vodorovně do vzduchu a udeříme kladivem do jednoho jejího konce. Kláda se pohne ve směru úderu. Kolik příčin pohybu klády jsme tu napočítali? Jednu!

2/ Zavěsíme za kládu ještě špalek, tak aby se konce klády dotýkal a udeříme kladivem do opačného konce. Kláda se nepohne, ale na druhém konci od ní ve směru úderu odskočí špalek. Kolik příčin odskočení špalku jsme tu napočítali? Zase jen jednu!

3/ Rozřežeme kládu na řadu špalků, které zavěsíme vodorovně za sebou tak aby se vzájemně dotýkaly a udeříme kladivem do prvního špalku v řadě. Řada špalků se nepohne, jen poslední špalek v řadě odskočí. Kolik příčin odskočení posledního špalku jsme napočítali? Zase jen jednu!

Jak je to možné?

Příčinou byla síla:

1/ síla předaná kládě úderem kladiva se projevila pohybem klády,

2/ síla prošla kládou až do špalku na konci klády, na němž se projevila jeho odskočením,

3/ síla prošla řadou špalků a projevila se odskočením posledního špalku (který ji už neměl komu předat)

Že příčinná síla skutečně přešla do klády (1), prošla kládou (2) či řadou špalků (3) si můžeme dokázat na experimentu, který jste uvedl Vy (byť jste si ho vyložil zcela iluzorně, tj. ve smyslu současné „teoretické vědy“):

Ve vašem experimentu je příčinou oheň, přesněji řečeno teplo ohně. V daném případě tedy nebudeme přihlížet ke světlu ohně, ani k jeho kouři, ale pouze k síle (silám) jeho tepla:

Kdy se voda v hrnci dostane do varu?

Až do vody skrze těleso hrnce přejde teplo ohně!

Kdy voda v hrnci začne bublat?

Až do vody skrze těleso hrnce přejde teplo ohně!

Kdy se voda v hrnci začne odpařovat?

Až do vody skrze těleso hrnce přejde teplo ohně!

Kdy od hrnce začne odskakovat jeho poklička?

Až do vody skrze těleso hrnce přejde teplo ohně! Až se voda v hrnci začne odpařovat!

Nuže, kolik jste tu nyní napočítal příčin?

[Odpověďt](#)

Re: Re: řada příčin a následků

(rebel, 21. 11. 2014 23:04)

Až do vody skrze těleso hrnce přejde teplo ohně! Až se voda v hrnci začne odpařovat!

Nuže, kolik jste tu nyní napočítal příčin?

Pro odskakování pokličky je příčina jednak teplo a jednak musí se odpařovat voda.

Takže jako by se k původní příčině přidala ještě další - odpařování vody.

Až se začne odpařovat voda a vznikat pára, začne skákat poklička.

Dodávání tepla vede jen ke vzniku páry.

No však...

A právě díky páře, která je tu následkem dodávání tepla, začne skákat poklička...

Stále nevidím nějaký problém nebo chybu.

Následek nějaké příčiny se stává další příčinou vývoje.

Tedy jestli vůbec zde podle vás nějaká chyba má existovat.

Jestli mi ji chcete prokázat, tak se vám to zatím nepovedlo. A myslím si, že na vině není moje nechápavost. Doufám.

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: řada příčin a následků

(zmp, 22. 11. 2014 10:27)

Konstatujete: „Jestli mi ji (chybu) chcete prokázat, tak se vám to zatím nepovedlo.“

Upřesňuji: Já mohu prokázat jen působení jedné a téže příčiny (tepla ohně) v jejích různých projevech (v podobě ohřátého hrnce, ohřáté vody, odpařování vody a odskakování pokličky hrnce). Mým úkolem je prokázat „něco“, nikoliv prokázat to právě Vám. Je totiž jen Vaší věcí, zda předložený důkaz něčeho přijmete, či odmítnete. Zde totiž vůbec nezáleží na tom, kdo Vám daný důkaz předkládá. Vždyť ho nepřijímáte ani sám od sebe.

Tak například namítáte: „Pro odskakování pokličky je příčina jednak teplo a jednak musí se odpařovat voda... A právě díky páře, která je tu následkem dodávání tepla, začne skákat poklička...“ Z jedné příčiny (tepla) jste si vyčaroval dvě (teplo a jeho projev odpařováním zahřáté vody). Tendenčně jste se při tom vyhnul experimentu s kladivem a rozřezanou kládou. Jak byste vyčaroval více příčin v něm?

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: řada příčin a následků

(rebel, 28. 11. 2014 8:09)

Dobře, špalky odskakují kvůli jedné příčině.

Potom se ale jasně musí říci, co je následkem příčiny. Kde je hranice následku? Dodávané teplo nemá za důsledek třeba pohyb vlaku. Jasně.

Tam není důvod, aby se kvůli varu vody hýbal vlak nebo nadskakovala poklička. Ale dodávané teplo může být prvotní příčinou pohybu vlaku.

Jestli var vody je následek ohně pod kotlem, ale dodávané teplo pro vařící vodu (bublíny) není příčinou nadskakování pokličky na hrnci, potom musíme nějak jinak oddělit jednotlivé příčiny a následky.

Pak se musí jasněji formulovat, co je příčina a co je následek.

Teplo dodávané vodě je příčinou varu vody (vytváření bublin ve vodě).

Ale var vody není příčinou nadskakování pokličky?

Proč ne?

Jak odliším, že daná příčina končí jako nějaký důsledek.

A ten důsledek nesmím nazvat příčinou?

Jaký tedy má tento důsledek (var vody) vztah k nové příčině, k příčině nadskakování pokličky? Nechápu v čem máte problém.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: řada příčin a následků

(zmp, 28. 11. 2014 14:28)

Pokud nesouhlasíte se závěrem, že teplo ohně (v parním stroji, či ve spalovacím motoru) je příčinou pohybu vlaku, pak je povinnost jasně formulovat příčinu a následek na Vás.

Já Vám mohu pouze napovědět, že hranice (míra) následku jsou dány hranicemi (mírou) příčiny.

V předchozím příspěvku jsem řekl (domnívám se, že zcela jasně), že příčinou nadskakování pokličky hrnce nejsou „bubliny“ vařící vody, ale pára vystupující z vařící vody. Pára má totiž větší objem než voda a nevejde se tedy do hrnce. Proto zvedá pokličku (či hýbe pístem parního stroje) aby unikla z hrnce ven.

Vaše závěrečné otázky jsou dány Vaším nepozorným čtením, přičemž vzniklý „problém“ připsujete neprávem mně...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: řada příčin a následků

(rebel, 3. 12. 2014 10:45)

Nyní už vůbec nechápu...nevím, co je a co není správné.

Je tedy dodávané teplo příčinou třeba pohybu parníků?

Je zde tedy řada příčin a následků nebo není?

Tvrdíte, že příčina má následek, ale onen následek již není další příčinou jiného následku...nevím tudíž, jak se dopracovat pohybu parníku.

Nebo snad že má jako ty odskakující klády jednu příčinu pohybu?

Tak i pohyb parníku má jednu příčinu?

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: řada příčin a následků

(zmp, 4. 12. 2014 13:12)

Že má příčina následek netvrdím jenom já, ale tvrdíte to také Vy. V této naší diskusi již bylo řečeno:

- neexistuje příčina bez následku a následek bez příčiny,
- řada příčin a následků existuje jen v podobě řady jednotlivých příčin a jejich jednotlivých následků,
- následek není a nemůže být příčinou,
- míra následku je dána mírou příčiny,
- míra následku se může rozložit na řadu dílčích projevů následku (jeho míry).

Také příčinu (její míru) lze skládat (sčítáním) z mnohosti jednotlivých příčin v jednu výslednou příčinu.

Dopracovat pohybu parníku se lze stejným způsobem, jako pohybu lokomotivy či nadskakování pokličky hrnce.

Všechny příklady, které byly v naší diskusi uvedeny, mají jednu jedinou příčinu...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: řada příčin a následků

(rebel, 4. 12. 2014 21:24)

Jediná příčina pohybu parníku, vlaku, létající pokličky je pouze a jen dodávané teplo. Jenže to je pouze počáteční příčina a koncový následek.

Chápu to tak správně?

Ale potom nechápu, jak nazvat ty mezičlánky a dílčí procesy a tedy i dílčí následky jak se to teplo postupně mění na pohybovou energii, přes jak mechanismy.

Nebo můžete popsat váš názor, jak chápat přeměnu prvotní příčiny (hořící plamen pod hrncem s vodou) v následek (např. pohyb parníku).

Jak tedy popisujete ty dílčí stavy, že se teplem voda mění na páru, ta pohybuje pístem, ten pohybuje ojnicí, ta hýbe soustrojím, soukolím až k lodnímu šroubu....to tedy nejsou příčiny? ani následky?

Prosím tedy o krokový rozpis tohoto procesu, jak je to podle vás...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: řada příčin a následků

(zmp, 5. 12. 2014 11:39)

Ano pohyb parníku má jedinou příčinu a tou je ohněm pod kotlem předávané teplo.

Naproti tomu spalovací motor, představuje řadu příčin a následků, neboť příčinou je v něm každý zážeh paliva nad pístem.

Příčina je vždy počáteční. To, co po počáteční příčině následuje je následek (účinek), který, na rozdíl od příčiny, nemusí být jen jeden (konečný), ale může jich být mnohost. Tak jako můžete míru rozdělit na mnohost dílů míry, tak můžete míru následku (daného mírou příčiny) rozdělit na mnohost následků menší míry, a to dvojím způsobem:

Vedle sebe = například pohybem jedné kulečnickové koule uvedete do pohybu dvě jiné koule.

Za sebou = například kladivem uvedete do pohybu řadu dřevěných špalků, nebo předáváte příčinné teplo ohně postupně hrnci, vodě a páře, která zvedá pokličku.

Zde není třeba vymýšlet jiné názvy pro „mezičlánky následku“, ale ponechat jim ty které již mají (ohřátý hrnec, voda, pára, nadskakující poklička atp.). Společným jmenovatelem těchto mezičlánků následku je „následek“ (resp. „účinek“). Ani mechanismus předávání tepla není třeba nazývat jinak, než „ohříváním“, mechanismus předávání pohybu „roz-pohybováním“ atp.

Vaše potíže s pochopením tak jednoduchého mechanismu příčiny a jejího následku (resp. mnohosti následků) jsou teoretického původu. Nemáte náhodou vysokoškolské vzdělání (např. inženýrské)?

Zkuste na školské teorie zapomenout a spolehněte se jen na svůj vlastní „zdravý rozum“:

Teplem ohně se „voda mění na páru, ta pohybuje pístem, ten pohybuje ojnicí, ta hýbe lodním šroubem.“ Příčinou tu nazýváme teplo. Dílčí následky, následují v řadě za sebou jako různé pohyby, končí rotací lodního šroubu (ve skutečnosti končí vířením vody za šroubem)...

[Odpověď](#)

tzv. halal jídlo

(rebel, 3. 12. 2014 10:55)

S postupující invazí islámu do Evropy začínají i v ČR hlásat masmédia tzv. halal jídlo. Tedy, maso ze zvířat podřezaných bez omráčení.

Ochránci zvířat proti tomu protestují, že je totýrání.

Ochránci neochránci, totalita má za úkol šíření islámu v Evropě a tak samozřejmě halal jídlo je bez mrknutí oka dovoleno.

Zkuste třeba jen podřezat nějaké zvíře, tak patrně vás zavrou za týrání zvířat na dva roky.

Halaly je ale prý v pořádku.

Obhájci tvrdí, že prý je něco jiného - jak muslim hezky to zvíře chytne, ono se prý zklidní, ono prý ví, že už není něco v pořádku, když je tak odděleno od stáda, a když ho obrátí kopýtky nahoru. Klidně dýchá a je prý smířeno se osudem. A prý když člověk v duchu se s ním spojuje a bere to jako oběť vyššímu, nejen jako jídlo, ale děkuje zvířeti za to, že nyní mu bude sloužit jako pokrm, ale je to produhovnělé...

Tak to prý dělají Indiáni. Nejde tam jen o jídlo, ale o poděkování bohu za to zvíře. Nevím, slyšel jsem...

[Odpověď](#)

Re: tzv. halal jídlo

(zmp, 4. 12. 2014 12:59)

Zvířata mají skupinovou duši a skupinové já. Nejde tedy o poděkování konkrétnímu zvířeti, ani bohu za konkrétní zvíře, ale o poděkování skupinovému já (druhu) toho zvířete. Ještě donedávna, dokud euro-američané Afriku zcela nerozvrátili, existovaly v Africe kmeny, které se na skupinové já obřadně obraceli před lovem (dokonce byl tento obřad nafilmován) a ze stáda bylo skutečně vyřazeno zvíře, které bylo klidné a nepokoušelo se utéct.

Dnes není zevní obřadnost nutná. Člověk se může na skupinové já obracet jednotlivě v duchu (jako duch k duchu). Něco podobného jsem viděl dokonce v TV jako reportáž s jedním soukromým řezníkem.

Tzv. „ochránci zvířat“ jsou zpravidla užiteční diletanti, kteří často nadělají víc škody než užitku...

[Odpověď](#)

slepá víra

(rebel, 28. 11. 2014 8:30)

Není náhodou křesťanství postavené na slepé víře?

A není právě tato slepá víra právě tím, co tak odrazuje moderního člověka, který si právě zakládá na tom, že uvažuje a má rozum?

Uznám jen to, co sám mohu poznat. A ne to, čemu musím jen slepě věřit.

Nestaví náhodou křesťanství slepou víru jako základ svého učení?

Neřekl Ježíš Kristus učedníku Tomášovi: Vlož prsty do mých ran, abys uvěřil, že jsem vstal z mrtvých?

Odtud se traduje ono: Nevěřící Tomáš...

A Kristus mu prý pak řekl: „Blahoslavení, kdo neviděli a přesto uvěřili.“

Cituji:

Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní mu řekli: "Viděli jsme Pána." Odpověděl jim: "Dokud neuvidím na jeho ruku stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím." Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: "Pokoj vám." Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!" Tomáš mu odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh." Ježíš mu řekl: "Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili." J 20, 24-29

Není prý tedy vůbec důležité, zda vidíme či nevidíme očima, zda se můžeme nebo nemůžeme dotknout rukama, ale zda vidíme a dotýkáme se srdcem. Na tom jediné záleží, neboť jak je psáno:

„Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, být si jist tím, co nevidíme“ (Žd 11,1). A takové spolehnutí se nezůstane bez Boží odpovědi, neboť verš pokračuje: „K takové víře předků se Bůh PŘIZNAL svým svědectvím.“ (Žd 11,2). Není to jednosměrný provoz; uvidíme zázraky, divy a znamení, pokud budeme věřit.

Někteří lidé dodávají:

Nechtějme vkládat naše ruce jako Tomáš do Ježíšových ran, abychom mu teprve poté cele uvěřili. Místo toho vložme naše srdce do Jeho rukou a Bůh nám odpoví.

Jak se normální racionálně uvažující člověk může vypořádat se snůškou takovýchto tvrzení stojících na víře bez důkazu?

Dokola jen: uvěř, uvěř, uvěř ...

Lze se potom divit odporu mnohých lidí ke křesťanství takto prezentovanému? Tedy jako k nutnosti slepě věřit v dogmata křesťanství.

[Odpověď](#)

Re: slepá víra

(zmp, 28. 11. 2014 14:10)

Na nevěřícím Tomášovi jsme si ukázali, že pravé (Kristovo) křesťanství na slepé víře nestaví. Staví na něm jen tzv. „křesťanské“ instituce, jejichž představitelé mají tu domýšlivou drzost, že křesťanům autoritativně předepisují svou dogmatickou nevědomost (v duchu nevěřícího Tomáše).

Vaše slova, že není důležité zda vidíme (smyslově vnímáme), či alespoň můžeme vidět, a Vaše teze o „dotýkání se srdcem“ jsou ničím nepodložená „dogmata“. Vaše citáty z překladů Nového zákona jsou sice více méně věrné, jejich výklady jsou však zcela „mimo mísu“, tj. v duchu dnešní „teoretické vědy“.

Právě tato falešná „věda“ iluzionisticky vyrábí falešné „zázraky, divy a znamení“, které nazývá „paradoxy“, jako na běžícím pásu. Na jejich základě nám pak již od první třídy státních škol vtlučká do hlavy požadavek, abychom těmto „vědeckým podvodům“ věřili, protože prý náš „zdravý rozum“ není spolehlivý. Stále „dokola jen: uvěř, uvěř, uvěř!“

Skutečně se člověk musí divit odporu mnohých k takto prezentovanému křesťanství, zatímco k takto prezentované „teoretické vědě“ titíž lidé bezmezně věří.

Zatímco křesťanství je požadavek „slepé víry v dogmata“ připisován neprávem, v pravdě je třeba tento požadavek právem připisovat teoretické vědě...

[Odpověď](#)

slepá víra

(rebel, 28. 11. 2014 8:36)

„Blahoslavení, kteří neviděli, a přece uvěřili.“

Můj předchozí dotaz směřuje potom k další otázce:

Kdo jsou tito blahoslavení? Jsem to já? Jsi to ty?

Prý: Ano, všichni, kdo uvěřili, že Ježíš vstal z mrtvých.

Asi je to jen trochu jiné opakování předchozí otázky.

Blahoslavení jsou ti, kteří nepotřebují zdravý rozum? Ta se nyní často klade jako podmínka být křesťanem: radovat se jako malé dítě, nefilosofovat, věřit...tak mi to tlumočí řada "křesťanů" a komentátorů...

[Odpověď](#)

Re: slepá víra

(zmp, 28. 11. 2014 11:43)

Klíčem je tu slovo „vidět“. Vidění (vnímání) nám prostředkují smysly (tělesné, duševní a duchovní).

Nevěřící Tomáš tedy praví:

Věřím jen tomu, co vnímám skrze své smysly, co jsem sám vnímal (viděl).

Protože Tomáš ví, že veškeré vnímání je povrchní, že „nevidíme“ pod povrch věcí do jejich obsahu a chce tedy nejen vidět rány zmrtnýchvstalého Krista, ale chce do nich také vložit ruku. Tady ovšem vědění nevěřícího Tomáše končí. Nedomýšlí totiž, že vložením ruky do rány (vnímáním hmatem) povrchnost vnímání nepřekoná, že se tím obsahu pod povrchem nedohmátne. Rozbijeme-li například kámen na tisíc kousků, budeme stále vnímat jen povrch věcí (fragmentů kamene), nikdy jejich obsah. Navíc Tomáš nedomýšlí rozdíl mezi vnějším povrchem věci, zvaným „tvar“ (tvor) a vnitřním povrchem věci, zvaným „forma“ (otvor). A protože takto nerozlišuje ani současná „věda“, můžeme nevědomost nevěřícího Tomáše pokládat za „vědeckou“...

Vyšším stupněm Tomášovy vědecké nevíry je:

Věřím jen tomu, co je smyslově vnímatelné, co bych mohl vnímat (ač jsem to dosud nikdy neviděl).

Kolik lidí na světě vidělo například Ameriku, Austrálii, obrovské Rusko, mrňavý ostrůvek, či paní Zubejdu, manželku Hárůna al Rašída. A přece o jejich existenci nikdo nepochybuje, není nikoho, kdo by na ně nevěřil.

Můžeme tedy s Kristem říci: Rozumní lidé „neviděli, a přece uvěřili!“

Při tom ovšem nemusí jít hned o tu nejvyšší víru, že Kristus vstal z mrtvých v těle.

Proč by však měli být rozumní lidé „blahoslavení“?

Vaše otázka: „Blahoslavení jsou ti, kteří nepotřebují zdravý rozum?“ patrně naráží na výrok „Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich je království nebeské!“
Z výše uvedeného vyplývá, že Ježíš Kristus za „blahoslavenou“ nepokládá nepřítomnost „zdravého rozumu“ (vědeckou či nevědeckou), ale naopak „přítomnost zdravého rozumu“. To navíc znamená, že „chudí duchem“ jsou lidé, vyvíjející zdravý rozum, tj. reálné logické myšlení. To znamená, že nedostatek bezprostředního duchovního vnímání reality, nahrazují myšlením o vnímáním...

[Odpověď](#)

násilí islámu

(rebel, 21. 11. 2014 23:13)

Je násilí nynějších muslimů srovnatelné s násilím křesťanských Španělů na Indiánech?
Tehdy také jak sami sebe nazývali "kulturnější" křesťané šířili víru mezi "nekulturní barbary".
Muslimové dnes také podřezávají krky lidem, kteří mají jiný názor, než oni.
Podle jejich názoru jsou tyto podřezaní také méně kulturní.
Islám je dle podřezávačů krků křesťanů to nejlepší na světě.
Nejsou spíše všechna náboženství zlem? Nejsou to všichni fanatici a blázni?
Vraždit pro víru?
Nebo je to jen propagace a manipulace v masmédiích.

[Odpověď](#)

Re: násilí islámu

(zmp, 22. 11. 2014 9:52)

Není násilí jako násilí.
Tak například lidsky pohoršený Cortéz dal povraždit Aztéky během jejich rituálního obětování lidí. Tým Cortéz vtrhl do jižní Ameriky z ryze ziskových důvodů (loupit zlato).
Nejčastějším druhem násilí je náboženský fanatismus, či poslušnost vůči nadřazeným.
Masmédia rozpoutala násilí například v bývalé Jugoslávii...
Násilí se dopouštíme také kvůli obraně svých životů, bližních, majetků, zájmů, či osobní svobody.
Zde nelze házet veškeré násilí do jednoho pytle...

[Odpověď](#)

násilí

(rebel, 24. 11. 2014 18:30)

Stále mi vrtají v hlavě slova RS, která řekl člověku, který nešel do války, aby nemusel vraždit jiné vojáky, lidi. řekl prý: Je to sobecké...
Chápu, že třeba voják může bránit nějakou linii nebo obec, kde jsou civilisté. A když to neubrání před útočníky, tak budou zabiti nevinní civilisté...
Toto bych chápal.
Ale zasu tu máme moment, kdy voják dostane rozkaz, jako prý to bylo ve Vietnamu v Mi Lai,

kde údajně američtí velitelé dali vojákům rozkazy zabíjet vesničany...

To se má voják postavit takovému rozkazu nebo má střílet nevinné?

Postavit se veliteli znamená smrt.

Ale zabíjet vesničany? Nevím, jak to v Mi Lai dopadlo, asi tam prý někteří vojáci odmítli střílet bezbranné vesničany.

Trochu obdobné to je v případě:

bombardéry USA někdy koncem války pro mlhu nemohly doletět nad nějaké průmyslové centrum a tak dostaly povel svrhnout bomby na Brno. Totéž se týkalo i Plzně, Drážďan atp., kde bombometčíci USA likvidovali města...normální civilisty.

Co dělat za takové situace?

Vím, že jsou to krajní situace.

Ale jsou chvíle, kdy člověk nesmí konat bezhlavě.

Nelze říci jako stroj: Jsem na vojně tak střílím všechny, jak dostanu povel. Jsou tam totiž i lidé, kteří nejsou nepřátele. Jsou tam civilisté, děti. Jenže jak to mohu vědět, když útočí voják a neví přesně, kdo tam je.

Proto chápu i toho muže, který odmítl jít střílet do války, aby se náhodou nedostal do situace, že by musel konat něco, jako ti američtí bombometčíci koncem 2. Sv. války, kteří házeli bombyna hlavy obyčejných civilních občanů.

Jak to chápete a vnímáte?

[Odpovědět](#)

Re: násilí

(zmp, 25. 11. 2014 9:54)

Není násilí jako násilí. Mohu-li bránit nevinně napadené, pak je mojí povinností je bránit. Jsem-li ze zákona nucen být vojákem, pak musím počítat s tím, že postavit se nepříteli nebo svému veliteli znamená totéž, pravděpodobně smrt. Nic mi tedy nebrání jednat podle svého svědomí. Nemusím se řídit primitivním heslem velitelů či vlastním strachem: „Zabíjej nebo budeš zabit!“

Je to velmi těžká zkouška, volit mezi čistým svědomím a pudem sebezáchovy.

Totalita to ví a proto vymýšlí nepřehledné zápletky a protimluvy, abychom se v nich se svým svědomím nevyznali...

[Odpovědět](#)

udávání

(rebel, 21. 11. 2014 23:20)

Proč se lidé navzájem udávají s odvoláváním se na zákony?

Lidé válčí s odvoláním se na zákony.

Zabíjejí se s osvoláním se na zákony.

Musí dodržovat zákon.

Všichni se ohání zákony.

A skutečnost je taková, že pro zákony teče krev, umírají lidé a dějí se odporné zřůdnosti.

Jedny lidské zřůdy vraždí své spoluobčany. Jiné lidské zřůdy udávají = to není politicky korektní ...oni neudávají, ale oznamují, nebo oni jen žádají o kontrolu někoho, kdo nedodržuje zákony.

Určitě není dobré, aby lidé konali proti zákonné věci.

Ale je snad nějaká hranice, že oznámit někoho jen proto, abych ho poškodil, abych se pomstil nebo aby byl jen dodržen zákon....nevím...

Co lidi žene k udávání, pardon - k oznamování resp. k žádosti o kontrolu někoho....

[Odpověď](#)

Re: udávání

(zmp, 22. 11. 2014 9:14)

Proč lidé porušují zákon?

Protože je špatný daný zákon, jeho porušení nebo člověk který ho porušuje?

Proč lidé oznamují porušení zákona (udávají)?

Protože jim vadí porušení zákona, člověk porušující zákon nebo příslušný nezákonný čin?

Myslím, že tu záleží na konkrétní situaci...

[Odpověď](#)

atributy a symptomy svobody

(rebel, 17. 11. 2014 9:10)

Nějaký učitel se holedbal, jak bojoval v 89 za demokracii a cinkal klíči. Odhlédnu-li od toho, že svobodu nelze vycinkat, tak dále tvrdil: Podívejte se na ty děti okolo, jak jsou svobodné... jsou otrlejší, drzejší. To je svoboda, je vidět, že žijí ve svobodě...

Drzost je symptom svobody? Otrlost snad je tím ideálem, jak se má chovat svobodný občan?

Jaké jsou další symptomy svobody?

Skutečné svobody? Doufám, že drzost, otrlost, oplzlost, hrubost a hloupost vypláchlého mozku atp. to nejsou.

[Odpověď](#)

Re: atributy a symptomy svobody

(zmp, 17. 11. 2014 10:56)

Blbec není pravý učitel!

Co je to skutečná svoboda a jaké jsou její symptomy, uvádí naše metodika TSO, v Pilířích TSO...

[Odpověď](#)

moudra jakéhosi politika:

(rebel, 17. 11. 2014 9:25)

Nějaký příznivec Havla a tzv. "Pražské kavárny" jasně řekl to, že lid nic nedokázal:

".. každou revoluci nakonec vede nějaká „intelektuální smetánka“. A od ní je jen kousek ke studentům, kteří z nějakého důvodu mnohem pozorněji naslouchají kavárenským povalečům a

elitářům než pracujícímu lidu měst a venkova." Žádnou revoluci v podstatě ještě nikdy neinicioval "pracující lid".

Intelektuálové odtržení od reálného života mají jen plnou hubu krásných řečí a oblnou studenty a nakonec i dělnase (viz Havlovy slavné lži typu: nebude nezaměstnanost, nebude zdražení atp.), tak se jako změna režim, resp. dojde k sametovému předání moci v rámci totality.

Jestli někde dojde ke krvavému předávání moci, je to jen bouda, aby se neřeklo, resp. aby se vytvořil dojem, že ta změna je skutečně opravdová, když přeci za ni třeba umírají lidé, že ano...

[Odpověď](#)

Re: moudra jakéhosi politika:

(zmp, 17. 11. 2014 10:47)

V daném případě není iluzionistou kavárský povaleč. Ti, co „revoluci“ vedou jsou iluzionistou oklamání stejně, jako pracující lid. Kavárský povaleč se však díky své víře v iluzi stane lépe placeným „otrokem nad otroky“, zatímco „lid“ zůstává nadále jen odíraným otrokem...

[Odpověď](#)

kdo vyzbrojuje islám?

(rebel, 17. 11. 2014 9:38)

Tzv. islámští teroristé mají nejmodernější zbraně...mají je prý poté, co obsadili kasárna irácké armády...jenže jak mohli dobýt kasárna s takovou technikou?

Odkud mají desítky a stovky aut TOYOTA předělané na mobilní kulometné hnízdo? Je to až do očí bijící, všichni muslimští šílenci jezdí v autech označených reklamou s půlmetrovými písmeny - toyota. Navíc, kolik stojí předělání takových aut? A sehnat ty kulometry, náboje....to snad dělají ti otrhaní hadrláci, kteří neumějí ani číst?

Je to zruďný systém, kde peníze = falešné bezcenné papírky tisknuté Rothschildy na rotačkách v tiskárnách FEDu, mají určovat životy lidstva.

Takový iluzorní virtuální svět lží a podvodů řídí náš reálný svět.

On ten svět iluzí a lží je totiž také skutečný.

Iluze jsou skutečné?

Jak to prosím je?

Bezcenné papírky jsou podvod. Přesto tomu lidé věří a ačkoli je to vylhaný dluh, je skutečný.

Je to iluze dluhu, ale ta iluze je skutečná.

A rodina Rothschildů jako největší iluzionisté a celosvětoví vládcové celosvětové Chazarské říše si dělají s planetou Zemí, co chtějí.

Je to skoro šílené si to jen připustit a skoro každý člověk bude hovořit o tom, že to je konspirační teorie.

[Odpověď](#)

Re: kdo vyzbrojuje islám?

(zmp, 17. 11. 2014 10:37)

Iluze je součást skutečnosti, jako zdánlivá skutečnost.

Například jedeme ve vlaku a zdá se nám, že vlak stojí a okolní krajina kolem něho ubíhá.

Protože této iluzi podléhá fyziologicky každý, můžeme ji nazvat „objektivní“.

Jiným případem je pomluva (lež). Kolik lidí se zeptá pomlouvaného, co je na tom pravdy? Jen ti, co ho mají rádi. Ostatní ho prostě na základě pouhé lži odsoudí. Protože této iluzi nepodléhá každý, můžeme ji nazvat „subjektivní“.

V obou případech jde o to, zda iluzi podléháme jen na základě oklamáných smyslů, nebo také svou vírou, popřípadě vědomě chtěnou vírou (pokrytecky).

Tak jako je vynalézavý iluzionista, tak je vynalézavý také podvodník a lhář. Veřejné mínění je tu více méně nekritickým divákem, často také ubohou obětí...

[Odpovědět](#)

je to správně?

(rebel, 15. 11. 2014 9:46)

četl jsem nadpis: "Než pochopíš, co je špatně, musíš vědět, co je správně"

Je to tak v pořádku?

[Odpovědět](#)

Re: je to správně?

(zmp, 15. 11. 2014 11:12)

Co to čtete za brakovou literaturu?

Protože svět relativních projevů je nepravdivým (protože relativním) projevem absolutna, nejdříve se musíme dozvědět, co je špatně (co je nepravdivé)! Teprve potom můžeme poznat, co je správně (pravdivé)...

[Odpovědět](#)

Re: Re: je to správně?

(rebel, 15. 11. 2014 21:19)

No, čtu naprosto běžnou kvalitní propagandistickou mainstreamovou případně antipropagandistickou alternativní literaturu současnosti. Jak vidět, na obou stranách barikády stojí lidé, jejichž rozum, cit i vůle mají své meze.

Bohu žel, nebo bohu dík....

[Odpovědět](#)

cílevědomé a důmyslné rozvrácení chodu společnosti, obcí

(rebel, 14. 11. 2014 16:19)

To, že jednotliví občané mohou migrovat, jak se jim líbí, trajdat po celé Evropě, usadit se, kde se jim zlíbí...to bylo cílem dosáhnout takového stavu.

Jemný chirurgický zásah musel vést ten, kde připravoval toto rozvrácení života obcí, když kde jaký přivandrovalec může se usadit v obci bez ohledu na to, jestli s tím souhlasí všichni svobodní občané v dané samosprávné obci. To je zločin, podvod nejhoršího zrna. A to musel někdo moc dobře vědět, jak rozvrátit obec. Aby jakýkoli vandrák mohl narušit obec. On má nyní právo, on se prostě rozhodne a je to. Všichni původní obyvatelé obce se musí smířit s takovým bezprávím. Je to základní občanské právo nepřijmout nějakého vagabunda. A kdo jiný než právě nějací, kteří často utíkají před zákonem, pendlují po republice a zneužívají ubytovny a sociální dávky a pohostinnost pracovitých občanů dané obce?

[Odpověď](#)

Re: cílevědomé a důmyslné rozvrácení chodu společnosti, obcí

(zmp, 15. 11. 2014 12:40)

Tzv. „volnost pohybu“ je lidem dána kvůli multikulturalismu. Jakmile bude cíle dosaženo, tato volnost se lidem zase odebere.

[Odpověď](#)

Proč páchá Evropa sebevraždu?

(rebel, 14. 11. 2014 17:28)

Zadluženost USA prý vede k tomu, aby Evropa z vděčnosti za to, že USA pomohly Evropě za a po 2. Sv. válce, tak Evropa prý má = musí nyní zachránit zadluženost USA tak, že USA a Evropa se musí semknout těsněji než nyní.

<http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/politika/proc-pacha-evropa-sebevrazdu/>

Jenže potom dojde k tomu, před čím prý varoval Rudolf Steiner:

RS varoval před tím, aby Evropa se stala americkou. Řekl: konflikt RuskoxAmerika není nevyhnutelný, ale konflikt ČínaxAmerika je nevyhnutelný, jde jen o to, jestli Amerika ovládne Evropu, potom Čína půjde na USA přes Evropu...

A podle tohot proroctví největšího zasvěcence, o kterém se veřejně ví...tak USA postupují přesně podle jeho rad... čerpají z díla RS....

Sice tím svůj pád jen oddálí. Ale mj jde genocidu křesťanů.

Šílené na všem je to, že celý svět je zadlužený u soukromé banky rodiny Rothschildů, kteří tisknou nekryté papírky = dolary a ty půjčují USA a celému světu! Tak vlastně jim potom dluží celý svět.

Zkorumpované vlády všech států zapojené do této celosvětové konspirace (vlastně trestné činnosti) zadlužily všechny státy, které ovládají. Tím uvrhly do podvodného dluhového otroctví všechny občany světa.

A abychom jim mohli jejich bezcenné papírky vrátit - tak nyní Rothschildi navrhuji řešit to vytvořením spojení Evropy a USA jako jedné ekonomiky, jinak by totiž USA prý nikdy

nesplatily FEDu nepředstavitelný dluh 3 triliony dolarů.

Takže kvůli naivní hlouposti posedlých občanů je Evropa vtažena do takového celosvětového zločinu a podvodu.

Dá se to řešit jinak? To musí být Evropa uvržena do takového zločinu a ještě se stát spolupachatelem vraždění jiných občanů, kteří stojí na druhé straně této přihlouplými otrokáři Rothschildy a ještě přihloupějšími otrockými dušemi poddaných evropských otroků vybudované barikády? Evropa je tak lživě a zcela demagogicky uvržena do stranné nenávisti k okolním národům a lidem.

Proč páchá Evropa tuto sebevraždu?

[Odpovědět](#)

Re: Proč páchá Evropa sebevraždu?

(zmp, 15. 11. 2014 12:36)

Roku 1989 promluvil v Praze k našim národům „Lži-duch“. Naše národy mu uvěřili a od té doby tento pražský Lži-duch promlouvá k celému světu.

Do té doby vládlo světem zlo zvané Mamon, ale lidé nevěděli, jak mu čelit.

Dnes už lidé nechtějí vědět, jak mu čelit. Lži-duch pronikl až do jejich srdcí...

O genocidu křesťanů jde proto, že tím pražským Lži-duchem je Antikrist.

Podkoním Antikrista je Mamon, který nechce abychom vraceli bezcenné papírky, které nám „půjčili“. Chce za ně reálně odvedenou práci.

[Odpovědět](#)

r. 1968 i 1989 - vzepětí národa - zvláštní atmosféra v ulicích

(rebel, 15. 11. 2014 9:37)

V roce 1968 i 1989 - bylo vzepětí národa - byla cítitelná zvláštní atmosféra v ulicích. Co to bylo? Lidé, coto zažili, říkají, že to bylo něco nádherného. POCit sounáležitosti, lidskosti, všichni si pomáhali, usmívali se na sebe, dokonce i ze záznamů kriminalistů lze vyčíst, že v těch chvílích kriminalita snad skoro neexistovala. V roce 1968 - ještě před invazí - to prý bylo silnější. V roce 1989 to prý již nebylo tak emocionálně vypjaté.

Co se to dělo? Jaký je důvod takových stavů národa? Je tu nějaký duchovní důvod? třeba nějaký duch národa, že se probudil, protože jinak spí?

[Odpovědět](#)

Re: r. 1968 i 1989 - vzepětí národa - zvláštní atmosféra v ulicích

(zmp, 15. 11. 2014 11:22)

V roce 1968 promlouval duch národa (duchové národů) skrze Alexandra Dubčeka.

Obrátíte-li poslední čísla letopočtu 1968 vzhůru nohama, dostanete naprostý opak, dostanete letopočet 1989. Tehdy k národu promlouval lži-duch národa (národů).

[Odpovědět](#)

pravda

(PD, Teplice , 17. 10. 2014 14:39)

Děkuji. Však s kloboukem opravdu minimálně nápodobně - viz. hlavní obsah tohoto webu.

Někde někým vytvořeny ony pojmy - tím jsem myslel třeba Vás (ony případné erteple), RS, apod...

Jde mi o takové vyjádření pojmů, na kterém se zde na webu dokážeme argumentačně shodnout. Jde mi o přesnost, jasnost, stručnost, souvislost apod...protože jsme vlastně prvňáčci. Někdo zde třeba má (ten či onen, v tom či onom) znalosti na osmáka, ale tím jedinečně lépe...

Další pojmy důležité - svoboda, totalita, karma, reinkarnace...atd. atd...

Třeba vše bude myšlenkový guláš trvající týdny...jeden začne v pojmu u B, druhý u G, jiný u F...no jde o to, aby se do diskuse šlo s tím, aby na konci vzniklo něco (snaha o to), co bude jasné všem...že definice pojmu bude poté taková, na kterou zde všichni stačíme...a že vytvoříme něco, co bude pravdivé a vhodné pro všechny jiné prvňáky - předložit jim k posouzení - viz. pak ona nová složka v menu...klidně ona složka může obsahovat různé ročníky + vždy prostor k diskusi....třeba

Když jsem vše nakouzl, tak si tedy dovolím začít - třeba pojem PRAVDA.

Opravdu nevím kde začít...rád bych, ale jistě nezačnu u A + bohužel mám někdy snahu začínat i "od konce":

Je známo, že součet vnitřních úhlů v trojúhelníku = 180° = objektivní pravda (?)
Někdo by mohl namítnout, že se to týká jen v rámci Euklidovské geometrie (?)
Že trojúhelník nakreslen na kouli bude mít jiné hodnoty? Nevím, nepřeměřoval jsem, ale možná mít jiné hodnoty nebude, nebo?

Opakovaně zde bylo uvedeno, že $NE \times NE = ANO$

Jaký vztah má ale tato rovnice k tomu, že úhly v trojúhelníku = 180° ?

Dostávám se tedy k tomu, že pravda se dělí na objektivní a subjektivní.

Dále by asi bylo vhodné si zde určit (odhalit), čeho se opravdu týká pravda objektivní a čeho subjektivní.

V jaké pravdě mohu onu rovnici použít, a kde pro ní prostor není.

Co jaké NE a kdy co znamená a jak ho poznám...někdy mi přijde, že ona rovnice je celá z pohledu axiomu ANO...tedy ANO si odvodilo rovnici...rovnice je tedy z pohledu dokonaného ANO...rovnice neobsahuje vývoj...tím chci říci, že ten kdo tvoří (odhaluje) něco nového (v rámci pravdy), nemá hned tu jistotu, zda opravdu neguje NE a zda pokud neguje, tak NE...

Tedy jde mi popřípadě o to, vést diskusi i na téma - jak poznat první NE v rovnici. Jak (hned!) poznat to, že opravdu neguji, že netvořím 2NE...

Začal jsem tedy s nejasnostmi...možná se to ani netýká prvního ročníku - ale zpětně mohlo by...

[Odpovědět](#)

Re: pravda

(zmp, 18. 10. 2014 11:18)

Tvořit pravdivé pojmy znamená skončit jako osamělý Job na smetiště (nepochopen). Nejenže musíte cestou překonávat různé překážky (pověstné bludné kořeny = bludné kruhy), které všem klade do cesty satan, ale na samý konec cesty (na smetiště) se ještě dostaví tři „přátelé“, kteří to s Vámi dobře myslí:

Jeden řekne: Ty nemůžeš tvořit pojmy, od toho jsou tu přece „odborníci“ (akademické slovníky).

Druhý řekne: Kašli na to, pojem jako pojem, všechny jsou více méně nepravdivé.

Třetí řekne: Jo, rozumím, ale pojmy odborníků mi připadají stejně dobré a navíc jsou už zavedené.

Tak to dopadne s pojmy jež vysázíte jako erteple.

Job může své pojmy sdělit v podstatě jen druhému Jobovi, který je v Jobově knize zastoupen Hospodinem.

Druhý Job je v podstatě čtvrtý přítel, který Jobovým pojmům nejen porozumí (rozumem), ale také je pochopí (srdcem). Pochopit pravdu znamená „přijmout ji za svou“, ve svém nitru ji znovu-stvořit, jako svou pravdu, nikoliv jako cizí sdělenou pravdu. Jen tento čtvrtý přítel (druhý Job) má pro kontinuitu vývoje poznání cenu...

Začneme tedy pojmem PRAVDA:

Zvolil jste výborný příklad Euklidovy pravdy o součtu vnitřních úhlů trojúhelníka.

A hle, hned sem přispěchal satanský odborník s neeuklidovskou geometrií. A skutečně!

Promítneme-li trojúhelník na povrch koule, součet vnitřní úhlů průmětu trojúhelníka je vždy víc než 180° (podle poloměru koule)! Tak můžete volit další a další příklady pravdy a satanští odborníci Vám je všechny zrelativizují (zpochybní) dalšími a dalšími bludnými kruhy.

Zůstaňme raději u prvního příkladu a ptejme se: Je snad pokřivený průmět trojúhelníka (jeho stín na křivé ploše) totéž, co trojúhelník?

Představte si, že si zlomíte nohu a lékaři se nebudou moci shodnout na tom, jak vám mají přiložit dlahu. Podle „euklidovské anatomie“ nebo podle „neeuklidovské anatomie“? Hrůza pomyslet!

Z řečeného vyplývá, že filosofické myšlení (např. tvorba pojmů) nemůže postupovat jednostranně pozitivně (pravda je to a to), ale všestranně, v daném případě dvoustranně, „negativně a pozitivně“! Nejdříve se musíme negací (NE) vypořádat se satanskými (NE) „pravdami“ (bludnými kruhy) a teprve potom můžeme vytvořit něco pozitivního (ANO pravdivý pojem):

Negace negace: $NE \times NE = ANO$

A už je tu zase satanský odborník, se svým poučováním: „Nesmíme být negativní (např. nepřátelští vůči satanovi), ale vždy jen pozitivní (přátelští ke všem, včetně satana)! Jen ve všeobecné lásce může být na světě dorozumění a mír (viz pacifismus a pseudopozitivismus vůbec).“

Takže musíme znovu použít negaci negace (satana): $NE \times NE = ANO$

Satanská negace (NE) praví: Není pravdou, že součet vnitřních úhlů trojúhelníka je vždy 180° (viz neeuklidovská geometrie)!

Filosofická negace negace (NE x NE = ANO) praví: Není pravdou, že... atd. Pravdou je, že součet vnitřních úhlů trojúhelníka je vždy 180° (viz Euklidova geometrie)!

Tím dospíváme k jobovskému závěru, že se pravda nedělí na objektivní a subjektivní, ale že k pravdivému poznání pravdy dospíváme jen tehdy, když to subjektivní bezezbytku odpovídá tomu objektivnímu, když se to subjektivní stane objektivním...

Dále by tedy bylo vhodné si ujasnit, co je v pravdě subjektivní a co objektivní, jak se jedno liší od druhého.

A než se budeme moci zabývat Vašimi dalšími otázkami, bylo by vhodné dát nejdříve na Vaši radu: „...vést diskusi na téma - jak poznat první NE v rovnici.“

Jinými slovy, zkusme si nejdříve ujasnit, co je to ve své podstatě negativ (NE), odkud, jak a proč se v našem světě vůbec vzal, odkud se sem dostal? ...

Diskusi na téma PRAVDA jste začal poměrně jasně, neboť Vaše úvahy se opravdu týkají (převážně) „prvního ročníku“, řekl bych dokonce, že se týkají „předškolní výchovy“, neboť v „prvním ročníku“ budeme probírat samotnou PRAVDU...

[Odpověď](#)

Re: Re: pravda

(PD, Teplice, 27. 10. 2014 14:30)

Tedy: NE x NE = ANO

"...jak poznat první NE v rovnici? Jinými slovy, zkusme si nejdříve ujasnit, co je to ve své podstatě negativ (NE), odkud, jak a proč se v našem světě vůbec vzal, odkud se sem dostal?
...

Jak poznat první NE.

Zkusím tedy:

Možná bych ještě dříve řešil - ČÍM to lze poznat: citem, rozumem, ?

cit = srdce + duch...?

rozum = mozek + duše...?

JAK citem - nelze popsat slovy? Nelze předat (dostat) druhému...

JAK rozumem - intelektuálně?

JAK intelektuálně - dle reálné logiky?

JAK poznat reálnou logiku - dle přírodovědecké metody?

ČÍM poznat reálnou logiku - pokus x omyl?

TO pak použít k poznání prvního NE?

Možná lze i ještě rozlišovat:

1.cit pro NE (druhé NE v této rovnici)

2. cit pro pravdu (ANO) - dotýčný pozná ANO předem (bez potřeby negace zla)

Dále

..."zkusme si nejdříve ujasnit, co je to ve své podstatě negativ (NE), odkud, jak a proč se v našem světě vůbec vzal, odkud se sem dostal?"

Pokud zde mluvíme stále o prvním NE, tak:

první NE v rovnici = zlo?

PROČ zlo přišlo - abychom se jeho překonáváním naučili ANO? Odhalili ANO? Tvořili ANO? Aneb:

ZLO(první NE) x NE (využit potenciál reálně uvažujícího člověka) = ANO?

ZLO x Člověk = DOBRO? - poznání - budování - naplnění - dovršení (ve hmotném světě) ?

Tedy asi díky zlu X reálně uvažujícímu (popř.citu) člověku, se odhaluje (+budoje) dobro - tedy to ANO.

Týká se tento vývoj jen člověka, nebo i onoho zla?

a ODKUD zl přišlo? - z duchovního světa?

Možná i první NE není tak úplně zlem, někdy...?...někdy se jen chová jako duch minulosti...?
Jako kdybych tu rovnici převedl na:

minulost x přítomnost = budoucnost...?

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: pravda

(zmp, 28. 10. 2014 11:16)

V rovnici:

$NE + NE = 2NE = NE \ NE$ (například NE a NE, není to tak) není mezi oběma negativy naprosto žádný rozdíl, ani v podstatě, ale ani v pořadí, protože sčítáme-li tytéž věci „vedle sebe“, pak na jejich pořadí nezáleží.

V rovnici:

$NE \times NE = ANO$ (například ANO tak to je) není mezi oběma negativy rovněž nijaký rozdíl. Rozdíl mezi oběma negativy je pouze v pořadí (druhé NE neguje první NE), přičemž znaménko „x“ (krát = vzájemné násobení) naznačuje, že je tu rozdíl i ve vzájemné konfiguraci, která je příčinou vzájemné samovolné interakce, jejímž následkem je splnutí obou negativů $NE \times NE$ v pozitiv ANO).

Z věci je zřejmé, že není nutné bádát, který negativ je který (první či druhý), protože oba jsou samy o sobě ve své podstatě tímtež (NE) a můžeme je tedy v jejich pořadí prohazovat.

Všechny Vaše následující úvahy, „jak poznat první negativ“ Vás tedy jen svedly na nepravou cestu.

Zde je třeba vrátit se z nepravé cesty na cestu „pravou“ (= pravoúhlou).

Tu pravou cestu jste opustil v okamžiku, kdy jste opustil otázku "Co je to ve své podstatě negativ (NE), odkud, jak a proč se v našem světě vůbec vzal, odkud se sem dostal?"

Pravou cestou se vydáme, ujasníme-li si vlastnosti negativu (NE) a pozitivu (ANO).

Pozitiv nic nemění ale vše potvrzuje v aktuálně daném stavu (ANO je to tak!).

Pozitiv potvrzuje daný stav!

Je-li daným stavem „absolutno“, pak pozitiv potvrzuje stav absolutna: „ANO je to absolutno“!

Je-li daným stavem „relativno“, pak pozitiv potvrzuje stav relativna: „ANO je to relativno“!

Je-li absolutno původním stavem absolutně všeho, pak by se pomocí pozitivu vůbec nemohlo projevit. Ke svému (relativnímu) projevu potřebuje negativ (NE), který vše mění tím, že to popírá: „NE absolutno = relativno“.

Tím jsme dospěli k odpovědi na otázku: „Co je ve své podstatě negativ (NE) a proč zlo (popírání) přišlo na svět?“

K tomu lze ještě dodat, že popíráním (NE) se na popírané realitě fakticky nic nemění.

Popírání je jen jakousi pomluvou reality. Proto je projev reálného absolutna „relativní iluzí“ (kterou člověk prožívá jako svou realitu). Odtud učení praindických řišíjů: „Svět je iluze!“

Protože se absolutno popíráním nemění, projevuje se negativ nikoli v absolutnu, ale jen v relativnu (NEabsolutnu), které je iluzí reality ve vědomí člověka. Nositelem negace (NE) v relativním světě je tedy člověk (makrokosmu i mikrokosmu). A protože relativno je projevem absolutna, jeví se věc tak, jakoby negace (NE) byla z absolutna poslána do relativna.

„Od Boha byl poslán člověk jménem Jan.“ (Jan 1, 6)

Tím jsme dospěli k odpovědi na otázku: „Odkud a jak se negativ (NE) v našem světě vůbec vzal? Odkud zlo (NE) přišlo na tento svět?“...

Odpověď

Re: Re: Re: Re: pravda

(PD, Teplice, 30. 10. 2014 17:29)

To zní výborně! Stále jsem ale zamotaný v NE...a nejen to...

A ani není vůbec snadné zformulovat to co mi není jasné s tím, co je mi asi jasné...je to teda makačka...

Nevím, jak to vše říci...a jak čím začít....no...přijde mi jakoby, že na NE pohlížíte z pohledu absolutna. Nevím, zda to správně vnímám. A pokud ano, tak zda je to správně = pohlížet na NE z pohledu absolutna. Psal jste, že NE absolutno=relativno. Dalo by se říci, že NE je absolutním projevem relativna? Ale jen zase z pohledu Absolutna? To mi je ale pravda divné...Zná vůbec absolutno NE? Nebo na to již pohlížím z pohledu relativna?

Dále píšete, že ANO v relativnu = potvrzuje relativno. Zde mi není jasné, zda potvrzení relativna je správně či ne. Nebo se v tom zamotávám, potvrzením relativna myslíte potvrzení NE, nebo potvrzení rovnice $NE \times NE$? Dále pokud píšete, že popíráním NE se na popírané realitě fakticky nic nemění, tak nevím, zda jste popíráním myslel sčítáním NE nebo

násobením NE. Ať jste myslel to či ono, tak jste tím ale asi vlastně řekl, že existují v relativním světě opravdu tedy dvě různá NE. Jedno NE nic nemění. Druhé NE asi tedy ano, aby mohla vzniknout rovnice $NE \times NE = ANO$, $NE + NE = 2NE$. Možná je to ještě jinak, že popíráním NE právě vznikají ony 2NE, že se jedná o ono sčítání. Sčítají se zde dvě relativna? Při násobení je druhým NE to lidské = tím po-odhaluje relativno - cesta k ANO - k absolutnu? Také jste napsal, že popíráním NE je jen jakousi pomluvou reality. Nemělo to poslední slovo být "relativity"?

Prostě, nedokáže si ujasnit, kdy mám na Vaše slova pohlížet z pohledu absolutna a kdy z pohledu relativna...nebo tak nějak. Ale je to zatím vše velmi zajímavé...

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: Re: Re: pravda

(PD, Teplice, 8. 11. 2014 17:31)

Možná předchozí můj příspěvek zapadl...

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: pravda

(zmp, 9. 11. 2014 11:26)

Velmi se omlouvám, ale tento příspěvek jsem zcela přehlédl. Už jsem si myslel, že Vás to přestalo bavit a problém byl na mé straně.

Trávení (zažívání, uchopení, pochopení) chce čas a trpělivost.

Protože NE je relativním projevem absolutna (nikoliv absolutním projevem relativna), je také předmětem vnímání absolutna. Absolutno samo o sobě není nijaký projevem, a proto je nevnímátnelné. „Boha nikdy nikdo neviděl“ (Jan), tedy ani Bůh sám. Obdobně nikdo nikdy neviděl své vlastní vědomí.

Absolutno zná NE jako jeden ze svých relativních projevů („A viděl Bůh, že to, co stvořil je dobré!“).

Pohled z relativna je dán tím, že máme svou relativní tělesnost v relativním světě, naše vědomí je však absolutní. Takže vzhledem ke svému vědomí můžeme mluvit o pohledu z absolutna, vzhledem ke své tělesnosti (stanoviště pozorovatele) můžeme mluvit o pohledu z relativna.

ANO potvrzuje naprosto vše, k čemu ho vztáhneme, tedy i relativno (vč. NE, $NE \times NE$, atd.). V principu lze říci, že ANO stojí za zhušťováním (tvrdnutím, potvrzováním) relativna, až na úroveň pevné hmoty (živlu země).

Relativní negací absolutna, se na absolutnu absolutně nic nemění. Tato negace (NE) má však za následek vznik iluze světa relativních projevů. Popřeme-li například tento web, tak tento web bude beze změny existovat dál, jeho popření se projeví jen v našem vědomí.

Předmětem sčítání či násobení jsou relativně projevené negativy (NE), jimiž k popření už došlo. Sčítáním negativů ($NE + NE = 2NE$) opakovaně popíráme totéž, takže se v podstatě jedná stále o jedno a totéž popření. Sčítáním neměníme kvalitu popíraného, ale jen kvantitu. Můžeme tu tedy mluvit o dvou různých NE, avšak tato dvě různá NE jsou v podstatě naprosto táž.

Násobením negativů ($NE \times NE$) dochází k interakci mezi násobenými negativy, podobně, jako když dvě podkritická množství štěpného materiálu spojíme v jedno nadkritické množství

a vyvoláme tím řetězovou reakci. Násobením negativů se tedy podstata obou negativů mění, mění se kvalita násobenců ($NE \times NE = ANO$).

Zde je třeba si uvědomit podstatný rozdíl mezi sčítáním a násobením. Násobení není pouhou zkratkou pro sčítání, jak nám vsugerovali ve škole.

Na základě uvedeného tedy nelze jen tak beze všeho říci, že „jedno NE nic nemění“. Nemění nic z toho, co popírá, avšak vedle popíraného stavu zapřičiňuje jiný stav (je příčinou relativní iluze projevu původního stavu).

Také nelze říci, že teprve druhé NE něco mění:

Rovnicí $NE + NE = 2NE$ dochází ke změně kvantity, na níž se podílejí obě sčítaná NE stejnou měrou. V principu tu jde jen o uspořádání obou NE za sebou, o řazení sil za sebou, například jako v římské číslici dvě: „II“.

K násobení (interakci) $NE \times NE$ je také zapotřebí dvou NE. Obě se na společné interakci rovněž podílejí stejnou měrou, ale každé jiným způsobem. K interakci nestačí uspořádat obě NE za sebou, ale musejí být uspořádány v tzv. „pravé konfiguraci“, v podobě písmene „T“. Všechna použitá NE jsou součástí jednoho a téhož relativna (světa relativních projevů), všechna jsou „lidská“. Janovo evangelium to naznačuje slovy: „Od Boha byl poslán člověk jménem Jan“ a tím, že Janův učedník (rovněž jménem Jan), se po smrti Jana Křtitele stal milovaným učedníkem Ježíše Krista.

$Jan = Já + NE$

$Já + NE \times Já + NE = Já$ jsem (čtete pozpátku „mesjáj“ = mesijáš)

$Já + NE$ jsem $\times Já + NE$ jsem = ANO $Já +$ jsem (Ježíš Kristus)

ANO je skutečně cestou k absolutnu („Žádný nemůže k Otci, než skrze mne!“)

NE popírá (pomlouvá) všechno, včetně sebe sama. Popírá tedy veškerou realitu (absolutní i relativní, či chcete-li i iluzorní)...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: pravda

(PD, Teplice, 12. 11. 2014 13:22)

Spíše asi tedy NE nejsou "lidská",... lidská je jen podstata skrytá ve znaménku ($\times$). A ve znaménku ($+$) jsou skryti lucifer+ahriman.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: pravda

(zmp, 13. 11. 2014 8:35)

Od Boha poslaný Jan (Křtitel) a k Bohu poslaný Jan (evangelista) byli a jsou lidé.

Tzv. znaménka v rovnicích:

$NE + NE =$

$NE \times NE =$

lucifer + ahriman =

Lucifer a ahriman působí na Zemi skrze lidi.

představují „vztah“ (relaci) mezi dvěma relativními opaky (obě NE jsou opakem všeho, k čemu se vztahují). Relativní jsou tedy opaky ve vztahu, nikoliv jejich vztah.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: pravda

(PD, Teplice, 13. 11. 2014 12:20)

Začíná to být náročné - nyní v tom udržet se vzájemně na stejné barvě políček...

Psal jsem:

"Spíše asi tedy NE nejsou "lidská",... lidská je jen podstata skrytá ve znaménku (x). A ve znaménku (+) jsou skryti lucifer+ahriman."

Myslel jsem totiž, že Váš pohled je nyní více zaměřen na pohled z pohledu absolutna. Možná si to budeme muset vždy říci, či naznačit, z jakého pohledu to či ono kdo a kdy popisuje...možná. Nebo prostě nejsem ještě schopen to ve slovech poznat. Protože ty pohledy přeci musejí být dva, a oba rozdílné. Protože absolutno se nerovná relativnu - je to "jen" jeho projev,...tedy neúplný, zda to tedy správně vnímám.

"Spíše asi tedy NE nejsou "lidská" - tím jsem chtěl nyní jen říci, zda to je tak tedy správně, že NE = projev absolutna = náš svět. A všechna NE v něm, jsou stále jen projevem onoho absolutna. Prostě šlo jen o takový hodně obecný pohled na NE z pohledu absolutna...nyní jen NE jako na projev absolutna.

Dám nyní příklad u kterého se mi nabízí, že by mohlo vzniknout právě ono nedorozumění díky různým pohledům - z relativna, z absolutna.....a jak to tedy vůbec je.

Tedy třeba ono DÍTĚ a PLÁČ DÍTĚTE -

1.JEN z pohledu absolutna do relativna

- dítě je relativní?...má vůbec dítě v absolutním světě svou absolutní podobu? - Tím je jeho vědomí?
- jen pláč je stejně relativní?

Jde mi o to, zda v relativním světě, a z pohledu absolutna, je vše relativní. Tedy asi ne. Ale to absolutní (vědomí) používáme na relativní věci, tedy to absolutní nám uniká (uchopení vědomí)...Tedy pláč má absolutní podstatu, ale jeho projev je již relativní - jelikož vyjadřuje a se vztahuje na relativní věci (zima, hlad)...???

2. JEN z pohledu relativna

- pláč dítěte je relativní, protože pláč není dítě.....ano?
- dítě se v relativním světě jeví jako absolutní.....ano?

3. z pohledu relativna (ale člověk si je zároveň vědom toho, co je relativno, co je absolutno, a že je tělem ve světě relativna)

- pláč dítěte = projev podstaty dětského absolutna?
- živé dítě = relativno (tělo) + absolutno (vědomí)?

Ještě se zeptám: Lucifer a Ahriman - pokud působí skrze lidi, tak působí skrze vědomí, skrze lidské absolutno. Tedy oba pocházejí z absolutna? V absolutnu tedy je také zlo a dobro?

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: pravda

(PD, Teplice, 14. 11. 2014 12:12)

Nabízí se tedy následující:

Absolutno, popř. vědomí absolutna = duchovní svět?

Duchovní svět (absolutno) je onou kružnicí mezi mikrokosmem (tvar, např. Země) a makrokosmem (forma, např. nebe)?

Zda ano, zdá se také, že duchovní svět (absolutno) není statický, ale dle toho kam a kdy si "posuneme" hranici toho, co vše zrovna vnímáme jako jeden tvar (mikrokosmos) - člověk, národ, Země...

A zase bych se i vrátil k následujícímu - dvě různá NE.

NE, mikrokosmická - tedy ahrimanská?

NE - makrokosmická - tedy luciferská?

Pokud na tom něco je, lze vůbec tato různá NE sčítat? Asi lze sčítat jen NE stejného původu...

Kontakt těchto různých NE (pouze pomocí lidského vědomí) = NE x NE = ANO

?

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: pravda

(zmp, 14. 11. 2014 11:13)

Vyříznete-li v archu papíru obvod kružnice, rozdělíte arch na relativně vnitřní kruh a vnější okruh. Vnitřní kruh i vnější okruh jsou relativně duální projevy obvodu kružnice, který je obřezal (stvořil, ohraničil). Tento obvod je sám nyní sevřen v absolutně nulové spáře mezi obojím relativnem (v němž se projevuje a své projevy v něm také vnímá). To, co se relativně projevuje a své projevy vnímá, je vědomí obvodu kružnice.

Oba relativní obřezanci (vnější/vnitřní) jsou předmětem vědomí obvodu.

Mluvíte-li o dvou hlediscích (z pohledu absolutna, či relativna), pak podléháte iluzi relativity. Vědomí obvodu kružnice je stále totéž a stále na stejném místě (mezi vnějším a vnitřním), bez ohledu na to kam pohlíží, zda pohlíží na relativno (na relativně vnější či vnitřní svět), nebo obrací-li svůj pohled na (do) sebe sama.

NE (stejně jako člověk) je skutečně relativním projevem absolutna. Ten projev je však dvojitý: vnější okruh NE Lucifer / vnitřní kruh NE Ahriman = Nebe/Země

V relativním světě je vše relativní, s výjimkou vědomí, které v něm JE (je obvodem relativně nulové kružnice, kroužícího NIC) i NENÍ (je obsahem absolutně nulové spáry).

Vše, co souvisí s plačícím dítětem je relativní, s výjimkou jeho vědomí.

Pláč dítěte je relativním projevem absolutna (vědomí jež vnímá něco relativního, co ho nutí k relativnímu projevu pláčem).

Vše (tedy i dítě) se v relativním světě projevuje (jeví) relativně, nikdy absolutně.

Člověk si je zpravidla vědom jen toho, co je relativno (předmět jeho vědomí). Co je absolutno (samotné vědomí), toho si zpravidla vědom není.

Neexistuje žádné „dětské absolutno“, ale jen „absolutno“.

Živý tvor (člověk, dítě, zvířecí druh, typ rostliny) je relativno + v relativnu anulované absolutno (vědomí)

Lucifer/Ahriman působí v relativnu vždy jen prostřednictvím lidského vědomí (které svádí svými iluzemi). Oba jsou relativním projevem absolutna, tedy pocházejí (stejně jako vše ostatní) z absolutna. V absolutnu však nejsou relativním projevem (NE/NE) absolutna. Proto zlo a dobro nejsou absolutní, ale relativní!

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: pravda

(zmp, 15. 11. 2014 11:07)

Protože se tato diskuse stává pro svou délku nepřehlednou odděluji její jedenácté pokračování do "Pravda II.

[Odpověď](#)

PRAVDA - pokračování

(PD, Teplice, 14. 11. 2014 12:15)

Reakce na (zmp, 14. 11. 2014 11:13):

Nabízí se tedy následující:

Absolutno, popř. vědomí absolutna = duchovní svět?

Duchovní svět (absolutno) je onou kružnicí mezi mikrokosmem (tvar, např. Země) a makrokosmem (forma, např. nebe)?

Zda ano, zdá se také, že duchovní svět (absolutno) není statický, ale dle toho kam a kdy si „posuneme“ hranici toho, co vše zrovna vnímáme jako jeden tvar (mikrokosmos) - člověk, národ, Země...

A zase bych se i vrátil k následujícímu - dvě různá NE.

NE, mikrokosmická - tedy ahrimanská?

NE - makrokosmická - tedy luciferská?

Pokud na tom něco je, lze vůbec tato různá NE sčítat? Asi lze sčítat jen NE stejného původu...

Kontakt těchto různých NE (pouze pomocí lidského vědomí) = NE x NE = ANO

?

[Odpověď](#)

co se to děje?

(rebel, 13. 11. 2014 9:59)

Co se to děje, že lidé vůbec neřeší nějaké důležité věci, ale demonstrují, protože prezident přeložil anglický název havloidy milované skupiny Pussy riot. Jak to, že pár slov vyžene lidi do ulic, sundávají obrazy prezidenta na radnici a vši tam havly. Co to je, že lidem nevadí nějaké zbídačování rodin, odírání lidí, nevadí lidem vraždění civilistů vlastní armádou pár set kilometrů odsud, na Ukrajině, nevadí potraty, zvrácenosti gender-LGTB korektní politiky, nevadí genocida bílé populace a křesťanů, nás kteří zde žijeme tráví chemikáliemi v potravinách jako krysy, chemtrails atp...

Tady nikdo nevyjde demonstrovat, nikdo nesundává prezidenta, Babiše, který údajně řekl, že v 60 budou mít lidé z těchto (jeho?) potravin tady rozežraná játra... atp. Proč se nešetří a neřeší takové vážné věci? Ale řeší se pár – uznávám - sprostých slov. Ale co jsou sprostá slova proti takovým skutečnostem? Manipulace masmédií?

[Odpověď](#)

Re: co se to děje?

(zmp, 14. 11. 2014 10:27)

Ti, co vycházejí do ulic kvůli „sprostým“ slovům prezidenta, nejsou normální lidé. Je to tzv. intelektuální mládež a jejich intelektuální „guruové“. Prostému člověku můžete namluvit leccos, intelektuálovi však cokoli. Stačí mu podkuřovat, že je elita, že je vyvolený, či nějakou jinou samolibou pitomostí a on Vám bude zobat z ruky. Pak už záleží jen na Vás, k čemu takového ješitného blbečka navedete...

[Odpověď](#)

co to je v lidech, že se nebouří? Jsou odevzdání?

(rebel, 13. 11. 2014 10:02)

Co to je v lidech, že podstatné věci neřeší? Oni to řeší jen masmédií. Lidé pak jen čtou a mávnou rukou. Protože nemají moc cokoli změnit... Přesto ale za protektorátu lidé se postavili nacismu, nějak odporovali, i proti těm komančům existoval jakýsi odpor, možná sice organizovaný jen stb, jako Chartu 77 organizovala, financovala a řídila stb... ale byl odpor. Dnes se mi zdá, že není nic. Některé demonstrace proti vládním opatřením jsou, to je pravda, také je organizuje nynější stb.

Mám dojem, jako by si lidé vše nechali líbit...

Mám pocit, že dříve byli ostřejší a stavěli se ostře zlu, které sice také bylo zřetelnější. Nebo byli lidé odvážnější? Nebo jsou nyní zblblejší? Hloupější? Naopak, měli by být inteligentnější.

[Odpověď](#)

Re: co to je v lidech, že se nebouří? Jsou odevzdání?

(zmp, 14. 11. 2014 9:08)

Američané slaví „Den nezávislosti“, kterou si vybojovali na Anglii se zbraní v ruce. Postupně plíživě však nad nimi utahoval smyčku FED. Ač mají zbraně dodnes, na odpor se již nezmohou. Anglii se postavili ještě jako drobní farmáři. Uměle vyvolaná světová hospodářská krize (před druhou světovou válkou) zbavila drobné farmáře půdy a dnes ve velkém farmaří pouze elita.

Také v Rusku se bolševikům postavili drobní farmáři (tzv. kulaci) se zbraní v ruce. Na rozdíl od Američanů prohráli. Američanům totiž pomáhal ruský Car (tuším Alexandr II.), pro kulaky již cara nebylo. A tak i v Rusku dnes již farmaří (kulačí) ve velkém jen elita.

Máte-li totiž půdu, máte zázemí, můžete bojovat, protože elita Vás nemůže nechat vyhladovět...

[Odpověď](#)

proč stále více přibývá zla a chaosu?

(rebel, 13. 11. 2014 10:06)

Profesor Oskar Krejčí patří k tradičním účastníkům Vratimovského odborného semináře, na kterém přednášejí každoročně předních ekonomové, sociologové, politologové a veřejně známé osobnosti či politici. O levicové názory byl letos mezi veřejností v historii semináře rekordní zájem. Do sálu kulturního domu ve Frýdku – Místku přišlo asi 450 lidí. Letošní téma znělo: Kam směřuje současný svět?

Politolog Oskar Krejčí v sobotu hovořil na Vratimovském semináři ve Frýdku – Místku o Ukrajině, mj. upozornil také na degeneraci civilizace, která zatajuje některé informace.

„Chybí nám schopnost věcné reflexe skutečných problémů,“ podotkl politolog. V závěru proslovu se opět vrátil k situaci přímo na Ukrajině. „Problém je v tom, že ten, kdo vyhrál, vlastně prohrál. To, že jsme vyhráli, bude znamenat, že Evropská unie a Mezinárodní měnový fond bude platit Rusku plyn pro Ukrajinu. A to jsme jen na začátku. Neexistuje makroekonomický údaj týkající se Ukrajiny, který by symbolizoval lepší zítřky bez ohledu na občanskou válku. Když k tomu přidáte ještě občanskou válku, propadáte se do beznaděje,“ vysvětlil Krejčí. „Jinými slovy, znovu opakuji. Vítěz je poražený. Co nejvíc mate lidi jako jsem já, je skutečnost, že tohle bylo jasné minulý rok, když se začínalo s přípravou asociační dohody. Proč k tomu politické elity sáhly, je téměř nesrozumitelné. Jediné, co se nabízí, je to, že někdo skutečně věří tomu, že chaos je cestou k upevnění hegemonistické pozice Spojených států a nebo větší mírou do rozhodování zasahuje lidská hloupost. Jinak se faktory, které se dostaly do pohybu v souvislosti s Ukrajinou, v souvislosti s destabilizací situace ve světě, nedají vysvětlit. Alespoň já to vysvětlit nedokážu,“ dodal.

Můžete říci, proč místo míru, je ve světě více chaosu než bylo za nenáviděných komančů?

Všechno zlo se dnes hází na komanče. Ale tak zle nebylo ani za nic. Co se to děje?

I já se ptám: Také si to nedovedu vysvětlit.

[Odpověď](#)

Re: proč stále více přibývá zla a chaosu?

(zmp, 14. 11. 2014 8:43)

Otto von Bismarck (pruský kancléř 1862-1890):

„Mohutnost Ruska může být podkopána jenom jeho oddělením od Ukrajiny. Je třeba Ukrajinu nejenom oddělit, ale především postavit proti Rusku, národ rozdělit na dvě části a pak se jenom dívat, jak bude bratr vraždit bratra. Proto musíme najít a vychovat zrádce z prostředí ukrajinské nacionalistické elity a s jejich pomocí změnit uvažování jedné části velkého národa až do toho stadia, kdy bude nenávidět vše ruské. Vše ostatní je jenom otázka času“.

[Odpovědět](#)

Vláda věcí tvých se k tobě o lide český navrátí

(rebel, 10. 11. 2014 21:15)

O tzv. sametové revoluci se zpívalo a hlásalo: Vláda věcí tvých se k tobě o lide český navrátí....

Připadá mi, že je to pravda.

Vláda, která lidu (jeho věcem) vládne se navrátila.

Vždyť ONI nám to říkají. Smějí se nám do tváře.

Ano, je tu jejich vláda nad lidem.

Roztrubují všude: Jsme svobodní...máme svobodu....

Ano, ONI mají svobodu - jen neříkají, že na úkor poddaných otroků.

Není to náhodou druhý, zcela opačný význam této věty?

Neplánují si to ONI náhodou takto?

[Odpovědět](#)

Re: Vláda věcí tvých se k tobě o lide český navrátí

(zmp, 11. 11. 2014 8:24)

Já myslím, že je to tak správně. Lid si volí zástupce lidu, kteří je zastupují jak v rozhodování, tak ve svobodě.

[Odpovědět](#)

decentralismus je v nynější totalitě postaven na úroveň terorismu

(rebel, 10. 11. 2014 7:41)

V mnoha zemích jsou tendence některých regionů se osamostatnit. Třeba nyní v Katalánsku, nedávno v Benátkách, nedávno ve Skotsku, aktuálně probíhá decentralizace resp. oddělení území na Ukrajině atd. Veškeré tyto aktivity ale jsou vesměs nebo spíše v každém případě za povážovány za něco protizákonného, za něco škodlivého, šíleného, antisociálního... Tedy ve většinové společnosti je masmédií vytvářen dojem, vytváří se kulisa, jako by to bylo něco

nepatřičné, co se ve slušné společnosti nenosí.

Decentralisté jsou nazýváni jako separatisté či teroristé.

Nechápu vůbec, jak je možné nemít legislativní nástroje a nějaké metody, jak provést decentralizaci státu či většího území. Nehledě na to, že nynější celosvětově vládnoucí totalitu v principu tato "decentralizace" nemůže ohrozit, protože si odštěpená území opět vytvářejí totalitní struktury, zastupitelskou strukturu, předání moci z občanů na zastupitele. Jen je to na menším území.

Se skutečnou samosprávou tyto totalitní způsoby decentralizace resp. osamostatnění nemají bohužel nic společného.

Přesto: Proč se tyto státy tak urputně brání osamostatnění a rozdrobení svých území?

A když už, tak se maximálně hovoří tak o svobodě národa. Nikdy ale prioritně o svobodě jednotlivého občana, nikdy se neklade na první místo svoboda individuality.

[Odpověď](#)

Re: decentralismus je v nynější totalitě postaven na úroveň terorismu

(zmp, 10. 11. 2014 10:28)

Světové elity mají přirozeně zájem na vznikaní větších a větších celků (států), až ke vzniku světového státu. Je-li však nějaký větší celek příliš svéhlavý (popřípadě je-li zájem o jeho zdroje), mají zájem na jeho rozdrobení, v duchu „rozděl a panuj“...

[Odpověď](#)

úřady a zákony

(rebel, 10. 11. 2014 8:38)

Je neskutečné, jak se všechny aktivity občanů posléze stávají byrokratické.

Každá aktivita občanů dostane podobu nějaké instituce, úřadu...každý krok člověka musí někdo sledovat, kontrolovat, schvalovat.

Za současného obrovského stavu úřadů si doslova ani nejde moc představit, že by neexistovaly úřady, zákony.

Všude samé povolení, zákaz, příkaz, zákon...každý krůček člověka je sešněrován nějakými úředními kroky...občané mají stále za prdelí úředníka.

Tady se nedá už ani dýchat. Vše se obrací proti lidem. Vše se jaksi přesmykne do smyčky, která se utahuje kolem krku každého občana.

Je vůbec možné, aby úřady, zákony a úředníci neexistovali?

V TSO nebude existovat ani jeden úřad, ani jeden zákon?

[Odpověď](#)

Re: úřady a zákony

(zmp, 10. 11. 2014 10:19)

V TSO existují jen ústavní zákony (Ústava TSO a její tři přílohy). Úřad v dnešním totalitním smyslu v TSO neexistuje...

[Odpověďt](#)

je sprostota prezidenta přeložit sprostý název prozápadními vládnoucími gangy v ČR oslavované Pussy riotx

(rebel, 7. 11. 2014 22:50)

V masmédiích novináři píší, jak byl Havel - jako předchozí představitel zástupců lidu a prezidentské stolice - nesmírně zdvořilý, slušný, laskavý a ve srovnání se současným hulvátem a sprostákem doslova vzor cudnosti a svatosti.

Jaký máte názor na sprostoty nynějšího zástupce prezidentské pozice?

Jestli v kontextu se sexuálními orgiemi na veřejnosti je evidentní překlad Pussy riot jako "kundí orgie" či výtržnosti a ne "kočičky si hrají"...jak se snažil přeložit nějaký havloid.

Masmédia = novináři v moci gangu havloidů se mohou zbláznit a přesvědčují nás o tom, jak kníže by byl úžasný, jak je noblesní...a jeho spaní, pomočování na konferencích je prý knížecí noblesa.

Zeman je prý senilní a psychopat a chtějí ho odvolat.

Tedy anglický název není sprostý, ale překlad ano. A to, co dělají není deviantní, ale je to svérázný umělecký projev. Co myslíte?

A přitom na Ukrajině se zabíjejí a střílí lidé...

A setkal jsem se několika mladými lidmi, kteří mi potvrdili, že snad většina mladých lidí - když už vůbec uvažuje, tak je prý proti Zemanovi, že prý dělá ostudu, že mluví o tom, že Tibet a Honkong je věcí Číny...prý mladí lidé mají názor, že za ně nemluví...

Opravdu ty tzv. nevládní organizace NGO dělají medvědí službu v podvracení zdravého lidského rozumu mladých lidí. Dokonale zamlží podstatu věci. Není divu, že v Maďarsku, Rusku a jinde zakazují NGO s nejasným západním financováním jako špiónážní a podvratné agentury.

[Odpověďt](#)

Re: je sprostota prezidenta přeložit sprostý název prozápadními vládnoucími gangy v ČR oslavované Pussy riotx

(zmp, 8. 11. 2014 11:15)

Parazitní ekonomika ovlivňuje rozežraností parazitů pokleslou kulturu a její zvrhlost ovlivňuje pokleslou a špinavou politiku.

Proč by měl prezident mluvit za mladé lidi? Proč za lidi vůbec? Je to přece totalitní prezident, který mluví za elity. Že se elity mezi sebou hádají je zase jen projevem jejich rozežranosti...

[Odpověďt](#)

spára úst?

(rebel, 26. 10. 2014 11:25)

Píšete:

Vy máte ale bláznivé známé!

Na první pohled se zdá, že mluví rozumě a přece plácá nesmysly. Jak přišel na to, že v nějaké

spáře je zaklet duch? Jak mohl takovou pitomost ze spáry svých úst vůbec vypustit?

Víte, on hovoří, že plácáte Vy, Vy hovoříte, že plácá on. Kdo Vám dá za pravdu?

Když hovoříte o spáře úst, potom mne napadá, že z úst = z té spáry vychází slovo. Tedy něco jako duch? Dá-li se toto přirovnat, potom stejně jako slovo není a nemůže být zakleto v ústech, není tedy ani duch stále ve spáře.

Sice je tam možnost slova, možnost ducha, ale stále tam není.

Jen když já chci něco vyslovit, tu - ejhle - kde se vezme tu se vezme, díky nějakým fyzickým mechanismům a fyzikálním zákonům se objeví slovo.

Jako by odnikud.

Jenže s duchem to musí být asi nějak jinak. Tam přece - na ducha - neplatí přece fyzikální zákonitosti.

Odkud se tam tedy vezme duch?

Odkud se tam vsune? A kdo ho tam vsune? On sám sebe? A proč?

Ve spáře je absolutně anulovaný prostor.

Dá se říci tedy že tam NIC NENÍ? Resp. že tam NIC JE?

Kde je nic, tam přeci nic není! To je přeci logické!

Když se tam tedy duch vsune, pak tam už není nic, ale je tam něco! Duch!

Ve spáře je možnost ducha jako v ústech je možnost slova.

Je to oduchovnění spáry. Co to znamená pro spáru, když se naplní duchem?

[Odpovědět](#)

Re: spára úst?

(zmp, 27. 10. 2014 11:21)

V dialogu nezáleží na tom, co kdo o tom druhém říká, ale na tom, jak reaguje na slova toho druhého. V našem dialogu mluvíme o absolutnu, o duchu atd. Přitom jsme vybaveni jen slovy (a to ještě akademicky zmatenými) pro relativno duálního světa těles. Musíme se tedy vyjadřovat vždy jaksi oklikou (neřádně o absolutnu přeš relativno), takže je nanejvýš důležité dávat pozor, co ten druhý říká a co neříká. Protože jsem mluvil o spáře ducha, nikoliv o tom, že je v ní duch zakletý, právem mohu říci, že Váš přítel mi podsunul nesmysl. Samozřejmě, že vzhledem k obtížnosti tématu je takové podsunutí (nedorozumění) pochopitelné a proto jsem reagoval žertem.

Správně jste vystihl, že v tom žertu je „zakleto“ podobenství v podobě „spáry úst“.

Protože absolutno nemůže být ve svém relativně duálním projevu (vnitřní/vnější) přítomno jinak než absolutně, jinak by to přece nebylo absolutno, je přítomno ve spáře „/“ mezi svými relativními projevy je přítomno v absolutně nulové (0) míře relativního obsahu spáry.

Nyní si však musíme dát pozor na to, že něco jiného je „kde je co přítomné, a co je kde přítomné“. Něco jiného je totiž „absolutně nulová míra (0) relativního obsahu spáry“ a něco jiného je „přítomnost absolutna v ní“. Přítomnost absolutna ve spáře relativna je sice rovněž nutně absolutně nulová (0), nula však nyní není mírou relativního obsahu spáry, ale něčím, co se z hlediska našeho světa duální relativity jeví jako živý dynamický obvod „kroužícího nic“ (kruž-nice). Protože z relativního hlediska je toto kroužení dáno dvěma opačnými (protisměrnými) půl-obvody, jeví se tento absolutní duch boží bližšímu zkoumání jako relativně duální: $0 = \pi R - \pi R$

Nula (0) je tedy reálným obrazem obvodu kružnice.

Mojžíš tento obvod kružnice ve spáře pojímá jako „ducha božího vznášejícího se nad vodami“.

Jak vidíte, duch není ve spáře zakletý, ale plný života.

To je má odpověď na Vaši otázku: „Odkud se tam tedy vezme duch?“

On se tam odnikud nevezme, on je tam absolutně přítomen jako příčina (svého relativního následku).

Na Vaše tvrzení, že „na ducha - neplatí přece fyzikální zákonitosti“ pak odpovídám: Tento duch je příčinou našeho světa relativních projevů (Nebe a Země), takže fyzikální zákony pro něho platí jako pro jejich strůjce. Nemůže je nerespektovat, chce-li aby jeho relativní stvoření (jeho relativně duální projevy) trvalo.

Tím, že jste si uvědomil, že ze spáry úst vychází slovo, jste se dotkl počátku Janova evangelia: „Na počátku bylo Slovo!“ Tím Janovým „počátkem“ je tedy Mojžíšův „duch boží vznášející se nad vodami“ (kroužící ve spáře relativna).

Cítím, že už Vám z toho jde hlava kolem, ale ještě chvíli vydržte.

Nyní je třeba si jen uvědomit, že slovo vycházející ze spáry úst není „duchem kroužícím ve spáře“, ale „jiným duchem“ (duchem Slova), vycházejícím ze spáry kolmo (pod pravým úhlem) na spáru i na obvod kroužícího ducha (0) v ní. Je to pravý duch procházející spárou a vcházející do světa relativních projevů (Nebe/Země).

Je to duch kréda třetí církve (Velko) Moravské, duch „cyrilo-metodějský“, jehož průchodu počátkem (0) do světa relativních projevů se říká „neposkvrněné početí“:

Matouš (1, 20): „Když pak on o tom přemýšlel, ukázal se mu ve snách anděl Páně a řekl: „Jozefe synu Davidův, neboj se přijmout svoji ženu, neboť co v ní je počato, je z Ducha svatého!“

Tak jako slovo vycházející z úst nepochází z úst, ale z útrob našeho těla, tak Janovo Slovo nepochází z ducha počátku (0), nepochází z „ducha vznášejícího se nad vodami (0)“, jímž jenom prochází. Pochází z „útrob“ absolutna, zahalených iluzí Nebe a Země, pochází z absolutních hlubin spáry Nebe/Země. Těmto hlubinám říká Matouš „Duch svatý“.

Nuže, JE tam absolutní NIC nebo NENÍ?

Je opravdu možnost slova v ústech?

Co se Vám zdá být logické?

[Odpověď](#)

Re: Re: spára úst?

(rebel, 31. 10. 2014 8:41)

Na konci píšete:

Tak jako slovo vycházející z úst nepochází z úst, ale z útrob našeho těla, tak Janovo Slovo nepochází z ducha počátku (0), nepochází z „ducha vznášejícího se nad vodami (0)“, jímž jenom prochází. Pochází z „útrob“ absolutna, zahalených iluzí Nebe a Země, pochází z absolutních hlubin spáry Nebe/Země. Těmto hlubinám říká Matouš „Duch svatý“.

Nuže, JE tam absolutní NIC nebo NENÍ?

Je opravdu možnost slova v ústech?

Co se Vám zdá být logické?

Víte, logické mi připadá, že slovo pochází z útrob, nitra těla - ale jak i sami píšete - přes ústa, tedy skrze ústa.

Je to něco jako ten spor o Filioque? Že duch svatý pochází od Otce i od Syna a nebo od Otce SKRZE Syna...

Ohledně toho NIC, které je či není...

myslím si je NIC existuje. Už jen proto, že je-li na jedné straně vše, resp. něco, pak logicky jinde to být nemůže. Tedy jinde je NIC!

Tedy to absolutní nic.

A to v relativním světě se pak projevuje jako NIC, které není.

Absolutně NIC je, existuje....ale relativně tedy není....nemůže existovat v relativním světě absolutní svět...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: spára úst?

(zmp, 31. 10. 2014 15:16)

Citát z Matouše je třetí variantou třetí církve (moravské), ve sporu o Ducha sv., jak o tom byla v našich diskusích už řeč.

Relativním opakem „relativně něčeho“ je relativně opačné „něco“.

Relativním opakem „relativně všeho“ je „relativní nic“.

V relativním světě absolutno JE, ale může se tu projevovat jen relativně (jako Nebe a Země), nikoliv jako absolutní NIC, které je nulovým (0) obsahem absolutně nulové míry spáry.

Obdobně je také relativní nic, například jako nulová výslednice protisíl: $R - R = 0$. Ač se projevy těchto protisíl vzájemně anulují (0), přece obě protisíly jsou (existují).

Řekneme-li, že nic není, pak není ani absolutní, ani relativní nic...

[Odpověď](#)

dětské hry

(rebel, 31. 10. 2014 8:48)

Zajímalo by mne, jak před několika staletími se děti hrály? Dnes si ani neumíme představit hru bez aut, vláček, letadel...co měly dříve děti na hraní? Jen panáčky, zvířátka? Nebylo to trochu ubohé, jako slaboduché, prosté? Jak si pak mohly vyvíjet svoje schopnosti, když neměly nic jiného? No, vše to bylo na úrovni doby. Takže nebylo možné přerůst dobu přes hranice, které ještě neexistovaly....

[Odpověď](#)

Re: dětské hry

(zmp, 31. 10. 2014 11:45)

Waldorfská pedagogika praví: „Čím dokonalejší hračka, tím nedokonalejší hraní!“

Dnešní hračky jsou tak dokonalé, že si hrají samy. Dítě si nehraje, je odsouzeno do role pouhého diváka. Dítě které si nehraje, se nerozvíjí (nevyrůstá). Nedokonalá hračka rozvíjí fantazii...

[Odpověď](#)

relativní hranice dobra a zla...

(rebel, 31. 10. 2014 8:58)

Naši vůdcové a zastupitelé nám vysvětlují, že jediné správné je bombardovat a zabíjet občany na Ukrajině, kteří se rozhodli, že nechtějí žít pod centrální vládou klanící se EU.

Z těchto decentralistů nadělali tzv. separatisty, teroristy atp.

Jako by to nebyli lidé, ale nějaká žumpa zla.

Jako by tito lidé nechtěli žít svobodně a lidsky důstojně.

Kde je hranice dobra a zla? Co je dobré pro centrální vládu v EU, to je zlé pro toho, kdo si chce žít podle svého?

Dá se v tomto relativním světě určit hranici dobra a zla?

Jako v tom filmu Hrátky s čertem?

Na jedné straně voják, zabiják, nefachčenko, karbaník..ale s dobrým srdcem.

Na druhé straně otec Scholastikus...bohabyjný muž, který sám určitě ani mouchu nazbil, který se postí o chlebě a vodě...ale přitom je ochoten lámat hůl nad bezbožníky...metlami železnými je mlátit ...:-) On by to asi nedělal...on jen štve, on jen je pro mlácení....aby to udělali jiní, on je jen našeptávač, takový intrikán..?nevím...

Dá se tady najít nějaké kritérium, co je dobré a co není dobré? Co je zlé?

[Odpověď](#)

Re: relativní hranice dobra a zla...

(zmp, 31. 10. 2014 11:13)

V Novém zákoně se praví: „Žádný není svatý, jen Otec na Nebesích!“

Legendy vyprávějí, že jsou skutky lidí kladeny na váhu a podle toho, které převažují (dobré či zlé) jdou pak do Nebe nebo do pekla.

Je tedy třeba rozlišovat dobré a zlé u každého skutku zvlášť.

Protože „dobro a zlo“ jsou relativní opaky, neexistuje tedy absolutní zlo, či absolutní dobro, ale vždy jen dobro a zlo relativní, ve vztahu (relaci) k něčemu. Například nařezat dítěti které něco ukradlo je dobré, nařezat mu protože máme špatnou náladu je zlé.

Proč je jedno a totéž jednou dobré a jindy zlé?

Totéž jednou dítěti prospívá, sleduje výchovný účel, podruhé dítěti neprospívá neboť sleduje jen náš sobecký účel (vybít si zlost).

Jde tedy o to, jaký účel kdy sledujeme.

„Účel světi prostředky!“

Je-li účel dobrý, jsou dobré i prostředky, které ho sledují. Je-li účel zlý, jsou zlé i prostředky. Abychom věděli který účel je dobrý a který zlý, musíme sledovat příslušný účel, musíme se vydat cestou poznání pravdy...

[Odpověď](#)

škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(rebel, 18. 10. 2014 15:55)

Nejde nyní proti vývoji ten člověk, který se snaží dělat dobro?

Má-li být na světě zlo a bordel za tím účelem, aby se lidé jasně postavili, na které straně

barikády vědomě stojí, zda chtějí cestu Krista nebo ne, tak je potřeba ještě více zla. Lidé jsou za dnešních podmínek ani ryba, ani rak. Jsou vlašáci, nezám, co se děje okolo, maximálně jen řečí typu: To je hrůza, páni by se měli více snažit, nač si je platíme?....

Jestliže někdo ale chce dobro, pravdu, hledá krásno, kulturu křesťanskou, ne protikřesťanskou, ne židovskou, ne muslimskou, ne satanskou atp., potom škodí těm lidem, kteří si potřebují na Zemi prožít peklo, rýt drážkou zem...aby se probudili a začali usilovat vědomě o cestu ke Kristu...protože po dobrém to s nimi nejde.

Z tohoto úhlu pohledu dělá člověk usilující k pravdě a Kristu všechno špatně. Těmto lidem takové snahy vlastně berou možnost přimknout se k hledání pravdy, dobra, krásna, Krista. Jestliže by na světě bylo dobře, tito lidé se nevyvinuli a zaknili by.

[Odpověď](#)

Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(PD, Teplice, 18. 10. 2014 21:40)

Ano, jak píšete - "Z tohoto úhlu pohledu". Takový člověk ano. Protože sice píšete o dvou barikádách, ale barikádě dobra evidentně asi přisuzujete obdobné manýry (a podoby strategie), kterými vládne barikáda zla - vnucování druhým, oblbující strategie apod...

Opravdová barikáda "tvorby dobra" by i neměla nikomu nic vnucovat (popřípadě se aktivně bránit, popř. předkládat hledajícím). U dítěte počítám s tím, že se sedmiletého dítěte nebudete chtít ptát, zda chce výuku dle té či oné strany barikády - tedy opět svobodná volba rodičů.

Ano, může se stát, že někdo z barikády zla, dá omylem dítě do školy druhé barikády - posouzení onoho omylu nechám na Vás.

To, že jedna strana má potřebu či musí ještě tou drážkou rýt zem (ale tito už asi nejsou ti, kteří nejsou ani ryba ani rak, jak píšete) neznamena, že tak musí i strana druhá (popřípadě hledající), která už tu potřebu nemá (pak aktivní obrana) - jinak by právě ONI (barikáda dobra) šli proti vlastnímu vývoji. Vaše úvaha vlastně úplně vylučuje existenci barikády dobra (!)...souhlasíte vůbec s existencí tohoto webu, který nikomu nic nevnučuje a nesnaží se o oblbující strategii?

+ Ani si neumím představit, jak píšete, že by někdo stál (chtěl) vědomě na straně barikády zla - protože bych řekl, že zlo je vždy nevědomění si něčeho.

Možná jsou Vaše slova i následek probíhající snahy o definici základních pojmů. Zde bych chtěl připomenout, že pravda osvobozuje. Tedy, mně osobně, jde o takové vyjádření pojmů, která budou osvobozovat. Pokud na někoho tak působit nebudou, tak se může pak jednat o špatnou definici pojmu, špatné pochopení definice, špatné pochopení (špatnou definici) pojmu svoboda, poslání, atd...vše co s tím má souvislost. Ano, může se zdát, že tvorba definice těchto pojmů může "dloubat v kostech". Řekl bych ale, že jde pak o vyjasnění si toho, oč zde jde. Každý má nějaké poslání. Někdo do tvorby definice zasáhne, někdo ne...někoho posláním je pochopit hotovou definici a jí pro něco použít. V rámci cesty je vše jedinečně důležité - každý je důležitý!!! A jde mi i tedy o takové vyjádření pojmů, které svou podobou a obsahem nikomu nebudou určovat jeho cestu, ale nabízet (i mně!) + obhajoba metodiky TSO. Popřípadě, nebo snad lépe řečeno - si tím rozsvítit na cestě na které jsme + každý na své + v rámci cesty sociální, na cestě společné - TSO.

[Odpověď](#)

Re: Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(zmp, 19. 10. 2014 13:02)

Rebel a PD na šachovnici rozehráli hru zvanou „dáma“, jen nevycházejí ze stejného základního rozestavení figurek. Jeden jakoby měl figurky postaveny jen na černých a druhý jen na bílých políčkách. Tím je dáno, že z jejich hlediska se i správné argumenty navzájem mívají. V reálném životě obvyklá pozice dialektiky.

Tento dialog je velmi inspirující. Proto se do něj nechci míchat, ale jen ukázat, jakých chybných úvah se kdo dopouští a doufat, že po jejich odstranění se obě strany dialogu shodnou...

V dobách reálného socialismu, byl kupodivu natočen vele-moudrý český film (na motivy Jana Drdy) Hrátky s čertem. Rebelovy argumenty můžeme přirovnat k horlení Otce scholastika argumenty PD k postojům vysloužilého vojáka Martina Kabáta. Předmětem jejich sporu je princezna Dišperanda s její komornou Káčou, které se vědomě upsali čertu a loupežník Sarka Farka, který se peklu upsal nevědomě.

Otec scholastik, který se vědomě upsal andělu, vidí v loupežníkovi „bič boží“ na lidi jako jsou ty dvě „nestydy“ (nikoli na sebe).

Ač se Martin Kabát nevědomě upsal andělu, avšak obživu si obstarává karbanem, v loupežníkovi vidí hloupého, práci se vyhýbajícího přísluhovače pekla (odborníka ve svém řemesle), ve scholastikovi pomateného nefachčenka. V těch holkách vidí hloupé „neopeřené“ husičky, o nichž loupežník (nikoliv o sobě) předpokládá, že stejně tak či tak do pekla spadnou a scholastik je tam (nikoli sebe) už vidí.

Tak. A teď zkuste rozhodnout, kdo a proč na kterou stranu „barikády“ (dobra či zla) patří...

Už název rebelova příspěvku („škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo“) představuje „špek“ na který mu PD „skočil“.

Lze snad škodit škůdci? Škůdci (zlu) je dobré znemožnit, aby škodil!

Lze snad překážet překážce? Překážku (zlo) je dobré odstranit, aby nepřekážela!

A dál:

Na kterou stranu se vědomě postavila Dišperanda s Káčou, když se vědomě upsali čertu?

A na které straně stál vražedný voják a karbaník Martin, který scholastika a loupežníka zachránil před peklem, odmítl jim však odpustit a donutil je odčinit své hříchy prací (nahradit způsobenou škodu)?

Rebel vidí řešení uvedených poměrů v tom, že mezi lidi pustí více loupežníků a vydá peklu nejen ty dvě nestydy, které se mu upsaly, ale i scholastika s Martinem Kabátem, kteří se upsali Nebi, protože nikdo z nich svůj úpis vlastně nedodrží.

Závěr rebelova příspěvku je právě tak „špekem“ jako jeho název. Jinými slovy se tu praví: „Člověk usilující k pravdě dělá všechno špatně. Takové snahy vlastně berou možnost přimknout se k hledání pravdy atd...“

PD s rebelem souhlasí, ač jen z úhlu pohledu rebela (na černých políčkách šachovnice). Z úhlu svého pohledu (na bílých políčkách šachovnice) nesouhlasí. Na jedné straně pak tvrdí, že dobro by nemělo nikomu nic vnucovat, na druhé straně však tvrdí vnucování druhu výuky dětem, je svobodnou volbou rodičů. Když nikomu, tak ani dětem, né?

PD vidí na straně dobra lidi „hledající“, neklade si však otázku: Jak tu stranu dobra naši, když ji teprve hledají? Jako jejich opak vidí ty nerozhodné, nehledající a proto bité. Neříká však, kam ti nehledající vlastně patří? Na stranu zla, která je bije? Nebo někam jinam, na nějakou třetí stranu, protože stranu dobra zaujímají hledající?...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(PD, Teplice, 19. 10. 2014 16:09)

- abych řekl pravdu, tak nadpisu jsem si nevšiml...to ale nic nemění + Vy jste ho vyjasnil...
- děti jsem schválně zmínil proto, abych poukázal na opodstatněnou výjimku, která z mé úvahy následně neudělá právě v této věci rozpor - šlo mi o podstatu! Ano, rozporu jsem se dopustil slovního (nikomu, ale zároveň mimo děti). Přejde mi ale, že tímto slovním rozporem jste ve své úvaze přehlušil vše o co mi v té věci opravdu šlo., na co jsem tím poukazoval. Tedy jste mi tím i následně v podstatě přiřadil neopodstatněnou roli (jen roli opodstatněnou dle rozporu slov).

- Obecně, třeba:

dle satanského devatera - ryje hubou o zem

devatera má plné zuby (má naryto) - hledá něco jiného = hledající

dle desatera = barikáda dobra

- Když jsem psal že - "To, že jedna strana má potřebu či musí ještě tou držkou rýt zem (ale tito už asi nejsou ti, kteří nejsou ani ryba ani rak, jak píšete) neznámá, že tak musí i strana druhá (popřípadě hledající), která už tu potřebu nemá (pak aktivní obrana), jinak by právě ONI (barikáda dobra) šli proti vlastnímu vývoji." ...Tím jsem říkal, že - ani rak ani ryba mi spíše připadá na hledajícího. Druhá strana = barikáda dobra. "Popřípadě hledající" - zde jsem si dovolil počítat s tím, že se všichni hledající nevydají zpět k devateru či na cestu nihilismu.

- Je v tom přeci vývoj. Barikáda dobra musí existovat + tvořit (+ v rámci mé dřívější úvahy). Hledající musí něco najít - co s ním právě koresponduje + to případně posunout dál, co následně někdy bude hledat někdo jiný (či zas on sám), co bude jeho potřebou pro naplnění (v tom či onom životě) atd. atd = vývoj.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(zmp, 19. 10. 2014 22:59)

Nedejte se odradit tím, že jsem nedbal na to, co jste chtěl říct, ale na to, co jste řekl. Mám za to, že v dialogu musíme vážit slova a dávat si pozor na pojmy nepřipouštějící žádné výjimky, jako např. pojem „nikdo“, „nic“, „vše“ atp. Vaše výjimka se navíc opodstatněně netýká jen dětí, ale všech nesvéprávných. Proto nelze vnucování a násilí jen tak šmahem odsuzovat jako zlo.

Dopustíme-li se rozporu, pak z toho druhá strana nemůže oprávněně vyvozovat, že tím chceme na něco poukázat, ale musí oprávněně trvat na uznání a odstranění rozporu. Chceme-li totiž aby bylo správně rozuměno tomu, co říkáme, pak z našeho projevu nesmí nikdo nic ignorovat, ani k němu nic přidávat, ale musí se věrně držet toho, co říkáme a nespekulovat o tom, co jsme chtěli říci.

Každý se ve svém vyjadřování může mimoděk dopustit rozporu. Ten se však stává překážkou, přes kterou nelze pokročit dál, dokud ji neodstraníme.

Tzv. „satanské devatero“ jsem kdysi četl, avšak nepokládám ho za hodné zapamatování a proto jsem ho úplně pustil z hlavy. Rebelův výraz „ryje hubou o zem“ jsem tedy pokládal jen za neotesané vyjádření a nechť jsem přehlušil (protože jsem to nepochopil), jak říkáte, oč Vám vlastně šlo. Popravdě se v tom neorientuji ani nyní, neboť ve Vašich slovech nenalézám jednoznačně řečeno, kam kdo vlastně patří. Kam řadíte tzv. hledající, kam ty lhostejné (ryba ani rak), a kdo je vlastně ve které barikádě.

Z Vašich slov jen hádám, kdo má vlastně potřebu „rýt držkou o zem“ a kdo ji nemá. Ti lhostejní, ti hledající nebo obojí? Také mi není jasné, čím by jinak „právě ONI (barikáda

dobra) šli proti
vlastnímu vývoji“?

Z Vašich slov „že se všichni hledající nevydají zpět k devateru či na cestu nihilismu“ hádám, že někteří se zpět vydají a někteří nikoliv. Hádám správně?

Také mi nepřipadá jako správné tvrzení, že „hledající musí něco najít“. Kdyby museli, pak by to nebyli hledající, ale naprogramovaní roboti. Myslím, že mohou, ale nemusí něco najít.

Možná jsem jen nechápavý a proto bych tu prosil o jednoznačnou řeč, abych nemusel hádat či si domýšlet něco, co jste neřekl, popřípadě se smířit s nepochopením toho, co jste řekl...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(PD, Teplice, 20. 10. 2014 11:07)

Souhlasím.

Ale řekl bych, že je rozpor a rozpor.

Vážný rozpor - V jedné diskusi zastávám názor, že slunce září jen zeleně. V diskusi jinde zastávám názor, že slunce neexistuje.

Následný rozpor - V diskusi zastávám názor, že slunce září vždy zeleně. V dalším příspěvku doplním, že ráno a večer září modře.

Vážný rozpor + následný - viz. kombinace

Rozpor slovní - můj případ - nikomu mimo děti...vše v jednom příspěvku...

Tím chci říci, že jsem se v této věci dopustil toho „nejlehčího až pochopitelného“ rozporu, ale z Vašich slov si připadám, jak kdybych se dopustil nějakého rozporu vážného. Jste přísný, ale беру to.

Také souhlasím s tím, že někdy nedokážu přesně a hned vyjádřit to co chci tak, natož tak, aby to i bylo pochopeno tak, jak jsem sám myslel aby bylo.

Někdy bráním svá slova ne proto, že mám pravdu, ale proto, aby byla správně pochopena. Aneb když řeknu, že slunce září zeleně, ale druhá strana to pochopí tak, že říkám, že září hnědě, tak pak obrana se týká správného pochopení, nikoliv toho, že mám pravdu. Už jsem na to někde v diskusi narazil, druhá strana nerozlišovala pravdu od pravdivého pochopení druhého, až pak mi to došlo, zmínil jsem to, a diskuse šla hned lépe. Druhý pochopil, že mi nejde o to, abych měl pravdu, ale abych bych správně pochopen - až následně se řešilo, zda jsem měl pravdu - kde je pravda.

Zde nemohu mluvit za Rebelu, ale jeho pojem „ani ryba ani rak“ + toho popis ve mně evokuje pojem o tom ,kdo má naryto + má už toho plné zuby, ale je vlašnej něco dělat proti tomu. Rebel zde možná tím označil hledajícího (ani ryba ani rak), ale zároveň v další větě vlastně označil hledající jakoby za nihilisty (jsou vlašní + nezájem). Prostě, řekl bych, že pojmem ani ryba ani rak, nelze všechny házet do pytle - vlašní a nezájem. To bych prostě řekl, že to už je určení hledajícího+ každý má jinou hranici toho, kdy ještě je ještě vlašnej +

nezájem. Nebo možná lépe řečeno "ani ryba ani rak + vlašná a nezájem" = určitý momentální stav určitých hledajících. Teď otázka - budeme se všichni řídit a přizpůsobovat svět s ohledy na toho, kdo má onu hranici (vlažnej+nezájem) posunutou až někam k bombardování školek? Budeme všichni na to a na něj čekat a nic nedělat. Zatím s ním rýt hubou zem? (proti vlastnímu vývoji, viz to ONI). V čem půjdeme proti? V tom, že na něj nečekáme? Však čekáme, nic mu nevnučujeme? Jen (pardon, bez jeho dovolení) tvoříme paralelně barikádu dobře...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(zmp, 21. 10. 2014 9:59)

Nikdy nepočítejte s tím, že v dialogu bude druhá strana korektní, tím méně s tím, že bude např. pohlížet na rozpory tak, jako Vy. Vždy počítejte s tím, že druhá strana Vás chce nachytat na nějaké chybě, nejlépe na rozporu. Pro ni platí „rozpor jako rozpor!“, „chyba jako chyba!“ Samozřejmě, že na každou chybu a rozpor v průběhu dialogu upozorní. Ne snad proto, aby jste ji mohl napravit, ale proto, aby si toho všichni všimli. Jakmile nabude dojmu, že jich už nasbírala dost, pěkně Vám je shrne a ke všemu ostatnímu, co jste řekl správně, i kdyby toho bylo sebevíc, pouze podotkne: „A s tím ostatním je to zrovna tak!“

Čert vezmi nekorektní druhou stranu. Jenže je-li dialog veřejný (na internetu, v TV, v novinách, na náměstí, v hospodě atp.), pak nejde jen o druhou stranu, ale také o přihlížející „veřejné mínění“, u kterého si přece nepřejete, aby bylo druhou stranou oklamáno.

Pro veřejné mínění ovšem také platí: „rozpor jako rozpor!“, „chyba jako chyba!“ a za to správně, jemuž zpravidla nerozumí, pokládá jen to, co druhá strana nerozporuje, i kdyby to byla sebevětší pitomost.

Proto je lepší omyly a protimluvy nijak nevysvětlovat, ale obratem říci věc jinak, správně, lépe, přesněji, srozumitelněji, atp. Navíc, budeme-li ve svých výrocích jednoznační, tím snadněji nám veřejné mínění může porozumět, což u protivníka v dialogu můžete očekávat jen vzácně. Totéž platí i pro případnou obranu slov, která nebyla správně pochopena.

Budeme-li takto postupovat, veřejné mínění nám odpustí i případné omyly, ke kterým se přiznáme a nekorektnímu protivníkovi vezmeme vítr z plachet.

Například řeknete: „Nejde mi o to, abych měl pravdu, ale abych bych správně pochopen.“

Správně jste měl říci: Nejde mi o to, aby mi bylo dáno vždy za pravdu, i tehdy když ji nemám, ale abychom v dialogu k pravdě dospěli bez ohledu na to, kdo ji vysloví...

Takovou opravu však v dialogu od protivníka nečekejte. Spíše počítejte s tím, že právě mu jde o to, aby mu bylo dáno za pravdu i tehdy když ji nemá. Jeho reakce na Vaše nepřesné vyjádření bude tedy zpravidla následující: Nebudu marnit čas úsilím o správné pochopení někoho, kdo nechce říkat pravdu!

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(PD, Teplice, 21. 10. 2014 14:09)

...ano, nebylo by moudré s tím počítat + ano, bohužel tomu tak často je.

Jen bych si dovolil říci, že Vaše poslední věty (má věta + její správná Vaše verze)...že se

spíše jedná o dvě pravdy, že diskuse by měla mít v tomto směru "jakoby dvě fáze" platné pro obě strany :

1.,,Nejde mi (nejprve) o to, abych měl pravdu, ale abych bych správně pochopen.“ + abych druhého správně pochopil.

Aby i nedošlo k - Vaše podobenství o hře v dámu + každý na jiných políčkách

2."Nejde mi o to, aby mi bylo dáno vždy za pravdu, i tehdy když ji nemám, ale abychom v dialogu k pravdě dospěli bez ohledu na to, kdo ji vysloví..."

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(zmp, 22. 10. 2014 7:36)

V dialogu můžete počítat jen s tím, co platí pro Vás, nikoliv s tím, co platí pro druhou stranu.

1a/ Vám musí jít jen o to, abyste druhou stranu správně pochopil.

1b/ Abyste byl správně pochopen, musejí být Vaše slova tak jednoznačná, že druhé straně vůbec neumožní, aby jste nebyl správně pochopen. Jinak se na chápavost druhé strany nelze spolehnout...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(PD, Teplice, 23. 10. 2014 17:34)

Pardon, to mé (+ ano...) v první větě předchozího příspěvku - patřilo tomu co jste psal dále...

Jestli to tak mohu říci, tak Vaše věty možná nerozlišují následovně:

diskutující jsou - 1. dva žáci

2. učitel a žák

3. dva učitelé

A také - A - řeší něco již odhaleného

B - řeší se něco ještě neodhaleného

A to ještě nerozlišuji to, kdo si kdy opravdu myslí čím a kdy je. A že ten, kdo zná pravdu jí umí i jednoznačně popsat.

Někdy možná i učitel musí hrát roli "nechápatého žáka", aby druhému pravdu přiblížil - aneb jeho snaha být správně pochopen = zná pravdu, ale neumí ji jednoznačně popsat, nebo je druhá strana nechápavá, tak se mu to snaží přiblížit i třeba takto a individuálně (jako správný učitel). Nebo naopak, žák něco nechápe a učitel neví jak mu to jinak říci - zde oba by se měli snažit být správně pochopeni druhou stranou. Aby učitel věděl, kde má žák ony mezery pro pochopení...a učitel, aby to žák vše pochopil. Řekl bych totiž, že žák často ani nepozná jednoznačnost, pokud s ní učitel i disponuje. Natož to, že jednoznačností se mu zde říká pravda. Prostě, Vaše věty po naplnění ve mně evokují diskusi dvou dokonalých (znají pravdu

+ jí umí jednoznačně vyjádřit druhému - druhá strana je také dokonalá - proto onu jednoznačnost pozná a pravdu pochopí. Ale to je nemožné - oba znají všechny pravdy - vlastně si nemají co říci... (?)

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: škodit a překážet zlu nyní není dobro, ale zlo

(zmp, 24. 10. 2014 10:47)

Souhlasím. Já v dialogu rozlišuji jen dva diskutující. Nic víc.
Mluví-li oba jednoznačně, diskuse je nutně krátká. Mluví-li jednoznačně jen jeden, diskuse je nutně dlouhá. Nemluví-li jednoznačně nikdo, diskuse nikdy neskončí, popřípadě si nepochopení diskutující vjedou do vlasů.
Nepodezřívám Vás, že by jste se v naší diskusi stavěl do role učitele a já se do ní rovněž nestavím. Říkám jen, co pokládám za správné.
Řeknu-li, že čert patří do barikády dobra a anděl do barikády zla, pak není možné, aby druhá strana nepoznala, že se mýlím.
Znají-li a říkají-li oba pravdu o předmětu diskuse, pak zbytečně neklábosí a vše, co si mohou říci, vyjádří několika málo slovy. Že si nemají co říci je pouhé zdání pro ty, kteří danou pravdu neznají...

[Odpověď](#)

stvořitel spáry

(rebel, 24. 10. 2014 6:38)

Když toto četl jeden známý, velmi se divil takovým názorům. Zhruba říkal: Na první pohled se to zdá jako naprostý úlet, že v nějaké spáře je zaklet duch.
Je to taková pohádka pro dospělé. Má to sice určitou logiku, ale zní to skoro absurdně až šíleně. Duch ve spáře!
Budiž. Je-li duch ve spáře, jak se tam dostal? Kde je jeho stvořitel? Nebo duch sám je svůj stvořitel? A kde je podle této na první pohled šílené logiky Kristus?

[Odpověď](#)

Re: stvořitel spáry

(zmp, 24. 10. 2014 10:30)

Vy máte ale bláznivé známé!
Na první pohled se zdá, že mluví rozumě a přece plácá nesmysly. Jak přišel na to, že v nějaké spáře je zaklet duch? Jak mohl takovou pitomost ze spáry svých úst vůbec vypustit?

[Odpověď](#)

Je smyslem vývoje splynutí s Bohem?

(rebel, 24. 10. 2014 6:49)

Je smyslem vývoje opětovné rozplynutí se v bohu? Tedy něco jako unio mystica?

Tzv. východní nauky jako je joga, buddhismus aj hovoří o nějaké nejvyšším stavu a smyslu lidského vývoje. Buddhismus má osvícení. Joga rozplynutí v nirváně - jako v bohu.

Západní křesťanské učení hovoří o nalezení království božího.

Křesťanská duchovní věda hovoří o tom, že lidské já nalezne Krista v sobě a tím dostává věčnou božskou individualitu.

Tedy smyslem vývoje není rozplynutí se zpět v bohu, jako panenka ze soli se opět rozpustí v moři.

Smyslem vývoje je nalezení sebe jako Krista nebo Krista v sobě. Prostě nalezení nějaké věčné, tedy nesmrtelné podstaty v sobě.

Známý mi říkal: Co máš proti rozplynutí se pananeky ze soli v božském stavu?

Možná se ti to nelíbí. Možná máš sobeckou touhu se zachovat na věky jako já. Bojíš se smrti.

Ale ty nemáš jiný důkaz, kromě takových obecných řečí. Jaký máš důkaz, že smyslem je v opakovaných reinkarnacích vydobýt si svoji věčnou božskou podstatu (a co to vůbec je?) a ne se rozplynout v původním oceánu božského vědomí - budiž - nazvěme ho třeba Stvořitele?

[Odpověď](#)

Re: Je smyslem vývoje splynutí s Bohem?

(zmp, 24. 10. 2014 10:06)

O jakém vývoji by mělo jít, kdyby jeho cílem byl výchozí stav?

Váš známý myslí tendenčně:

Mluvíte-li o věčné božské podstatě, tu se ptá: Co to vůbec je?

Mluví-li on o původním oceánu božského vědomí, tu se neptá: Co to vůbec je?

[Odpověď](#)

Kristus a spára

(rebel, 18. 10. 2014 16:20)

Chaos vnějšího světa uspořádáváme tak, že jednotlivosti řadíme vedle sebe prostorově, nebo v čase za sebou.

Ve spáře mezi věcmi je absolutně anulovaná mezera, spára. Ta spára je klíčem k nalezení Krista?

Jak souvisí spára a Kristus?

Kde je spára v čase? Ten je stále jeden. Maximálně zde jsou jednotlivé časové úseky, vteřiny atp. Ale každé hodiny na světě běží jinak. Na každých hodinách je jednotlivý časový úsek odlišný, stejně pak i spára mezi časovými úseky.

Jak se liší svým vznikem jeden Kristus vnějšího světa od mnohosti Kristů vnitřního světa?

[Odpověď](#)

Re: Kristus a spára

(zmp, 19. 10. 2014 15:05)

Jak vypadá chaos a jak se od něho liší uspořádaný stav?

Obojí předpokládá mnohost nějakých jednotlivostí:

- neuspořádaná mnohost jednotlivostí = neřádná mnohost = mnohost sama o sobě = chaos

- uspořádaná mnohost jednotlivostí = řádná mnohost = mnohost v řádu = řád = jednota

Chaos (neřád) představuje například mnohost zrněk písku v poušti.

Jednotu (řád) představuje například mnohost zrněk písku uspořádaná v pískovou bábovku.

Tvrdíte, že v jednotě mnohosti (v řádu bábovky) jsou jednotlivá zrnka písku uspořádaná „vedle sebe“.

Nuže, jak jsou jednotlivá zrnka písku v neuspořádané mnohosti (v poušti)? Nejsou snad také vedle sebe?

Pojmem „vedle sebe“ nelze odlišit chaos od řádu! Ponechme tedy pojem „vedle sebe“ chaosu a pro řád hledejme jiný výraz.

V řádu času jste ho už našel:

Vedle sebe v řadě (v řádu) = „za sebou“ či „před sebou“ (dřívější/pozdější)!

V prostoru jsou jednotlivosti také vedle sebe, nikoli však v jedné řadě za sebou či před sebou, ale do všech stran za sebou či před sebou, nad sebou či pod sebou. Protože pojem „vedle sebe“ jsme nechali chaosu a pojem „za sebou“ či „před sebou“ řádu času, zbývá nám pro řád prostoru již jen pojem „nad sebou“ či „pod sebou“ (vnější/vnitřní).

Protože čas je relativní (vztahový), nemůže být „stále jeden“ jak tvrdíte, ale musí být nutně duální (podvojný), jak napovídá jeho řád „za sebou“.

Duální čas = minulost/budoucnost = současnost

V čase (v současnosti) je mezi minulostí a budoucností Vámi hledaná spára (předěl), která je vždy jediná, bez ohledu na to, na jaké díly (časové úseky) čas rozdělujeme, jakou jednotkou míry čas měříme.

Ta spára v čase není statická, ale dynamická, protože se pohybuje z minulosti do budoucnosti.

A protože mírou času měříme minulý a budoucí čas, nikoliv obsah spáry mezi minulostí a budoucností, nemá obsah spáry času nijakou míru času, není v ní přítomen nijaký čas, ale tak zvaný „okamžik“ bez míry. Jinými slovy, v současnosti, ve spáře mezi časem minulosti a časem budoucnosti, je „nulový okamžik přítomnosti“!

Současnost = minulost/budoucnost = minulost/0/budoucnost = minulost/přítomnost/budoucnost.

Tento nulový okamžik přítomnosti znáte z křesťanského letopočtu, jako nulu (0) mezi vývojem minulosti (před Kristem) a vývojem budoucnosti (po Kristu).

V křesťanském letopočtu je tedy nulový okamžik zachycen staticky a od něj se dynamicky sleduje vývoj míry minulého a budoucího času.

V reálném čase je statická souhrnná míra času minulosti a budoucnosti a v ní se dynamicky pohybuje okamžik přítomnosti (0). Je to právě dynamika nulového okamžiku, co dělá čas časem, co vyvolává iluzi dynamicky plynoucího času.

Že je okamžik v čase skutečně nulový (0) si můžeme uvědomit například při určování okamžiku poledne. Skutečně však určujeme, že okamžik poledne ještě není, a že už není. Samotný okamžik nám nezachytitelně proklouzne jako voda mezi prsty. Proto se mu lidově říká „prchavý okamžik“...

Jako má svůj čas vývoje vnější makrokosmos, tak ho má také vnitřní mikrokosmos.

Jako má svůj okamžik přítomnosti makrokosmos, tak ho má také vnitřní mikrokosmos...

V obou případech je absolutně nulový okamžik (0) dynamickou příčinou relativního projevu statického času, nikoliv relativní čas příčinou absolutního okamžiku...

[Odpověď](#)

Re: Re: Kristus a spára

(rebel, 21. 10. 2014 16:18)

Kdo nebo co je ve spáře?

Tuším, že by tam mohl být Stvořitel, nebo Kristus, nebo duch.

Ale ten, kdo stvořil spáru, ten v ní přece nemůže být, protože ona je jeho projev. A jak nám tu často opakujete: Jako pláč dítěte není dítě, tak ani projev není to, co se projevuje. Takže zase nevím, kde bych hledal někoho - byť i jen jednoho - z božské Trojice. A už vůbec nevím, kde by mohli být všichni tři.

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Kristus a spára

(zmp, 22. 10. 2014 7:24)

Ve spáře je vždy jen duch. Jaký je to duch se projeví mimo spáru.

Vyřízneme-li do papírové plochy obvod kružnice, rozdělíme arch papíru na obříznutý vnitřní kruh (možný tvar těla) a obříznutý vnější okruh (možnost formy duše). Obvod kružnice (kružnice = kroužící nic), který kruh (arch) a okruh (archu) obřezal, se v absolutně nulové spáře, mezi oběma obřezanci, vůbec (absolutně) neprojeví. Jeho relativně duálním projevem je vně obřezaná forma archy a uvnitř obřezaný tvar archu.

Tak to také popisuje např. Mojžíš:

„Na počátku stvořil Bůh Nebe (archu) a Zemi (arch)... a duch boží (obvod kružnice ve spáře) se vznášel nad vodami.“

A protože projev není tím, co se projevuje, obřezaný arch s archou (muž a žena) nejsou obřezávajícím obvodem kružnice...

[Odpovědět](#)

Miroslav Plzák

(rebel, 21. 10. 2014 18:09)

Proč je dílo MUDr. Miroslava Plzáka - psychologa na partnerské vztahy tak oblíbené?

Ale prý u žen méně. A u akademiků prý už vůbec ne. Ti ho jen strpí se zatáťými pěstmi.

[Odpovědět](#)

Re: Miroslav Plzák

(zmp, 22. 10. 2014 7:02)

Miroslav Plzák byl typický praktický vědec, který neměl důvěru k tzv. „teoretické vědě“.

Proto ho akademici neměli rádi. Léta pracoval v manželské poradně a tak měl bohaté praktické zkušenosti s partnerskými vztahy, které uměl také literárně zpracovat a s humorem v nich promlouvat až na dno lidské duše. To se přirozeně líbilo především mužům. Plzáka neměly rády ženy s „malým ž“, neboť měl neskrývanou úctu jen k ženám s „velkým Ž“...

[Odpovědět](#)

vzkaz totality poddaným občanům = otrokům: nepřičetnost vraha jako polehčující okolnost

(rebel, 16. 10. 2014 11:15)

Nějaká cigánka zranila ve nějaké škole ráno před vyučováním nožem několik studentek a jednoho kluka zabila nožem. Již v minulosti byla za podobnou věc dána do detenčního ústavu, odkud nemá volný pohyb.

Ale protože prý není trestně odpovědná, protože je nepřičetná, tak ji za dobré chování jako bezproblémovou soudce i blázinec propustili mezi obyčejné lidi. Asi vysadila léky a toto provedla.

Na diskusích o tomto zločinu jen nářky: Dělejte s tím něco, naši zastupitelé, soudcové, policisté.... odvážnější tyto hajzly posílají do pr...do háje atp. Jen řeči a řeči.

Jako obvykle: Prý selhali jednotlivci...ministr odvolal ředitele blázince. Opět řeší jen nepodstatné věci, ne systém, který selhává na všech frontách.

Aby utišili neštěstí rozjitřených rodičů, spolužáků, nesrané veřejnosti...tak aby jim zalepili huby, tak odvolají nějakého osla, který je jen kolečko systému.

Sami totalitní vládcové a vlastně utajení a skrytí skuteční viníci této a podobných tragedií říkají: No, dnes a zítra jsou ve škole psychiatři, pomáhají vynervovým spolužákům, ale emoce se za chvíli utiší, opadnou a vše zase vejde do starých kolejí...

To je panečku opatření totalitní vlády...

Jako opatření ještě udělali to, že všude u škol stojí policisté...

óóóó...jak je totalita hodná, jak se stará o své otroky...jak je chrání, jak o ne pečuje...hlídají je policajti....hmmmm

Ne eliminovat jednou provždy takové zrůdy a devianty z lidské společnosti...ale naopak, ještě více je budeme pouštět a dáme ke školám rengenové bráčky, kterými budou lidé procházet, aby u sebe neměli nože atp. Budeme hlídat školy bezpečnostními agenturami, všude budou kamery, psy, detekční přístroje...tak se připravíme na zločince, které shválně proto dokola budeme pouštět mezi slušné bezbranné naivní lidi...tak...

A soudce ještě prý váhal, že nevezme vražedkyni do vazby, prý se může volně pohybovat, protože je nepřičetná...

to je jako polehčující okolnost!!!!

To, že chce vraždit je dle soudců důvodem k tomu, aby mi v tom nebylo bráněno.

Kdyby mi v tom někdo chtěl bránit, tak běda mu, to je diskriminace, to je politicky nekorektní, je to gender dogma, vrah musí mít právo chodit mezi lidmi, aby si mohl vybrat, koho chce zabít!

Toto vlastně ta soudkyně říkala lidem!

Pár lidí však tvrdě řeklo: Tak okamžitě dejte tu zrůdu té soudkyni dobytí, ať ji má u sebe...hned by mluvila jinak...

[Odpověď](#)

Kristus vnějšího světa a Kristus vnitřního světa

(rebel, 14. 10. 2014 10:20)

Píšete:

Událostmi na Golgotě přešel Kristus z duchovního světa na fyzický svět Země. A protože i ve světě Země platí základní relace dualismu „vnější/vnitřní“, musíme rozlišovat dvojího Krista: Kristus vnějšího světa Země je jediný, všem lidem společný

Kristus vnitřního světa Země je individuálním pravým Já člověka, který se k němu vlastním úsilím vyvinul...

Ptám se: Kristus vnitřního světa se vyvinul k pravému já člověka nebo ke Kristu vnějšího světa?

A jaký je počet Kristů vnitřního světa? Je jich tolik, kolik je pravých já člověka? Kolik je pravých já člověka?

Když se Kristus vyvíjí, tak už je. Nebo není? Jak by se mohlo vyvinout něco, co ještě není ani jako idea? Tedy i vnitřní Kristus musí existovat v možnosti ještě dříve, než se vyvine.

Také by mne zajímalo, jestli vůbec a jak spolu hovoří Kristus vnějšího světa Kristus vnitřního světa.

A který z nich je větší a který menší? Je asi jiný. Jak jiný?

Je ten vnější třeba silnější než ten vnitřní?

Nebo je chytřejší? A v čem? Nebo umí něco lépe? A co?

[Odpověď](#)

Re: Kristus vnějšího světa a Kristus vnitřního světa

(zmp, 15. 10. 2014 9:47)

Kristus vnitřního světa se nemůže vyvíjet k pravému Já člověka, protože On sám je tím pravým Já. Vyvíjí se tedy ke Kristu vnějšího světa. „Ke“ však znamená „vedle něj k jeho vzoru“, nikoliv splnutí s ním...

Počet Kristů vnitřního světa je stejný, jako počet lidí vyvíjících pravé Já (kolik lidí následuje vnějšího Krista).

Kristus je Avatar a může tedy „vyrábět své vnitřní kopie“ (oživit je musíme sami).

Kristus v nás se nepotřebuje vyvíjet, to my se musíme vyvíjet oživováním jeho ideje v sobě.

Tzn., že idea pravého Já v nás už je, pokud ji do sebe vůbec přijmeme (jako ideu vnějšího Krista). My si však tuto ideu musíme ujasňovat (uvědomovat) postupně (vyvíjet se k ní).

Když Kristus mluví k člověku, mluví skrze svou ideu v něm. Nakolik si dokážeme tuto ideu ujasnit, natolik slova vnějšího Krista „slyšíme“ a rozumíme jim...

Stupňování české mluvnické (vnější/vnitřní = největší, větší, velký/malý, menší, nejmenší) nás může poučit, že to, co je uvnitř je nutně menší, než to, co je vně (okolo). Jakmile však to vnitřní plně vyvineme, pak nahlédneme, že co do míry platí rovnice:

velké = malé (Anaxagoras z Klazomenai)

Protože míru síly, chytrosti či umění lze stupňovat, jsou na prvním stupni oba (vnější i vnitřní) stejní. Na druhém a třetím stupni se zdají být různí (větší/menší atd.), přestože k postupu na příslušný stupeň musí oba vyvinout stejnou míru příslušných sil. Vně jsou však tyto síly jinak uspořádané než uvnitř. Zjednodušeně řečeno, vně narůstá objem, uvnitř hustota...

[Odpověď](#)

volby a jejich absurdity

(rebel, 11. 10. 2014 21:48)

Dnes probíhali volby.

Volič je prý v tento den svrchovaný pán.

Prý si to patřičně vychutnává...atp. takto oslavují masmédia voliče...

To, že zaškrtně občan nějaké jméno svého budoucího pána, to prý je pro voliče nějaké jeho vyvrcholení života, má to prý pro něj být nějaký silný zážitek.... snad svobody či důležitosti...

Nevím, asi mám jiné představy o zážitku svobody.

Toto u mne spíše budí odpor, ponížení, trapný pocit ubohosti, směšnosti a tragedie vyplachování mozků lidí...

Volit, resp. nevolit si nad sebou nějakého pána, zástupce lidu vede občany, voliče do slepé uličky a do absurdity:

Abych nepodpořil existující systém a neúčastním-li se voleb, potom je můj hlas přičten dle průměru k nějaké politické straně a za mne dostane daný subjekt peníze. Tzv. volební neúčast je brána státem jako volební účast, nějaký politický subjekt dostane za mne hlas, jako kdybych volil.

Bud-li se účastnit voleb tak, abych znehodnotil svůj hlas, např. vložením prázdné obálky, potom se můj hlas opět započítává do volební účasti.

Můj hlas se ale nedá proporcionálně žádnému jinému politickému subjektu.

Přesto následně si zastupitelé odhlasují třeba tisícinásobně větší příjem, než když za mne nedostanou ušmudlanou stovku...

[Odpověď](#)

Re: volby a jejich absurdity

(zmp, 13. 10. 2014 9:00)

"Zkonit" je od slova "kůň".

"Zprasit" je od slova "prase".

"Zvolit" je od slova "vůl".

[Odpověď](#)

potřeba přátelství, opory, jistoty, zázemí, pocitu, že nejsi sám...

(rebel, 10. 10. 2014 23:13)

Každý žije tzv. naplno...maká, trhá rekordy, dokazuje, jak je silný, velký, odvážný, statečný, schopný, nadaný, svědomitý, pracovitý...nehaním tím nějaké pozitivní kvality člověka...ale to samo o sobě nemá žádný smysl.

Co určuje kvalitu člověka?

Někdo třeba má život na pendrek, a přesto má světlou chvíli, kdy udělal něco, co mění svět....celý život si posral, ale jedinkrát udělal něco, čím překročil tento svět a prokázal v rozhodujícím okamžiku, že je borec.

Pocit, že nejsem sám, je důležitá, nebo naopak, že jsem sám, má člověka zocelit. K čemu zocelit? Proč? Každý má nějaké jistoty, nebo chce mít jistotu, domnívá se, že má něco, že udělal něco, co má smysl...rodinu, dům, zvolil si nějakého zástupce, nebo naopak zvolil si TSO bez zástupců lidu...

Není to jen berlička, mám pocit, že jsem nyní udělal vývojově něco dobře? ALe jinak je to stejně nesmysl...

Rudolf Steiner sice vybudoval Goetheanum, ale stejně shořelo.

Sice říkal, že to prý má nedozírný význam pro celý svět a duchovní světy atp...

Ale co je nyní Goetheanum?...muzeum, mrtvolný pach, stagnace, chlad, dýchá tam něco jiné, ale není to duch doby...je to silné, ale je to mrtvé, melou tam stupidity, opakují tam naučené řeči a honí si triko, jak jsou dobří...nejsou dobří, jsou to popírači Krista...není tam duch, je tam strach, nesvoboda...dá se to krájet...

Tím se vracím k tomu, že každý něco chce vytvořit, dokázat. Je sám a nebo naopak se snaží mít pocit, že není sám...je to tragedie člověka, nebo naopak výsada....naplňovat nějaké poslání. Kdo o to stojí?

On sám? Co ho pudí? Nebo je to choroba v nitru?

Kolik schizofreniků se cítí být vyvoleno...jsou silní, jsou osamocení. přitahují svými vizemi...

A přitom potřeba opory, zázemí je zase slabost. Být sám pro realizaci cílů?

Cílů vnějších nebo vnitřních?

To je zase věci diskuse...kdo co chce...a jsme u toho..co má kdo chtít...pro sebe, pro všechny?

[Odpověď](#)

Re: potřeba přátelství, opory, jistoty, zázemí, pocitu, že nejsi sám...

(zmp, 11. 10. 2014 10:36)

Téměř vše o čem tu mluvíte se týká exhibicionismu. Naštěstí tak nežije každý. Naneštěstí tak žije drtivá většina lidí. Jakoby smyslem jejich života bylo žít ve vědomí jiných lidí, nikoliv ve svém vlastním. To samozřejmě nemá smysl.

Co určuje kvalitu člověka?

Pokud naši kvalitu určuje někdo jiný, potud nás oceňuje z hlediska užitečnosti vůči němu, tedy jako jateční dobytek.

Kdyby „světlou chvilkou“ bylo „udělat něco, co mění svět“, pak by největšími „osvícenci“ byli zločinci.

Chci-li udělat „vývojově něco dobře“, pak jsem se ocitl na scestí. Nejdříve přece musím pravdivě poznat, co je vývojově dobře, nikoliv jen, co mi o vývoji napovídali jiní („odborníci“).

Slova „naplňovat nějaké poslání“ mluví o poslání, které nám vsugerovali jiní, protože sami vpravdě o žádném nevíme. Kdo o to stojí? Přece ti, kdo nám vsugerovali to, se jim hodí.

Pudí nás něco? Pak žijeme v pudech jako zvířata, nikoliv rozumně jako člověk.

Cítíme-li být „vyvolení“ protože nám to nakukali jiní, nebo naše vlastní pudy, pak vyvoleným nečiníme vpravdě sebe, ale toho, kdo nás vyhecoval (cizí osobu, či vlastní pud).

Důležité je být sám pro poznání pravdy (vnitřní cíl). K jejímu naplnění v tomto světě (vnější cíl) ovšem sami nestačíme.

„Kdo co chce, co má kdo chtít pro sebe, a co pro všechny“, to není věc diskuse, to je věc individuálního poznání...

[Odpověď](#)

umění+umění

(PD, Teplice, 7. 10. 2014 10:18)

Jaký zde máte názor na tuto rovnici:

sociální umění (TSO) + umělecký projev (umělecká prezentace) =

[Odpověďt](#)

Re: umění+umění

(zmp, 7. 10. 2014 10:33)

umění = umělecký projev

[Odpověďt](#)

Re: Re: umění+umění

(PD, Teplice, 7. 10. 2014 11:51)

To ano, ale dejme tomu, že dokonale dokážeme (díky umu - umění) popsat slovy rozdíl mezi zdravým, šťavnatým jablkem (TSO) a jablkem shnilým (totalitou).

Kolemjdoucí se ale těmi slovy musí sám prokousat, aby to sám poznal (což je v pořádku). Ale příroda sama nám dává nápovědu - shnilé jablko lze poznat na první pohled. Šlo mi tedy o obdobný umělecký projev (o obdobnou pravdivou nápovědu), jakým třeba prezentuje (rozlišuje) strom svá jablka na stromě.

Vím, mohlo by se říci, že bez předchozího poznání člověk není schopen na první pohled poznat rozdíl mezi jablkem zdravým a jablkem shnilým. Nebo jinak, rozdíl pozná, ale dopředu neví jaké je to správné. Ale nejsem si jist. Nebo co myslíte?, člověk bez předchozího poznání - utrl by si pro sebe červené kulaté jablko, nebo černou svraštělou "věc". Jde mi o ten rozdíl na první pohled. Rozdíl ve kterém je "krásno".

Nejde mi o oblbování druhého vzhledem (ovlivňování). Nebo jde, ale ve stejném duchu, jako strom projevuje jablko zdravé od shnilého.

Nyní jsou často různé druhy sociálního řešení presentovány obdobně - kladou důraz na obsah. Ano, to je nejdůležitější, ale...viz. má předchozí slova.

Sice platí: "dle ovoce poznáte je"....Ale je zase rozdíl mezi ovocem stromu....a ovocem sadu (obec TSO)

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: umění+umění

(zmp, 8. 10. 2014 10:28)

Myslel jsem, že mluvíte o pravém umění. Umění je sice odvozeno od pojmu „umět“, musíme však rozlišovat pravé umění (projev ducha ve hmotě) a nepravé umění (reprodukce hmotného světa ve hmotě, či v podobě abstrahované od hmoty, např. slovem).

Popsat rozdíl mezi totalitou a TSO je tedy abstrahované reprodukční umění.

Prokousat slovy se může jen ten, kdo tato slova nejdříve vnímal. Obdobně musíme vnímat shnilé a zdravé jablko, abychom poznali rozdíl mezi nimi. Zde není jiného rozdílu, než že slova vnímáme prostřednictvím sluchu a jablka prostřednictvím zraku.

Názor, že „shnilé jablko lze poznat na první pohled“ je mylný. Jak pravíte: Pokud do svého pozorování nezapojíte myšlení, není pro Váš pohled mezi shnilým a zdravým jablkem žádný rozdíl. To znamená, že příroda nedává žádnou jinou nápovědu, než jen nic neříkající (nenapovídající) relativní projev povrchu věci. Nápovědu (o podstatě věci) nám dává vždy jen myšlení (rozum), nikdy vnímání (tělesné, duševní ani duchovní).

Bez předchozího poznání (myšlením) by si tedy nikdo „červené kulaté jablko, ani černou svařteřlou věc“ neutřhl, protože by ani nevěděl, že se dá utrhnout a jíst.

Jde-li Vám o „rozdíl na první pohled“ (na základě smyslového vnímání), pak na něj zapomeňte, neboť vůbec neexistuje. Rozdíl i krásno (pravdivost) lze poznat až na „druhý pohled“ (na základě rozumného smyslového poznání).

„První pohled“ nelze oblbout, neboť i smyslový klam je regulérní „první pohled“. Oblbovat lze jen rozum (myšlení) „druhého pohledu“. Proto oblbování falešným řešením sociálních vztahů klade důraz na obsah. Obsah (podstata věci) je totiž předmětem myšlení. Vjem povrchu věci (nikoliv samotný povrch věci, který je součástí jejího obsahu) je předmětem smyslového vnímání (tělesného, duševního i duchovního).

Váš biblický citát, je tendenčně neúplný: „Podle ovoce poznáte strom“ nikoliv sad!

Sadem je sociální svět. TSO je sociální strom...

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: Re: umění+umění

(PD, Teplice, 8. 10. 2014 12:03)

S citátem jsem to myslel tak, že:

strom = tento web (popř. lidé utvářející jeho obsah)

jablko = zde prezentovaná metodika TSO

sad = obec TSO

Možná chybně, ale chtěl jsem tím říci, že je rozdíl mezi tímto webem a obcí TSO. Že něco je něčeho následkem. První si člověk vybere kvalitní strom (dle jeho plodů), a až pak s tím druhem založí sad. Aneb kolemjdoucímu jednotlivci (neznámému jinému stromu) zachutná na tomto webu jeho jablko (metodika TSO) - prostě pozná, že tato jablka (v této věci) jsou třeba lepší, nežli ta jeho a naroubuje si je na sebe (přijme metodiku TSO)...více těchto jedinců (stromů) pak může založit onen sad - obec TSO.

Co se týká umění, poznání, rozdíl v projevu a vnímání, rozdíl ve vzhledu, jejich vztahy apod.,
:

Proč tedy existují různé barvy?

Proč existují různé tvary?

Proč ta či ona barva, tvar působí jinak?

Proč tento web nemá světle šedý podklad + černé písmo (aby se zachovala dobrá čitelnost)?

Jak tedy může existovat smysl pro pravdu, když není nápověda?

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: Re: Re: umění+umění

(zmp, 9. 10. 2014 12:34)

Mezi webem TSO a obcí TSO je týž rozdíl, jako mezi „možností s možným“ a plně uskutečněným.

Neexistuje dokonalé podobenství, každé má nějaké meze. Vaše podobenství jsou krásná, jakých jsou schopné jen vzácné povahy...

K druhé části Vašeho příspěvku:

Svět ve kterém žijeme je světem duálních relativních projevů. Musíme se tedy ptát, co, jak a proč se v něm vlastně projevuje?

Projevem není nic, co nemůže být jako projev nějak a někým vědomě vnímáno. Zrcadlo sice zrcadlí projev, ale nevnímá ho. Tak i pouhé smysly. K projevu je zapotřebí také existence opačné strany, v podobě vědomého smyslového vnímání projevu. Aby mohl být projev vnímatelný musí být konečný, tj. ohraničený. V tom, co je absolutně neohraničené (nikoliv relativně nekonečné) je zahrnuto absolutně vše v jednotném chumlu. Projev tu není oddělen od jeho vjemu (obrazu projevu). Vše tu bezprostředně souvisí se vším, jako v chaosu. Tomuto stavu říkáme věčné a všudepřítomné bezbřehé „absolutno“ (Bůh).

Projevem tohoto absolutna je náš relativně duální konečný svět. Relativním opak konečného není relativní nekonečno, ale opačné konečno. Proto je svět relativních projevů dualitou opačných konečen. Relativní nekonečno je v něm pouze zdánlivé, v podobě tzv. „bludného kruhu“. Všechny ostatní nekonečna, jsou jen bohapustými spekulacemi teoretické vědy...

„Proč tedy existují různé barvy?“

Různé barvy jsou dány dualitou „světla a temnoty“, jejich různými poměry. Základní barvy jsou barvy duhy (spektra), ostatní barvy jsou jejich různé odstíny...

„Proč existují různé tvary?“

„Proč ta či ona barva, tvar působí jinak?“

Protože svět relativních projevů projevuje absolutno, je relativním projevem absolutně všeho v konečné podobě. Absolutně vše je různé. Homogenně stejné by bylo absolutně jedním. Absolutně jediné by se však na žádný způsob nemohlo projevit relativně (duálně).

Všechny různé relativní projevy absolutně všeho jsou nutně ukončeny různými tvary (tvory) svého povrchu, jejichž relativními opaky jsou různé formy otvorů v jejich okolí (místa pro tvary). Tím je dána relativita „vnější/vnitřní“. Také každá barva má svůj relativní opak.

Různé projevy (barvy či tvary) působí jinak, protože projev je způsoben „projevujícím se“.

Způsobené tedy nutně vykazuje aktivní působení, které zapřičiňuje jeho pasivně trpné vnímání podobně, jako tlak pečeti způsobuje jeho otisk do pečeti vosku (pečeť).

Zatímco smyslové vnímání je povrchní (vjemem tvaru povrchu projevu), duševní myšlení je obsahové, je jakýmsi „vnímáním“ podstaty obsahu pod obrazem (vjemem) tvaru povrchu.

Předmětem duševního myšlení (uvažování, srovnávání) jsou vztahy (relace) mezi duchovními ideami a jejich pojmy. Ideje duševně nevymýšlíme, ale nabíráme je rozumem z duchovního světa, jako do čepice (a pořádáme je)...

„Proč tento web nemá světle šedý podklad + černé písmo (aby se zachovala dobrá čitelnost)?“

Já se zabývám jen ideovým obsahem tohoto webu, nikoli webem samým (na to již nemám čas). Připravuje se nový web...

„Jak může existovat smysl pro pravdu, když není náповěda?“

Tato otázka je dána nedorozuměním. Náповěda není dána smyslovému vnímání, ale duševnímu myšlení. Samotná náповěda je duchovní (ideová)...

[Odpovědět](#)

relativno projevuje absolutno nebo absolutno projevuje relativno?

(rebel, 9. 10. 2014 21:57)

Říkáte:

Projevem tohoto absolutna je náš relativně duální konečný svět. Relativním opak konečného není relativní nekonečno, ale opačné konečno...

Protože svět relativních projevů projevuje absolutno, je relativním projevem absolutně všeho v konečné podobě.

Absolutno se projevuje jako relativně duální svět nebo svět relativních projevů projevuje absolutno?

Co je správně?

[Odpovědět](#)

Re: relativno projevuje absolutno nebo absolutno projevuje relativno?

(zmp, 10. 10. 2014 8:00)

Ptáte se: "Absolutno se projevuje jako relativně duální svět nebo svět relativních projevů projevuje absolutno?"

Obě Vaše formulace znamenají totéž...

[Odpovědět](#)

Re: Re: relativno projevuje absolutno nebo absolutno projevuje relativno?

(rebel, 10. 10. 2014 22:54)

Odpovídáte tak, že není jasné, co je prvotní.

Vůbec neznamena, že absolutno musí být prvotní.

Může být druhotné, jako nadstavba prvotního relativního, duálního světa, jako svět idejí, svět ducha...

Je absolutno cílem vývoje?

Je-li cílem nemusí být na počátku, ale je to smysl vývoje.

Nebo máte důkaz, že je tomu jinak?

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: relativno projevuje absolutno nebo absolutno projevuje relativno?

(zmp, 11. 10. 2014 9:33)

Důkaz už máte také. Četl jste ho, ale neuvědomil jste si ho.

Opakuji tedy:

Projev je to, co lze vnímat.

Projev je relativně duální, protože už k jeho existenci je zapotřebí dvojího: To, co se projevuje (projevujícího se) a to čemu se projevuje (vnímajícího projev).

Projevující se je nutně prvotní, jeho projev je druhotný a vjem jeho projevu je až třetí.

Protože relativní je projev, nemůže být relativní to, co se projevuje. Projevující se je tedy nutně absolutní. Třetí možnost (mimo absolutní a relativní) neexistuje.

Pokud by jste trval na tvrzení, že absolutno je druhotnou nástavbou světa projevů, co by v takovém případě bylo projevujícím se?

Věčné neosobní absolutno je počátkem vývoje. Cílem (koncem) vývoje je věčné osobní relativno.

Kdyby byl počátek současně koncem (cílem), pak by nešlo o vývoj, ale bludný kruh (relativní nekonečno).

Rozhodněte se: Chcete se vyvíjet nebo s naší „teoretickou vědou“ bloudit stále dokola?

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: umění+umění

(PD, Teplice , 8. 10. 2014 16:55)

Možná mi jde o zachycení harmonie mezi vnitřním a vnějším, lze-li tedy tento web rozlišit na vnitřní a vnější složku. Popřípadě kam vůbec pak spadá ona má narážka na barvu pozadí + písma.

Ale napsat AHOJ - černě + vojenským písmem. Nebo modře a psacím písmem. To je přeci rozdíl, jinak to působí, ač se jedná o stejné slovo. Nejde mi o blbůstku jako změnit zde na webu písmo...jde mi o tu podstatu.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: umění+umění

(zmp, 9. 10. 2014 13:16)

Vnější stránkou je samotný web a obrazy i písmo v něm.

Vnitřní stránkou (podstatou) jsou v něm uváděné ideje.

[Odpověď](#)

kdyby bylo méně zla, bylo by na světě krásně?

(rebel, 8. 10. 2014 22:55)

KDyž je spousta zla na světě, je mi líto, že děti nemohou chodit do škol, kde by je vychovávali ke svobodě, lidé musí dít v práci jako otroci, žádné sociální jistoty, žádné spolupodílňictví, žádná rovnost před zákonem, jen zločin a lobbysmus, korupce, umělé války, umělé krize a teror, podvodné tisknutí bezcenných papírků = nekrytých peněz FED...

Kdyby toto vše a mnoho dalšího nebylo, jak by byl svět krásný...

Kdyby bylo méně zla, bylo by na světě krásně? Všude by bylo krásné umění, kultivovanost, soucítění, odpuštění, milosrdenství...úcta jednoho k druhému...

A nebo by to bez zla nebylo? Tedy ono to není ani dnes se zlem...ale člověk má alespoň o čem snít, pro co žít a snažit se změnit něco, aby se tyto ideály naplnily....

Ale naplnily by se? Když bude dobře, lidé to nezrealizují, protože na to bez zla budou kašlat a nevyužijí možností takové společnosti.

Když bude zle, tak opět to lidé nezrealizují, přestože je zlo bude nutit usilovat o zlepšení

stavu, ale právě díky tomu zlu nebudou moci nic uskutečnit. Opět na to tedy budou kašlat a nevyužijí možností zla v takové společnosti.

Má tedy vůbec něco smysl?

Když bude dobře, nebude snaha o zlepšení. Bude-li zle, snaha o zlepšení také nebude, protože nebude možná.

Co s tím?

[Odpovědět](#)

Re: kdyby bylo méně zla, bylo by na světě krásně?

(zmp, 9. 10. 2014 11:22)

Bez zla by byl svět patrně krásnější. Nejde však o svět, ale o člověka v něm. Ten se musí vyvíjet ke kráse. Jeho přirozená pohodlnost však potřebuje pošťouchnout zlem.

Pohodlný člověk nevytvoří krásné umění, nevyvine kultivovanost (kult). Bez zla nebude mít zapotřebí vyvíjet soucit, odpuštění, milosrdenství, ani úctu k druhým, neboť všichni budou stejní, tj. duševně pohodlní. Čím více je člověk spokojený, tím méně má pro co žít, tím méně sní, tím méně má ideálů a nechce tedy nic měnit, nic zlepšovat.

Překročí-li však zlo únosnou míru, zdrcený člověk nic z uvedeného rovněž neučiní.

Smysl člověka je vývoj ke kráse, k němuž je nutná únosná míra zla, kterou je s to člověk překonat. Překonávejte tedy zlo, na které stačíte a nepolevujte...

[Odpovědět](#)

jaký smysl měly křižácké výpravy?

(rebel, 8. 10. 2014 15:19)

Tvrdí se, že tzv. křížové výpravy měly smysl, aby ochránily křesťany před muslimy. Nevím, nakolik je to pravda. Sice muslimové vlastně po svém vzniku začli dobývat celý tehdejší známý svět...

Třeba 4. křížová výprava se úplně zvrtila a křižáci, jejichž velitel nenáviděl Byzanc a východní křesťanskou církev více než muslimy, přepadl Konstantinopl a dobyl ji. Krachla i 5+6.

křížová výprava.

Jako by křižáci bránily křesťany před muslimy.

Následné dobytí Konstantinopole Turky, Osmany - muslimy bylo prý způsobeno i tím, že třeba křesťanstí (židovští?) odborníci postavili v tehdejší době největší bombardonu, dělo na dobytí této největší pevnosti tehdejšího světa.

Ještě nechápu, čím je islám tak fascinující, že k němu proudí spousty lidí? Jak to, že oslovil více lidí, než křesťanství a židovství?

[Odpovědět](#)

Re: jaký smysl měly křižácké výpravy?

(zmp, 9. 10. 2014 10:29)

Ochránit křesťanství před invází islámu, bylo úkolem křesťanských panovníků (Karel Martel atp.) v bitvách na evropském kontinentě. Dobyvatelský fanatismus jinak zaostalých muslimů

nestačil na dobývání tehdy známého světa, zejména ne křesťanského. Byly to systematické zrazy, které tehdy pomocí peněz upravovaly cesty a otvíraly muslimům brány. Cílem křížových výprav bylo navrácení božího hrobu do rukou křesťanů, tedy dobytí Jeruzaléma a jeho zázemí. Úspěch první křížové výpravy byl dán na jedné straně fanatismem a kořistnictvím křesťanských rytířů, zejména šlechty, na druhé straně stále ještě trvající zaostalostí (v té době zejména vojenské) muslimů, kteří se naučili válčit právě až v průběhu křížových výprav. Křesťanský rytíř v kroužkové zbroji byl pro jejich šípy a tenké šavle nedobytnou pevností. Jediný rytíř dokázal zvládnout celou četou muslimů. Neúspěch dalších křížových výprav, neméně kořistnických a fanatických, byl zapříčiněn obchodníky a finančníky vůbec. Těm vyhovovalo obchodování s muslimy a křižáky nenáviděli. Např. dobytí Konstantinopole křižáky, bylo ze strany benátského dóžete podmínkou k převezení křižáků benátským loďstvem do Palestiny. Tzv. „křižácká výprava dětí“ skončila jejich oklamáním obchodníky a prodáním do muslimského otroctví. Křižácká obrana před muslimy mimo Evropu (v Levantu) vznikla založením Templářského řádu. Následné dobytí Konstantinopole Osmany bylo způsobeno spíše naprosto nečestným, zločinným a věrolomným úpadkem tamního císařství než největším bombardonem. Křesťanství navazovalo na judaismus (nikoliv na chazarismus) a mělo s ním tedy shodnou linii vývoje k individuální svobodě (vč. osvobození od Boha!). Naproti tomu vznik islámu nenavazoval na linii judaismus-křesťanství a působil tedy (a dodnes působí) opačně, v duchu nesvobodného „návratu k Bohu“. Judaisticko-křesťanský „návrat k Bohu“ je svobodný (srovnej biblický návrat marnotratného syna). K tomu, aby se člověk stal svobodný (vnitřně i zevně) je třeba, aby on sám přiložil ruku k dílu. Islám nabízí pohodlným pohodlnější (byť nesvobodnou) cestu zpětného vývoje (muslim = otrok)...

[Odpověď](#)

duch, Kristus

(rebel, 5. 10. 2014 21:35)

V textech Obce křesťanů se praví: "...Kristus v nás,... a ducha svého naplniž..."

Je snad duch plný a duch prázdný?

Kdo naplní ducha? Kdo ho vyprázdní? A čím?

Jaký je vůbec duch? On jako mluví, myslí, má city, touží, je velký, malý, neviditelný, dobrý, zlý...je v duchovních světech, rozumí jim, vidí je, slyší je, nebo je více na Zemi? A on mluví se mnou nebo já s ním? Nebo já s Kristem? S kým vlastně mluvím? A kdo ve mně mluví s mým duchem nebo Kristem?

A to mluvím s tím Kristem vnitřním nebo vnějším? Protože uvnitř může být nejen ten vnitřní, ale i vnější, a to jako jeho průnik do mne z vnějšího světa.

[Odpověď](#)

Re: duch, Kristus

(zmp, 6. 10. 2014 10:50)

V předchozím příspěvku jsme si řekli, že duch je ve spáře (/) mezi jeho vnějším/vnitřním projevem. Tak je tomu i s člověkem darovaným vědomím duchovního Já. Protože tento lidský

duch je božského původu, mohl být člověku darován jen v bohy opuštěném stavu. Ve spáře (/) mezi vnějším/vnitřním je tedy přítomno absolutní nic (obsah spáry je absolutně anulovaný). Tato spára je tedy místem absolutního nic, jež má člověk naplnit uvědoměním své vlastní přítomnosti („tady“) a odtud se pravdivě (jako duch) projevit vně i uvnitř („tam i tam“). Vnější uvědomění znamená ztotožnit se s vnějším Kristem (společným všem), vnitřní uvědomění znamená probodnout své srdce vnitřním Kristem (projevit se jako středobod nitra).

Jak bylo řečeno v předchozím příspěvku, lidský duch je vlastním člověkem, jenž je aktivně činný (projevuje se) i pasivně trpný (vnímá).

Zdravý lidský duch není blázen, jenž mluví sám se sebou, ale mj. se sám sobě projevuje a sám své vlastní projevy také vnímá. Jinak by sám o sobě nemohl vůbec vědět...

[Odpovědět](#)

tělo, duše, duch

(rebel, 4. 10. 2014 15:35)

Původní křesťanská církev prý pojímala člověka jako tělo, duše a ducha. Na nějakém všeobecném sněmu, synodu prvotní křesťanské církve byl prý vyloučen názor, tzv. trichotomie z učení církve. Tedy že člověk nemá ducha. Sněm se tedy usnesl, že člověk bude bezduchý.

Dá se nějak logicky dokázat, že člověk má či nemá ducha, resp. duši?

Nebo mohu dospět k nějakému názoru ducha i cestou, že vím, že slovanské jazyky jsou jazyky Slova, Loga, Krista, a budeme-li naslouchat duchu řeči, potom nás toto může vést k nalezení pravdy.

Budu-li se snažit nějak „naslouchat“ duchu této slovanské řeči, češtině, potom zde mám slova jako duchaplný, bezduchý atp. To mi naznačuje, že člověk ducha má resp. nemá, opustí-li jej a je-li jako mrtvý.

Ale jsou zde i slova jako o-duševnělý, o-duchovnělý.

Tedy jako by duše i duch byli o-kolo. Tedy potom by trichotomie neplatila. Kdyby duch byl okolo. Dokonce by neplatila ani dichotomie, protože i duše je okolo. Takže člověk by neměl ani duši. Zbylo by mu jen tělo. Monotomie.... ? Cožpak člověk je snad jen tělo?

Myslím, že uvnitř člověka je já. Já myslím v sobě. Nebo myslím snad vedle sebe?

Je snad moje já mimo?

Co je ale pak uvnitř, jestliže tam není ani duše, ani duch, ani já?

Kdo tam je? Kristus?

Zase jsem se úplně ztratil a nevím, co ještě je realita a co moje úvahy či moje fantasmagorie.

[Odpovědět](#)

Re: tělo, duše, duch

(zmp, 5. 10. 2014 10:19)

Učení původní křesťanské církve vycházelo z judaismu, a obsahovalo tedy také trichotomii. Ve středověku však byl církevním koncilem duch z trojice „tělo, duše, duch“ vyloučen. Je to jen logický důsledek koncilního vyloučení reinkarnace (6. st.).

Trichotomie se dá reálně logicky dokázat a v podstatě jsme to tady na našich stránkách mimochodem učinili, v diskusi o Steinerově pojetí čtvrtého, pátého a šestého rozměru.

Díky teoretické vědě však mají lidé o realitě netolik iluzorní představy, že použité důkazy (axiomy) nepřijímají.

Ve slovanských jazycích se trichotomie dá nalézt intuitivně, nikoliv dokazováním. O intuici však mají lidé (zejména přírodní a teoretická věda) rovněž velmi zkreslené představy, takže je tím opět nelze oslovit...

Základem světa relativních projevů, v němž žijeme, je dualismus opaků, zejména opaky „vnější/vnitřní“. Tyto opaky jsou však jiné na úrovni tělesné a jiné na úrovni duševně-duchovní. Schematicky řečeno, tam, kde je mezi vnějším a vnitřním zlomková čára, tam je třeba hledat ducha. Duši pak nalezneme ve formě otvoru v okolí (nikoli v samotném děravém okolí), zatímco tělo musíme hledat v lůně (ve formě) duše, jako tvar (tvora) vnitřního obsahu. V dějinách věd, zejména v dějinách filosofie se však nikdy nenašel myslitel, který by formu od tvaru vůbec nějak rozlišoval. Tak mají lidé obojí totálně zmateno, jakoby šlo o jedno a totéž. Totální zmatení naznačených a dalších základních principů má však za následek, že lidem nelze ukázat nic duševně-duchovního, přičemž i o tom tělesném mají v podstatě jen samé iluze. Je tedy třeba začít s vysvětlováním základních principů, což ovšem akademická teoretická věda a jí sloužící stát, do státních škol nikdy nepřipustí.

Nuže: Já člověka není uvnitř člověka, neboť vlastní člověk je právě toto duchovní Já (duch), které je vně lidského těla. Do nitra těla promítá jen svůj obraz v podobě centrálního ega. Od tohoto ega musí člověk vystoupit k duchovnímu Já, které se silovým mechanismem tohoto výstupu stává „pravým Já“ nesmrtelného duchovního těla. Dokud však lidé nepochopí zmíněné základní principy, mluví můj výklad jen k hluchým uším...

Vaše otázka: „Co je ale pak uvnitř, jestliže tam není ani duše, ani duch, ani já? Kdo tam je? Kristus?“ byla již zodpovězena ve Vašem předchozím příspěvku (Kristus v nás). Sám tedy vidíte, že bez pochopení základních principů, vysvětluji věc zcela marně...

[Odpověď](#)

Re: Re: tělo, duše, duch

(rebel, 5. 10. 2014 21:26)

Píšete: Od tohoto ega musí člověk vystoupit k duchovnímu Já, které se silovým mechanismem tohoto výstupu stává „pravým Já“ nesmrtelného duchovního těla.....

1. Co je to tedy "člověk", když "člověk" ještě usí vystoupit od ega ... a není ještě ani duchovním já, ani pravým já?
2. Píšete-li, že člověk vystoupápotom uvnitř nemůže být "pravé já"

Je-li Kristus, duch, pravé já člověka, potom by měl být tak vně, jak píšete, nebo ne? Proč je Kristus uvnitř?

Navíc v předchozím příspěvku píšete, že Kristus je vně a uvnitř a v posledním příspěvku zase píšete, že mezi vnějším a vnitřním, tam, kde je zlomková čára = tedy spára mezi vnitřním a vnějším, tam je tedy duch.

Je-li i Kristus duch, pak Kristus musí být i tam. Takže kde všude je?

Zdá se mi, že právě všude jinde, jen ne v nás....

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: tělo, duše, duch

(zmp, 6. 10. 2014 9:59)

Nečtete pozorně. V předchozí reakci jsem výslovně uvedl, že „vlastní člověk je právě duchovní Já“. Vědomí tohoto duchovního Já je však božského původu a je tedy darem člověku, který ho ještě neumí plně aktivně činně využívat. Člověk je v darovaném vědomí pasivně trpný, zpočátku pouze vnímající obrazy (vjemy), jako narozené dítě.

Známe to z vlastní zkušenosti. Naše smyslové vnímání je obráceno na vnější svět, v jehož obrazech si samo sebe vůbec neuvědomuje. Odtud lidské popírání existence ducha. Aby mohlo poznat sebe sama, musí si o sobě učinit vnitřní obraz. Tím obrazem je ego, od něhož pak postupuje k poznání duchovního Já (sebe sama).

Že duchovní Já není uvnitř, jsem již řekl. Stane-li se člověk mechanismem svého výstupu pravým Já v nesmrtelném těle, pak je evidentní, že síly, které si člověk ve svém výstupu osvojil, mu trvale zůstávají. Vystoupil-li tedy od vnitřního ega k vnějšímu duchovnímu Já, pak je jeho pravé Já současně vně i uvnitř. Odtud také vnější Kristus (pro všechny lidi společný) a vnitřní Kristus v každém člověku zvlášť.

Je-li zlomková čára mezi vnějším/vnitřním, pak není ani vně, ani uvnitř, ale projevuje se (tvoří a vnímá) na obě strany. Smyslem stvoření a vývoje je nejen uvědomit si (poznat) ducha „tady“ ve spáře (/) mezi vnějším/vnitřním, ale také učinit věčnými jeho projevy „tam“ vně i „tam“ uvnitř. Jinak by se duch nemohl stát trvale individuálním a následkem karmy by se jeho osobní projev musel časem zase rozplynout ve všeobecném absolutnu (v návratu k Bohu)...

[Odpověď](#)

Kristus v nás

(rebel, 3. 10. 2014 12:23)

V prosloveh občas slyším, že každý člověk má možnost následovat Krista. Každý se s ním prý může setkat ve svém nitru.

Dá se říci, že se setkáváme všichni s týmž jediným Kristem, jako s jednou individualitou, nebo má každý v sobě svého Krista?

V případě jednoho Krista potom nerozumím tomu, jak může být jedna bytost ve všech lidech? Jestli není jeden, kolik je tedy Kristů?

[Odpověď](#)

Re: Kristus v nás

(zmp, 4. 10. 2014 9:51)

Existuje absolutno a mnohost světů jeho relativních projevů.

Relace = vztah mezi duálními opaky

Základem dualismu všech relativních projevů (ve všech relativních světech) je vztah: „vnější/vnitřní“...

Událostmi na Golgotě přešel Kristus z duchovního světa na fyzický svět Země. A protože i ve světě Země platí základní relace dualismu „vnější/vnitřní“, musíme rozlišovat dvojího Krista:

Kristus vnějšího světa Země je jediný, všem lidem společný

Kristus vnitřního světa Země je individuálním pravým Já člověka, který se k němu vlastním úsilím vyvinul...

[Odpověď](#)

největší radost

(rebel, 3. 10. 2014 13:06)

Každému člověku asi dělá radost něco jiné. Je správně řečeno, že radost je nebo byla velká či největší?

Co bylo, již není. Největší radost může být jen přítomná radost, ne?

Radost, která byla, zůstala jen ve vzpomínce. Může to dělat dojem, že byla největší, ale ve skutečnosti je radost pouze v přítomnosti....tedy je-li vůbec jaká. Ano?

A navíc, třeba později zjistíme, že jsem v minulosti sice měli radost, ale z dnešního hlediska vidíme, že to bylo díky klamu, iluzi, kdy jsme se domnívali a někomu třeba věřili. Třeba novomanželé...obrovská, největší radost, že budou spolu po celý zbytek života...a pak, ejhle..problém, jeden, druhý, x ...a dojde třeba k rozpadu. Jaká to byla potom radost? Největší? Nebo iluze největší? Naděje největší? Ale nevyšla....? Nevím... ptám se...

[Odpověď](#)

Re: největší radost

(zmp, 4. 10. 2014 9:23)

Radost je ryze subjektivní pocit, podnět k ní (nejčastěji iluze) je u každého jiný. Subjektivní je i stupňování její míry:

„nejmenší-menší- malá/velká-větší největší“

Míra radosti je taková, jakou pociťujeme právě v okamžiku radosti a rádi na ni vzpomínáme tak, jak jsme ji aktuálně prožívali, pokud nám pozdějším zklamáním nezhořkne.

Jsou optimistické povahy, které mají radost téměř ze všeho. Těm můžeme jen závidět.

Jsou pesimistické povahy, které nemají radost téměř z ničeho. Ty se zbytečně trápí.

Oboje povahy mohou prožívat tytéž události s naprosto opačnými pocity.

Jedna věc je však pociťovat radost (nebo žal) a jiná věc je dávat ji najevo. Nedávat najevo neznamená potlačovat radost, ale její projev. V míře potlačení projevu získáváme odpovídající duševní síly sebeovládání...

[Odpověď](#)

elity nám zmarnili naše životy

(rebel, 30. 9. 2014 13:12)

Dá se říci, že jsme promarnili své životy s těmi xx yy ...jak se všichni ti papaláši jmenují.

Zmarnili nám elity naše životy? Žijeme jejich životy, jen ne svoje.

Oni nám dělají starosti, hážou na nás svoje problémy, lumpárny, jho otroctví a jejich uzákoněné svévole a nesvobody vydávající se za zákonnost atp.

Jak krásně, svobodně a lidsky důstojně by mohli lidé žít, kdyby elity nedřeli s opovržením své otroky z kůže, nedělali jim války, krize...

Tak jsme donuceni jejich zákony žít jejich zvrátky a sračky...

[Odpověď](#)

Re: elity nám zmarnili naše životy

(zmp, 1. 10. 2014 11:03)

Jak ohavně, svévolně a lidsky nedůstojně žijí lidské housenky, žijí-li život elit, nechtějí-li se vyvinout v motýly...

[Odpovědět](#)

dá se říci, nežijeme svůj život, ale žijeme jejich životy?

(rebel, 30. 9. 2014 11:35)

Právě to, že nežijeme svůj život, ale žijeme jejich životy (život vnucený elitami)dělá v lidech něco, co lze naznačit jako beznaděj, atmosféra ponurosti...

Lidé si to sice asi nepouštějí do vědomí, někteří to ani netuší...ale přesto to - že nežijeme své životy - pracuje, naše vyšší podstata v nás trpí. A to se pak projevuje třeba jako pocit marnosti...že si pak říkají "ztracená generace".

Pokud vím, tak každá generace se nazývala jako ztracená...nebo třeba Generation identitiere....na jméně nezáleží. Ale všichni tito cítí tu marnost. Vzдор marný, vše marnost...to je cítit z celé společnosti. Toto dýchá ze všech vyjádření, myšlenek snad všech lidí...

Co to dělá s lidským nitrem (nevědomý či vědomý pocit zrady), zde asi musí být nějaká zákonitost vývoje, toto přeci má účel...toto (společnost elitami řízená do bezmoci) nějak musí v lidech pracovat (ať už vědomě či nevědomě)... v nitru člověka jsou nějaké soustavy, mechanismy, nebo jak to nazvat?

K čemu to má vést, toto biblické: Vše je marnost, nic než marnost...

[Odpovědět](#)

Re: dá se říci, nežijeme svůj život, ale žijeme jejich životy?

(zmp, 1. 10. 2014 10:55)

„Marnost nad marnost, vše je marnost!“ (Šalamoun, nebo Přísloví).

Tato slova jsou určena žravým housenkám, nikoliv zakukleným motýlům, kteří mají v duchu „zákonitosti vývoje“ vyvíjet také kusadla...

[Odpovědět](#)

dá se říci, nežijeme svůj život, ale žijeme jejich životy?

(rebel, 30. 9. 2014 10:58)

Jakási opuštěnost, pusto a prázdno, beznaděj, která svírá lidská srdce, jak mnozí lidé dnes hovoří...jako by poukazovala na něco jiného, někam jinam...

Kromě nějaké nejvnitřnější práce se člověk vlastně ve vnější společnosti nemůže realizovat....může sice jezdit na výlety, k vodě, na hrady a zámky...přesto je to jen jakýsi ob vaz, překrytí, chvilkové zapomenutí, náplast na bolest, kterou jde vnímat ve tvářích lidí...tupost...jako otupení, bez jiskry...rezignace...

Právě toto vše přičítám zastupitelskému systému. Lidé si stále volí nové zastupitele, nové

elity, nové strany, nové programy, nové ksichtíky...a výsledk...hrůza hrůz...

Elity o nás rozhodují, elity udělali svoje zákony, kterými se my musíme řídit a musíme dělat jen to, co elity chtějí a určují. To, že nemůžeme nic dělat a žít tak, jak chceme, ve svobodě, to lidé nemají ve vědomí, nebo to bagatelizují.

Domnívají se dokonce, že mohou dělat, co chtějí. Ale jsou zmanipulovaní a dělají jen to, co jim někdo předem naplánoval jako koleje, kudy pojede jejich vlak života...

Dá se říci, nežijeme svůj život, ale žijeme jejich životy?

Jejich ekonomiku (spíše tedy elitářsky zločinnou ekonomiku), jejich politiku (elitářsky zločineckou), jejich kulturu (tedy spíše barbarskou pakulturu tzv. elit).

Co pouze smíme, je oblast našeho vnitřního života... není tak zasvěcenci, Stvořitelem naplánován růst a vývoj člověka, jeho duše a ducha? Vně je člověk ubit, sešrotován jejich systémem.

Nebo nevymkl se systém náhodou Stvořiteli nebo zasvěcencům z rukou?

[Odpověď](#)

Re: dá se říci, nežijeme svůj život, ale žijeme jejich životy?

(zmp, 1. 10. 2014 10:48)

Motýl je na tom hůř. Housenka ho uvěznila do kukly.

Elity jsou jako housenky, které se odmítly zakuklit a pokračovat ve vývoji, protože se jim zalíbil parazitní život. Jsou to housenky které již dávno nepatří do tohoto světa, kde sežerou vše živé, vše rašící, budící, vše šťavnaté. Elity jsou lidé opoždění ve vývoji, příslušníci minulým stavům Země. Jsou jako učedníci, kteří nedospěli k absolvování učňovské zkoušky, nestaly se řádnými tovaryši, ale domýšlivě se pokládají za mistry. Tito falešní mistři se snaží udržet motýly v kuklách, aby se z nich nikdy nedostali ven.

Nestačí tedy vyvinout se v motýla, ale musíme si v kukle vyvinout také kusadla!

Nežijeme parazitní život elit (housenek), ale život uvězněných motýlů.

„Zlo na svět musí přijít, ale běda tomu, skrze koho přijde“.

[Odpověď](#)

reinkarnace

(rebel, 29. 9. 2014 0:31)

Co se u člověka reinkarnuje - duše nebo duch?

[Odpověď](#)

Re: reinkarnace

(zmp, 29. 9. 2014 10:18)

Reinkarnuje se obojí. Duch je však kapkou všeobecného ducha a to, co ho činí kapkou (individuálním duchem) je tím, co souvisí s karmou, je extraktem toho, co si duch osvojil v pozemském životě, co lze vnést jako duchovní kvalitu (+ -) do duchovního světa. Duše se změnám duchovních kvalit přizpůsobuje, jako „otisk“ ducha do okolí...

[Odpověď](#)

prý setkání s anthroposofií je osudové, karmické?

(rebel, 26. 9. 2014 8:34)

Slyšel jsem názor:

Setkání s anthroposofií je osudové, karmické...

Tomu ale moc nevěřím.

To by potom člověk nemohl být osloven informací jinou, než tou, kterou si jeho duše či duch naplánoval v duchovních světech.

Jak se to potom slučuje se svobodnou vůlí člověka nebo s tím, že se někdo může snažit o pochopení života atp. a setká se s dílem Rudolfa Steinera?

To by potom měli šanci setkat se s křesťanstvím na úrovni doby jen ti vyvolení, co by se k tomu dostali v duchovních světech před narozením?

To je potom nějaká spravedlnost?

Jak k tomu přijdou ti, kterým byla odňata možnost být na úrovni doby...

Proč je to tak nespravedlivé? Za co pyká duše, která se sotva rozkoukala...

Kdo je tam vybíral? Je také nějaké kritérium vyvolenosti v duchovních světech? Když zde na zemi se odkazujeme na duchovní světy....

Proč se "tam" jeden k anthroposofií dostane a druhý ne?

Prý šlo o tzv. michaelskou školu, kde archanděl Michael připravoval "své"? žáky, kteří po sestoupení, inkarnaci na zemi ponesou jeho impulsy...

[Odpověď](#)

Re: prý setkání s anthroposofií je osudové, karmické?

(zmp, 26. 9. 2014 11:32)

V naší diskusi jsme již řešili mylný názor, že karmické je vše, co děláme a že tedy žádná svoboda neexistuje. To by například znamenalo, že každé i letmé setkání z jiným člověkem je karmické. RS však mluvil o tom, že se dnes uzavírají i nekarmická manželství.

Názor který tu tlumočíte patří do kategorie pyšné domýšlivosti, před kterou RS každého esoterika důrazně varuje. Mezi anthroposofy je tato domýšlivost nejčastější právě mezi lidmi, kteří se nějak prodrali do vedení AS, jejích poboček, do tzv. sesterských iniciativ (např. do Waldorských škol, Obce křesťanů atp.), zkrátka mezi lidmi kteří se nadutě pokládají za „anthroposofické odborníky“. Je to v podstatě vlastnost každého nedouka, který nemá dost trpělivosti aby se řádně vyučil a předčasně (nedočkavě) se dere mezi Mistry. Odtud všechna závistivá protivenství hraničící s nenávistí, na něž si v AS stěžoval již samotný RS. Odtud požár prvního Goetheana, odtud všechny do nebe volající excesy, jichž se vedení na všech úrovních AS a jejích sesterských organizací dodnes opakovaně dopouští.

Tento stav, o němž řadoví anthroposofové často nemají ani potuchy a proto svým „svědcům“ bezmezně věří, mi připomíná jeden příběh z Boccacciova Dekameronu:

Jeden spravedlivý Žid byl po léta svými přáteli i rodinou nabádán, aby konvertoval ke křesťanství. Když se konečně odhodlal, rozhodl se, že si kvalitu křesťanství ověří v jeho samotném centru, tj. v Římě. Všechny kolem sebe tím ovšem tak vyděsil, že nad jeho konverzí zlomili hůl. Věděli totiž, že právě v Římě a zejména ve Vatikánu je soustředěno vše,

za co se musí poctivý křesťan stydět. Jaké však bylo jejich překvapení, když se jejich přítel a dědeček vrátil z Říma pokřtěný. Vysvětlil to těmito slovy: „Když jsem na vlastní oči viděl všechnu tu bídu, hanebnost a zločinnost v centru a na druhé straně kvetoucí křesťanství kolem, tu jsem si uvědomil, jak je ta křesťanská víra požehnaná, jak navzdory tak špatným vzorům a svodům plodí všude kolem tak nádherné povahy...”

Setkání s anthroposofií na žádný způsob není karmické, jako není karmické setkávání s lidmi. Karmický je trvalý vstup anthroposofie do lidského života. Karmická je věrnost anthroposofii, kterou zmínění nedouci nemají (ti chtějí být jen u všeho v čele).

Karma se však nezakládá v duchovních světech, jak tu tvrdíte, ale v předešlých pozemských životech. Karma nás vždy znovu přivádí k tomu, o co jsme usilovali, co jsme činili v předešlém životě, byť se to tehdy ještě nenazývalo anthroposofie a mělo to poněkud jinou podobu. Jen pozemsky založená karma nás může k anthroposofii přivést i v duchovních světech, například do michaelské školy přátel anthroposofie, nebo do ahrimanské školy nepřátel, kteří jsou infiltrováni i mezi anthroposofy. Právě tito infiltrovaní nepřátelé (zpravidla s akademickými tituly ahrimanské školy) mluví o své „anthroposofické“ vyvolenosti, nadřazenosti, domýšlivosti, a s touto pýchou vedou AS k sektářství a řadové anthroposofy, dle svého vzoru, k „učené nevědomosti“...

[Odpověď](#)

Re: Re: prý setkání s anthroposofií je osudové, karmické?

(rebel, 29. 9. 2014 0:28)

Je karma - jako zákon odplaty dobrých a zlých činů - něco jako zákon příčiny a následku? Že každá příčina má svůj následek - to uznává fyzika, biologie, historie, společenské vědy. Všude a ve všem uznáváme vztah příčiny a následku, jen v duchovních otázkách ne. Z toho důvodu se reinkarnace člověka vůbec neřeší.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: prý setkání s anthroposofií je osudové, karmické?

(zmp, 29. 9. 2014 9:53)

Vztah příčiny a následku (kauzalita) se sice v pozemských vědách „všude“ uznává, často se však příčina „nachází“ někde, kde není. Hodíte-li kamenem opakovaně za sebou, tu přece nebudete mít za to, že každý následující hod je následkem toho předcházejícího, ale budete hledat příčinu pohybu u každého kamene zvlášť, v síle svých paží a v síle gravitace, popřípadě ještě v odporu prostředí (vzduchu aj.). Darwinisté však mají za to, že ve vývojové řadě tvorů téhož druhu je předchozí tvor příčinou následujícího tvora. To je také důvod, proč přírodní věda neuznává reinkarnaci a karmu...

Karma není „zákonem odplaty“, ale „zákonem rovnováhy“. Je-li konání člověka v jednom životě příčinou vychýlení vah (nerovnováhy), karma v dalším životě vyvolá příčinu k narovnání vah (rovnováhy). Máme-li např. v bance dluh, pak tento dluh není příčinou jeho vyrovnání (dluhem nelz dluh splatit), ale příčinu splácení vyvolá. V daném případě tedy tou vyvolanou příčinou není dluh, ale donucovací prostředky věřitele...

[Odpověď](#)

Má Evropa povinnost přijímat přistěhovalce?

(rebel, 27. 9. 2014 23:48)

Jestliže dříve evropské země kolonizovali jiné země, např. v Africe, měly na to právo? Bylo to prospěšné pro ony země? Dá se říci, že to byly "zaostalejší" země? Jim vyhovovalo to, jak si tam žijí. Stejně tak oni se na Evropu mohli dívat jako na zaostalejší. Evropa kolonizovala země především pro nerostné zdroje a levnou pracovní sílu. Nebo to bylo organizované s jinými myšlenkami? Na budoucí rozvrat těch zemí a následně i Evropy?

Ocituji z jednoho článku:

Znáte to, řeči typu, že „Evropa je povinna pomoci imigrantům z Afriky, protože jim to dluží za koloniální minulost.“ Mají tito "pachatelé dobra" pravdu?

"Pachatelé dobra", často označováni i jako sluníčkáři a nezřídka přísáti na různé dotační penězovody a granty, se snaží v lidech vyvolat pocit viny. Namlouvají Evropanům pocit viny za jakýsi "prvotní hřích" související s kolonialismem. Kromě toho, že toto namlouvání pocitu viny je neférová a velice manipulativní technika, je to taky argumentace plná polopravd a logických omylů...

1. Jestliže kolonialismus byl špatný v minulosti, pak je špatný i dnes. Dvě špatnosti neučiní dobro.

2. "Pachatelé dobra" odmítají uplatňování kolektivní viny, přitom argument, že „Evropa je povinna pomoci imigrantům z Afriky, protože jim to dluží za koloniální minulost" je snaha o vyvolání kolektivní viny non plus ultra...

Nutit jiné k sebevraždě za domnělé hříchy předků je nemorální, zvrhlé a nemají na to právo ani "pachatelé dobra"...

Nikdo nemá právo nutit jiného k sebevraždě. Ani té kulturní.

[Odpovědět](#)

Re: Má Evropa povinnost přijímat přistěhovalce?

(zmp, 28. 9. 2014 10:42)

Zasahování jedné kultury do druhé může být prospěšné nebo zhoubné. Posoudit to může jen ten, kdo rozumí vývoji lidstva a jednotlivých národů. V dnešní době vývoje ke svobodě je takové zasahování přípustné jen tam, kde si to místní sami přejí.

[Odpovědět](#)

svědomí

(rebel, 27. 9. 2014 11:14)

Dá se říci, že svědomí je hlas Krista v nás?

Nebo je to hlas duchovních svtů? Nějaký mravní přesah. Člověk ví, že něco nemá dělat.

Hlodá v něm hlas svědomí. Nedá mu spát.

Co to je?

Je svědomí pouze věcí citu = srdce nebo i rozumu?

Vnímám, že mne hryže svědomí.

To je vnímání srdce, citu.

Ale to, že to vím a vrtá mi to v hlavě, to je svědomí v rozumu?

Jak se to tak stane, že začnu svědomí hodnotit? “
Mají svědomí všichni lidé?
A co zvířata?

[Odpověď](#)

Re: svědomí

(zmp, 27. 9. 2014 12:50)

V duchu výroku sv. Pavla: „Ne já, ale Kristus ve mně!“ je svědomí hlasem Krista v nás, hlasem našeho vyššího Já.
Svědomí není hlasem duchovních světů, resp. je hlasem duchovního světa jenž sestoupil na Zem.
Hlas svědomí se v nás projevuje (ozývá) jako „matematický rozdíl“ mezi tím, co činíme a tím, co (ve smyslu svého vývoje) činit máme.
Hlas svědomí je tedy vyšší vývojovou (duchovní) obdobou pozemského pocitu lidské spokojenosti či nespokojenosti.
Míra očekávání – míra naplnění = spokojenost (0 či +)
Míra očekávání – míra naplnění = nespokojenost (-)
Hlas svědomí pociťujeme (vnímáme), vůlí a rozumem se mu snažíme vyhovět. Lidé bez vyššího Já (primitivové), zvířata, rostliny a nerosty svědomí nemají.
Proti hlasu svědomí lze také zcela vědomě (vůlí a rozumem) jednat (viz satanistická výchova).

[Odpověď](#)

podaná ruka

(rebel, 27. 9. 2014 11:21)

Když člověk dává, tak má ruku hřbetem nahoru. Tedy symbolicky. Samozřejmě jde dávat i tak, že mám dar na dlani.
Ale když беру, tak mám ruku dlaní nahoru.
Když podávám někomu ruku, tak někdo má ruku tak, že ji má tak, jako by dával. Podaná ruka se dává, tak by měla být dlaní nahoru? Proto k ženám patří mít ruku jako že ona dává? = Tedy hřbetem ruky nahoru? Nebo je to jedno?
Má to nějaký esoterní smysl? Co je v tomto ohledu správně, co je slušnost?

[Odpověď](#)

Re: podaná ruka

(zmp, 27. 9. 2014 12:29)

Dáváme-li či bereme, máme dlaň nahoře nebo dole.
Hřbet ruky = tvar (tvor) = mužský princip
Dlaň ruky = forma (otvor) = ženský princip
Při aktu podávání rukou mají být dlaně i hřbety rukou ve vertikálním postavení!
Ten kdo se snaží mít při podávání rukou hřbet ruky nahoře, nám arogantně naznačuje svoji

nadřazenost, převahu. Odtud také vnucené líbání hřbetu ruky nadřazeného.
Zvyk líbat hřbet ruky ženám, je výrazem dobrovolného podřízení, uctívání krásnějšího pohlaví.
Existuje také líbání dlaně ruky, naznačující povznesení líbaného na úroveň líbajícího. Je to polibek lásky, spontánně nejčastěji při líbání vroucně milovaného dítěte.
To, co tu popisuji nelze „vědecky dokázat“. Je pravdivé poznání intuice...

[Odpovědět](#)

ohrožuje náboženství svobodu?

(rebel, 16. 9. 2014 0:13)

Zní to divně, ale ohrožuje náboženství svobodu?

[Odpovědět](#)

Re: ohrožuje náboženství svobodu?

(zmp, 16. 9. 2014 8:56)

Této otázce nerozumím.

[Odpovědět](#)

Re: Re: ohrožuje náboženství svobodu?

(rebel, 16. 9. 2014 20:07)

Myslím, že víte, co myslím,... tak to řeknu přímo:
Jestliže v evropských zemích začne třeba ideologie islámu chybně zvaná náboženství převažovat, skončí to, co nazýváme západní svobodou.

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: ohrožuje náboženství svobodu?

(zmp, 17. 9. 2014 7:43)

Náboženství se zakládá na víře, nikoliv na vědě. Proto nemůže ohrožovat svobodu, ale samo je nesvobodou. Naprosto stejně je nesvobodné veškeré naše vnímání, a to tak dlouho, dokud podstatu vnímaného nepochopíme.

Poznání je cesta ke svobodě. Víra ve vnímané stojí na jejím počátku (na počátku poznávání).

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: ohrožuje náboženství svobodu?

(rebel, 19. 9. 2014 21:39)

Tvrdíte, že náboženství je nesvobodou. Jak to můžete tvrdit?

Kolik lidí právě kvůli své víře dokázalo obstát ve velkých životních zkouškách.

Mnohdy je to jen víra, která lidi drží při životě. Víra v dobro, Krista, pravdu je nesvobodné? Jak pak to? Právě naopak, víra nese člověka, jeho život a tedy i jeho atributy, mezi něž patří i svoboda.

Navíc stavíte víru proti vědění.

Naopak, víra je tou, která vědění potvrzuje. Člověk musí uvěřit, věřit tomu, co poznal. Poznal třeba, že tento systém je zločinný. Ale nevěří tomu. Nevěřící nejen vlastnímu vnímání (očím), ale nevěří ani vlastnímu zdravému rozumu.

Myslím si, že lidé současnosti mají málo víry. Nechtějí uvěřit tomu, že žijí pod vládou elit, zločinců. Raději věří elitám, pánům, než ve vlastní poznání, které utvrzuje elity, pány ze zločinů proti vlastním poddaným občanům.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: ohrožuje náboženství svobodu?

(zmp, 20. 9. 2014 10:54)

Říkáte: „Člověk musí uvěřit, věřit tomu, co poznal.“ To je pravda! Co nad to říkáte je s touto pravdou v rozporu. Vaše pravda dokazuje, že vědění potvrzuje víru, nikoliv naopak.

Vědění můžeme mít až jako dospělí. Víru musíme mít už jako děti. Aby se dítě mohlo učit, musí věřit svým učitelům. Slova „musí věřit“ praví, že víra je nesvobodná. Také učení a poznávání je nesvobodné, neboť se při tom musíme přísně řídit poznávaným předmětem. Díky této víře může učeník obstát před „velkými životními zkouškami“ (např. při zkoušce z matematiky).

Jakmile se dokonáním poznáním, od nesvobodného poznávání osvobodíme, není nám již třeba nijakých zkoušek.

Nesvobodné drží při životě víra, svobodné jejich vědění.

Svoboda není atribut, ale stav. Atributem nesvobody je víra v autoritu (učitele). Atributem bláznů je nevíra, která je vlastně „vírou“ bláznů.

Nevěřící praví: Nevěřím, že $1 + 1 = 2$

Věřící praví: Věřím, že $1 + 1 = 2$

Vědoucí praví: Věřím, že $1 + 1 = 2$, protože to vím

Je tedy zcela evidentní, že proti vědění nestavím víru, jak tvrdíte, ale nevíru (víru bláznů).

Pravíte: „Myslím si, že lidé současnosti mají málo víry... věří elitám, pánům, ne ve vlastní poznání.“

Jednoduše řečeno: Lidé současnosti mají málo víry, protože mají málo vědění.

To budiž moje odpověď na Vaši úvodní otázku: „Tvrdíte, že náboženství je nesvobodou. Jak to můžete tvrdit?“

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: ohrožuje náboženství svobodu?

(rebel, 27. 9. 2014 11:07)

Mám tu malý problém. Jaksi jsem se ztratil.

Zkusil bych to shrnout:

1. Víra je na počátku (dětská víra v rodiče, víra = důvěra v učitele, v dospělosti je to třeba

všem nám dobře známá dětinská naivní víra voličů v elity, politiky, v autority a odborníky a zastupitele lidu atp.)

2. Poznání = vědění

3. Víra v to, co jsem se dozvěděl. Víra v poznatek.

Jak ale se z ničeho nic vedel víry objeví zcela jiná kvalita = vědění.

To je něco úplně jiné. S tím prostě ani víra sama o sobě nemůže počítat.

Jaký je vztah víry a poznání? Jako v mozku, nebo v duši? Co to je za jinší rozměr vědomí?

Proč třeba si lidé málo věří? Proč si nechají vnutit jiný názor? Nevzdorují. Zlomí se.

Co je vlastně nevíra?

Je to víra, že neexistuje nic, v co je hodno věřit?

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: ohrožuje náboženství svobodu?

(zmp, 27. 9. 2014 12:09)

1/ Víra na počátku = víra ve smyslový vjem, víra chovance v autoritu vychovatele, víra v odborníka (skutečného či domnělého) = nevědění

2/ Víra na konci = víra v pravdivě poznané = vědění

Je-li na počátku (1) naše víra správná, je-li správný předmět naší víry (nenamlouváme-li si o vjemu sugesce teoretické vědy, není-li vychovatelem, či odborníkem teoretický podvodník), pak v rámci naší víry postupně narůstá naše zkušenost a osvojujeme si pravdivé poznání. Probíhající poznávání je stále ještě předmětem víry (nevědění). V okamžiku dokonání probíhajícího poznávání pravdivým poznáním, dochází k překonání nevědění (1) vědění (2)...

Nevíra je naprostý opak (negace) víry = NE+víra

Nevíra je dvojí:

nevědomá = NE+víra (1) = nevíra bláznů

vědomá = NE+víra (2) = nevíra lhářů

[Odpověď](#)

Je skutečně úplně jedno, jak se napíše (řekne) důležitá věc?

(rebel, 22. 9. 2014 16:59)

Kdesi jsem kdysi slyšel, když se radil nějaký zoufalec s jiným člověkem a dotaz zněl zhruba následovně: Píšu důležitý dopis, nevím, jak ho mám napsat, co by tam mělo být a co ne?

Poradíte mi?

Odpověď zněla: Je úplně jedno, jak to napíšeš nebo řekneš.

Jestli ten, koho žádáš chce a má dobrou vůli, tak je úplně jedno, jak to napíšeš. A když je proti tobě, tak ti určitě nevyhoví a a je také zcela jedno, jak to napíšeš.

Je tomu skutečně tak?

Jsou přece i lidé, kteří váhají, nejsou ještě úplně rozhodlí, přemýšlejí, a těm, když sdělíš nějaké argumenty, tak to s nimi třeba pohne, nebo ne?

Také se říká: Můžeš říci vše, ale jde o to, jak to řekneš....

[Odpověď](#)

Re: Je skutečně úplně jedno, jak se napíše (řekne) důležitá věc?

(zmp, 23. 9. 2014 8:22)

Je důležité, aby v dopise bylo zmíněno to, co ho dělá důležitým. Nejedná-li se o dokazování, pak je v podstatě jedno, jak to důležité sepíšeme, zda neobratně či slohově perfektně.

Jak co řekneme je důležité ve vztahu k osobě, kterou oslovujeme, zda ji chceme či nechceme naštvat (urazit, pohoršit atp.).

[Odpověď](#)

spasení x vykoupení

(rebel, 19. 9. 2014 21:42)

Jaký je rozdíl mezi spasením a vykoupením?

Jaký význam má pro člověka příslib spasení Spasitelem?

Jak může někdo někoho spasit? Jak to uděla? Vždyť to je v rozporu se svobodnou vůlí člověka.

[Odpověď](#)

Re: spasení x vykoupení

(zmp, 20. 9. 2014 10:09)

Spasit znamená zachránit. Lidově řečeno např. „spasit se útekem“.

Vykoupit znamená vymanit obětí spasitele. Např. „vykoupení z otroctví“.

Vytáhnete-li topícího se z vody, spasíte ho. Zda je to, či není v rozporu se svobodnou vůlí (zda volal o pomoc nebo chtěl spáchat sebevraždu), o tom prostě nepřemýšlíte.

[Odpověď](#)

sunar

(rebel, 15. 9. 2014 23:45)

Skoro všichni rodiče nyní používají sunar pro děti. Plinky papírové. nařikají, že to je měsíčně x tisíc. Nerozumím tomu, jak vůbec mohli lidé žít tisíciletí bez sunaru a papírových plínek a přežít. A dokonce se množili více než dnes. Rodiny měly spousty dětí.

Nakolik je to požadavek vývoje na lehčí život, nakolik je tady nějaký podvod? Rodiče si pak nemohou prý dovolit mít více dětí, protože by to neutáhli atp.

[Odpověď](#)

Re: sunar

(zmp, 16. 9. 2014 8:52)

Tisíciletí byli lidé pastevcí nebo zemědělci a měli neustále po ruce čerstvé mléko. Nepotřebovali tedy sušené (sunar). Tisíciletí žili lidé blíže k přírodě a nebyli tak pohodlní jako dnes, takže očistit pokakané dítě (prakticky zdarma) pro ně nebyl problém. Více dětí měly rodiče proto, že nepoužívali antikoncepci (neviděli v dětech jen „zátěž“) a také proto, aby se měl o ně na stáří kdo postarat. Zavedením státních důchodů starost dospělých dětí o rodiče „odpadla“ (převzal ji stát) a rodina se tím rozpadla...

[Odpověď](#)

jak mám chápat větu Rudolfa Steinera?

(rebel, 14. 9. 2014 1:25)

Rudolf Steiner prý řekl: Nejsme zodpovědní jen za to, co uděláme, ale i za to, co neuděláme....

Jak mohu být odpovědný za to, že jsem nezabránil válce na Ukrajině?

Jak mohu být odpovědný za to, že nechápu Goethovu nauku o barvách?

Jak mohu být odpovědný za to, že se nedaří prosadit TSO proto vládě zločinu?

[Odpověď](#)

Re: jak mám chápat větu Rudolfa Steinera?

(zmp, 14. 9. 2014 8:50)

Protože má člověk nejen osobní duši (i ducha), ale souvisí také s dušemi skupinovými (rodu, národa, rasy, celého lidstva, organizace, třídy atp.) má nejen osobní karmu, ale také karmu skupiny k níž náleží.

Máme tedy zodpovědnost nejen osobní, ale také odpovědnost kolektivní. Tato odpovědnost je ve všech případech dvojí:

Za to, co jsme udělali! (např. ač jsme nemuseli)

Za to, co jsme neudělali! (např. ač jsme mohli)

[Odpověď](#)

Re: Re: jak mám chápat větu Rudolfa Steinera?

(rebel, 14. 9. 2014 23:29)

Chápu odpovědnost za to, co jsem udělal.

Ale jak mohu nést odpovědnost za něco, co jsem neudělal? (Píšete: např. ač jsme mohli).

Tím ale jakoby tvrdíte, že je nějaká determinace.

Něco bylo v plánu, v osudu...co jsem měl...

A protože jsem to neudělal, tak jsem selhal...a tedy nesu odpovědnost?

Kde je potom svobodná vůle člověka? Jsem potrestán za svoji svobodnou vůli, že jsem neudělal, co po mne chtěl osud, karma z minulých životů?

Nerozumím tomu.

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: jak mám chápat větu Rudolfa Steinera?

(zmp, 15. 9. 2014 7:33)

Například jste mohl vytáhnout z vody topící se dítě a neudělal jste to.

[Odpověďt](#)

Re: Re: jak mám chápat větu Rudolfa Steinera?

(zmp, 15. 9. 2014 7:35)

Například jste mohl zachránit topící se dítě a neudělal jste to.

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: jak mám chápat větu Rudolfa Steinera?

(rebel, 15. 9. 2014 23:41)

Vaše lakonická odpověď je tak strohá, že pozbývá smysl. A není to odpověď.

Mohl jsem vytáhnout topícího se a nevytáhl.

A co jako? Však na to se právě ptám...

Třeba jsem neuměl až tak dobře plavat a utopil bych se zároveň s topícím se. Tedy ne že jsem mohl topícího se vytáhnout. Nemohl.

Jak to brát, že jsem odpovědný za to, co jsem neudělal?

Npomoco topícímu se je až následek toho, že neumím plavat. Tedy jsem se měl učit plavat.

Jenže takových věcí, co bych měl, m ůže být milion. Kterou si vybrat?

Měl jsem se třeba učit házet lasem, nebo nosit s sebou nafukovací vestu?

Tisíce věci jsem měl a nebo neměl?

Je tedy v osudu něco dané, co jsem měl?

A jestli je to dané, tak je dané, že pomohu nebo nepomohu.

Třeba je tam morální problém. Třeba se topí šéf, který mne týrá.

Co když je to řešení?

Je to svobodné rozhodnutí toho člověka? Tak jak nese odpovědnost za to, co neudělal? Jasně, neposkytnutí pomoci.

Ale za které věci, které neudělám, nesu odpovědnost? To jako v duchovních světech je naplánované, co mám udělat? A s tím se to porovnává?

Já třeba nebyl v Japonsku a nepomohl tam babičce jít přes přechod a přejelo ji auto. Kdybych tam jel, tak by se to nestalo.

Za co vše nesu odpovědnost, co jsem neudělal?

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: Re: jak mám chápat větu Rudolfa Steinera?

(zmp, 16. 9. 2014 8:28)

Jaký má smysl odpovídat rozsáhle, když neberete na vědomí ani lakonickou odpověď. Odpověděl jsem „například jste mohl...“ a Vy jste si můj příklad obrátil na ruby ve smyslu „například jsem nemohl...“ a tuto převrácenost pak dál rozvíjíte. Nereagujete tedy na mou odpověď, takže nediskutujete se mnou, ale sám se sebou.

Teprve druhá část Vaší reakce (s utopeným šéfem) se týká mé odpovědi. Tam se ptáte: „Ale za které věci, které neudělám, nesu odpovědnost?“

Zbytečná otázka. Dle slov RS odpovídáte za vše, co jste neudělal i když jste mohl! Sám tedy zvažte, jak jste na tom s babičkou v Japonsku.

V duchovních světech je naplánovaná jen Vaše karma, nikoliv Vaše svobodná volba...

[Odpovědět](#)

buddhismus - redukce kultury?

(rebel, 14. 9. 2014 1:21)

U Plzně má být nyní zpřístupněna první buddhistická stúpa v ČR.

Kromě řady komentářů, že buddhisté jsou neškodní, nevybuchují s trhavinami jako islamisté, jsou mírumilovní a nejsou bojovní jako křesťané a židé (náboženští), padl i tento názor:

Není tak důležité, jestli jsou lidé ateisté nebo se modlí k Bohu, Buddhovi, Manituovi, Perunovi nebo jiným bohům. Důležité je, jestli jsou to slušní lidé. A neohrožují a neobtěžují ostatní.

Lze takto zredukovat kulturu či náboženství lidí na to, říci...hlavně, že se nevraždí...?

Připadá mi, že svět (= lidé), se tedy zbláznil. Jako by nějaká filosofie již neexistovala, jako by neexistovalo jiné rozumné, rozumové řešení konfliktu resp. problému než začít po sobě střílet a mlátit se kyjem...

To je úpadek, to je naprosté šílené selhání kultury a rozumu lidí...

Je to následek toho, že elity mají moc vládnout všem sférám společnosti. A elity jsou psychopati, deprivanti, zločinci a bestie (jak říká MUDr. Hnízdil) bez svědomí. Bez srdce i zdravého rozumu.

[Odpovědět](#)

Re: buddhismus - redukce kultury?

(zmp, 14. 9. 2014 9:05)

Všimněte si, že jsou tu podle potřeby (tendenčně) na lidi uplatňována dvě naprosto opačná kritéria:

Na jedné straně se hodnotí skupinově (křesťané, židé, buddhisti atd.).

Na druhé straně se hodnotí individuálně (slušní, ohleduplní, vrazi atd.).

Léta vedle nás mohou žít lidé, které podle jejich každodenního chování pokládáme za slušné.

A najednou se dozvíme, že se ve jménu svého kultu dopustili něčeho neslušného, nebo naopak, že byli z kultu vyloučeni, protože se toho odmítli dopustit.

Jde tedy o to, co je pro koho důležitější. To osobní nebo to kultovní?

[Odpovědět](#)

svět bez lidí

(rebel, 12. 9. 2014 22:15)

Vládnoucí elity se snaží snížit občanů, protože je prý málo jídla, málo prostoru, mnoho zplodin, mnoho zbytků, málo vody, otepluje se prý atd. atp. Proto prý by svět s málem občanů byl lepší. nebylo by tolik problémů atp. Proto dávají jedy (ěčka atp.) do jídla, očkují děti kancerogenními vakcínami, práškují z letadel nás svinstvem, zamořují prostředí jaderným spadem (z Fukušimy patrně prý zasaženou jadernou bombou) atd. Nakonec bude nejlepší, aby elity neměly žádnou práci s vládnutím, aby neměly už komu vládnout. Dle elit jsou lidé zlí, blbí...tak je vyhubme (jak to chtějí pravdoláskaři). Lidé prý dělají na světě jen bordel. Vše v přírodě zabetonují. Celý svět se stal smetištěm... Chci se zeptat: Byl by svět bez lidí lepší?

[Odpovědět](#)

Re: svět bez lidí

(zmp, 13. 9. 2014 8:19)

Člověk je mikrokosmem v makrokosmu. Tak jako je veškerá příroda ve svém celku makrokosmickým člověkem, tak je na Zemi (a také v kosmu) tím, co ve vývoji lidstva od člověka postupně odpadá. Bez člověka by nebylo žádného světa.

[Odpovědět](#)

výjimečný trest

(rebel, 12. 9. 2014 22:19)

Nějaký pošuk týral a zabil děvče. Tak prý dostane výjimečný trest. Co to znamená výjimečný trest? Proč to státní soudcové nazývají výjimečný trest? Za vraždu? Vše je pouze spravedlivé, případně samozřejmé. Proč výjimečné? Celá legislativa je tak posunuta někam mimo realitu. Trest za vraždu přece nelze označit za výjimečný, ale jako jediné možný.

[Odpovědět](#)

Re: výjimečný trest

(zmo, 13. 9. 2014 8:09)

Absurdní totalitní zákony používají absurdní termíny.

[Odpovědět](#)

neberte si nic osobně

(PD Tce, 7. 8. 2014 12:18)

V knize Čtyři dohody (D. M. Ruiz) druhá dohoda zní - neberte si nic osobně.

"Nikdo nedělá nic kvůli vám, co druzí říkají a dělají je projevem jejich vlastní situace a snů, když budete imunní proti názorům a činům druhých, nestanete se obětí zbytečného utrpení."

Pak ale ani nezbytné lásky, řekl bych (krom sebelásky).

Upřímná rada (pomoc) není osobní?

Upřímná kritika není osobní?

Obětování pro druhé také ne?

Vyznání lásky není osobní?

Jak se i pak tedy dá budovat důvěra? Důvěra je snad věcí neosobní?

Nebo snad takto? - Nikdo nedělá PRVOTNĚ nic kvůli vám, co druzí...

Také si nejsem jist. Zase mi vadí ono slovo NIC. Ale co zase ona třeba bezmyšlenkovitá, okamžitá záchrana třeba dítěte před vlakem. Dítě odstrčí, ale zachránce sám zemře. V tom, že není NIC neosobního? Pro druhého? Zde ale ani PRVOTNĚ přeci nemyslí zachránce na sebe. To by pak reflex byl projevem ega?

[Odpovědět](#)

Re: neberte si nic osobně

(zmp, 8. 8. 2014 9:44)

Slogan: „když budete imunní proti názorům a činům druhých, nestanete se obětí zbytečného utrpení.“ je jako vystřižený z východního myšlení Maharišiů a podobných guruů. Je to ryze luciferský svod.

Člověk se může zdravě duchovně-duševně vyvíjet jen ve vztahu k druhým lidem...

[Odpovědět](#)

láska

(PD Tce, 26. 7. 2014 11:56)

Která láska má v sobě nejvíce "čisté lásky"? Nebo jiná?

- láska k partnerovi
- láska k dítěti (u ženy)
- láska k dítěti (u muže)
- láska k rodičům
- láska k pravdě
- láska k nepříteli
- láska k příteli
- láska k bližnímu
- láska k vlasti
- láska k sobě samému
- láska k přírodě
- láska k míru

- láska k idolu
- atd., atd....

Jaké by i bylo pořadí? Či i prosím doplňte jiné důležité podoby (projevy) lásky...

Za mne asi vede láska k pravdě. Nevím ale, zda do toho přimíchávám subjektivní důležitost. Tím ale zase u mne neexistuje láska k nepříteli (nepřítel). Nepřítel jsem maximálně já jeho, ne on můj. Láska k pravdě je ale zase taková bezcitná...láska k partnerovi zase v něčem jiná, jinak příjemná. Láska k dítěti (u muže), zase může být láskou k lidstvu, k možnému vývoji (naděje). Ale zase ne každý to tak vnímá. Některý chlap může zas existenci svého syna vnímat více egoidně. I matka.

Vše má něco. Vím, každá láska je nějak důležitá (pokud je ale založena na pravdě?).

Lze i určit důležitost? Nebo je to také to, co v životě musí ten či onen poznat? Jednak tu kterou lásku poznat + poznat i její důležitost? Či se důležitost mění - té či oné lásky, v tom či onom životě jedince, dle i toho, proč se narodil + dle stáří v životě...

Nebo je to jinak? Lze podstatu pravé lásky použít na všechny zmíněné podoby lásky? Je pravá láska to něco, to co mají tyto podoby lásky společného? Nebo mají mít?

Psal jsem to nyní z patra, no teď mi přijde, že onou společnou věcí má být láska k pravdě, u všech projevů lásky, že? Láska k pravdě jako nutná "pojistka" u všech projevů lásky? Zas mi to ale nehraje, partnera si přeci nevyberu díky lásce k pravdě?No, v podstatě možná že i jo.
?

[Odpovědět](#)

Re: láska

(PD Tce, 26. 7. 2014 19:43)

...tedy přesněji řečeno - partnerku :-)

[Odpovědět](#)

Re: Re: láska

(zmp, 27. 7. 2014 14:43)

Láska předpokládá relativní dvojnost „milujícího a milovaného“. Na konkrétní osobě milujícího a na konkrétním milovaném předmětu tedy vůbec nezáleží. Záleží jen na tom, aby milující nemiloval sobecky:

Milovat sobecky = milovat kvůli sobě, kvůli svému zalíbení v milovaném předmětu, to je kvůli svým vlastnostem a sklonům.

Milovat nesobecky = milovat kvůli milovanému předmětu, bez ohledu na to, co láskou k němu „získáváme“, tedy kvůli jeho vlastnostem a sklonům.

To platí i pro lásku k pravdě. Husův národ se k lásce k pravdě hrdě hlásí, dokonce deklaruje, že je za ni ochoten bojovat. Neklade si však otázku, zda a jak pravdu vůbec pozná. Tuto otázku nenajdeme ani mezi proslulými Husovými hesly: „Miluj pravdu, braň pravdu, atd.“ Svého času v TV „Kotlí“ (moderovala Jílková) padla otázka na shromážděné gaye: „Proč vlastně chcete své „partnerství“ legalizovat?“

Odpověď mně odporného „předáka gayů“ zněla: „Abychom mohli žít v pravdě!“
Není nad lásku k pravdě...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: láska

(PD Tce, **1. 8. 2014 15:12**)

Ano, mimo způsoby jak poznat onu pravdu (negací negace, spravedlivý soudce, reálná logika...), je tedy jistě i potřeba rozlišovat druhy pravd:

1. Pravda o mně.
2. Pravda o okolí.
3. Pravda o okolí + Já v ní. (pravda 1+2)

Nepravd pak asi může být 5 variant:

- Nepravda o mně
- Nepravda o okolí
- Pravda o okolí + nepravda o mně v ní
- Nepravda o okolí + pravda o mně v ní
- Nepravda o okolí + nepravda o mně v ní

Každá pravda má své (1, 2, 3). Každá pravda je důležitá. Jedna je pravdou pro všechny (2), jiná ne (1, 3), ale přesto je pravdou, pokud je pravdivě poznána.

Myslím tak, že některé citáty o pravdě J. Husa mohu bez kontextu evokovat to (zda J. Hus vůbec pravdy takto rozlišoval), že někdo může svou pravdu (1) či častěji nepravdu (ani sám sebe přesně nezná) vnucovat druhým jako vzor - pravda vhodná i pro druhé (jako pravda č. 2). A takový mám často pocit z těch homosex-lidí. Ano, je to pravda o nich samých. Je fajn, že si to třeba přiznali - pak žijí v pravdě (nač pak lézt do kotle za Jílkovou a všem do Tv). Možná jim šlo o určitou právní rovnost - dědictví, apod., to pak O.K. Často mi ale přijde, že sebe v této věci prezentují jako něco super obdivu-hodného. To je pak jak projev bezohledného-vtíravého-narcismu. I tak už narcismu své podstaty dovedeného do extrému - sex a život sám se sebou - tvar s tvarem, forma s formou.

Kdyby i lidé rozlišovali druhy pravd, nemusely by možná být ani ony homo-průvody. Pokud by poté nějaký takový průvod byl, pak by se jasně jednalo jen o presentaci. pravdy č.1. Ale každý by věděl, že pravda č. 1 existuje a je to v pořádku, pokud tedy pravda č 1. nikoho druhého (třetího) neomezuje, nepohoršuje, neohrožuje. Je pak asi na lidech v obci, zda by tento presentační průvod povolili.

Je mi pak ale záhadou, kdo by chtěl tuto svou vlastnost takto veřejně prezentovat. Proč? Pochopil bych třeba i průvod těch, kteří když už jedí buchty, tak jen s mákem - ano, od nich recese. Nebo průvod křížovkářů, taky беру. Je asi i důležité pak rozlišovat to, jak onu presentaci správně pojmut, čeho se týká. Třeba takový pochod pojídačů kamení, nebo narkomanů. Nebo průvod těch, kteří trpí rakovinou.

Pak tedy i možný průvod homosexuálů - ok, jejich pravdou je, že jsou homosexuální. Je to jejich vlastnost. Vlastnosti jsou asi dobré, špatné, neutrální. Do pravdy č. 1 také asi patří to, aby člověk onu pravdu také dokázal pravdivě zařadit. Je homosexualita dobrá vlastnost, špatná či neutrální? Asi jak pro co. Tedy presentaci homosexuálů bych pochopil jen v tom případě, že by poukazovali na to, k čemu je to dobré. Nebo jsou třeba i tací, co by se chtěli

stát heterosexuální a průvod by pojali jako průvod těch, kteří prezentují špatnou vlastnost (chtějí pomoci). Nevím, popravdě mě i zajímá, zda jsou homosexuálové, kteří svou orientaci vnímají kladně, záporně či tedy neutrálně. Prostě zda hodnotí své vlastnosti, a pak tedy vůči čemu... asi tedy ale otázka na ně, nejde-li to vydedukovat...

[Odpověďt](#)

Re: Re: Re: Re: láska

(zmp, 2. 8. 2014 12:12)

Relativních pravd je tolik druhů, že je ani nelze vyjmenovat. Také to nemá smysl. Pravda je pravda v každé souvislosti a dost. Vedle pravdy a nepravdy lze rozlišovat už jen pravdivost a nepravdivost.

Všechno dryáčnictví kolem homosexuality atp. nesleduje jiný cíl, než tím lidi neustále otravovat, aby si na takové zvrácenosti zvykli a přestali je odsuzovat. Kdo však sám není zvrácený, nikdy si na žádnou zvrácenost nezvykne a pokud má tu moc, žádnou jejich prezentaci nestrpí.

[Odpověďt](#)

hodnota bankovky

(PD Tce, 4. 7. 2014 9:36)

Píšete i:

"V principu tedy platí: Obohatíte-li trh nabídkou totemu, musíte dát do oběhu také poukázku na koupi tohoto zboží (peníze, dluhopisy atp.). Tu poukázku musíte dát v principu tomu, kdo si totem koupí. Nedáte mu ji však zadarmo. On Vám musí dát na oplátku poukázku na své zboží. "

Já jsem asi blb, já jsem v tomto totálně zamotaný.

Jak si toto i představit v dnešních podmínkách? Dnes přeci není na bankovce psáno, že je určena jen pro určitý totem. Jak by to bylo v obci TSO?

Kde by i ten druhý k té mé "totemové" bankovce přišel? A já k té jeho?

Také si toto vše nedokážu představit od úplného začátku. Někdo něco (třeba zžp) prvně musí vyprodukovat jako oběť, že? Bez poukázky. Nebo na dluh, nebo z vize budoucí tvorby - viz princip grantu?

Dejme i tomu, že bankovka (jako dnes), by měla svou obecnou "systémovou hodnotu". V obci (třeba i TSO) by bylo vyrobeno někým 100 totemů, někým druhým zas 100 chlebů, atd + jiné výrobky a služby. Tady jsem právě zas u toho, jak mám určit cenu toho svého totemu? Jakou hodnotu bankovky mám vydat, abych pekaře nezrujnoval. Protože já budu chtít třeba zítra chléb. Musím prostě myslet i na něj při tvorbě hodnoty bankovky za mé zboží. Já jsem v tom prostě zamotaný, něco mi uniká. Vlastně aha, TSO vlastně ZŽP vyjímá z volného trhu. Tak to je ono, to jsem si asi vyřešil, pochopil. No jo, ale dnes to tak není a já pekaře rujnovat nechci, jak tu hodnotu totemu tedy určit - proto jsem psal, k čemu si to mám přepočítat (k jídlu). Ale hodnota bankovky je vůči dnešnímu pracujícímu (tvořící hodnoty) nevýhodná, nespravedlivá (i pekař co tvoří to jídlo). Když si to přepočítám tedy na (dnešní) jídlo, tak se tím vlastně zařadím do spolku vydíraných, neprosperujících, živořících. Chci být fěr vůči tomu

kdo tvoří také hodnoty (ty hlavní - zžp), ale ostatní příživníci zas vydělají na dalším blbu - mně. Zase jsem u toho, jak si v tomto systému mám férově určit hodnotu toho totemu. Problém je u mne s tímto ale asi v tom, že já hledám férovou cenu, kterou jsem schopen vydedukovat jen dle TSO systému (kde s totemem nejsou ve společném hodnotovém systému i zžp) a ne dle tohoto systému...
Nebo?

Odpověď

Re: hodnota bankovky

(zmp, 5. 7. 2014 15:48)

Musíte dát do oběhu cenu, za jakou chcete své zboží prodat. Při naturální směně by jste dal pekaři za jeho chleba totem, popřípadě dluhopis v ceně totemu. Při finanční směně by jste „správci trhu“ (orgánu ekonomické sféry) nahlásil jen hodnotu svého zboží. Kdyby bylo na emitované bankovce napsáno, že koupí jakého zboží je určena, pak byste v případě nenahlášení svůj totem neprodal. Protože na bankovce nic takového napsáno není, pak by zboží v ceně Vaší tržby za totem neprodal své zboží někdo jiný (např. pekař).
Kdyby na bankovkách bylo napsáno, co za ně lze koupit, pak by šlo vlastně o naturální směnu. Pak by k Vaší totemové bankovce přišel pekař tak, že Vám za Váš dluhopis dal svůj chléb. Nebo naopak by jste Vy přišel k chlebové bankovce (dluhopisu) tak, že vám ji za Váš totem dal pekař. Bankovka je vlastně Vaším dluhopisem, který nabízíte komukoliv, kdo je ochoten od Vás „koupit“ totem, výměnou za jeho zboží. Aby jste při obchůzce potenciálního zákazníka nemusel tahat totem na zádech, nosil a nabízel by jste pohodlnější dluhopis.
V podstatě probíhá naturální směna (trh) mezi dvěma lidmi tak, že se sejdou někde v hospodě (na tržišti) a vymění si jen své dluhopisy, za něž by pak dostali od toho druhého zakoupené zboží (u něho doma).
Z uvedeného příkladu je zřejmé, že dluhopisů (peněz) musí být v oběhu jen tolik, kolik nabízíte k prodeji (kolik je na trhu) zboží. Ty dluhopisy (peníze) jste si jen vzájemně předem vyměnili, jako jistiny (úpisy), že za ně dostanete zboží přislíbené k výměně (Vy chleba u pekaře, pekař totem u Vás).
O žádnou oběť se tu nejedná. Prostě se na výměně zboží předem domluvíte, dáte si na to čestné slovo (dluhopisy) a slíbené zboží pak vyrobíte a vydáte proti navracenému dluhopisu (bankovce).
Je jen na Vaší zkušenosti s trhem, zda své zboží vyrobíte až po domluvě (po výměně dluhopisů) nebo předem (před výměnou dluhopisů). Jste-li si jistý, že své zboží prodáte, protože je o něj na trhu zájem, pak můžete vyrobiť zboží předem, naložit je na káru, dovést na tržiště (např. na náměstí) a lidé Vám za ně budou dávat své dluhopisy (třeba psané na místě), div Vám ruče neutrhnou.
Tím se již dostáváme od naturálního trhu k finančnímu trhu, který pracuje s neadresnými penězi. Oba trhy (naturální i finanční) musejí jen dbát na „zákon trhu“, který praví: Peněz smí být v oběhu (na trhu) jen tolik, kolik je trhu (v oběhu) zboží.
O naplnění tohoto zákona trhu však již nemohou dbát účastníci trhu, ale nějaký ústřední „správce trhu“, jímž je v TSO příslušný orgán horní ekonomické sféry, který k tomu pověří určitou „dolní organizací“.
Čím více je účastníků trhu, tím je dodržování „zákona trhu“ problematičtější a lze ho naplňovat jen v určité (+-) toleranci, kterou příslušný finanční trh vstřebá.
Naplnění tohoto „zákona trhu“ (možné jen v TSO) je i tak nesrovnatelně jednodušší, než udržování současného totalitního trhu před zhroucením. „Zákon trhu“ totiž nemusí navíc

počítat se systematickým kontaminováním trhu falešnými (inflačními) bankovkami a s drancováním jeho tržního zboží.

Vyjmutí ZŽP z volného trhu, je v podstatě enklávou naturální výměny zboží, v rámci volného finančního trhu.

Jak již bylo jednou řečeno, cenu svého zboží si určuje každý sám. Jeho určování je však limitováno ochotou spotřebitele si Vaše zboží za Vaši cenu koupit. V naturální směně jde o ochotu spotřebitele za směnit své zboží za Vaše zboží.

Ptejte se tak dlouho, dokud Vám to nebude do všech detailů jasné. Pak teprve pochopíte, jak je zákon trhu jednoduchý a snadno proveditelný a žádný bankéř Vás již neoblíbne...

[Odpověď](#)

Re: Re: hodnota bankovky

(PD Tce, 9. 7. 2014 10:55)

Děkuji!

Napadá mě:

Dejme tomu, že se díky mému totemu vydá do oběhu (bankou tso) neadresná bankovka o hodnotě 5000. To asi ale musí být tajně, jinak by si pekař mohl říci: hele, v oběhu je více peněz, tak já chleba zdražím, protože peněz je v oběhu dost. Jednak mě tím vlastně může obrát o mně původně adresné peníze, ale jednak si může rychleji našetřit na ten můj totem. Bud' mě tímto gestem zrujuje (mé peníze utratí za něco jiného), nebo si tím rychleji našetří na můj totem. V druhém případě zas pekař jistě rujuje nepřímo někoho třetího v rámci trhu.....?

Myšlenkový pochod:

Ale ty mé peníze někdo teprve musí nějak dostat (do své peněženky), že?, aby se staly součástí trhu. Dostane je tedy někdo za práci. Od koho? Kdo mu a za co vydá těch mých 5000? Jaká je vůbec pravá hodnota těch pěti tisíc? Vůči čemu se to přepočítává v té či oné třeba obci? Tedy ty mé peníze teprve musejí čekat, zda se objeví někdo, kdo je svou prací dostane a tím vnese do trhu? Mé peníze zde mají motivační charakter pro druhé? Mé peníze umožní práci druhým? A to stejné pak ty jejich vydané peníze za svou práci, pokud tedy vytvořili zboží a ne službu? Netisknou banky (a státy) peníze, aby umožnily práci druhým. Na něco, co bude teprve vytvořeno?.....je to divné, asi se v tom zase i zamotávám...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: hodnota bankovky

(PD Tce, 10. 7. 2014 13:47)

Koukám, že jsem chleba pekaře zamíchal do společného volného trhu s totemem. Tak třeba dejme tomu, že ten chleba byl vyroben nad rámec zžp. Nebo lépe - nahraďme chléb pekaře třeba stolem truhláře...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: hodnota bankovky

(zmp, 11. 7. 2014 10:33)

V rámci TSO není nic tajné. Vše je tu kontrolovatelné plnoprávními občany. Z metodiky TSO vyplývají také stálé ceny. V rámci ZŽP není nijaké zdražování prakticky možné a ceny na volném trhu se v podstatě odvíjejí (+ -) od hodnoty ZŽP.

V naší diskusi jsme si již řekli, že cena Vašeho zboží na volném trhu není dána pouze Vaší nabídkou, ale také ochotou poptávky si za ni Vaše zboží koupit. Je-li Váš stůl prodejný i když ho zdražíte, pak musíte dát do oběhu víc peněz (nahlásit ek. sfěře TSO jeho novou cenu). V současných totalitních poměrech platí: Zdraží-li stolař, zdraží i ostatní, tedy i já zdražím svůj totem. Z takového svévolného zdražování v podstatě nula z nuly pojde. Ani totalitní trh nemá v principu důvod ke svévolnému zdražování. Neustále narůstající totalitní inflace, není dána svévolným zdražováním tržního zboží, ale falešnými penězi, dávanými do oběhu penězokazem FEDkou...

Pravou hodnotou 5000 za Váš totem, se v TSO nikdo zabývat nebude. Takové bláznivé počínání přenechte „odborníkům“. Peníze (5000), které jste nasadil jako cenu svého zboží, představují samy o sobě pouze a jen míru hodnoty. Zdůrazňuji „míru hodnoty“, nikoliv hodnotu, kterou má jen zboží. Peníze (poukázky zboží atp.) jsou jen mírou hodnoty! Míru hodnoty nemá smysl vůči něčemu přepočítávat, vždyť je to přece jen svévolně zvolená nebo dohodnutá míra. Odvozování míry je jen sehraným „divadlem“ pro ohlupování davů. Odvozuje-li například geometr délkovou míru 1m od míry obvodu Zeměkoule, pak se musíme ptát: Pane geometr, aby jste jednotku míry (1m) mohl odvodit, jako zlomek obvodu Zeměkoule, pak jste ovšem míru obvodu musel znát dřív než jste z ní odvodil její zlomek (1m). Nuže, čím jste obvod Zeměkoule změřil, když jste ještě neměl jednotku míry (1m)? Ne-li libovolně zvolenou jednotkou míry (např. 1 krok)?

Obdobně byla libovolně určena hodnota zlata, aby se od ní zpětně mohla odvodit peněžní jednotka (1 koruna atp.), již se opět zpětně vyjadřuje hodnota zlata. Je to je teatrální „vědecké“ oblbování odvozováním míry od míry, kvůli oblbování obecného „lidu“, jemuž se tím má namluvit, že naše míry nejsou „laicky“ libovolné (resp. dohodnuté), ale „vědecky“ odůvodněné, z něčeho odvozené (přepočítané). Tím si máme sami zakázat vlastní svobodnou volbu a vlastní rozum, a navyknout si respektovat autoritu „odborníků“.

Vaše peníze jsou jen poukázkami (dlužními úpisy) na vaše zboží. To, co ty druhé motivuje k práci (k výrobě svého zboží), je poptávka po Vašem zboží. Peníze pouze usnadňují naturální směnu. Máme-li za to, že nás k práci motivují peníze, pak si vůbec neuvědomujeme smysl peněz, jako míry hodnoty (hodnoty zboží), nikoliv jako hodnotu samu. Proto jsme tak ochotni pracovat za falešné peníze (FEDem natisknuté bezcenné papírky).

Zákonem trhu je rovnost abstraktní míry peněz v oběhu a míry konkrétní hodnoty tržního zboží! Vnesete-li do toho zákona úvahy o službách, pak si jeho pochopení jen znesnadníte. Peníze, které utržíte za službu, musejí být rovněž kryty zbožím, jinak sloužíte jen za „pěkně děkuji“. Službami nelze peníze krýt, neboť i služebník si chce za své služné koupit zboží. Proč by jinak sloužil? Peněz se nenají! Představte si, že holič utratí služné v divadle, komediant totéž služné utratí ve vykřičeném domě atd. Nyní si namísto peněz představte naturální služné, například krajíc chleba. Holič jím zaplatí v divadle, komediant ve veřejném domě. Ač krajíc prošel službami třikrát z ruky do ruky, přece je to stále jeden a tentýž krajíc, kterého se nají jen služka lásky, nikoliv komediant a holič...

Chce-li pekař koupit váš totem, pak si od něj přece nedáte zaplatit jednorázově tunou chleba, co by jste s ním dělal? Určitě budete chtít, aby Vám pekař dodával chleba postupně v tempu, v jakém ho jíte. Tzn., že chcete, aby Vám ihned zaplatil poukázkami na své budoucí zboží, které ještě neexistuje, které ještě nevyrobil. Je jen na Vás, zda přijmete toto „divné“ splácení, nebo budete trvat na dodávce tuny chleba ihned...

Odpověď

Re: Re: Re: Re: Re: hodnota bankovky

(PD Tce, 11. 7. 2014 17:37)

Ano, děkuji, jsem opomenul, že truhlář by svou vyšší cenu musel hned nahlásit... už mi to pasuje. A ano, chléb raději postupně. Asi budu jak blb, ale zeptám se dále, stále mi totiž není něco úplně jasné:

Bance nahlásím, že jsem prodal zboží za 5000? Ona musí co nejrychleji dát do oběhu 5000? Tedy až po prodeji nebo před prodejem? A když za mne banka vyrobí a eviduje onu bankovku, komu a jak se k někomu dostane, aby se stala součástí trhu? Zase se v tom zamotávám...

S tím přepočítáváním jsem to myslel zprvu pro sebe, abych si tu cenu mohl nějak vnitřně pro sebe obhájit, či lze-li to vůbec. Jako kdybych já amatér přišel mezi třeba údajné mistry pány zeměměřiče a zeptal se jich - podle jaké míry měříte? Používáte společnou míru? Chtěl bych si pak jejich míru sám ověřit (zda je společná!) a pak se případně zapojil do jejich společného zeměměřického "spolku".

U zeměměřičů je to tedy asi jasné, tam je potřeba společná míra. U tvorby vlastní ceny ale ne, každý je jiný. Zprvu jsem prostě myslel, že nějaká společná míra je i zde třeba (tvorba ceny), vůči čemu to přepočítat.

Ale zase mne díky této diskusi lépe napadá, jak jsem to vlastně myslel:

U zeměměřičů - společná míra v centimetrech, i společná hodnota míry 1cm = určitá délka, ale rozdílná velikost měřeného objektu - zeměkoule, řeka, hora...).

U cen - Karel není Ota, Ota není Karel, chápu. Tedy ale i zde zase společná míra (měna) v korunách,...společná hodnota koruny, kterou se snažím najít, jako když 1cm = určitá délka v realitě.....dále ale zas správně rozdílné velikosti cen - totem, stůl, pero.

Já jen prostě u té ceny hledám pro sebe nějaký záchytný bod v okolní realitě, prvně v realitě trhu. Jde-li to. Omlouvám se za případné nervy se mnou...snad to již brzy pochopím. Nebo nepochopím a nechám tomu čas.

Odpověď

Re: Re: Re: Re: Re: Re: hodnota bankovky

(zmp, 13. 7. 2014 14:32)

A/ Vyrobite totem za 5000kč, stolař vyrobí stůl za 5000kč a vzájemně si své zboží směníte.

B/ Vy i stolař vypíšete dluhopis na své zboží (na totem a na stůl) a pak si své dluhopisy vyměníte. Jakmile za dluhopis stolaře dostanete jeho stůl a stolař za Váš dluhopis dostane Váš totem, oba své dluhopisy zničí.

C/ dluhopis vypíše pouze stolař a zaplatí jím totem, který si od Vás hned odnese. Vy pak později za stolařův dluhopis koupíte od stolaře stůl a stolař svůj dluhopis zničí.

D/ = C/ s tím rozdílem, že stolař svůj dluhopis nezničí, ale použije ho znovu na koupi něčeho jiného, např. kola od koláře. Vždy, když se ke stolařovi jeho dluhopis vrátí, použije ho znovu

k nákupu u někoho jiného, atd stále dokola (= oběh týchž peněz).

Ve všech případech ABCD došlo v podstatě k téže směně zboží téže hodnoty (5000kč). V případě C a D však dojde ke směně s určitým časovým zpožděním:

V případě A a B byly v oběhu dluhopisy v celkové hodnotě 10 000kč.

V případě C a D byly v oběhu dluhopisy v celkové hodnotě 5 000kč (díky časovému zpoždění).

Přesto byl ve všech případech (ABCD) dodržen zákon trhu („kolik je na trhu zboží, tolik je v oběhu peněz“).

Čím víc je účastníků trhu, tím víc lze počítat s časovým zpožděním v rámci varianty D, která snese tím větší toleranci (nepřesnosti a výkyvy) při naplňování zákona trhu.

Nahlásíte-li tedy jednorázově tržní zboží za 5000kč a pak už nenahlásíte nic, vždy se najdou jiní, kteří Vaše nic nahradí svým jednorázovým zbožím. Takto je v oběhu stále táž (+-) suma peněz. Banka pak hlídá jen trvale výrazné výkyvy (např. při nějaké módní vlně)...

Jak se dostávají peníze správně do oběhu:

Protože peníze jsou v podstatě dluhopisy na tržní zboží, má každý výrobce v bance konto v hodnotě vyrobeného zboží, z něhož může (ale nemusí) čerpat jen vratné peníze, jako „bankovní úvěr“. Případný úvěr se splácí penězi z tržby za prodané zboží, jejichž přebytek lze uložit do banky jako své vlastní konto. Banka pak takto uložené peníze může půjčovat (viz Pilíře TSO příloha č. 03m)...

Jako mají geometři dohodnutou společnou jednotku míry (např. 1m), tak i účastníci trhu mají dohodnutou společnou jednotku míry (např. 1kč), jíž se vyjadřují tržní ceny.

Důležité je porozumět a pochopit! K tomu potřebný čas je druhotný!

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: hodnota bankovky

(PD Tce, 14. 7. 2014 10:33)

Bravo, děkuji!

Možná by tedy mohly být třeba dva druhy dluhopisů. Osobní a bankovní. Oba vydané bankou, ale jeden zaručuje krytí, druhý ne. Druhý je půjčkou od banky. Je otázka zda to tedy rozlišovat. Že pokud splní bankovní podmínky, že ty druhé dluhopisy budou stejného vzhledu - trhovci nic nepoznají, není to ani potřeba. Jde mi o to, zda nenechat také nějaký prostor trhovci, zda chce přijímat bankovní dluhopisy a tím vlastně podporovat možnou devalvaci měny v obci. Ještě jinak, jde i o důvěru, známého zná, od něj bankovní dluhopis třeba přijme, ví (má větší jistotu) že své zboží dovyrobí, že není škůdcem trhu. Ale u neznámého si třeba nebude jist a bude přijímat jen osobní dluhopisy, třeba, jak kdo, ale mohl by mít na to právo....?

psal jste - „Jako mají geometři dohodnutou společnou jednotku míry (např. 1m), tak i účastníci trhu mají dohodnutou společnou jednotku míry (např. 1kč), jíž se vyjadřují tržní ceny.“

Tady ja ale rozdíl v tom, že trhovci musí být „geometři“ (chtěl jsem 1m lana), ale geometr nemusí být trhovcem, aby třeba ono lano správně změřil.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: hodnota bankovky

(PD Tce, 14. 7. 2014 14:22)

Jistě asi i bude muset být nějak ošetřeno, aby někdo nevyráběl něco nepotřebného, nebo předraženého, jen proto, aby měl kryté své dluhopisy, ač jeho výrobky nebude nikdo chtít. Např. bych vyrobil zjevně odpudivěj totém a řekl bych bance, že jeho cenu jsem si určil na 10milionů...hned mám možnost čerpat dluhopis na 10milionů? Asi tedy bude banka mít své podmínky, dle návrhu občanů v obci, to je asi logické. Ale i tak, předem nemůže nikdo vědět, zda své zboží prodá. Sice bude mít plný obchod svého zboží, ale bude zadluženější, protože nakupoval za dluhopisy, ale jeho zboží nejde tak na odbyt - aby tím dorovnal dluhy. Pak se musí přizpůsobit trhu, hold, to mi přijde normální...vyrábět něco, co žádá trh. Nebo lépe (ale fér!) prezentovat své zboží, že ho je potřeba, atd. Nebo zboží, které si jinde zakoupil, vrátit.....Ne jak nyní, že se uměle dotuje třeba určité zboží. Také dotyčný asi bude muset vykazovat bance nějaký přehled své obchodní aktivity, aby mu mohla banka včas pozastavit výdej dluhopisů, když je zjevné, že jeho zboží nejde na odbyt.....?

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: hodnota bankovky

(zmp, 15. 7. 2014 10:16)

Kdyby byly v TSO v oběhu nekryté bankovky, nikdo by je přirozeně nebral, neboť by s nimi převzal závazek splatit dluh. Bankovní úvěr v TSO není nekrytý. Je sice nekrytý zbožím dlužníka, je však krytý zbožím vkladatelů, kteří mají v bance konto z tržeb za prodané zboží. Kdo si v bance uloží peníze za prodané zboží, ten se vlastně na čas vzdává možnosti tyto peníze obratem utratit. Tím dává možnost tyto peníze utratit jiným, jako peníze z úvěru. Úvěr je možnost daná již zmíněným „časovým zpožděním“ varianty „D“. Kdyby geometr nebyl současně trhovcem, zemřel by hladem, neboť by se svého měření nenajedl. Změří-li trhovce 1m prodávaného lana, je současně také geometrem. Pokud někdo svůj úvěr utratí, ale své zboží neprodá, dal tím do oběhu cizí peníze (peníze věřitele), ty však bude muset při splácení úvěru vrátit (stejně jako dnes bude muset např. prodat svoji dílnu atp., popřípadě bude občanským soudem odsouzen k náhradě škody). Tím je také ošetřena výroba neprodejného zboží. Přehled své obchodní aktivity vykazují výrobci hlášením každé změny v rámci své tržní nabídky a svých tržeb (viz příloha č. 03m)...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: hodnota bankovky

(PD Tce, 15. 7. 2014 16:29)

Už chápu, děkuji,...ale ještě mi stále není jasné toto:

"Kdyby geometr nebyl současně trhovcem, zemřel by hladem, neboť by se svého měření nenajedl. Změří-li trhovce 1m prodávaného lana, je současně také geometrem."

Ano, ale podstatu o kterou mi jde, lze lépe stále vyčíst z této věty:

"Jako mají geometři dohodnutou společnou jednotku míry (např. 1m), tak i účastníci trhu mají

dohodnutou společnou jednotku míry (např. 1kč), jíž se vyjadřují tržní ceny".

Řekl bych, že to prostě není obdobné. Jinak by hodnota peněžní měny mohla být také v soustavě SI. Ten problém je asi v tom, co jsem už říkal.

"Obdobné" (kč Vs km) by to bylo v obci TSO, kde zžp nejsou součástí volného trhu. Vlastně by se jednalo ale stále o obdobnou podobnost, jako když je jasně dáno, že 1m = určitá délka, a že je jasně dáno, že hodnota 1kč = dle trhu. Podobnost je zde v tom, že obojí je "jasně dáno". O hledání této nepřímé podobnosti mi ale nešlo.

Nyní je problém v tom, že součástí trhu (co můžu mít) jsou i zžp (co musím mít). Kdyby součástí trhu bylo jen to, co můžu mít, tak bych tuto diskusi, z mé strany, již ukončil jako pochopenou. Ale není to tak. Tím, že jsou nyní součástí trhu i zžp, tím se do trhu vnáší i něco, co je nepřímo spojeno s fyzikálními zákony potřebných pro život. Proto jsem mluvil o tom, zda je něco, vůči čemu je vhodné si přepočítat návrh ceny svého výrobku, abych tím třeba výrobce zžp nedegradoval v rámci trhu na ty chudobné. Lidé mají rádi volbu. To co musí, je jim trochu otravné. Raději by své peníze utratili za to, co chtějí - třeba precizní totem, než-li precizní a zdravou housku (kolikrát to tak je). Nechci prostě svým totemem podporovat to, že tím v podvědomí lidí můžu udávat a vzbuzovat rozdíl a samotnou existenci volby chtěče mezi "můžu" a "musím". A být s totemem na straně "můžu". Tady nejde o to, že bych nechtěl umožnit druhému svobodnou volbu, tu mu umožním (totem, židle, pero atd.). Ale nechci umožnit svobodnou volbu tam, kde jedna z voleb vede do zániku (když to přeženu). Jde mi o podstatu. Víím, že já za to prvotně nemůžu, že jsou nyní součástí trhu i zžp, to ale neznamená, že nevím, co to znamená, a že s tím co víím nebudu nakládat tak, abych neminimalizoval to, co negativního to může způsobit. Ne, já prostě víím, že "muset" je víc nežli "moci". Prostě, svůj totem chci prezentovat jen v prostředí "můžu". I pro toto nechci zžp ve volném trhu!!! Tak jak na to poukazuje metodika TSO (zžp mimo volný trh).

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: hodnota bankovky

(zmp, 16. 7. 2014 7:13)

Totalitní trh mate zboží, které musíme kupovat (ZŽP) se zbožím, které můžeme, ale nemusíme kupovat. To nás nutí (soukromě) přepočítávat hodnotu toho co nemusíme na hodnotu ZŽP. Podle toho se pak rozhodujeme, zda to co nemusíme je to pro nás drahé či levné.

Protože však ZŽP musíme kupovat, stáváme se jím vydíratelnými a ceny ZŽP jsou proto na totalitním trhu přemrštěné. Tím je zásadně zkresleno také naše přepočítávání, takže zboží které nemusíme kupovat se nám zdá být relativně levné. A protože v totalitách je naše minimální pracovní doba a mzda pro všechny předem vyměřena, kupujeme to, co nemusíme buď z přebytečných příjmů (proto často zbytečně) nebo na úkor svých ZŽP, pomocí tzv. utahování opasků.

V TSO jsou naše ZŽP z volného trhu vyjmuty, a každý má minimální pracovní dobu (ZPP) jinou (podle toho, v jakém rozsahu si ZŽP sám zvolil). Zboží, které nemusíme kupovat, si pak každý může koupit na volném trhu a přivydělat si na ně nad rámec ZPP. Tím je dáno, že v TSO se hodnota zboží, které nemusíme kupovat, přepočítává v podstatě na hodnotu našeho volného času, jak si svého volného času kdo cení...

[Odpověď](#)

autorské právo

(PD Tce, 9. 7. 2014 16:50)

A autorské právo na ten totem? Jaké druhy práva by v obci TSO mohla platit? Co vše by bylo vhodné si patentovat, autorizovat, chránit? Dejme tomu, že ten totem vyrobím za 20 hodin, v určité kvalitě, v určitém uměleckém provedení, za cenu 5000. Totem jsem vyrobil první svého druhu. Dejme ale i tomu, že název TOTEM jsem ještě nevymyslel, teprve jsem "totem" vyrobil. Také chápu, že někdo může být více zručný či s lepším uměleckým projevem. Také to může někdo vyrobit rychleji, třeba i s vlasatní představou menšího zisku. Ale já to vymyslel. Ale kmen je z přírody, "jen" jsem mu dal opracováním jiný (umělecký) tvar....

[Odpovědět](#)

Re: autorské právo

(PD Tce, 9. 7. 2014 18:07)

"někdo s lepším uměleckým projevem" nahrazuji za "někdo s jiným uměleckým projevem"...

[Odpovědět](#)

Re: Re: autorské právo

(zmp, 10. 7. 2014 9:28)

Autorské právo nemá jiný smysl, než po určitou dobu chránit toto „duševní vlastnictví“ (myšlenku, objev, vynález, dílo), aby se jeho vlastník (autor) mohl pokusit uplatnit svou věc na trhu, aby mu ji mezitím někdo jen tak neukradl. Nebýt autorského práva, málokdo by takto duševně namáhal. Všichni by se honili za okamžitým ziskem.

Autorské právo však uplatnění na trhu nijak nezaručuje. Tak se stává, že „mistrovská díla“ dojdou ocenění (uplatnění na trhu) až po smrti autora i dědiců jeho práv. Často se stává, že se na vyhynutí těchto oprávněných vlastníků vypočítavě čeká. Z těchto důvodů se např. v ČSSR dlouho nevydávalo tiskem dílo A. Dvořáka. S tím autorské právo nic nesvede.

[Odpovědět](#)

hodnota bankovky

(PD Tce, 4. 7. 2014 21:49)

...klidně schrábnu za ten totem i milion, když si to tak někdo ocení....ale nechci tím zároveň škodit třeba pekaři (viz. ten společný bankovní systém i s zžp.)

[Odpovědět](#)

výdělek

(PD Tce, 24. 6. 2014 12:16)

Jak vůbec správně definovat pojem - výdělek?

Jak ho spravedlivě určit?

Příklad:

- Vytvořím z klády totém....20h práce....dejme tomu, že totém nikdo nikdy před tím neviděl, tedy jsem vytvořil něco nového. Výrobek, který nikdo nikdy nevyrobil. Tedy není ani předem poptávka. Konkurence není. Cenu tedy určím jako první.
- přičtu do ceny všechny možné náklady
- provedení totému je perfektní
- umělecké provedení nyní neberme v úvahu
- totém je original - však je i první svého druhu
- znám cenu nákladů
- nevím co dál....?

Kdo určí cenu? Kdo určí výdělek? Předložím náklady a cenu určí ostatní? Je jen na mně, zda to co nabídnu (zda něco nabídnu) mi postačí jako výdělek? Jak si určím, že to co mi nabídnu, je adekvátní výdělek? K čemu si to mám přepočítat, abych to poznal? K jídlu? Zda jsem při výrobě totému vyprodukoval tolik práce, kolik koupím za onen výdělek? Jíst se musí. Ale v životě člověka je vedle "muset" i "chtít". Tedy vydělám si sice na to co musím, ale ne na to co chci. A každý chce něco jiného. Tedy mi vychází, že výdělek si určí každý sám (zda si vidělal a na co vše co předem chtěl) = co musí za to koupit + co chce za to koupit.....?

[Odpověď](#)

Re: výdělek

(PD Tce, 24. 6. 2014 12:21)

ehm...ne vidělal, ale vydělal

[Odpověď](#)

Re: výdělek

(zmp, 25. 6. 2014 10:52)

Pojem „výdělek“ je odvozen od pojmu „dílo“. Určovat míru výdělků je tedy oprávněn pouze a jen samotný tvůrce díla (dělník), dokáže-li ho ovšem tržně hodnotit (prodat) tak, aby mu po odečtení výrobních nákladů zbyl očekávaný výdělek.

Výdělek = míra tržního zhodnocení díla – míra výrobních nákladů.

Pokud do výrobních nákladů započítáte také svou práci a svou výživu (atp.), pak jako svůj výdělek určujete čistý zisk (vč. autorského práva). Započítáte-li také autorské právo, pak je vašim výdělkem čistý (bezpracný) zisk.

Cena = míra výrobních nákladů + míra očekávaného výdělků (zisku)

Vytvoříte-li tedy totém, pak Váš výdělek závisí jen na tom, zda ho dokážete výdělečně (s očekávaným ziskem) prodat.

Protože tržní poptávce nemůžete svou tržní nabídku vnucovat, je evidentní, že cenu i výdělek (zisk) vaší nabídky určuje poptávka. Poptávku nezajímá, co chcete Vy, ale jen to, co chce ona. Proto totémy, o které není zájem, nevyrábějte kvůli výdělku, ale jen jako svou oběť ostatním. Určuje-li práva nabídky a poptávku někdo třetí (státní či soukromý bankéř atp.), pak jsou obě strany zaručeně okrádány...

[Odpověď](#)

Re: Re: výdělek

(PD Tce, 26. 6. 2014 13:28)

Děkuji.

No, jde mi ale ještě i o to, že pokud tedy onen totem někdo koupí (třeba za 5000,-) a můj výdělek bude třeba 3000,- , tak co to znamená v rámci tohoto našeho finančního systému, když ale já žádný dluhopis na 5000,- do oběhu nevydal....?

Omlouvám se, ale nevyznám se v této finanční problematice a fungování tohoto v rámci státu. Nebo těch 5000,- za mne dá do oběhu stát?

Jak to pozná, že má vydat za mne peníze a kolik?

Dle nějakého daňového přiznání? Musím tedy být oficiální živnostník?

Pak možná ono tisknutí peněz z ničeho (banky) není úplně dobře řečeno. Možná že ony banky ty peníze tisknou jakoby za ty, kteří něco tvoří. Jiná otázka je, že toho ty banky nehorázně zneužívají. Nebo? FED je asi něco jiného, ti tisknou jen proto, aby ty natisknuté peníze jen půjčili ostatním, ale vrátit chtějí již něco co je podloženo hodnotou, že?

Jak se toto děje nyní a jak by to mělo být správně v dnešních podmínkách? (viz.totem)

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: výdělek

(zmp, 27. 6. 2014 10:07)

Jak to nemá být, ale „funguje“ to tak v totalitě, najdete vylíčeno v naší metodice TSO, pod Pilíři totality, v přílohách č. 02n až 02q. Jak to má být, ale dosud to nikde není zavedeno, ličí Pilíře TSO v příloze č. 03m.

Váš příklad s totemem vyvolává tržní deflaci. Protože však ve srovnání s celkovou hodnotou zboží na trhu, jde o příliš malou hodnotu, nikdo si toho ani nevšimne. V principu však došlo k následujícímu:

Protože jste nedal do oběhu odpovídající dluhopis (peníze), trh s Vaším totemem nepočítá.

Nyní si představte, že všichni účastníci trhu provedou směnu (zboží za peníze) současně v jediném okamžiku (čas je tu matoucí). A protože jste prodejem svého totemu stáhl z oběhu 5000, zůstane na trhu neprodáno zboží za 5000, to je zboží na jejichž nákup byly tyto peníze určeny. Např. pekař neprodá svůj chléb za 5000, a určitý počet lidí ho nebude moci jíst, protože na něj nemělo peníze.

Možná si řeknete: No bóže, prodá ho příště. Já ty peníze přece časem utratím a vrátím je tedy do oběhu stejně jako všichni ostatní, kteří své zboží prodali. Jenže to je právě iluze.

Zatímco koupené zboží je spotřebováno (Váš totem stojí někomu na zahradě a tedy už není tržním zbožím, pekařův chléb je snězen atd., za zničené zboží utržené peníze zůstávají nadále v oběhu (v principu by měly být rovněž zničeny, jako vyrovnaný dluhopis). Pro tyto peníze v oběhu musí být tedy v následujícím tržním okamžiku vyrobeno tržní zboží.

Co si má nyní počít nebohý pekař? Napeče-li nový chléb za 5000, zůstane mu starý chléb za 5000, čímž mu vznikne škoda.

Nenapeče-li nový chléb, ale prodá starý, stáhne v daném tržním okamžiku z oběhu 5000, tak jako jste to udělal Vy s prodejem svého totemu. V této hodnotě (5000) neprodané zboží zůstane nyní někomu jinému, neboť na jeho koupi nebude mít nikdo peníze.

A tak to bude pokračovat stále dokola.

Trh se s tímto nedostatkem peněz může vyrovnat pouze deflací, to je tím, že veškeré tržní zboží o 5000 zlevní.

Dáte-li naopak namísto neplánovaného totemu do oběhu falešné peníze v hodnotě 5000, trh se s tím může vyrovnat pouze inflací, tedy tím, že veškeré tržní zboží v hodnotě 5000 zdraží.

Pokud bude trh s Vašimi falešnými penězi (5000) počítat, dá do oběhu o to méně peněz a k inflaci nedojde.

Pokud bude trh počítat s Vaším totemem, dá do oběhu víc peněz (v hodnotě 5000) a nedojde deflaci.

V principu tedy platí: Obohatíte-li trh nabídkou totemu, musíte dát do oběhu také poukázku na koupi tohoto zboží (peníze, dluhopisy atp.). Tu poukázku musíte dát v principu tomu, kdo si totem koupí. Nedáte mu ji však zadarmo. On Vám musí dát na oplátku poukázku na své zboží.

Zatímco ve výrobě zboží Vás zastoupit nelze, v emisi poukázek na zboží Vás může zastoupit „finančník“.

Pokud finančník pouze zastupuje výrobce zboží (jako ekonomická sféra TSO), potud je všechno v pořádku (v oběhu je stále tolik peněz, kolik je na trhu zboží).

Pokud si finančník smí dělat co chce, můžete na vzít jed, že všechny účastníky trhu bude soustavně a masivně okrádat svými falešnými penězi (jako totalitní FED)...

[Odpověď](#)

překupníci

(PD Tce, 23. 6. 2014 14:44)

Nyní vynechme parazitní bankéře...

Jaký a kde všude má dopad to, když si někdo něco koupí a bez přidané hodnoty to nabízí jinde draž? Myslím tím třeba i všechny ty internetové virtuální prodejny, kde většinou onou "přidanou hodnotou" je jen rozdílná reklama na onen výrobek. Kde jde často jen o to, který z těch obchodníků chce více vydělat z něčeho. Tak nevím, zda toto vše do důsledků není ještě horší, nežli ono parazitní bankovníctví.

Nebo i jak se děje dnes a denně ve všech oborech, že koupí na firmu (třeba montáže oken) od výrobce nějaký jeho výrobek (okno za 1000,-), ale stejný pak výrobek (cenu za materiál) účtuje zákazníkovi třeba 1100,-. A to není vše - skladné za okno + dopravné okna od výrobce na firmu, atd. atd. i na těchto položkách se ale vydělává.asi proto, že cena práce je tak podhodnocená, že se v onom kloběhu vydělává kde se dá, aby se ona práce vyplatila. Ale přijde mi to vše jako iluze + bludný kruh. Tento podvod zase odnese jen ten kdo něco v tom koloběhu něco tvoří, pracuje, přidává hodnotu - tomu se výdělek nemění, ba naopak, pak musí ještě kupovat ono předražené zboží od překupníků, předražené služby - díky tomu, že se vydělává tam kde by se nemělo. Všichni se maj fajn díky okrádání (vydělávají tam kde to není správné), jen ten kdo tvoří pak živoří. Asi proto ty samé ekonomické školy atd. Řemeslo dělat se nevyplatí, více se vyplatí okrádat řemeslníka...to je k breku

[Odpověď](#)

Re: překupníci

(zmp, 24. 6. 2014 9:26)

Snaha překupníka nic netvořit a vydělávat z ničeho (levně kupovat a draho prodávat) je dotažena k dokonalosti parazitním bankovníctvím (FEDem). V principu je to naprosto totéž. V obou případech jsou důkladně oškubáni pracující.

[Odpověď](#)

nic, něco

(PD Tce, 28. 5. 2014 14:39)

Napadá mě příklad, kdy nic může znamenat něco...aneb nereagování může vyvolat reakci.....třeba když budu mlčet = souhlas...ale také můžu mlčet jelikož na blbosti nereaguji.....nebo můžu mlčet, abych tím podtrhl důležitost atd.....nebo můžu mlčet, jelikož nemám argumenty.....nebo můžu mlčet, protože tomu či onomu nerozumím.....atd..jak je to s tím nic = něco...?.....řekl bych, že je to jasný příklad toho, jak každý dokáže (může) vnímat nadsmyslově.....neboli zde ono nic (ve hmotném projevu) = něco (v nadsmyslovém světě)....?

[Odpověď](#)

Re: nic, něco

(zmp, 29. 5. 2014 10:01)

Rčení, že „mlčení znamená souhlas“ si vymysleli demagogové.

Když „král matematiků“ Karl Friedrich Gauss (1777-1855) vyslechl přednášku svého žáka Bernharda Reimana, přednášku o jeho „objevu“ neeuklidovské geometrie (geometrie zakřiveného prostoru), beze slova vstal a odešel. Neeuklidovci si to vyložili po svém, tj. jako souhlas. Gauss prý neměl co dodat a také prý trochu záviděl.

Skutečnost je však taková, že tento „objev“ učinil dávno předtím již sám Gauss. Zavrhl ho však jako pouhou iluzi a nikdy ho nezveřejnil (nalezen až v jeho pozůstalosti).

Z věci je zřejmé, že podobné výklady mlčení jsou vždy tendenční, neboť jen mlčící ví, „co tím chce říci“. A protože mlčení zapadá zpravidla do nějakého kontextu, nelze jen tak beze všeho tvrdit, že mlčící „neřekl nic“.

Pojem „nic“ vznikl jako relativní opak pojmu „něco“ nebo „vše“. V této souvislosti jde tedy o „relativní nic“.

Protože ve světě relativních projevů, v němž žijeme, nemůžeme mít jiné pojmy než jen relativní, jsme nuceni je používat také nepatříčně na stavy absolutní, v daném případě ve smyslu „absolutní nic“. O absolutním nic ovšem nelze říci, že je relativním opakem „relativně všeho či něčeho“, a to prostě jen proto, že absolutní není relativní.

Jako relativní nic si můžeme představit například díru v kalhotách. Jako absolutní nic si můžeme představit například absolutně nulovou míru obsahu spáry mezi sepjatými dlaněmi.

Nuže, co o obsahu této spáry můžeme říci?

JE nebo NENÍ ve spáře „nic“?

Lze odpovědět: Nic NENÍ ve spáře relativně, ale JE v ní absolutně!

Nyní se můžeme ptát: Co je tím absolutním nic v nulové spáře?

Touto otázkou hypoteticky vstupujeme do spáry jako do uzavřené brány, pronikáme nulovým obsahem spáry do absolutních poměrů, jež jsou v nitru spáry, zcela mimo relativní svět kolem ní. V absolutním světě se nic jeví jako něco, přičemž si stále musíme být vědomi, že pojmy

„něco a nic“ jsou relativní, použité na absolutno jaksí nepatřičně.
Také je třeba si uvědomit, že stejně jako „svět smyslový“ je i „svět nadsmyslový“ relativní...

[Odpovědět](#)

?

(PD Tce, 15. 4. 2014 10:47)

5. Satan znamená pomstu, nikoli nastavení druhé tváře! (tendenční vendeta ve vztazích mezi lidmi, bez snahy o poučení z příčin vzájemného poškozování)

...trochu teď tápu v těchto pojmech, v jejich případném rozporu vůči tomu, co je správně a kdy -

- oko za oko, zub za zub
- na hrubý pytel hrubá záplata
- třikrát a dost
- nastavení druhé tváře

[Odpovědět](#)

Re: ?

(zmp, 16. 4. 2014 10:23)

Váš příspěvek začíná bodem 5. Patrně tedy není celý.

Satan neznamená pomstu. Bible praví: „Pomsta patří Bohu!“, to je karmě, se kterou má satan společného jen to, že jí sám podléhá.

Je to tedy karma kdo praví: „oko za oko, zub za zub“ aj.

Na hrubý pytel hrubá záplata je přirozená reakce lidí.

Třikrát a dost, je spekulativní výmysl zvrhlého práva, které chce škůdcům umožnit trojnásobnou recidivu prokázaného a „potrestaného“ zločinu.

Nastavení druhé tváře je hluboká ezoterní moudrost, která mluví o vyváženém prožívání zkušenosti, zvenčí (na tvaru, tváři, lici) i z nitra (ve formě = na druhé tváři = na rubu).

[Odpovědět](#)

Re: Re: ?

(PD Tce, 16. 4. 2014 14:05)

Dostáváme se tedy asi zase k tomu, že satanisté sami tedy neví co dělají - co vyznávají (zda dobro či zlo, pravdu či lež, omyl), když tedy ani sami neví, co (kdo) je satan a jak se projevuje, protože tento bod 5 je z jejich satanského devatera.

Když satan není pomsta, atd...tak co je tedy satan? Jak se projevuje?

Jak by tedy mělo správně znít satanské devatero, tak aby bylo pravdivé?

Myšlenkový pochod:

Existuje vůbec jedna jediná pravda?

Nebo existují dvě pravdy? Jedna pravda o dobru...jedna pravda o zlu?
Lze tyto dvě pravdy spojit do jedné?
Dobro = pravda?
Zlo = lež, omyl?
Asi to tedy nelze spojit...
Co když tedy mají pravdu obě strany...
Je jen tedy otázka toho, na jaké jsou straně...
Pak tedy pravda ještě neznamena, že jdu správným směrem...
Pravda tedy ještě není zárukou správného směru?
Nebo jde o to poznat zlo pravdivě?
Když tedy poznám zlo pravdivě, tak poznám, že pravda o zlu = pravda zla? Nebo pravda o zlu = nepravda o dobru?
Jde mi o to, zda zlo (satan) opravdu existuje samo o sobě, nebo zda jen parazituje na dobru, nebo tak nějak...
?

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: ?

(zmp, 17. 4. 2014 8:38)

Nejen satanisté nevědí, co dělají, co vyznávají atp. Obdobně je na tom dnes snad víc než devadesát procent lidí, což je vlastně cílem satanismu.
Satanské devatero nemůže být pravdivé, neboť jinak by nebylo satanské. Satan je duch lži.
Tak jako existuje jednota jednotlivostí, tak také existuje jedna jediná pravda a bezpočet jednotlivých částí pravdy. Částečná pravda je však již nepravdou (zamlčuje ostatní pravdu).
Stejně jako nepravda, ani zlo neexistuje samo o sobě, ale jen parazituje na dobru (pravdě).
Podstatu nepravdy i zla jsme v našich diskusích již rozebrali jako podstatu negace (NE):
NE + pravda = nepravda = omyl, lež aj.
NE + dobro = nedobro = zlo (vč. nepravdy)
Pravda o zlu tedy může existovat jen jako poznání, že v daném případě jde o zlo.
Tzn., že pravdu nemohou mít obě strany (dobro i zlo).
Pravda sama o sobě je zárukou správného směru, to však ještě neznamena, že já jdu správným směrem. Nejdříve musím pravdu i nepravdu pravdivě poznat.
Poznat zlo pravdivě = pravda o zlu, nikoliv „pravda zla“, která neexistuje.
Nepravda o dobru = zlo, nikoliv pravda o zlu.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: ?

(PD Tce, 17. 4. 2014 17:50)

Z toho mi přijde, že zde vlastně probíhá hlavně boj dvou stran, kdy obě jsou na straně zla (satana).....jedni (církve) si dobro přivlastnili, tím ho znehodnotili (+nepochopili) a pro druhé "zamaskovali"....a druzí v tom to původní (církvi) již pozměněné dobro nepoznávají a tedy radikálně odsuzují...a to až tak, že zavrhnou duchovně-duševní svět jako takový, že jako alternativu k tomu pak hlásají jako jedinou možnou realitu jen absolutně materiálně-smyslově-hmotný svět....mi tedy přijde.

Satanista se zde snaží něco negovat, ale opomíná, že s tím neguje i skrytou pravdu. Snaží se, ale zase plodí zlo...

Píšete: Pravda sama o sobě je zárukou správného směru, to však ještě neznamená, že já jdu správným směrem. Nejdříve musím pravdu i nepravdu pravdivě poznat.

Ptám se: jaké existují nástroje k poznání pravdy?

Negováním NE? Pak ale musím předem poznat, že to co neguji je zlo. Tedy, jak předem poznám to zlo? Myslel jsem i, že dobro je až výslednicí při negování. Ale negovat lze i dobro. Možná lze pravdu předem najít pomocí reálné logiky, ale ta asi také vznikla až negací negace, nebo ne? Vlastně asi ne, ta je zde všude kolem nás, jen jí odhalit a přijmout....?....No stává se mi, že nežli něco podrobím reálně logické kontrole (tedy snažím se o to), tak předem už to zlo poznám (někdy, nějaké)...rychle, jako když chutí poznám třeba slanost...možná ta logická kontrola proběhne podvědomě tak rychle, že mi to tak pak jen přijde....nebo existuje nějaký smysl pro poznání pravdy? Smysl pro poznání lží? Myslím tím jiný smysl, nežli ten rozumový....přijde mi, že lež sama osobě vyzařuje určitou energií....a dobro také...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: ?

(zmp, 25. 4. 2014 11:12)

Tento příspěvek jsem přehlédl. Proto na něj reaguji až dnes.

Abychom mohli pravdu poznat, musí se nejdříve projevit.

K relativnímu projevu pravdy je nutná negace pravdy, neboť projev pravdy není projevující se pravda, ale NE+pravda. Tato negace není lidská, člověk ji však může napodobit lhaním. Tato negace je ďábelská (luciferská) a jejím podobenstvím je Jidáš Iškariotský.

Předmětem poznávání pravdy tedy není pravda sama, ale její relativní projev, tj. nepravda. A tak jako se mohla pravda relativně projevit jen skrze negaci jako nepravda, tak je možné poznat pravdu jen negací nepravdy (reálnou logikou):

NE x NE+pravda = ANO pravda = poznání pravdy

Poznání pravdy je již lidské.

Satanská negace ďábelské nepravdy je pouhým připojením negace k negaci:

NE + NE+pravda = NE+nepravda = lživé tvrzení, že nepravda není nepravdou, což má sugerovat iluzi, že je pravdou (srovnej akademické iluze).

Existuje také satanská možnost negovat poznanou pravdu:

NE + ANO pravda = ohlupování (srovnej akademické iluze)

Existuje také tzv. „cit pro pravdu“, který nám umožňuje určitou orientaci dříve než pravdu skutečně poznáme. Tento cit pro pravdu je však stále vzácnější.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: ?

(Plato, 2. 5. 2014 15:27)

Satan = odpůrce dva lidé vzájemně si odporující jsou satani.

Pravda = jsou zákonitosti, podle kterých se všechno děje (pravda je Boží vůle)

subjektivní pravda je popis dění z úhlu pohledu pozorovatele(subjektu)
Dobro = účinek pochodů podle zákonitosti,očekávatelný a příznivý.
Zlo = účinek pochodů podle svévole bez znalostí zákonitost,chatociký nepříznivý.

Odpověď

Re: Re: Re: Re: ?

(zmp, 3. 5. 2014 10:45)

Odpor není naprostý opak, jako například protisíla (akce a reakce). Odpor je v podstatě pravý opak. Je to překážka kladená do cesty napříč působení síly, jak naznačuje staroizraelské Tau (T), staročínské Tao (obrácené T), staroegyptský kříž (ankh), americké severojižní Andy a Kordiliery, táhnoucí se napříč východozápadním euroasijským pohořím (s výjimkou ruského Uralu atp.) aj.

Satanský odpor tedy musíme hledat v horizontální příčce kříže, nikoli v jeho vertikálních silách.

Žádná síla se nemůže projevit, pokud jejímu působení neklade odpor „působíště síly“!
V principu si dva lidé nemohou vzájemně odporovat, neboť dvě horizontály představují rovnoběžky (=) , nikoliv pravou konfiguraci „T“. Vzájemné odporování tedy není nikdy současné, ale střídavé:

X něco tvrdí a Y mu odporuje (nesouhlasí)

Y něco tvrdí a X mu odporuje (nesouhlasí)

V roli satana („advocata diaboli“) je tedy vždy jen jeden, ten aktuálně odporující...

Absolutní pravda je jen jedna (Bůh). Relativních pravd je bezpočet.

Relativní pravdou je například skutečnost, že jste přispěl do diskuse na webu TSO, aniž tu záleží na tom, zda je Váš příspěvek pravdivý.

Zákonitost (systém, řád) není samotnou pravdou, ale může se stát jen předmětem pravdivého poznání. Zákonitost není Boží vůle, ale určitá vůle se může projevit podle určitých zákonů.

Vše se neděje zákonitě, tedy nutně. Existuje také například chaotické konání aj.

Subjektivní pravda neexistuje. Ani pravda o subjektu není subjektivní. Popis objektivního dění z pohledu subjektu, je popis objektivního dění. Za subjektivní je jen pokládán, pokud není pravdivý, pokud je tendenčně zkreslen subjektem (jeho antipatiemi, sympatiemi aj.)...

Dobro a zlo nejsou jen účinky nutnosti (zákonitosti) či neznalosti. Jsou to kategorie morální a mravní, tedy pravdivě poznatelné a správně realizovatelné pouze svobodně. Dokud nedosáhneme svobody, budeme se o obojím zpravidla mýlit...

Odpověď

čas, roční období

(PD Tce, 26. 4. 2014 21:48)

Je nesprávné, že se čas většinou zobrazuje na 12-ti hodinovém ciferníku? Vím, je to pro lepší přehlednost....ale přeci? Zda to nevnaší něco do podvědomí.....nebo je to správně, vnímat den jako dva celky? - viz. dvě otočky hod. ručky.....přijde mi to divné

Jak nejlépe vnímat roční období (promítnuto na ciferník) - jaro nahoře (0/12.h).....léto vpravo (vrchol 3/15.h).....podzim dole (6/18.h)...zima vlevo (9/21h)?

Musím se přiznat, že já si to jakživ promítám nějak divně (snad i proto, že jsem levák?).....zima nahoře.....jaro vlevo.....léto dole.....podzim vpravo

[Odpověďt](#)

Re: čas, roční období

(PD Tce, 27. 4. 2014 0:40)

.....no, možná i proto, že jsem zblbnutý Silvestrem - proto mám zimu na 0/12-ti hodinách.....nebo je to správně? - ale ne díky Silvestru, ale díky narození Ježíše? Nebo je to přeci špatně a na dvanácti hodinách mám mít (má být) jaro - dle umučení Ježíše - Krista.....tedy vše toto z pohledu křesťana.

Také ještě - proč se ručky hodin točí (běžně) tím směrem jakým se točí? Má to nějaký význam? Nebo je to jen dle směru pohybu stínu slunečních hodin (ale na jižní polokouli opačný směr pohybu stínu).

[Odpověďt](#)

Re: Re: čas, roční období

(zmp, 28. 4. 2014 11:56)

Staročeský ciferník, který naleznete na olomouckém orloji, je rozdělen na 24 hodin. Nikdo si ho ani nevšimne. Všem vyhovuje dělení na 12 hodin. Také Slunce během dne nejdříve stoupá k poledni a následně klesá k půlnoci.

Je v povaze lidského poznání, poznávané nejdříve analyzovat, tj. rozkládat na mnohost jednotlivých částí, a potom teprve zpětně syntetizovat, tj. skládat mnohost poznáných jednotlivostí v celkovou jednotu.

Každodennímu stoupání a klesání Slunce odpovídá každoroční stoupání a klesání. Narození Ježíše s tím nesouvisí.

Pro severní polokouli, kde se nejdříve měřil čas na ciferníku hodin, je přirozený směr daný slunečními hodinami.

[Odpověďt](#)

omyl, lež

(PD Tce, 20. 4. 2014 21:30)

Také si říkám, že lže jen ten, kdo zná pravdu...jinak se jedná o omyl.

To by satan také musel vědět, aby mohl lhát - jinak je to zase jen jeho omyl (nevědomý)...

V rámci úvahy dejme tomu, že ví - Proč by ale satan vědomě konal zlo? Čemu to má pomoci?

Co on ví, že to koná? Ví, že to je potřeba? Potřeba pro jeho dobro? Nebo pro naše dobro? On se učí s námi? On nám pomáhá poznat dobro? Zpátky k dobru? Jeho musíme negovat?

Satanem to začalo a negováním za pomoci reálné logiky (pomocník nám od Boha - jeho logika) musíme satana přemoci? Prvotní zlo přetvořit negováním s pomocí Boží (reálnou logikou) v dobro?

[Odpověď](#)

Re: omyl, lež

(PD Tce, 20. 4. 2014 23:04)

Doplnění - Také si říkám, že lže jen ten, kdo zná pravdu...jinak se jedná o omyl, výmysl, apod.....(Hlavní je zde první část věty - lhář zná pravdu)

[Odpověď](#)

Re: omyl, lež

(zmp, 21. 4. 2014 9:48)

Satan ví vše, co odpovídá té vývojové úrovni, na které přešel ke zlu. Jeho lhaní je ovšem vychytralým kombinováním lži s pravdou, takže ne vše co říká, je lež.

Kristus praví: „Zlo na svět musí přijít, ale běda tomu, skrze koho přijde!“

Kdyby na světě nebylo zla, nemohl by člověk volit mezi dobrým a zlým a neměl by tedy nijakou svobodnou volbu. Člověk by se nutně vyvíjel jako nesvobodný anděl. Tím by však do všeobecného vývoje nepřinesl nic nového, neboť „anděl“ se již vyvinul, dávno před člověkem.

Člověk je v hierarchii nejnižší, ale první kdo má možnost vyvíjet svobodu.

Tzn., že v nesvobodné mimolidské hierarchii nemůžeme předpokládat, že by se satan stal zlým svobodnou volbou. Ač svým sváděním umožňuje lidstvu vývoj ke svobodě, přece to není jeho cílem. Cílem jeho lhaní je znemožnit člověku dosažení svobody, svobodnou volbou zla.

Velmi přesně to popisuje kniha Jobova. Satan doslova svádí boj s Kristem o Joba (lidstvo). Každý člověk se tak může svobodně rozhodnout, zda bude negovat Krista, či satana. Svoji volbu může člověk po nějaký čas měnit. Rozhodne-li se však při poslední příležitosti svobodné volby (při tzv. posledním soudu) pro satana, bude to jeho poslední svobodná volba vůbec.

Zlo ve vývoji nezačalo satanem (Ahrimanem), ale d'áblem (Luciferem). Satan je karmou d'ábla. Velmi názorně to popisuje pokušení Ježíše Krista na poušti, po křtu na Jordáně. První pokušení (na velmi vysoké hoře) je luciferské. Druhé (na střeše chrámu) je lucifer-ahrmanské. Třetí („učíš z kamene chléb“) je ahrimanské.

Současné lidstvo se nachází již na dně propasti a učí se činit z kamene chléb. Jde tedy o to, zda zcela propadne materialismu (první negaci pravdy), či z materialismu vyvine duchovnost (negací negace).

[Odpověď](#)

ne-spravedlivé zpravodajství

(PD Tce, 8. 4. 2014 10:26)

Koukám, že www.seznam.cz je patrně nejnavštěvovanější portál v ČR. O hlavní zprávy se tam starají Novinky.cz, které často přebírají informace od Reuters.

Kouknu tedy na Wikipedii a tam se píše, že - Novinky.cz jsou online magazínem deníku Právo, a že Právo má středo-levicové sociální uspořádání. Jak toto můžou oficiálně napsat?!

Toto má být pak nezaujaté zpravodajství?- snad soudce má být čtenář, nikoliv redakce onoho zpravodajství.

Kouknu jinak, třeba na Mladou frontu DNES (a vše co pod to spadá) - zde se zase píše, že se jedná o pravicový konzervatismus, neoliberalismus. Kouknu tedy na Reuters a kdo ho založil - zase mi je to divné, co tam čtu...

Co to sakra je, že zde může provozovat zpravodajství ten, kdo se i veřejně oficiálně přiznává k tomu, že je již předem zaujatý veškerému dění???

[Odpověď](#)

Re: ne-spravedlivé zpravodajství

(zmp, 9. 4. 2014 9:09)

Kdybychom chtěli, aby zpravodajství provozovali lidé nepředpojatí, nenašli bychom prakticky nikoho takového. Ani věda či umění se dnes nedělá nepředpojatě. Těch několik skutečně nepředpojatých má jiné starosti než zpravodajské.

Předpojatost je dána světovým názorem, s nímž se pak hlásíme k levici, k pravici či k něčemu mezi tím, jak už je dnešní svět rozškatlukovaný. Jde-li však o peníze, světový názor jde stranou.

Čtenář jako soudce zpravodajství, nemá ke svému úsudku dostatečné (neřku-li pravdivé) informace, takže jeho soud nemůže být spravedlivý. Obecně vzato se však příliš nezmýlí, bude-li všechna zpravodajství pokládat za více méně nepravdivá, zmanipulovaná, tendenční.

[Odpověď](#)

dobro Vs zlo

(PD Tce, 31. 3. 2014 19:51)

...že se prý sionismus spolčuje se Zednáři (Ilumináty, kabalisty, satanisty), jejímž cílem je vybudovat totalitní Nový světový řád...

Tuším co je NWO, ale zajímalo by mne, zda oni toto vše plánují, konají atd. s tím vědomím, že to co konají je dobro? Nebo s tím vědomím, že to co konají je zlo?

[Odpověď](#)

Re: dobro Vs zlo

(zmp, 1. 4. 2014 9:45)

Ti, co plánují a naplňují satanskou ideu NWO, ti to konají s vědomím, že je to dobro pro „vyvolené“. Za sledovaným účelem se spolčují s každým (i s opozicí), s cílem infiltrovat a ovládnout všechno, pokud je to takto jen trochu možné. Jakmile bude účelu dosaženo, budou i tyto infiltrované spolky likvidovány.

[Odpověď](#)

Re: Re: dobro Vs zlo

(PD Tce, 1. 4. 2014 12:23)

O jaký druh vlastní vyvolenosti jim jde? Kdo dle nich je vyvolený? A kdo dle nich nikdy vyvolený nebude? Je to nějaká kombinace? Třeba určitá rasa + vyznání? Rod + vyznání? Určitý rod + satanismus?

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: dobro Vs zlo

(zmp, 2. 4. 2014 8:52)

Satanisté jsou vyvolení Satanem. Jejich vyvolenost je pokrevní, rodová, nikoliv svobodná.

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: dobro Vs zlo

(PD Tce, 2. 4. 2014 13:18)

Tak, něco je mi teď více jasné a ještě více toho mi je teď nejasné...jako často, když se v něčem začnu št'ourat...

Onu kombinaci zde ale vidím:

Z jejich pohledu (tzv. vyvolených) : Abramova DNA + poznání a zároveň odmítnutí Krista = Satan si je vzal?

...vím, řekli jsme si, že o původní DNA už asi nejde, že se nejedná o původní linii. No možná oni toho názoru nejsou - dejme tomu, že tu linii nějak opravdu drží.

Nyní nesoudím, jen se snažím logicky zvažovat z pohledu toho (aniž bych se zde do té role pasoval), kdo Krista přijal:

Vědí vůbec (ti vyvolení), že si je vzal satan?

Nebo si myslí, že Satan si vzal ty, kdo přijali Krista?

Dejme teď tomu, že Satan si vzal ty, kdo Krista nepřijali:

Vědí to, že si je satan vzal?

Pokud ano, tak to se řídí nějakým svatým textem, kde je psáno, že satan = správná volba?...+ = vědomý satanismus.

Pokud to nevědí a satan si opravdu vzal je, jedná se zde o nevědomý satanismus?

Není tedy ve světě i více druhů satanismů?

- ten kdo je posedlý satanem, ví to a vyznává to = satan v nich osobně?

- ten kdo je posedlý satanem, ale neví to = ?

- ten kdo není posedlý satanem, ale chce ho vyznávat = zprvu lehkovážný satanismus?

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Re: dobro Vs zlo

(zmp, 5. 4. 2014 10:26)

Oni tu linii nedrží ani geneticky, ani duchovně. Vztah satana k člověku najdete ve starozákonní knize Jobově. Oni jsou v tomto vztahu přísluhovači satanovi.

Z gestikulace (často i z řeči) vyvolených (tzv. celebrity) je evidentní, že se hlásí k satanovi (např. gestem naznačujícím rohatého, spojením prsteníčku a prostředníčku s palcem). Jen ti se řídí heslem „satan = správná volba“. Oni také vědí, že mají se satanem škodit především těm, kteří přijali Krista. Za tím účelem také manipulují s těmi, kteří se ke Kristu nehlásí a o své manipulaci satanisty nevědí, ale vděčně ji přijímají, neboť se jim zdá vyhovovat, a tím se stávají „nevědomými satanisty“.

V obou případech jde o podlehnutí satanskému svodu, kterému je dnes a denně vystavován každý. Většina mu podléhá (celebrity vědomě, ostatní nevědomě), málo kdo ho přemáhá (srovnej trojí pokušení Ježíše Krista na poušti, po křtu v Jordáně)...

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: dobro Vs zlo

(PD Tce, 5. 4. 2014 12:12)

Děkuju...+ knihu a trojí pokušení prostuduji.

Myslel jsem, že ty tzv. celebrity nejsou těmi vyvolenými, těmi co drží tu pokrevní linii po matce - jak jste dříve psal. Že satano-celebrity jsou spíše jen jejich produktem a nástrojem...za pomoci nějakého manipulačního nástroje typu MK ULtra...viz. vše "s cílem infiltrovat a ovládnout všechno, pokud je to takto jen trochu možné. Jakmile bude účelu dosaženo, budou i tyto (i tzv. celebrity?) infiltrované spolky likvidovány."

A až bude účelu dosaženo, jak jste psal...tím účelem je NWO? Nebo ona magická inkarnace satana? Nebo obojí?

Třeba Yelleova univerzita....tam jsem myslel, že se třeba dnes nachází ona "škola uvědomění si vyvolenosti" pro potomky těch "vyvolených"...?

Také jsem narazil na několik důvodů, proč židé nepřijali Krista. Jedním z těch důvodů je, že prý Ježíš nebyl potomkem Josefa (tedy ani potomkem krále Davida), protože Marie poznala Josefa až po narození Ježíše - Matouš, kapitola 1...?

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: dobro Vs zlo

(zmp, 6. 4. 2014 10:02)

Mezi satanisty není rovnosti, ale jsou rozvrstveni do hierarchie. Celebrity patří zhruba do střední vrstvy.

Účelem satanismu je satanizovat veškeré lidstvo. Inkarnace satana, NWO, Yelleova univerzita aj., jsou jen nástroje k dosažení tohoto cíle. Účelu satanismu však nesmí být dosaženo a přičiňme se, každý jak může, aby nebylo.

Ježíšové byli dva. Oba byli genetickými potomky betlémského a nazaretského páru Josefa a Marie. Absurdní popírání tohoto faktu je dáno tendenčními výklady evangelií (lístku propuštění betlémské Marii a neposkvrněného početí Marie nazaretské). Evangelia však vznikla dlouho po smrti Ježíše na kříži (Janovo), ba staletí potom (ostatní ev.). Do třicátého roku jeho věku, Ježíšův původ nikdo nezpochybňoval. Naopak po něm bylo usilovně pátráno

jako po možném Mesiáši a byl stejně Jako Jan (budoucí Křtitel) pokládán za vysokého zasvěcence.

[Odpověď](#)

Sionismus, cikánismus, aj...

(PD Tce, 21. 3. 2014 11:53)

Sionismus, cikánismus, aj....(vrámci snahy o vlastní stát - návrat do původní vlasti)

T. Okamura - ...cikáni by měli usilovat o vlastní stát.....někde v Indii.....podpořme je v tom.....viz židé, sionismus a stát Izrael.....

Jinde někým jiným psáno - myšlenka romského státu tzv. Romanistánu není nová a nepřišli s ní ani extrémisté ani neonacisté, ale přišli s ní v minulosti sami Romové – například v roce 1936 žádal samozvaný cikánský král Matiaš Kwiek fašistického diktátora Mussoliniho, aby mu dal část okupovaného etiopského území, kde by založil Romanistán.

Ale co Ti, co tam žijí dnes? Jak je to s tím návratem "ke kořenům" ?
Jaký je na toto prosím Váš názor – sionismus, cikánismus, aj. ?

[Odpověď](#)

Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(PD Tce, 21. 3. 2014 21:12)

no, vlastně asi bude i zásadní rozdíl v -
- Ti co odešli sami (kočovní cikáni)
- Ti co byli vyhnáni (židé)
?

[Odpověď](#)

Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(zmp, 23. 3. 2014 9:09)

Rostlina roste, když se vydaluje svým kořenům a vadne, když se vrací se svým kořenům. To platí pro všechny rasy i národy. Namísto ke kořenům má rostlina usilovat ke koruně, k nebi. Lidé pak k TSO.

[Odpověď](#)

Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(PD Tce, 24. 3. 2014 15:38)

Zní to dobře, ale nabízí se na to říci, že přesazení (kór to násilné) do jiné půdy, rostlině někdy nesvědčí atd...

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(zmp, 25. 3. 2014 8:00)

Mluvíme o „návratu ke kořenům“. Přesazení rostliny do jiné půdy (násilné i dobrovolné), je něco úplně jiného. Rostliny se přece přesazují i s kořeny. To znamená, že přesazení nemá na návrat ke kořenům nijaký vliv.

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(PD Tce, 25. 3. 2014 13:47)

Máte pravdu,...no asi v tom začínám rozlišovat více věcí, které hned vkládám (asi bez přímé návaznosti) do diskuse...omlouvám se za to, nevnímejte to prosím jako nějakou mystifikaci...

Že rostlina se dá tedy přesadit (s kořeny)...nebo vysadit, vysít apod. (s kořeny i bez nich)...a obojí do vhodného prostředí či do nevhodného, a to přirozeně (např.větrm) či uměle (např.řezem)...

Že tedy možná židé byli uměle (vyhnáni) vysazeni (usadili se) jinde. A že se jim jinde nedaří zapustit své kořeny možná poukazuje na to, že žijí pro ně v nevhodném prostředí, proto chtějí domů + je zde paměť národa, která se tím cítí poškozená a to ji brání k rozkvětu....možná

A že cikáni (jiný druh - "jiný druh rostliny" - každá má své vlastnosti, potřeby, způsoby atd. - které nehodnotím) se zase sami přirozeně (kočovně) přesazují tam, kde si sami myslí, že by se jim dařilo...a že vlastním státem iniciovali, že by se chtěli usadit, zapustit hlouběji kořeny...možná

Nabízí se to, tak to píšu....třeba je to jinak.....?

[Odpovědět](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(zmp, 26. 3. 2014 10:26)

O zasetém zrně nelze mluvit jako o rostlině bez kořenů, neboť ze zrna vzejde jak její nadzemní, tak i její podzemní část. Jinak nevzejde nic.

Vyhnání Židů z Palestiny je ničím nepodložená fixa. O něčem takovém neexistuje ani ten nejmenší důkaz. Naopak, ještě v dobách, kdy v Judeji Římané potlačovali vzbouření Židů (cca 4. st. nl.), existovala po celém tehdy známém světě tzv. „diaspora“ (židovské kolonie, žijící mimo Judeu). A protože v nevyhovujícím prostředí se nikdy nikdo dobrovolně neusadí, platí Vaše úvaha jen na tzv. „vyhnance“ všech možných národů, ne však na Palestinské Židy,

o nichž nikdy nikdo neslyšel, že by své soukmenovce posílali do vyhnanství. Neméně to platí pro původně kočovné cikány, kteří, pokud vím, nekočovali v nehostinných krajinách, ale opět jen tam, kde jim to vyhovovalo. Uzavřením tzv. státních hranic byli sice donuceni v ohraničeném prostoru se usadit, ten prostor jim však nutně vyhovoval. Kočovné národy totiž nelze přirovnat k „jiným“ rostlinám, ale k rostlinám, které své kořeny zapustili v přenosných květináčích.

Odpověď

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(PD Tce, 26. 3. 2014 17:07)

píšete - O zasetém zrně nelze mluvit jako o rostlině bez kořenů, neboť ze zrna vzejde jak její nadzemní, tak i její podzemní část. Jinak nevzejde nic.

Já na to - ano, ale myslel jsem, že zde mluvíme v podobenstvích vůči určité lidské rase. Tedy že zde zrno = např. "sirotek".....sazenice = odrostlý sirotek.....přesadit = vše.....vysadit = část.....kořeny = rodina, kultura, prostředí apod.....

Píšete - Vyhnaní Židů z Palestiny je ničím nepodložená fixa. O něčem takovém neexistuje ani ten nejmenší důkaz. Naopak, ještě v dobách, kdy v Judeji Římané potlačovali vzbouření Židů (cca 4. st. nl.), existovala po celém tehdy známém světě tzv. „diaspora“ (židovské kolonie, žijící mimo Judeu). A protože v nevyhovujícím prostředí se nikdy nikdo dobrovolně neusadí, platí Vaše úvaha jen na tzv. „vyhnance“ všech možných národů, ne však na Palestinské Židy, o nichž nikdy nikdo neslyšel, že by své soukmenovce posílali do vyhnanství.

Já na to - nepsal jsem o soukmenovcích...? Proč tedy, když nebyli vyhnáni, chtěli v Palestině založit svůj stát Izrael? Jak to tedy je? Jsou v nynější Palestině vůbec ti muslimové? Když Palestina patří židům, stát Izrael je zde známkou ústupku? Muslimové (arabové) jsou v Palestině cizinci? Nebo to jsou židé s muslimským vyznáním? Nevím jak to je.

Píšete - Neméně to platí pro původně kočovné cikány, kteří, pokud vím, nekočovali v nehostinných krajinách, ale opět jen tam, kde jim to vyhovovalo. Uzavřením tzv. státních hranic byli sice donuceni v ohraničeném prostoru se usadit, ten prostor jim však nutně vyhovoval.

Já na to - však jsem psal, že tam, kde si sami myslí, že by se jim dařilo...Proč tedy měli (mají?) snahu o ten svůj stát? Možná to bylo ze strachu před Hitlerem? Teď nevím jak se věci mají, jen jsem postřehl ten výrok Okamury...

Píšete - Kočovné národy totiž nelze přirovnat k „jiným“ rostlinám, ale k rostlinám, které své kořeny zapustili v přenosných květináčích.

Já na to - ano, ale i zde jde přeci o to podobenství...jedním přesazování nevadí, druhí jsou náchylnější + jedním se daří jen na určitém původním místě, druhým se daří téměř všude.....jen mi to tak přišlo. Neříkám, že to či ono je správné. Víím, že TSO je správné. Ale, že ten proces k tomu dospět může být u té či oné „rostliny“ jiný + nesmí být zatěžkána nějakou národní křivdou apod....ale třeba k nějaké křivdě nedošlo a jedná se o nějaké konspirace, nebo jen prostě nevím jak se věci mají,...nevím.....?

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(zmp, 27. 3. 2014 8:39)

Chápu, že mluvíte v podobenstvích, ale použité podobenství musí odpovídat nejen tomu, k čemu je připodobňováno, ale především musí respektovat své vlastní zákonitosti. Nemůžeme přece použít podobenství například takto: „Septuaginta má 72 druhů čtení tak, jako v matematice platí, že: $3 + 3 = 72$ “...

Proto zrno nemůže představovat sirotka, ani zárodek, ale semeno. Sazenice nepředstavuje sirotka, ale dítě. Přesadit či vysadit nelze vše, ale jen něco (část všeho). Rodina nejsou kořeny, ale kultura, jako mluvíme např. u kultuře na určitém poli. Prostředí představuje okolí rostliny atp...

Ti, co v novověku zakládali stát Izrael, nebyli z této země nikdy vyhnáni (ani jejich předkové, či prapředkové), neboť to nejsou původní (pokrevní) Izraelité, či Židé. Jsou to konvertité k Židovskému vyznání...

Okamurovy výroky na adresu cikánů, jsou jen Okamurovy výroky. Čeští cikáni zpravidla nechťejí „svůj stát“, ale „své sociální dávky“. Přesadíte-li je do „jejich státu“, kdo jim tam bude dávky vyplácet?

Téměř všude se daří těm, kteří jsou nějak napojeni na téměř všude fungující tajné organizace. Kdo má movité kamarády v Tramtárii, bude se mu dařit i tam.

Jak říkáte: Jedná se o konspirace.

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(PD Tce, 27. 3. 2014 16:26)

Tedy jestli to dobře chápu, tak:

Židé ani Izraelité již neexistují.

Existují nyní jen židé = konvertité...většinou to jsou Chazaři.

Sionismus = spíše se jedná o Chazary.

Dnešní Palestina se původně jmenovala Země izraelská.

Dnešní Palestinec = něco jako původní Pelištejec?

Pelištejec = přistěhovalec

Pelištejec = indoevropan....muslim?

Pelištejec = odpůrce Izraelitů...

Tedy stát Izrael = snaha o oživení Země izraelské? Ale již jen v rámci konvertismu-sionismu-chazarů-kabala+tora-satan atd....jak už jsme si řekli?

Ještě by mě zajímalo, co pro lidstvo znamená, když tedy Izraelité ani Židé již neexistují, že tedy lidstvo přišlo o toho jejich mesiáše? Nebo jím byl Ježíš? Ale to jsme si již řekli, že nebyl. Tedy Izraelité byli šlechtění na příchod mesiáše, ale k tomu tedy nedošlo...co to tedy pro lidstvo znamená, že se ono vyšlechtění nedokonalalo? Nebo jsem to špatně pochopil?

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(zmp, 28. 3. 2014 9:32)

Izraelské kmeny se geneticky rozplynuli v okolním světě následkem asyrského zajetí. Judský kmen se definitivně rozplynul v římské říši, po 4. st. nl. Tzn., že dnes již geneticky čistí Izraelité či Židé neexistují a nevyznávají Judaismus.

Současní Židé jsou konvertité.

Sionismus je vynález konvertitů z asijských Chazarů.

Dnešní Palestina se původně jmenovala Palestina, podle původních obyvatel Pelištějců, kteří nebyli přistěhovalci ale bojovali proti přistěhovalým Izraelitům. Po příchodu Izraelitů se Palestině říkalo mj. izraelská země.

Pelištějci nebyli „Indoevropané“, ale prostě obyvatelé Palestiny. Víc o nich není známo.

Muslimy se mohli stát až po Mohamedovi (7. st. nl.).

Stát Izrael představuje imperiální úsilí o jakési formálně umělé znovuoživení izraelské země, nikoliv původní izraelské kultury.

O Židovského mesiáše nepřišlo lidstvo, ale původní Židé, kteří se ho zřekli, takže ho mohlo získat ostatní lidstvo, jako ideál křesťanství, jako Božího Syna. Ježíš Nazaretský byl jen po tři roky tělesným nositelem Krista, mezi svým 30. a 33. rokem života (od křtu na Jordáně do ukřižování na Golgotě.

Izraelité byli šlechtěni tak, aby mohli geneticky vyvinout fyzické tělo schopné přijmout Kristovu inkarnaci. V poslední fázi (po Šalamounovi) se toto genetické šlechtění

koncentrovalo jen na Judský kmen, z něhož nakonec skutečně vzešel Ježíš Nazaretský.

Šlechtitelské díly tedy bylo úspěšně dokonáno. V něm inkarnovaný Kristus se však nestal mesiášem Židovského národa, ale individuálních Křesťanů, Kristovců, následovníků Krista (nikoliv tedy mesiášem křesťanských institucí).

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(zmp, 30. 3. 2014 11:00)

Desatero nelze jen tak bezevšeho nazvat křesťanským. Křesťanství ho převzalo od Izraelitů a přidalo k němu ideu odpuštění, poznávání pravdy, individuální svobody a svobodné lásky.

Ježíš Kristus skrze Šimona Petra satanovi přikázal: „Pas mé ovečky!“

V pokušení Ježíše Krista na poušti čteme:

- Jak ďábel (Lucifer) svádí člověka k pyšné vypínavosti (vynesl Ježíše na velmi vysokou horu a řekl: Budeš-li se mi klanět, všechna království tam dole ti dám.)

- Jak satan (Ahriman) svádí člověka k nízkosti (snesl Ježíše na střež chrámu a řekl: Skoč dolů!)

Satanovo pasení Kristových oveček tedy spočívá v ponižování ďábelsky povýšeného člověka, který tak musí vyvinout vlastní síly k povznesení své pravé (nikoliv ďábelské) lidské důstojnosti.

Satan vede člověka od ďábelské pýchy k nízkosti:

1. Satan znamená ukájení choutek, nikoli odříkání!

(poskvrnění, nikoliv očištění)

2. Satan znamená živoucí existenci, nikoli vymyšlené spirituální báchorky!

(animální život, prostý veškeré duchovnosti)

3. Satan znamená neposkvrněnou moudrost, nikoli pokrytecký sebeklam!

(teoretické myšlení emancipované od „klamné“ reality)

4. Satan znamená laskavost k těm, kdo ji zasluhují, nikoli lásku, vyplývanou na nevďečníky! (cukrle pro vděčné otroky a nenávisť ke svobodomyšlným nevďečníkům)

5. Satan znamená pomstu, nikoli nastavení druhé tváře!

(tendenční vendeta ve vztazích mezi lidmi, bez snahy o poučení z příčin vzájemného poškozování)

6. Satan znamená odpovědnost vůči odpovědným, nikoli péči o psychické upíry!

(poslušnost vůči mocným, nikoliv pomoc potřebným)

7. (= 2.) Satan znamená člověka jako pouhé zvíře, někdy lepšího, mnohem častěji však horšího než ti, co krácejí po čtyřech, člověka, jenž se díky "božskému duchovnímu a intelektuálnímu vývoji" stal nejzkaženějším zvířetem!

8. (= 1.) Satan znamená všechny takzvané hříchy, jelikož vedou k fyzickému, mentálnímu nebo emočnímu uspokojení!

9. Satan je nejlepším přítelem, jakého kdy církev měla, jelikož ji po celá ta léta pomáhal udržovat v chodu

(Satanova „církev“ se vždy stavěla proti Kristu, který není mesiášem křesťanské instituce, ale jednotlivých svobodných křesťanů a jejich svobodného společenství)

[Odpověď](#)

Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Re: Sionismus, cikánismus, aj...

(PD Tce, 29. 3. 2014 21:14)

Sedí to....Abram, praotec Izraelitů - z města Ur - dnešní Irák....

Děkuji!

Mohl byste prosím ještě okomentovat toto satanské devatero?

(Možná s ohledy na křesťanské desatero?)

1. Satan znamená ukájení choutek, nikoli odříkání!

2. Satan znamená živoucí existenci, nikoli vymyšlené spirituální báhorky!

3. Satan znamená neposkvrněnou moudrost, nikoli pokrytecký sebeklam!

4. Satan znamená laskavost k těm, kdo ji zasluhují, nikoli lásku, vyplývanou na nevďečníky!

5. Satan znamená pomstu, nikoli nastavení druhé tváře!

6. Satan znamená odpovědnost vůči odpovědným, nikoli péči o psychické upíry!

7. Satan znamená člověka jako pouhé zvíře, někdy lepšího, mnohem častěji však horšího než ti, co krácejí po čtyřech, člověka, jenž se díky "božskému duchovnímu a intelektuálnímu vývoji" stal nejzkaženějším zvířetem!

8. Satan znamená všechny takzvané hříchy, jelikož vedou k fyzickému, mentálnímu nebo emočnímu uspokojení!

9. Satan je nejlepším přítelem, jakého kdy církev měla, jelikož ji po celá ta léta pomáhal udržovat v chodu

[Odpověď](#)

úspěšný člověk

(rebel, 18. 3. 2014 20:06)

Rodiče často nutí děti do toho, aby byly tzv. úspěšné. O co tady jde?

Jak úspěšné? Aby měly kariéru, úspěch?

Proto nutí děti od mala jen se učit, biflovat.

Nebo z nich chtějí udělat tzv. virtuosa. Třeba 4,5,6 letý Číňánek nebo kdo hraje na klavír, housle. Je správné takto dětem brát dětství?

Ale zase takové talentované děti, lidé, posouvají společnost dál, posouvají vědu, umění. Co byl svět bez Mozarta? Myslíte, že kdyby ho jeho táta už od mala nevedl k hraní a komponování, že by z něj něco bylo? Spíše asi nic.

Dokonce jsem slyšel od někoho, že Bach, to je absolutně nejvyšší špička, co vůbec v hudbě existuje. Není prý nic víc než dokázal Bach. Ale Mozart prý je přece ještě o kousek výš:-)

Tak jak tedy vyhledávat talenty a jak je vést k úspěchu? Udělat z dětí úspěšné jedince?

[Odpovědět](#)

Re: úspěšný člověk

(zmp, 19. 3. 2014 12:21)

Chceme-li mít dítě úspěšné, pak mu vnucujeme něco, co chceme my, bez ohledu na dispozici dítěte a tím mu zkazíme nejen dětství, ale celý život.

Otec Mozarta chtěl mít také úspěšné dítě, to se však ukázalo být Mozartem. Výjimeční lidé se občas (ne vždy) projeví výjimečně již v útlém dětství. Právě na jejich úkor chtějí mít lidé úspěšné ty své děti, bez ohledu na jejich talent. Toho dosahují na jedné straně drilem netalentovaného dítěte, na druhé straně znemožňováním rozvoje skutečných talentů. Jedno bez druhého k úspěchu nevede...

Bach představuje samo ztělesnění hudby. Proto byly prováděny pokusy reprodukovat jeho hudbu neosobně. Protože člověk není schopen strojové dokonalosti, byly tyto pokusy původně neúspěšné. Jakmile však byly vyvinuty vhodné stroje (syntetizátory), ukázalo se, že neosobně strojové provedení některých děl Bacha nejen překonává veškeré výkony lidské, ale je také bezkonkurenčně nádherné. Proto je pravdou, že Bachova hudba je hudba sama, nad níž nelze v hudbě ničeho lepšího dosáhnout. Proto pod Bachem zeje hluboká propast, než je možno jmenovat další hudební génie, jako je Beethoven aj. Ač je to zřehla nemožné, přece je Mozart o něco výš než Bach...

Talenty není třeba vyhledávat. Stačí jen odstranit zmíněné znemožňování rozvoje skutečných talentů, stačí u každého dítěte rozvíjet vlohy které skutečně má. Nepotlačovaný talent se pak vynoří sám...

[Odpovědět](#)

umění dnes a v šedesátých letech

(rebel, 18. 3. 2014 23:00)

Když se podíváme na umění 60 let, na tzv. českou filmovou vlnu, to byl světový fenomén, Forman, Werichovy filmy, hudební skladby, různé zpracování klasických děl, Goetha aj, vtipy a scénky...nevím, pletu se? - ale to bylo něco, hudba měla rytmus, harmonii, texty měly kultivovanost, dnes mi to připadá vše oplzlé, hrubé, sprosté. Přitom umění dělají titíž lidé, vyvolená elita, myslím soukmenovci, jako předtím. Přesto je v tom oduševnělost, oduchovnělost...

[Odpověď](#)

Re: umění dnes a v šedesátých letech

(zmp, 19. 3. 2014 11:41)

Umělecká tvorba za reálného socialismu se postupně pozvedla nad předchozí liberální šosáctví, aby se po listopadu zřítily na úroveň „pyšného a falešného divadla“.

To vzepětí bylo dáno ideologií, která je vždy kulturně výš než pouhý kšeft.

Ideologie sebou nese také nechvalně známou cenzuru, bez níž se nekulturní kšeft zvrhne v drze nestoudný exhibicionismus ohavnosti.

To, co umění povzneslo z liberální šedi, byla tedy ideologie a cenzura, bez níž vše zase do šedi upadlo.

Nyní si představte, kdyby dostala šanci skutečně svobodná kultura.

[Odpověď](#)

nová pedagogika

(rebel, 11. 3. 2014 18:14)

Našel jsem náhodou článek o škole a vzdělání dětí. Zajímá mne Váš názor na takovéto vzdělávání.

Chcete zdravé, radostné a úspěšné dítě? Neposílejte ho do školy

Proč vede dnešní školní systém děti k pasivitě, rezignaci a šikaně? Svobodné školy nabízejí podle mnohých lepší způsob vzdělávání dětí, přesto jsou v ČR ilegální.

Vzdělávání dětí není lehké téma. Člověk řeší především to, kde narazí na nějaký problém - takže jsem se systémem základního školství u nás nezabýval do doby, než mé děti dorostly do patřičného věku. Když nás první den ve škole přivítala paní učitelka větou "Tak, a teď dětem začínají povinnosti.", začal jsem tušit, že něco bude špatně.

Opravdu takto se otevírá cesta za dobrodružstvím ve světě poznání? Problémy přibývaly a postupem času se z nás rodičů staly stroje, které mají pod dohledem školy nutit své děti dělat to, co nechtějí. (Nucené domácí úkoly, nucené psaní, nucené čtení. Někteří rodiče asi vědí, o čem mluvím.)

Dostavil se výsledek? Ano, pokud za něj považujeme poslušné, rezignované, demotivované dítě bez vlastní odpovědnosti a kreativity, dítě, které jen pasivně čeká, co na něj další den dospělí zase vymyslí.

Tady něco nefunguje. Opravdu neexistuje jiný přístup? Neexistuje způsob učení, který není založen na opozici žák - učitel, na oboustranně vyčerpávajícím souboji o vnější autoritu, kázeň a o podobné, dnes podle mne ve škole přežité pojmy? Důsledkem tohoto věčného a hloupého souboje je zlomený či přinejmenším demotivovaný žák, na druhé straně pak pedagog, který do důchodu často odchází naprosto zničený.

Našel jsem něco z mého pohledu zajímavého. Jde o filozofii vzdělávání založenou na jednoduchém - pro nás, vychované ve stávajícím systému školství, velice provokativním - pravidle. Jedná se o "self driven learning", tj. dítětem, studentem řízené učení. Z vlastní rodičovské zkušenosti poznávám, že toto je hrana, kterou dítě velmi ostře vnímá. Pokud ji respektujeme, je z něj zvědavé mládě, které ani neví, že se učí. Vědomosti takto aktivně získané mu zůstanou navždy, nezapomene je ihned po napsání patřičné písemky ve škole.

Pokud najdete motivaci seznámit se s touto filozofií učení, stačí vyhledat pojem "unschooling", doporučuji také jeho české představení na webu www.svobodauceni.cz. (Dozvíte se, jak fungují tzv. svobodné školy, proč v nich neexistuje šikana i proč je taková škola mnohem náročnější, ačkoli si děti na první pohled „dělají, co chtějí“.) Je příznačné, že na rozdíl od zbytku Evropy a vyspělého světa staví ČR svobodné školy do illegality. Naším pedagogům by se asi nelíbilo, pokud bych je označil za bachaře. Můžeme tedy použít termín „dozorci“ nebo hledat nějaký eufemismus. Každopádně jde o dospělého člověka, který kontroluje, že se jiní lidé (v našem případě děti) nacházejí tam, kde z vlastní vůle být nechtějí a dělají z donucení cosi stanovené odněkud shůry. Bohužel zavíráme své děti prakticky po celé jejich dětství do ZOO s názvem škola. Zbavujeme je možnosti učit se rozhodovat a přistupovat odpovědně k sobě a okolnímu světu. Když potom děti pošleme do života, mají to podobně těžké, jako když zvíře od narození držené v kleci vypustíme do volné přírody. Chybí jim totiž praxe v samostatném uvažování. Tu děti nemohly získat, protože namísto her a s nimi spojeného tvůrčího přemýšlení strávily dětství memorováním lexikálních informací, jež už stejně zapomněly - protože písemka už byla. Za obrovský problém považuji násilně udržovaný monopol státu na základní vzdělávání. Ani úředník na ministerstvu, ani sebelepší pedagog a dokonce ani já jako rodič nemám mandát rozhodovat, která znalost, které téma, která kniha je pro dítě důležitá a která není. Máme však samozřejmě moc tato svá rozhodnutí dětem vnutit. Jakým právem? Stejným, jako má třeba Moskva právo poslat tanky na Ukrajinu – tedy právem silnějšího. Můžeme to takhle dělat, nedivme se pak ale, že vychováváme národ pokořených, rezignovaných, poslušných lidí, bez inspirace a odvahy měnit svět k lepšímu. [Pavel Richter, zdroj]

[Odpověď](#)

Re: nová pedagogika

(zmp, 12. 3. 2014 11:15)

Chtít „úspěšné dítě“ znamená chtít ho zvýhodnit (v duchu parazitizmu) na úkor ostatních. „Neposílejte ho do školy“ (platí i pro „svobodné školy“) = má-li na ostatních parazitovat, nemůže se s nimi ve škole přátelit...

U dětí mají být rozvíjeny především schopnosti které mají, nikoliv neschopnosti, které chceme bez talentu rozvíjet k úspěšnosti, kterou si vysnili rodiče nebo vychovatelé...

Psaní, čtení atp. nemůže být nucené, pokud u dítěte vzbudíme zájem o to, co píše a čte.

Vzbudit zájem je důležitější, než samotné psaní a čtení...

Jen předškolní dítě neví, že se učí. Pokud to neví ani školní dítě, pak je buď úplně tupé nebo se vůbec neučí. I když se dítě učí hrou, přece ví, že se něčemu učí...

Dělají-li si děti „co chtějí“, pak to nemohou dělat současně v kolektivu. Vzbudit zájem se nedá v duchu: Dělejte si co chcete!...

Naším pedagogům by se nelíbilo, kdybychom je označili za „dozorce“ atp. Zpravidla však (zejména ve státních školách) jinou kvalifikaci nemají, a jak se zdá, nemá ji ani autor...

Autorovi se nelíbí, že se děti učí jen poslouchat a chce to nahradit tím, že se budou učit jen rozhodovat. Obojí je jednostrannost. Svévůli není třeba učit rozhodování. Učení rozhodovat nenaučí odpovědnému, ale jen svévolnému rozhodování...

Nemá-li mít nikdo mandát rozhodovat, která znalost, které téma, která kniha je pro chovance důležitá, jak to, že chovanec má mít mandát „měnit svět k lepšímu“, tj. rozhodovat, co je pro všechny lepší?

Odpověď

dotaz

(rebel, 11. 3. 2014 18:15)

Je to velmi zajímavý text pro rodiče a lidi, kterým není lhostejné to, jak se jejich děti vzdělávají. Mám zde několik svých dotazů a poznámek:

1. Je něco špatného na tom, když učitel řekne: tak a děti začínají mít povinnosti? Jestli se toto nějakému rodiči nelíbí a takový rodič nedal dosud dětem povinnosti, potom si myslím, že je něco špatně u něho. Dítě by snad mělo mít povinnosti a vnímat, že si třeba musí po sobě uklidit hračky, umýt si zuby atp., nebo ne?

2. Vím, že ve waldorfských školách také neexistují domácí úkoly. Říká se, že je prý špatný učitel, který nutí děti dělat domácí úkoly a nutí je, aby na učitele a jeho veledůležitý předmět myslely i doma.

3. Určitě lze děti motivovat k poznávání jinak, než nucením a biflováním. Stačí je zaujmout látkou, originálním přístupem, vtáhnout je do procesu: zajímat se o věc z vlastní iniciativy.

4. Neexistuje způsob učení, který není založen na opozici žák - učitel, na oboustranně vyčerpávajícím souboji o vnější autoritu, kázeň a o podobné, dnes podle mne ve škole přežité pojmy?

V této větě staví autor proti sobě žáka a učitele, jako nepřátele. Je to správné? Pravdou je, že v normálních školách žáci s učiteli bojují a snaží se překabátit sebe navzájem, podvody, taháky atp.

Ale jak může fungovat škola bez autority pedagoga, rodiče?

Jsou kázeň a podobně dnes ve škole přežité pojmy?

Jde o to, jestli vůbec jsou školy vhodné. Slyšel jsem i o domácí škole, že rodiče si sami učí své děti a vůbec je neposílají do školy.

5. dítětem, studentem řízené učení – je to správný přístup? Jde asi o to, co to znamená. Jestli jde třeba o to, že si dítě vybírá např. otázky ohledně nějaké problematiky, že se samo aktivně ptá a bádá, potom bych souhlasil.

6. Je příznačné, že na rozdíl od zbytku Evropy a vyspělého světa staví ČR svobodné školy do ilegality.

Nerozumím tomu, co je zbytek Evropy a vyspělý svět? Stále se musíme koukat na nějaké vyspělejší zbytky světa? Stále jsme v roli nějakých zaostalců, stále prý chceme do Evropy. A kde jsme? Snad v Tramtárii? Jako myslí tím třeba severský zbytek Evropy s jeho juvenilní justicí, nebo USA, kde je obecná nevzdělanost populace katastrofálních rozměrů?

7. Každopádně jde o dospělého člověka, který kontroluje, že se jiní lidé (v našem případě děti)...učí ve škole.

Autor zpochybňuje kontrolní roli ve výchově?

8. zavíráme své děti prakticky po celé jejich dětství do ZOO s názvem škola.Souhlasím

9. Chybí jim totiž praxe v samostatném uvažování. Tu děti nemohly získat, protože namísto her a s nimi spojeného tvůrčího přemýšlení strávily dětství memorováním lexikálních informací, jež už stejně zapomněly - protože písemma už byla. ...souhlasím, jde o to, najít lepší metodiku vzdělávání.

10. ani sebelepší pedagog a dokonce ani já jako rodič nemám mandát rozhodovat, která znalost, které téma, která kniha je pro dítě důležitá a která není.... A kdo má tedy mandát?

11.. Máme však samozřejmě moc tato svá rozhodnutí dětem vnutit. Jakým právem? Stejným, jako má třeba Moskva právo poslat tanky na Ukrajinu – tedy právem silnějšího. Nevím, jestli podle je správné přirovnání. Dětem pedagog, dobrý pedagog dává to, co děti potřebují k správnému vývoji. Nelze říkat, že to dětem nutí právem silnějšího. Snad právem moudřejšího jim něco daruje.

[Odpověď](#)

Re: dotaz

(zmp, 12. 3. 2014 10:35)

1. Děti musejí být vychovávány k plnění povinností. Tato výchova však musí být hrou, dokud se pro dítě nestane plnění povinností naprostou samozřejmostí. Povinnosti ovšem musejí být dítěti přiměřené a pokud možno o nich jako o povinnostech pedagog nemluví. Škola hrou!
2. Domácí úkol je vysloveně otravováním dětí i rodičů. Dítě nelze zaměstnávat tímtož po celý den.
3. Chceme-li děti vychovávat k otroctví, pak je biflování namístě. Chceme-li je vychovávat ke svobodě, musíme v nich vzbudit zájem o věc.
4. Učitel, který se musí domáhat autority a překonávat opozici žáka, není učitel. Učitel musí mít přirozenou autoritu jako rodič, který si s dětmi hraje. Žák se musí naučit překonávat strojenou opozici učitele – učitel například naučí děti správně počítat, tu a tam však může tvrdit, že 5×5 je 30 a nechat děti zvítězit v boji o pravdu.
Dobrý učitel u žáků podporuje taháky, napovídání atp. Námaha spojená s výrobou taháku, či jen s jeho používáním, je intenzivnější výukou dítěte, než jakékoliv jiné učení. Napovídání stmeluje kolektivní práci.
Z přirozené autority vychovatele vyplývá přirozená (nikoliv pedantská) ukázněnost žáka. K vynucování kázně se uchylují kantoři-drábové, antipedagogové. Překročí-li úlet dítěte snesitelnou míru, přiměřená facka sjedná pořádek.
Škola je vhodná, protože děti mají vyrůstat a učit se spolupracovat v kolektivu, komunikovat atd. Domácí škola je nouzové řešení.
- 5/ Přizpůsobujeme-li výuku potřebám dětí (nikoliv státu atp.) pak jsou to děti, kdo řídí výuku i výchovu. Vědět to však nemají děti, ale učitel.
- 6/ Žádná totalita svobodě školství nepřeje. ČR jsou jiné totality představovány jako pedagogicky vyspělejší, jen za účelem odvádění pozornosti od Komenského „škola hrou“.
7. Chce-li kdo školství plošně kontrolovat, pak systematicky potlačuje svobodné školství.
8. Špatná škola není ZOO, ale vězení.
9. Není-li samostatné uvažování „kvalifikací“ učitele, pak se mu nemají děti od koho naučit.
10. Mandát nesmí mít nikdo. Vše musí být na volbě učitele, má-li být školství svobodné.
11. Volba učitele není vnucování právem silnějšího, ale výběr vhodných výchovných prostředků právem moudřejšího. Kdo jiný než učitel, by je měl volit?

[Odpověď](#)

svoboda a přikázání

(rebel, 10. 3. 2014 12:02)

Není náhodou víra v boha v rozporu se svobodou? Jak mohu respektovat nějaká přikázání, když chci hovořit o svobodě?

Např. desatero má zákon: nezabiješ, nepokradeš aj. To je morální a mravní zásada. Každý to akceptuje. Ale svobodný člověk nepotřebuje poslouchat nějaká přikázání. Co když třeba bude krást jídlo pro rodinu, aby mohli přežít?
Není Bible a jiné svaté knihy jen pro dokonalé?

[Odpověď](#)

Re: svoboda a přikázání

(zmp, 11. 3. 2014 10:05)

Víra v Boha, či v cokoliv jiného, nijak neomezuje svobodu. Víra v Boha a respektování božích přikázání jsou totiž dvě různé věci. Lidé navíc mají sklon si mezi božími přikázání vybírat. Moralisté se nejčastěji ohánějí příkazem „nezabiješ!“ v „Desateru božích přikázání“. Daleko častější příkaz „zabiješ!“ přitom vychytrale ignorují. Což v těchže Mojžíšových knihách nenajdeme: „oko za oko... život za život“? Což celá třetí kniha Mojžíšova nemluví o různých řádech obětí, tedy o „zabiješ“? Což Bůh Izraelitům nepřikazuje vyvraždit národy v zaslíbené Zemi atd.?

To znamená, že si Bůh protiřečí, nebo mu nerozumíme. V každém případě se však na něj „svobodně“ odvoláváme jen tam, kde se nám to právě hodí.

Nelze tedy tvrdit, že boží přikázání „každý akceptuje“, a že je bible jen pro dokonalé. Spíše se zdá, že je jen pro pokrytce...

Z Vašeho příspěvku se zdá, že za svobodného člověka pokládáte toho, kdo krade jídlo pro rodinu, kdo ve jménu přežití nepotřebuje poslouchat nějaká přikázání. To je ovšem výklad, který pokládá svobodu za bezuzdnou zvlášť...

Tak jako nerozumíme božím přikázáním (bibli), tak nerozumíme ani svobodě. Nejdříve je tedy nutno obojí pravdivě poznat a teprve potom budeme s to najít rozpory, jsou-li tu jaké...
zmp

[Odpověď](#)

(Židé, židé, křesťané)

(PD Tce, 22. 1. 2014 11:26)

Ještě k tomu „já“, ale nyní odjinud a hlavně v rámci člověka...

Židé jsou prý bohem vyvolený národ, předurčen k utrpení a lásce (tedy k neštěstí a ke štěstí, tedy ke všemu?). Také jsem si všiml, že Desatero snad Židé uplatňují jen vůči svému vyvolenému národu. Uplatňují to tak i židé (jen stoupenci víry) ?...oproti křesťanům, kteří desateru přisuzují univerzální platnost. To se cítí Židé tak nadřazení ostatním? Obrazně řečeno, prý Desaterem přijal Židovský národ, Židé „já“...týká se to tedy pak i židů, vyznavačů oné víry (nebo se jen "vezou"), že si Židé a dávná mysteria zakládají na přímo onom národu? Asi tedy ano, proč jinak ž a Ž....a že křesťanům „ostatním v té době zúčastněným“, se „já“ připojilo až následkem mysteria na Golgotě....o co jde (šlo) těm Židům, Hitlerům apod.? O to kdo přijal dříve „já“? Zase jen ego boj? Židé svou nadřazeností se egoidně chovali vnitřně (začali to?) a Hitler na to reagoval podobou zas egoidně vnějšího projevu? Ale v podstatě šlo o obdobné zlo obou stran? Pokračují v tom Židé, asi jo, když stále někde čtu o Chazarech "za oponou" apod...a vůbec, proti komu Hitler prý byl, proti Židům nebo proti židům....Přiznávám, že nejsem v této věci znalý a něco jistě motám, že je vše i třeba jinak....jak to vidíte Vy?

[Odpověď](#)

Re: (Židé, židé, křesťané)

(zmp, 23. 1. 2014 11:50)

Vyvoleným národem byli Izraelité, to je potomci dvanácti synů Jákoba. Ti se však po Asyrském zajetí rozptýlením po Zemi vytratil.

Po babylónském zajetí se do Palestiny vrátili někteří příslušníci Judova kmene, znovu vybudovat Jeruzalém. Z nich se pak zrodil Ježíš Nazaretský, kterého však jako židovský (Judský) národ za svého mesiáše nepřijali. Z Židů byl přijat jen jednotlivci (apoštoly aj.).

Tak jako se Izraelité vytratil rozptýlením (emigrací) do všech stran Země, tak se Židé vytratil koncentrací v Palestině. Jako národ zanikli následkem potlačeného vražedného povstání proti Římu (4. st. nl.), jak ho popisuje Josef Flavius či kniha Makabejských. Zbytky tohoto národa pak splynuli s následnou imigrací...

Židé byli vyvoleným národem, předurčeným ke genetickému vyšlechtění lidského těla Mesiáše...

Po 4. st. nl. již o židovském národu nelze mluvit. Nahrazen byl uměle jinými národy, po 8. st. nl. zejména asijskými Chazary, a to formálním přijetím židovského vyznání. Formálně se sice hlásí k Mojžíšovu genetickému (vývojovému) Pentateuchu, rozhodující je však pro ně magická Kabala a Talmud.

Protože genetičtí Židé genetického Mesiáše nepřijali, převzali formální Židé s vírou také tradici, v podobě očekávání příchodu „mesiáše“ (vzdoromesiáše), kterého se snaží vypěstovat magicky. Příchod jejich magického mesiáše je očekáván začátkem druhého tisíciletí po Kristu, kdy se má na Americkém kontinentě inkarnovat Satan.

Zatímco genetičtí Židé byli národem vyvoleným Jahvem, magičtí Židé se vyvolili sami. Ač úzkostlivě evidují své rodokmeny (po linii matky), přece Židy nejsou. Jejich svévolné vyvolení je tedy pouhým kultickým nadřazením.

Na základě uvedených údajů lze rekonstruovat současné zevní světové dění. Vnitřní dění probíhá nadále v duchu pravého Mesiáše.

[Odpověď](#)

Re: Re: (Židé, židé, křesťané)

(PD Tce, 4. 3. 2014 16:17)

Moc děkuji za reakci. Rád bych se zeptal dále...

Tak jsem se tak začel, zahloubal, snažil se prohlédnout Abrahámovská náboženství - učení.....no, těch následných různých odboček a návazností jsem tam našel tolik, že už ani nevin jak se jmenují.

Připadá mi to, že všechny ty odbočky, cesty a směry jen poukazují na odlišnosti v rámci chápání toho či onoho - kde jako výchozí společný bod jsem si určil "starý" zákon,...nebo to je chyba?

Zde se ptám - na koho tedy čekali původní Židé (a někteří židé dnešní)? Na jakého mesiáše z Judova kmene? Proč nepřijali Ježíše? Co jim na něm nesedělo a nesedí? Co očekávají (očekávali) tedy od toho, dle nich pravého mesiáše? Jak by se měl projevovat a působit, když tedy ne tak jak Ježíš? O co jim ve finále jde? Nebo je to spíše otázka pro ně?

Proč židé a křesťané vyčetli ze starého zákona příchod mesiáše, a muslimové (mohamed) ne? Kde ve "starém" zákoně je to místo, to učení, dle kterého si žid, arab či křesťan onoho mesiáše

představuje jinak či vůbec? Kde je ono nedorozumění? Co je cílem židů, arabů, křesťanů? Jde židům o individualismus, nebo o judaismus pro všechny? + to stejné u muslimů? Podle plodů poznáte je... no zajímá mě tedy jaký návrh pro fungování společnosti, v rámci řešení současných spol. problémů, tedy navrhuje židovský svět, či svět muslimský. Nebo jen hledí na sebe? Pak se jich ptám (zeptám), kde ve "starém" zákoně 'je psáno, že mají hledět jen na sebe.

TSO vnímám jako to, co světu může dát svět křesťanský - možnost společného soužití všech (i dalších) zde již zmíněných. Zajímalo by mne, co by na metodiku TSO řekli židé či třeba muslimové. Hned by se ukázalo (díky argumentům) kde kdo pochybil, kde kdo nepochybil, nebo komu o co jde...asi se jich zeptám...nebo víte co by přibližně řekli? Nebo už řekli?

Co v té nejhlubší podstatě hýbe společnostmi? Politika? Kultura? Ekonomie? Řekl bych, že ta kultura. Nebo i jinak, je zde něco něčeho následkem? Ekonomie následek politiky, politika následkem kultury? Lze tak k tomuto vůbec takto přistupovat?

Neměl raději ve své době R. Steiner oslovit namísto politických vůdců světa vůdce kulturní?

[Odpovědět](#)

Re: (Židé, židé, křesťané)

(zmp, 5. 3. 2014 9:48)

Židé (Judský kmen) jsou jen jedním z dvanácti kmenů izraelských, potomků Abrahamova syna Jákoba. Izrael byl vyvolen ke genetickému vyšlechtění pozemského těla pro Mesiáše. Tomuto účelu měli Izraelitům sloužit (asistovat) také ostatní národy. Vše ostatní, o čem mluvíte se týká všeobecně lidského pudu k parazitismu a nemá s ideou vyvoleného národa nic společného.

zmp

[Odpovědět](#)

Re: (Židé, židé, křesťané)

(zmp, 5. 3. 2014 9:51)

Židé (Judský kmen) jsou jen jedním z dvanácti kmenů izraelských, potomků Abrahamova syna Jákoba. Izrael byl vyvolen ke genetickému vyšlechtění pozemského těla pro Mesiáše. Tomuto účelu měli Izraelitům sloužit (asistovat) také ostatní národy. Vše ostatní, o čem mluvíte se týká všeobecně lidského pudu k parazitismu a nemá s ideou vyvoleného národa nic společného.

zmp

[Odpovědět](#)

naslouchání duchu řeči, slovanské řeči

(rebel, 29. 1. 2014 0:05)

Už jste tady ukázali možnosti slovanské kabaly při výkladu stvoření, kdy člověk naslouchá duchu řeči, duchu jazyka - slovanského jazyka (např. ohledně stvoření - o-tvor, tvor,

tvar....atd.). Jak byste z tohoto hlediska vysvětlili to, proč se říká: muž se oženil, o-žení. Ale žena se vdala, v-dá.

[Odpověď](#)

Re: naslouchání duchu řeči, slovanské řeči

(zmp, 29. 1. 2014 11:19)

Tradičně zevně sociálně se žena vdávala, protože byla poddána muži a byla mu tedy dána. Muž pak z tohoto hlediska ženu vlastnil, opatřil si ženu, oženil se, dal jí jméno s koncovkou „ová“, aby bylo zřejmé čím je, komu patří (otci či manželovi). Tak tomu bylo zevně.

Vnitřně duchovně se v těchto pojmech vyjadřovaly vztahy mezi mužským a ženským principem, mezi tvarem (tvorem) a formou (otvorem), o nichž tu v našich diskusích byla již vícekrát řeč.

V případě spojení ženy s mužem sňatkem, nešlo o spojení tvaru s vnější formou otvoru v jeho okolí, jak to naznačuje kabalistická první žena prvního muže jménem Lilith, či tvar odlitku v lůně slévačské formy.

V případě sňatku jde o vytvoření vnitřní formy otvoru v nitru tvaru (mezikruží), jak to naznačuje Mojžíšovo učinění Evy z Adamova žebra. Odtud také veškeré pravěké, starověké a středověké kultury Děvy (D-evy, Dévi), později zvané Matka Boží. Odtud kultické Děviny, zvané také (z dobrých důvodů) Labirynty (bludiště).

Z tohoto vnitřně duchovního hlediska je muž nadřazen ženě (patriarchát), jako vnější tvar nad vnitřní formou (mezikruží):

- muž se „oženil“ (spojil se ženou, jako Adam s Evou). Písmeno „o“ (o-ženil) naznačuje ženský princip lůna (kruhového otvoru).

- žena se „vdala“ (spojila s mužem, jako Eva s Adamem). Písmeno „v“ (v-dala) ukazuje do nitra muže (otvor v kruhu = mezikruží).

Druhořadě (leč původně) představuje tvar kruhu jako prvního muže v lůně formy okolí (v Lilith).

Z tohoto zevně duchovního hlediska je žena nadřazena muži (matriarchát), jako forma vně nad tvarem, který je uvnitř (forma okolí tvaru kruhu)

Pojmy „o-ženil“ a „v-dala v této souvislosti představují sexuální spojení muže a ženy:

o-ženil = lůno v okolí fallu (také delfín v okolí delfína)

v-dala = fallus v lůně (také delfín v delfíně – v Delfech)

[Odpověď](#)